OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

CATHEDRALIS ECCLESIAE

ET

DIŒCESIS BRIXINENSIS.

PERMISSU SUPERIORUM.

BRIXINAE.
TYPIS ET SUMTIBUS WEGERIANIS.
1874.

Calendarium perpetuum
Eccl. Cathedralis et Dioecesis Brixinensis.

Januarius.

1. **Circumcisio Domini** *dupl. 2. cl.*
2. Octava S. Stephani Prot. *dupl.* com. Oct. S. Joann. et Ss. Innoc.
3. Octava S. Joannis Ap. et Ev. *dupl.* com. Oct. Ss. Innoc.
4. Octava Ss. Innocentium Mm. *dupl.* Brix. *dupl. maj.*
5. Vigilia Epiphaniae *semid.* com. S. Telesphori Pp. M.
6. **Epiphania Domini** *dupl.* 1. cl. cum Octava.
7. De Octava Epiph. *semid.*
8. De Octava *semid.* com. S. Erhardi Ep. C.
9. De Octava *semid.*
10. De Octava *semid.*
11. De Octava *semid.* com. S. Hygini Pp. M.
12. De Octava *semid.*
13. Octava Epiph. *dupl.*
14. S. Hilarii Ep. C. et Eccl. D. *dupl.* com. S. Felicis Presb. M.
15. S. Romedii C. *dupl. maj.* com. S. Mauri Abb.
16. S. Marcelli Pp. M. *semid.*
17. S. Antonii Abb. *dupl.*
18. Cathedra S. Petri Rom. *dupl. maj.* com S. Pauli Ap. ac S. Priscae V. et M.
19. S. Canuti Reg. M. *semid. ad lib.* com. Ss. Marii et Soc. Mm.
20. Ss. Fabiani et Sebastiani Mm. *dupl.*
21. S. Agnetis V. et M. *dupl. Brix. dupl. maj.*
22. Ss. Vincentii et Anastasii Mm. *semid.*

23. Desponsatio B. M. V. *dupl. maj.* com. S. Emerentianae V. M.
24. S. Timothei Ep. M. *dupl.*
25. Conversio S. Pauli Ap. *dupl. maj.* com. S. Petri Ap.
26. S. Polycarpi Ep. M. *dupl.*
27. S. Joannis Chrysostomi Ep. C. et Eccl. D. *dupl.*
28. S. Agnetis secundo, *simplex.* — *Brix. dupl. majus.*
29. S. Francisci Salesii Ep. C. *dupl.*
30. S. Martinae V. et M. *semid.*
31. S. Petri Nolasco C. *dupl.*

Festa mobilia.

Dom. II. post Epiph. Festum **Ss. Nominis Jesu** *dupl. 2. cl.* com. Dom.

Fer. III. post Dom. Septuag. Oratio D. N. J. Chr. in monte Oliveti *dupl. majus.*

Fer. III. post Dom. Sexag. Commemoratio Passionis D. N. J. Chr. *dupl. majus.*

Februarius.

1. S. Ignatii Ep. M. *dupl.* com. S. Brigidae V.
2. **Purificatio** B. M. V. *dupl. 2. cl.*
3. S. Blasii Ep. M. *simplex.*
4. S. Andreae Corsini Ep. C. *dupl.*
5. Ss. **Ingenuini** et **Albuini** Epp. Conf. *dupl. 1. cl.* — *Brix.* cum Octava.
6. Agathae V. M. *dupl.* com. S. Dorotheae V. M.
7. S. Romualdi Abb. *dupl.*
8. S. Joannis de Matha C. *dupl.*
9. S. Raymundi de Pennafort C. *semid.* (dies fix. ex 23. Jan.) com. S. Apolloniae V. M.
10. S. Scholasticae V. *dupl.*
11. B. B. Septem Fundatorum Ord. Serv. B. M. V. *dupl.*
12. S. Pauli primi Eremitae *dupl.* (d. fix. ex 15. Jan.) — *Brix.* Octava Ss. Patron. Ingenuini et Albuini *duplex.*
13. S. Valentini Ep. C. *dupl.*

14. S. Titi Ep. C. *dupl.* (d. fix. ex 6. huj.) com. S. Valentini M.
15. Ss.Faustini et Jovitae Mm. *simplex.* — *Brix.* S. Pauli primi Eremitae *dupl.* (al. 12. huj.).
16.
17.
18. S. Simeonis Ep. M. *simpl.*
19.
20.
21.
22. Cathedra S. Petri Ap. Antioch. *dupl. maj.* com. S. Pauli Ap.
23. S. Petri Damiani Ep. C. et Eccl. D. *dupl.* com. Vigil.
24. S. Mathiae Ap. *dupl. 2. cl.*
25.
26.
27.
28.

In Anno bissextili Februarius dies habet 29 et tunc de Mathia Ap. fit die 25.

Festa mobilia.

Fer. VI. post Cineres: Sacrae Spineae Coronae D. N. J. Chr. *dupl. maj.* com. feriae.

Fer. VI. post Dom. I. Quadrages. Lanceae et Clavorum D. N. J. Chr. *dupl. maj.* com. feriae.

Martius.

1.
2.
3. S. Cunegundis Imp. V. *dupl.*
4. S. Casimiri C. *semid.* com. S. Lucii Pap. M.
5.
6.
7. S. Thomae Aquinatis C. et Eccl. D. *dupl.* com. Ss. Perpetuae et Soc. Mm.
8. S. Joannis de Deo C. *dupl.*

9. Ss. Cyrilli et Methodii Ep. C. *dupl.*
10. Ss. Quadraginta Martyrum *semid.*
11. S. Franciscae Romanae Vid. *dupl.* (al. 9. huj.).
12. S. Gregorii Pp. C. et Eccl. D. *dupl.*
13.
14.
15.
16.
17. S. Patritii Ep. C. *dupl.*
18. S. Gertrudis V. *semid.*
19. **S. Joseph** C. Sponsi B. M. V. *dupl. 1. cl.*
20.
21. S. Benedicti Abb. *dupl.*
22.
23.
24. S. Gabrielis Archang. *dupl. maj.* (al. 18. huj.).
25. **Annuntiatio B. M. V.** *dupl. 2. cl.*
26.
27. S. Ruperti Ep. C. *dupl.*
28.
29.
30.
31.

Festa mobilia.

Fer. VI. post Dom. II. Quadrag. Sacratiss. Sindonis D. N. J. Chr. *dupl. maj.* com. fer,

Fer. VI. post Dom. III. Quadrag. Sacrorum Quinque Vulnerum D. N. J. Chr. *dupl. maj.* com. feriae.

Fer. VI. post Dom. IV. Quadrag. Pretiosissimi Sanguinis Dom. N. J. Chr. *dupl. maj.* com feriae.

Fer. VI. post Dom. Passionis: Septem Dolorum B. M. V. *dupl. maj.* com. feriae.

Aprilis.

1.
2. S. Francisci de Paula C. *dupl.*

3.
4. S. Isidori Ep. C. et Eccl. D. *dupl.*
5. S. Vincentii Ferrerii C. *dupl.*
6.
7.
8.
9.
10.
11. S. Leonis Pap. C. et Eccl. D. *dupl.*
12.
13. S. Hermenegildi Reg. M. *semid.*
14. Ss. Tiburtii et Soc. Mm. *simpl.*
15. S. Helenae Vid. *simpl.*
16.
17. S. Aniceti Pap. M. *simpl.*
18.
19.
20.
21. S. Anselmi Ep. C. et Eccl. D. *dupl.*
22. Ss. Soteris et Caji Pont. Mm. *semid.*
23.
24. S. Georgii M. *dupl.*
25. S. Marci Evang. *dupl. 2. cl.*
26. Ss. Cleti et Marcellini Pont. Mm. *semid.*
27. S. Peregrini C. *dupl.*
28. S. Pauli a Cruce C. *dupl.* com. S. Vitalis M.
29. S. Petri M. *dupl.*
30. S. Catharinae Sen. V. *dupl.*

Festa mobilia.

Dom. II. post Pascha Solemnitas **Translationis S. Cassiani** Ep. M. *dupl. 1. cl. cum Octava* com. Dom.

Dom. III. post Pascha **Patrocinium S. Joseph. C.** sponsi B. M. V. *dupl. 2. cl.* com. Dom.

Majus.

1. Ss. Philippi et Jacobi App. *dupl. 2. cl.*
2. S. Athanasii Ep. C. et Eccl. Dom. *dupl.*

3. Inventio S. Crucis *dupl. 2. cl.* com. Ss. Alexandri Pap. et Soc. Mm. ac S. Juvenalis Ep. C.
4. S. Monicae Vid. *dupl.* com. S. Floriani M.
5. S. Pii V. Pap. C. *dupl.* com. S. Gotthardi Ep. C.
6. S. Joannis ante Portam Latinam *dupl. maj.*
7. S. Stanislai Ep. M. *dupl.*
8. Apparitio S. Michaelis Archang. *dupl. maj.*
9. S. Gregorii Nazianz. Ep. C. et Eccl. D. *dupl.*
10. S. Antonini Ep. C. *dupl.* com. Ss. Gordiani et Soc. Mm.
11. S. Fidelis a Sigmaringa M. *dupl.* (d. f. ex 28. al. 24. April.).
12. Ss. Nerei et Soc. Mm. *semid.*
13.
14. S. Bonifacii M. *simpl.*
15.
16. P. Joannis Nepomuceni M. *dupl. maj.*
17. S Paschalis Baylon C. *dupl.*
18. S. Venantii M. *dupl.*
19. S Petri Coelestini Pp. C. *dupl.* com. S. Pudentianae V.
20. S. Bernardini Sen. C. *semid.*
21. S. Ubaldi Ep. *semid. (f. ex* **16**. *huj.)*
22.
23.
24. Fest. B. M. V. sub titulo: Auxilium Christianorum *dupl. maj.*
25. S. Gregorii VII. Pap. C. *dupl.* com. S. Urbani Pp. M.
26. S. Philippi Nerii C. *dupl.* com. S. Eleutherii Pp. M.
27. S. Mariae Magdal. de Pazzis V. *semid.* com. S. Joannis Pp. M.
28.
29.
30. Inventio Manus dexterae S. Stephani Reg. C. *dupl.* com. S. Felicis Pp. M.
31. S. Angelae Mericiae V. *dupl.* com. S. Petronillae V.

Festa mobilia.

Dom. III. post Pent. Festum **Ss. Cordis Jesu** *dupl. 2. cl.*

Junius.

1.
2. Ss. Marcellini et Soc. Mm. *simpl.*
3.
4. S. Francisci Caracciolo C. *dupl.*
5. S. Bonifacii Ep. M. *dupl.*
6. S. Norberti Ep. C. *dupl.*
7.
8.
9. Ss. Primi et Feliciani Mm. *simpl.*
10. S. Margaritae Scotorum Reg. Vid. *semid.*
11. S. Barnabae Ap. *dupl. maj.*
12. S. Joannis a S. Facundo C. *dupl.* com. Ss. Basilidis et Soc. Mm.
13. S. Antonii de Padua C. *dupl.*
14. S. Basilii Ep. C. et Eccl. D. *dupl.*
15. Ss. Viti et Soc. Mm. *dupl.*
16.
17.
18. Ss. Marci et Soc. Mm. *simpl.*
19. S. Julianae de Falconeriis V. *dupl.* com. Ss. Gervasii et Protasii Mm.
20. S. Silverii Pp. M. *simpl.*
21. S. Aloysii Gonzaga C. *dupl.*
22. Ss. Achatii et Soc. Mm. *semid.* com. S. Paulini Ep. C.
23. Vigilia.
24. Nativitas S. Joannis Bapt. *dupl. 1. cl.* cum Oct.
25. S. Gulielmi Abb. *dupl.* com. Oct.
26. Ss. Joannis et Pauli Mm. *dupl.* com. Oct.
27. S. Vigilii Ep. M. *dupl.* com. Oct.
28. S. Leonis II. Pp. C. *semid.* com. Oct. et Vigil.
29. **Ss. Petri et Pauli App.** *dupl. 1. cl.* cum Octav. com. Omnium Ss. Apostol.
30. Commemoratio S. Pauli Ap. *dupl.* com. S. Petri Ap. et Oct. S. Joannis.

Julius.

1. Octava S. Joannis Bapt. *dupl.* com. Oct. Ss. Petri et Pauli.
2. Visitatio B. M. V. *dupl.* 2. *cl.* com. Ss. Processi et Martiniani Mm.
3. De Oct. Ss. Apost. *semid.*
4. S. Udalrici Ep. C. *dupl.* com. Oct. Ss. App.
5. De Octava Ss. App. *semid.*
6. Octava Ss. App. Petri et Pauli *dupl.*
7.
8. S. Elisabeth Reg. Port. Vid. *semid.*
9.
10. Ss. Septem Fratrum Mm. ac Rufinae et Soc. Vv. Mm. *semid.*
11. S. Pii Pp. M. *simpl.*
12. B. Andreae Rinnens. Innoc. M. *dupl. maj.* com. Ss. Naboris et Felicis Mm.
13. S. Anacleti Pp. M. *semid.*
14. S. Bonaventurae Ep. C. et Eccl. D. *dupl.*
15. S. Henrici Imper. C. *dupl.*
16. B. M. V. de Monte Carmelo *dupl. maj.*
17. S. Alexii C. *semid.*
18. S. Joannis Gualberti Abb. *dupl.* (al. 12. huj.).
19. S. Vincentii a Paulo C. *dupl.*
20. S. Margaritae V. M. *dupl.* (fix ex 12. huj.) — *Brix.* B. Lucani Ep. C. *dupl. maj.*
21. S. Camilli de Lellis C. *dupl.* (in Brev. 18. huj.) com. S. Praxedis V.
22. S. Mariae Magdalenae *dupl.*
23. S. Apollinaris Ep. M. *dupl.* com. S. Liborii Ep. C.
24. S. Hieronymi Aemiliani C. *dupl.* (in Brev. 20. huj.) com. Vigiliae et S. Christinae V. M. — *Brix.* S. Christinae V. M. *dupl. maj.*
25. S. Jacobi Ap. *dupl.* 2. *cl.* com. S. Christophori M.
26. S. Annae Matris B. M. V. *dupl. maj.*
27. S. Pantaleonis M. *simpl.* — *Brix.* S. Margaritae V. M. *dupl.*

28. Ss. Nazarii et Soc. Mm. *semid.*
29. S. Marthae V. *semid.* com. Ss. Felicis et Soc. Mm.
30. Ss. Abdon et Sennen Mm. *simpl.* — *Brix.* S. Hieronymi Aemiliani C. *dupl.* (in Brev. 20. huj.).
31. S. Ignatii de Lojola C. *dupl.*

Festa mobilia.

Dom. I. Julii: Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. Chr. *dupl. 2. cl.*

Augustus.

1. S. Petri ad Vincula *dupl. maj.* com. S. Pauli Ap. ac Ss. Machab. Mm.
2. S. Alphonsi Mariae de Ligorio Ep. C. et Eccl. D. *dupl.* com. S. Stephani Pap. M.
3. Inventio S. Stephani Protom. *semid.*
4. S. Dominici C. *dupl.*
5. Dedicatio S. Mariae ad Nives *dupl. maj.* com. S. Oswaldi M.
6. Transfiguratio Domini *dupl. maj.* com. Ss. Xisti Pp. et Soc. Mm.
7. S. Cajetani C. *dupl.* com. S. Donati Ep. M., ac Ss. Afrae et Soc. Mm.
8. Ss. Cyriaci et Soc. Mm. *semid.*
9. Vigilia, com. S. Romani Mart.
10. S. Laurentii Levit. M. *dupl. 2. cl.* cum Octav.
11. S. Philumenae V. M. *dupl.* com. Oct. et Ss. Tiburtii et Susannae Mm.
12. S. Clarae V. *dupl.* com. Oct.
13. S. Cassiani Ep. M. *dupl. maj.* com. Oct. et S. Hippolyti M. — *Brix. dupl. 2. cl.* com. S. Hippolyti M.
14. De Octava *semid.* com. Vigiliae ac S. Eusebii C.
15. **Assumptio B. M. V.** *dupl. 1. cl.* cum Oct.
16. S. Hyacinthi C. *dupl.* com. Octav. Assumpt. et S. Laur.
17. Octava S. Laurentii *dupl.* com. Oct. Assumpt.
18. De Octava Assumpt. *semid.* com. S. Agapiti M.

19. S. Ludovici Toles. Ep. C. *semid.* com. Oct. Assumpt.
20. S. Bernardi Abb. et Eccl. D. *dupl.* com. Oct. Ass.
21. S. Joannae Franciscae de Chantal Vid. *dupl.* com. Oct. Assumpt.
22. Octava Assumpt. B. M. V. *dupl.* com. Ss. Timothei et Soc. Mm.
23. S. Philippi Benitii C. *dupl.* com. Vigil.
24. S. Bartholomaei Ap. *dupl. 2. cl.*
25. S. Ludovici Reg. C. *semid.*
26. S. Zephyrini Pp. M. *simpl.*
27. Gebhardi Ep. C. *dupl.*
28. S. Augustini Ep. C. et Eccl. D. *dupl.* com. S. Hermetis M.
29. Decollatio S. Joannis Bapt. *dupl. maj.* com. S. Sabinae M.
30. S. Rosae Liman. V. *dupl.* com. Ss. Felicis et Soc. M.
31. S. Raymundi Nonnati C. *dupl.*

Festa mobilia.

Dom. I. post Calendas Augusti Festum Sanctissimi Redemptoris *dupl. maj.*

Dom. infra Oct. Assumpt. B. M. V. Festum S. Joachim C. Patris B. M. V. *dupl. maj.* com. Dom. et Oct.

Dom. I. post Octav. Assumpt. B. M. V. Festum Purissimi Cordis B. M. V. *dupl. maj.*

Dom. proxima Calend. Sept. Ss. **Angelorum Custodum** *dupl. 2. cl.* cum Oct. com. Dom.

September.

1. S. Josephi Calasanctii C. *dupl.* (al. 27. Aug.) com. S. Aegidii Abb. et XII. Fratr. Mm.
2. S. Stephani Reg. C. *dupl.*
3.
4. S. Rosaliae V. *dupl.*
5. S. Laurentii Justiniani Ep. C. *semid.*
6. S. Magni Abb. *dupl.*
7.

8. **Nativitas B. M. V.** *dupl.* 2. *cl.* cum Oct. com. S. Adriani M.
9. De Octava Nativ. B. M. V. *semid.* com. S. Gorgonii M.
10. S. Nicolai de Tolent. C. *dupl.* com. Oct.
11. De Octav. *semid.* com. Ss. Proti et Hyacinthi Mm.
12. De Octav. *semid.*
13. B. Nothburgae V. *dupl.* com. Oct.
14. Exaltatio S. Crucis *dupl. maj.* com. Oct.
15. Octava Nativ. B. M. V. *dupl.* com. S. Nicomedis M.
16. Ss. Cornelii et Cypriani Pont. Mm. *semid.* com. Ss. Euphemiae et Soc. Mm.
17. Impressio Stigmatum S. Francisci C. *dupl.*
18. S. Josephi a Cupertino C. *dupl.*
19. Ss. Januarii Ep. et Soc. Mm. *dupl.*
20. Ss. Eustachii et Soc. Mm. *dupl.* com. Vigil.
21. Matthaei Ap. Ev. *dupl.* 2. *cl.*
22. S. Thomae a Villanova Ep. C. *dupl.* com. Ss. Mauritii et Soc. Mm.
23. S. Lini Pp. M. *semid.* com. Theclae V. M.
24. B. M. V. de Mercede *dupl. maj.*
25.
26. Ss. Cypriani et Justinae Mm. *simpl.*
27. Ss. Cosmae et Damiani Mm. *semid.*
28. S. Wenceslai Reg. M. *dupl.*
29. Dedicatio S. Michaelis Archang. *dupl.* 2. *cl.*
30. S. Hieronymi C. et Eccl. D. *dupl.*

Festa mobilia.

Dom. inf. Oct. Nativ. B. M. V. Festum **Ss. Nominis Mariae,** *dupl.* 2. *cl.* com. Dom.

Dom. III. Septembris. **Dedicatio Eccles. Cathedral.** *dupl.* 1. *cl.* — (*Brix.* cum Octav.) com. Dom.

Dom. IV. Sept. Septem Dolorum B. M. V. *dupl. maj.* com. Dom.

October.

1. S. Remigii Ep. C. *semid. ad lib.*
2.
3.
4. S. Francisci Seraph. C. *dupl.*
5. Ss. Placidi et Soc. Mm. *simpl.*
6. S. Brunonis C. *dupl.*
7. S. Marci P. C. *simpl.* com S. Sergii et Soc. Mm.
8. S. Birgittae Vid. *dupl.*
9. Ss. Dionysii et Soc. Mm. *semid.*
10. S. Francisci Borgiae C. *semid.*
11.
12.
13. S. Eduardi Reg. C. *semid.*
14. S. Callisti Pp. M. *dupl.*
15. S. Theresiae V. *dupl.*
16. S. Galli Abb. *dupl.*
17. S. Hedwigis Vid. *dupl.*
18. S. Lucae Ev. *dupl. 2. cl.*
19. S. Petri de Alcantara C. *dupl.*
20. S. Joannis Cantii C. *dupl.*
21. Ss. Ursulae et Soc. Vv. Mm. *dupl.* com. S. Hilarionis Abb.
22.
23.
24. S. Raphaëlis Archang. *dupl. maj.*
25. Ss. Chrysanthi et Dariae Mm. *simpl.*
26. S. Evaristi Pp. M. *simpl.*
27. Vigilia.
28. Ss. Simonis et Judae App. *dupl. 2. cl.*
29.
30.
31. S. Wolfgangi Ep. C. *dupl.* com. Vigiliae.

Festa mobilia.

Dom. I. Octob. Solemnitas Ss. Rosarii B. M. V. *dupl. maj.* com. Dom.

Dom. III. Octob. **Dedicatio Eccles. propr.** *dupl. 1. cl.* cum Oct.

Dom. ult. Octob. Festum Ss. Reliquiarum.

November.

1. **Omnium Sanctorum** *dupl. 1. cl.* cum Oct.
2. De Oct. *semid.* Commem. Omn. Fidel. defunct. sub ritu dupl.
3. De Oct. *semid.*
4. S. Caroli Borom. Ep. C. *dupl.* com. Oct. et Ss. Vitalis et Agricolae Mm.
5. De Octava *semid.*
6. De Octava *semid.* com. S. Leonardi Abb.
7. De Oct. *semid.*
8. Octava Omn. Sanctorum *dupl.* com. Ss. Quatuor Coronatorum Mm.
9. Dedicatio Basilicae Ss. Salvatoris *dupl.* com. S. Theodori M.
10. S. Andreae Avellini C. *dupl.* com. Ss. Tryphonis et Soc. Mm.
11. S. Martini Ep. C. *dupl.* com. S. Mennae M.
12. S. Martini Pp. M. *semid.*
13. S. Didaci C. *semid.* — *Brix.* S. Brictii Ep. C.
14. — *Brix.* S. Didaci C. *semid.*
15. S. Leopoldi C. *dupl.*
16. S. Gertrudis V. *dupl.*
17. B. Florini C. *dupl.*
18. Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli *dupl.*
19. S. Elisabeth R. Vid. *dupl.* com. S. Pontiani Pp. M.
20. S. Felicis de Valois C. *dupl.*
21. Praesentatio B. M. V. *dupl. maj.*
22. S. Caeciliae V. M. *dupl.*
23. S. Clementis Pp. M. *dupl.* com. S. Felicitatis M.
24. S. Joannis a Cruce C. *dupl.* com. S. Chrysogoni M.
25. S. Catharinae V. M. *dupl.*
26. S. Conradi Ep. C. *semid.* com. S. Petri Alexandrini Ep. M.

27. S. Gregorii Thaumaturgi Ep. C. *semid.* (al. 17. huj.)
28.
29. Vigilia, com. S. Saturnini M.
30. S. Andreae Ap. *dupl.* *2.* *cl.*

Festa mobilia.

Dom. I. post Commem. Omn. Fidel. defunct. Festum Maternitatis B. M. V. *dupl. maj.*

Dom. penultima post Pentec. Festum Patrocinii B. M. V. *dupl. maj.*

December.

1.
2. S. Bibianae V. M. *semid.*
3. S. Francisci Xaverii C. *dupl.*
4. S. Barbarae V. M. *dupl.*
5. S. Petri Chrysologi Ep. C. et Eccl. D. *dupl.*
6. S. Nicolai Ep. C. *dupl.*
7. S. Ambrosii Ep. et Eccl. D. *dupl.*
8. **Immaculata Conceptio B. M. V.** *dupl.* *1.* *cl.* cum Oct.
9. De Octava *semid.*
10. De Octava *semid.* com. S. Melchiadis Pp. M.
11. S. Damasi Pp. C. *semid.* com. Oct.
12. De Octava *semid.*
13. S. Luciae V. M. *dupl.* com. Oct.
14. De Oct. *semid.* — *Brix.* S. Othiliae V. *dupl. maj.* com. Oct.
15. Octava Immacul. Concept. B. M. V. *dupl.*
16. S. Eusebii Ep. M. *semid.*
17.
18. Expectatio Partus B. M. V. *dupl. maj.*
19.
20. B. Petri Canisii C. *dupl.* com. Vig.
21. S. Thomae Ap. *dupl.* *2.* *cl.*
22.
23. B. Hartmanni Ep. C. *dupl.*
24. Vigilia.

25. **Nativitas D. N. J. Chr.** *dupl. 1. cl.* cum Oct.
26. **S. Stephani Protom.** *dupl. 2. cl.* cum Oct. com. Omn. Ss. Martyrùm et Oct. Nativ.
27. S. Joannis Ap. et Ev. *dupl. 2. cl.* cum Octav. com. 2 Octav.
28. Ss. Innocentium Mm. *dupl. 2. cl.* cum. Octav. com. 3 Octav.
29. S. Thomae Cantùarien. Ep. M. *semid.* com. 4 Oct.
30. De Dom. infra Oct. Nativ. *semid.* com. 4 Octav.
31. S. Silvestri Pp. C. *dupl.* com. 4 Octov.

ABSOLUTIONES et BENEDICTIONES

dicendae ante Lect. in Officio Novem Lectionum.

In primo Nocturno,

Absolutio.

Exaudi Domine Jesu Christe preces servorum tuorum, et miserere nobis, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis et regnas in saecula saeculorum.

℟. Amen.

Benedictiones.

1. Benedictione perpetua benedicat nos Pater aeternus.

   ℟. Amen.

2. Unigenitus Dei Filius nos benedicere et adjuvare dignetur.

   ℟. Amen.

3. Spiritus Sancti gratia illuminet sensus et corda nostra.

   ℟. Amen.

In secundo Nocturno,

Absolutio.

Ipsius pietas, et misericordia nos adjuvet, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivit et regnat in saecula saeculorum.

℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens.

   ℟. Amen.

5. Christus perpetuae det nobis gaudia vitae.

   ℟. Amen.

6. Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris.

   ℟. Amen.

In tertio Nocturno.

Absolutio.

A vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens, et misericors Dominus.

℟. Amen.

Benedictiones.

7. Evangelica lectio sit nobis salus et protectio.
℟. Amen.
8. Divinum auxilium maneat semper nobiscum.
9. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum.
℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto novem Lectionum, octava Benedictio erit:

Cujus Festum colimus, ipse, *vel* ipsa intercedat pro nobis ad Dominum.

℟. Amen.

Quando sunt plures, dicitur:

Quorum, *vel* Quarum Festum colimus, ipsi, *vel* ipsae intercedant pro nobis ad Dominum.

℟. Amen.

Si Officium fit de sancta Maria, octava Benedictio erit:

Cujus Festum colimus, ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum.

℟. Amen.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit:

Per Evangelica dicta deleantur nostra delicta.

℟. Amen.

PROPRIUM SANCTORUM
CATHEDRALIS ECCLESIAE
ET
DIOECESIS BRIXINENSIS

I.

CERTAM DIEM MENSIS HABENTIUM.

Festa Januarii.

Brixinae die 4. Januar.

In Octava Ss. Innocentium, quorum S. Reliquiae in Cathedrali asservantur, ritus dupl. maj. Hinc in 1. Vesp. ant. *ex Laud. festi, Psalmi de Dom. sed ultimus* Laudate Dominum. *Capitulum* Vidi, *Hymnus* Salvete, *reliqua ut in Breviar. Rom. cum com. Oct. S. Joann. Ap.*

Die 8. Januar.

Commem. S. Erhardi Ep. Conf. in 1. Vesp. et Laud. de com. Oratio: Da quaesumus omnipotens. *de com Conf. Pont.*

Die 14. Januar.

S. Hilarii, Episcopi Conf. et Ecclesiae Doctoris.

Tres Lectiones 1. Nocturni leguntur de Script. occurr. et sextae Lectioni adduntur sequentia:

Eum a multis Patribus et Conciliis insignem Ecclesiae Doctorem nuncupatum atque uti talem in aliquot dioecesibus cultum, tandem instante Synodo Burdigalensi Pius nonus Pontifex Maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto universae Ecclesiae Doctorem declae

ravit et confirmavit, ac ipsius festo die Missam et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.
℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

Brix. die 21. Januar.

In festo S. Agnetis V. M. cujus S. Caput in Cathedrali asservatur, ritus dupl. maj. In 1. Vesp. ant. prop. ex Laud. Psal. de Dom. sed loco ult. Laudate Dnum omnes gentes: *reliqua ut in Brev. Rom.*

Brix. die 28. Januar.

In festo S. Agnetis 2do ritus dupl. maj. In 1. Vesp ut in festo, ant. ad Magn. et or. prop. Lect. 1. Noct. ut in festo 2. Noct. 1. prop. 2. et 3. de com. Nunc nobis. *3. Noct.* Simile thesauro, *de com. non Virg.* ℟℟. *et reliqua ut in festo, sed orat. prop. In 2. Vesp. ant. ex Laud. festi, Ps. de Dom. sed ult.* Lauda Jerusalem. *ant. ad Mag. ut heri.*

Die 1. Februar.

Commem. S. Brigidae Virg. de com. Orat. Exaudi nos. *etiam de com.*

Lectio 9.

Brigida virgo ab ineunte aetate pudicitiae et vitae sanctitati dedita, atque angelicis interdum visionibus stipata, igneam columnam in capite tenere infans visa est. Petita in matrimonium, quod pereleganti forma esset, a ChristoSponso oculi deformitatem ad procos absterrendos impetravit. Postea vero sacrum velamen ab Episcopo suscipiens, non solum oculi sanitatem ipsa recepit, sed etiam ad virginitatem ejus comprobandam, aridum altaris lignum tactu virginis viride factum est. In pauperes mira liberalitate extitit, in leprosis, paralyticis, energumenis, caecis ac mutis curandis pia et admirabilis. Tandem vita sanctissime peracta, obitus sui non ignara, beatam Sponso animam reddidit, anno Justini Augusti senioris quarto.

Die 5. Februar.

Festivitas Ss. Ingenuini et **Albuini** *Pontif. et Conf. Eccles. Brixin. Patronor. dupl. 1. cl.*

In 1. Vesp. ant. Ipsos elegit. *cum reliquis de Laudib. Ps.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, et loco ult. Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capit. *Isaiae 61.*

Vos Sacerdotes Domini vocabimini: ministri Dei nostri, dicetur vobis: fortitudinem gentium comedetis, et in gloria eorum superbietis.

Hymnus.

Jesu Sacerdotum decus,
Jesu, Sacerdos maxime
Et sempiterne Pontifex,
Audi precantes supplices.
En! nos sacrorum Praesulum
Patrumque Brixinensium,
Laetis canentes vocibus,
Laudes tibi persolvimus.
Isti gregem concreditum,
Tuo redemptum sanguine,
Non desierunt jugiter
Cura fideli pascere.
Hi mente casta et corpore,
Amore Christi saucii,
In terra agentes, integram
Duxere vitam coelitum.
Tentati iidem plurimis
Saecli necessitatibus,
Per arctam et angustam viam
Venere ad ampla gaudia.
Praesta beata Trinitas,
Per hos Patronos, quaesumus,
Nobis eadem semita
Sedes easdem scandere. Amen.

℣. Sacerdotes tui induantur justitiam,
℟. Et sancti tui exultent.

Ad Magn. Antiph.

Magnificavit Dominus Sanctos suos, ut sit illis et semini eorum sacerdotii dignitas in saecula.

Oratio.

Deus tuorum gloria Sacerdotum, praesta quaesumus: ut qui sanctorum Confessorum tuorum atque Pontificum Ingenuini et Albuini natalitia colimus; eorum auxilia sentiamus. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Regem Confessorum Dominum * Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus. *Hymn.* Jesu Sacerdotum decus, *ut supra in Vesperis.*

In I. Nocturno.

Antiph. Novit Dominus viam justorum, qui in lege ejus meditantur die ac nocte.

Psalm. 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet: * et omnia quaecunque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Gloria Patri etc.

Ant. Novit Dominus viam justorum, qui in lege ejus meditantur die ac nocte.

Ant. Praedicantes praeceptum Domini constituti sunt in monte sancto ejus.

Psalm. 2.

Quare fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania.

Astiterunt Reges terrae, et Principes convenerunt in unum: * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis irridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus: *et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Gloria Patri etc.

Ant. Praedicantes praeceptum Domini, constituti sunt in monte sancto ejus.

Ant. Tu es gloria nostra, tu es susceptor noster Domine, tu exaudisti nos de monte sancto tuo.

Psalm. 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es: * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi; * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me; * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Gloria Patri etc.

Ant. Tu es gloria nostra, tu es susceptor noster Domine: tu exaudisti nos de monte sancto tuo.

℣. Sacerdotes tui induantur justitiam,

℟. Et sancti tui exultent.

Lectio 1.

De libro Ecclesiastici.

Cap. 44.

Laudemus viros gloriosos, et parentes nostros in generatione sua. Multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua a saeculo. Dominantes in potestatibus suis, homines magni virtute, et prudentia sua praediti, nuntiantes in prophetis dignitatem prophetarum, et imperantes in praesenti populo, et virtute prudentiae populis sanctissima verba; in peritia sua requirentes

modos musicos, et narrantes carmina scripturarum.

℟. Isti sunt duo viri misericordiae, qui assistunt ante Dominum: * Dominatorem universae terrae.

℣. Isti sunt duae olivae, et duo candelabra lucentia ante Dominum. Dominatorem.

Lectio 2.

Homines divites in virtute, pulchritudinis studium habentes: pacificantes in domibus suis. Omnes isti in generationibus gentis suae gloriam adepti sunt, et in diebus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum: et sunt, quorum non est memoria; perierunt, quasi qui non fuerint, et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsorum cum ipsis.

℟. Isti sunt, qui non coinquinaverunt vestimenta sua: * Ambulabunt mecum in albis, quia digni sunt.

℣. Cantabant Sancti canticum novum ante sedem Dei, et resonabat terra in voces eorum. Ambulabunt.

Lectio 3.

Sed illi viri misericordiae sunt, quorum pietates non defuerunt; cum semine eorum permanent bona. Haereditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum, et filii eorum propter illos usque in aeternum manent: semen eorum et gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta; * Et dedit illis gloriam sempiternam.

℣. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam. Et dedit illis. Gloria. Et dedit illis.

In II. Nocturno.

Ant. Mirificavit Dominus Sanctos suos, et exaudivit eos clamantes ad se.

Psalm. 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem et quaeritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino.* Multi dicunt: quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam et requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me.

Gloria Patri etc.

Ant. Mirificavit Dominus Sanctos suos, et exaudivit eos clamantes ad se.

Ant. Scuto bonae voluntatis tuae coronasti eos Domine.

Psalm. **5.**

Verba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meae, * rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiae tuae

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant: * judica illos, Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et laetentur omnes, qui sperant in te: * in aeternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae * coronasti nos.

Gloria Patri etc.

Ant. Scuto bonae voluntatis tuae coronasti eos Domine.

Ant. Admirabile est nomen tuum Domine, quia gloria et honore coronasti Sanctos tuos, et constituisti eos super opera manuum tuarum.

Psalm. 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super coelos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo coelos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab angelis, gloria et honore coronasti eum, * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas, insuper et pecora campi,

Volucres coeli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster,* quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

Gloria Patri etc.

Ant. Admirabile est nomen tuum Domine, quia gloria et honore coronasti Sanctos tuos, et constituisti eos super opera manuum tuarum.

℣. Sacerdotes ejus induam salutari.

℟. Et Sancti ejus exultatione exultabunt.

Lectio 4.

Ingenuinus tempore Gregorii Magni, circa annum Domini quingentesimum nonagesimum, Sabionensem rexit ecclesiam. Ecclesia haec a S. Cassiano jam prioribus saeculis juxta antiquissimam traditionem erecta, propter frequentes barbarorum incursiones penitus desolata, nonnisi raros Antistites habuit, inter quos sanctum Lucanum vetusta traditio commemorat. Divina ergo providentia factum fuit, ut sedes Sabionensis ope regum Francorum et Ducum Bojoariae restaurata, ipsique Ingenuino regenda fuerit concredita. Licet vero tempora illa ob factam brevi ante Longobardorum in Italiam irruptionem plurimum perturbata fuerint; Ingenuinus tamen curavit, ut Ecclesia cathedralis in montis Sabionensis vertice construeretur, quam in honorem salvificae Crucis, et sancti Martyris Cassiani sui Praedecessoris dedicavit: ad quam Ecclesiam, tanquam vetustissimum Christianae religionis in hac patria monumentum, primamque Episcopalem sedem frequentissimae ex integra Dioecesi piae peregrinationes fuerunt institutae, et hodiedum instituuntur.

℟. Super muros tuos, Jerusalem, constitui custodes:* Tota die ac nocte non tacebunt laudare nomen Domini.

℣. Praedicabunt populis fortitudinem meam, et annuntiabunt gentibus gloriam meam. Tota die.

Lectio 5.

Grassabatur autem tunc temporis infelix illud contra quintam Synodum Constantinopolitanam, tria Capitula damnantem, schisma, cui multi quidem occidentales, et praesertim Provinciae Aquilejensis Episcopi, et inter hos etiam Ingenuinus involuti fuerunt, timentes, ne per hanc trium Capitulorum damnationem Concilii Chalcedonensis auctoritas laederetur; volentes etiam obsequi adhortationibus Vigilii Papae, sibi factis antequam Constantinopolim proficisceretur: Ingenuinus tamen paterna sancti Gregorii M. adhortatione, suavique prudentia, qua Theodelindam Longobardorum Reginam ad Concilii

quinti approbationem induxerat, ad exoptatam cum Ecclesia unionem compulsus fuisse merito credi potest. Magnis pro honore Dei perfunctus laboribus Ingenuinus circa annum Domini sexcentesimum migravit in coelum Nonis Februarii, sepultusque fuit in eadem Ecclesia, quam beatus ipsius Praedecessor Martyr Cassianus in honorem Dei, ipsiusque matris Mariae construxisse fertur.

℟. Justi germinabunt sicut lilium, * Et florebunt in aeternum ante Dominum.
℣. Plantati in domo Domini in atriis domus Dei nostri. Et florebunt.

Lectio 6.

Post quadringentos ferme annos circa annum nongentesimum septuagesimum quartum Ottone secundo et tertio, et dein Henrico sancto successive imperantibus, Albuinus Ecclesiae Sabionensis Episcopus electus fuit. Is nobili Marchionum Carynthiae genere natus, et scholae episcopali erudiendus traditus propter admirabilem vitae integritatem a praefatis Imperatoribus, praesertim a S. Henrico et magni habitus, et praeclaris beneficiis est affectus. Cum vero ante annos nonaginta praedium regium in loco Brixina ecclesiae Sabionensi per Ludovicum Infantem donatum esset, hicque locus pro sede episcopali magis opportunus haberetur, hanc Albuinus cum magna totius Episcopatus utilitate Brixinam transtulit: simulque Reliquias sancti sui antecessoris Ingenuini elevavit, et in Choro Ecclesiae Cathedralis debito cum honore asservavit. Cum et ipse ex patrimonio suo plurima beneficia Ecclesiae suae contulisset, et suos consanguineos aliosque proprio exemplo invitasset ad similia praestanda, omnesque optimi pastoris partes explevisset, demum sanctitate ac virtutum signis coruscans transivit ad Dominum circa annum millesimum quartum. Corpus ejus corpori sancti Ingenuini per beatum successorem Hartmannum celebriter hac ipsa obitus sui die appositum; utrumque vero per Episcopum Christophorum Andream de Spaur ex pristino sepulchro elevatum, in honorificis arcis per suc-

cedentes Episcopos reconditum et exornatum, hodiedum in Ecclesia Cathedrali religiose asservatur.

℟. Isti sunt, qui ante Deum magnas virtutes operati sunt, et terra nostra doctrina eorum repleta est: * Ipsi intercedant pro peccatis omnium populorum.

℣. Isti sunt, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad coelestia regna. Ipsi intercedant. Gloria Patri. Ipsi intercedant.

In III. Nocturno.

Ant. Domine, qui operati sunt justitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, et requiescent in monte sancto tuo.

Psalm. 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Gloria Patri etc.

Ant. Domine, qui operati sunt justitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, et requiescent in monte sancto tuo.

Ant. Posuisti, Domine, super caput eorum coronam de lapide pretioso.

Psalm. 20.

Domine, in virtute tua laetabitur rex: * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi: * laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos, ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quae non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis praeparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tua: * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Gloria Patri etc.

Ant. Posuisti, Domine, super caput eorum coronam de lapide pretioso.

Ant. Haec est generatio quaerentium Dominum, quaerentium faciem Dei Jacob.

Psalm. **23.**

Domini est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum: * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis, et potens; Dominus potens in praelio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portae

aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum, ipse est Rex gloriae.

Gloria patri etc.

Ant. Haec est generatio quaerentium Dominum, quaerentium faciem Dei Jacob.

℣. Sacerdotes Domini benedicite Dominum.

℟. Servi Domini hymnum dicite Deo.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio 7.

Cap. 25.

In illo tempore dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua, et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homilia 9. in Evang.

Lectio sancti Evangelii, fratres charissimi, sollicite considerare nos admonet, ne nos, qui plus caeteris in hoc mundo accepisse aliquid cernimur, ab auctore mundi gravius inde judicemur. Cum enim augentur dona, rationes etiam crescunt donorum. Tanto ergo esse humilior, atque ad serviendum Deo promptior quisque debet ex munere, quanto se obligatiorem esse conspicit in reddenda ratione. Ecce homo, qui peregre proficiscitur, servos suos vocat, eisque ad negotium talenta partitur. Post multum vero temporis, positurus rationem, revertitur: bene operantes pro apportato lucro remunerat, servum vero a bono opere torpentem damnat.

℟. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes et Angelus Domini locutus est ad me dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amici Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium coelum, voce magna clamantem, et dicentem: Isti sunt viri.

Lectio 8.

Quis itaque iste homo est, qui peregre proficiscitur, nisi Redemtor noster, qui in ea carne, quam assumpserat, abiit in coelum? carnis enim locus proprius terra est, quae quasi ad peregrina ducitur, dum per Redemptorem nostrum in

coelo collocatur. Sed homo iste peregre proficiscens servis suis bona sua tradidit, quia fidelibus suis spiritualia dona concessit: et uni quidem dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum. Quinque etenim sunt corporis sensus, videlicet visus, auditus, gustus, odoratus, et tactus. Quinque ergo talentis donum quinque sensuum, id est, exteriorum scientia exprimitur. Duobus vero intellectus et operatio designatur. Unius autem talenti nomine, intellectus tantummodo designatnr.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit.
Et vos similes.

Gloria Patri. Et vos.

Lectio 9.

Sed is, qui quinque talenta acceperat, alia quinque lucratus est: quia sunt nonnulli, qui, etsi interna, ac mystica penetrare nesciunt, pro intentione tamen supernae patriae docent recta, quos possunt, de ipsis exterioribus, quae acceperunt, duplum talentum portant: dumque se a carnis petulantia, et a terrenarum rerum ambitu, atque a visibilium voluptate custodiunt, ab his etiam alios admonendo compescunt. Et sunt nonnulli, qui quasi duobus talentis ditati, intellectum atque operationem percipiunt, subtilia de internis intelligunt, mira in exterioribus operantur. Cumque et intelligendo et operando aliis praedicant, quasi duplicatum de negotio lucrum reportant.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes et per Horas.

Antiph.

Ipsos elegit Dominus ex omni carne, offerre sacrificium, incensum, et bonum odorem Deo.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliq. de Dom.*

Ant. Dedit illis in praeceptis suis potestatem, et in lege sua lucem dare populo.

Ant. Corona aurea supra mitram eorum expressa signo sanctitatis, gloriae et honoris.

Ant. Benedictionem omnium gentium dedit illis, et testamentum suum confirmavit super caput eorum.

Ant. Laudantes Dominum in Sanctis suis, exaltate illum, quantum potestis, major est enim omni laude.

Capit. Isaiae 61.

Vos autem Sacerdotes Domini vocabimini: ministri Dei nostri, dicetur vobis: Fortitudinem gentium comedetis, et in gloria earum superbietis.

Hymnus.

Jesu Redemptor omnium,
Perpes corona Praesulum,
In hac die clementius
Nostris faveto precibus.
Tui sacri qua nominis
Confessor uterque claruit,
Horum celebrat annua
Devota plebs solemnia.
Qui rite mundi gaudia
Hujus caduca spreverant,
Cum Angelis coelestibus
Laeti potiuntur praemiis.
Horum benignus annue
Nobis sequi vestigia;
Horum precatu servulis
Dimitte noxam criminis.
Sit, Christe, Rex piissime!
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc, et in perpetuum.
Amen.

℣. Sacerdotes Domini incensum et panes offerunt.
℟. Ideo sancti erunt Deo suo.

Ad Benedictus. Ant.

In sanctitate et justitia servierunt Domino omnibus diebus suis: ideo stola gloriae induit illos Dominus Deus Israel.

Oratio.

Deus tuorum gloria Sacerdotum, praesta quaesumus; ut, qui sanctorum Confessorum tuorum atque Pontificum Ingenuini et Albuini natalitia colimus, eorum auxilia sentiamus. Per Dominum.

Ad Tertiam.

Ant. Dedit illis.
Capit. Vos Sacerdotes.
℟. *breve.* Sacerdotes tui * Induantur justitiam. Sacerdotes.
℣. Et sancti tui exultent. Induantur.
Gloria Patri. Sacerdotes.

℣. Sacerdotes ejus induam salutari.
℟. Et sancti ejus exultatione exultabunt.

Oratio ut supra.

Ad Sextam.

Ant. Corona aurea.

Capit. Eccli. 44.

Illi viri misericordiae sunt, quorum pietates non defuerunt, cum semine eorum permanent bona: haereditas sancta nepotes eorum.

℟. *breve.* Sacerdotes ejus * Induam salutari. Sacerdotes ejus.
℣. Et sancti tui exultatione exultabunt. Induam. Gloria. Sacerdotes.
℣. Sacerdotes Domini benedicite Dominum.
℟. Servi Domini hymnum dicite Deo.

Oratio ut supra.

Ad Nonam.

Capit. Isaiae 61.

Et scient in gentibus semen eorum, et germen eorum in medio populorum; omnes, qui viderint eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen, cui benedixit Dominus.

℟. *breve.* Sacerdotes Domini * benedicite Dominum. Sacerdotes.
℣. Servi Domini hymnum dicite Deo. Benedicite. Gloria. Sacerdotes.
℣. Sacerdotes Domini incensum et panes offerunt;
℟. Ideo sancti erunt Deo suo.

Oratio ut supra.

In II. Vesperis.

Ant. Ipsos elegit, *cum reliq. de Laud. Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica et loco ult.*

Psalm. Memento Domine.

Capit. et Hymnus, ut in 1. Vesp.

℣. Sacerdotes Domini incensum et panes offerunt;
℟. Ideo sancti erunt Deo suo.

Ad Magnificat. Ant.

O Patroni singulares, Christo preces fundite pro vestris supplicibus, placatum eum reddite nobis et universis fidelibus.

Oratio ut supra, com. de seq.

Brixinae celebratur Octava Patronorum, ut infra; quodsi vero dicta Octava tota vel ex parte in Quadragesimam inciderit, tunc

diebus in ea occurrentibus, nihil fit de Octava, ne quidem com.

Die 11. Februarii.

BB. VII Fundatorum *Ordinis Servorum B. M. V. Conf. dupl. Omnia de com. Confessorum non Pont. sine mutatione numeri.*

Ad utrasque Vesperas et Matutinum.

Hymnus.

Praeclara septem lumina
Tusci micantis aetheris
Vos Virgo Mater excitat,
Ut luce mundus splendeat
Vos labra lacte perlita
Servos Mariae nominant
Tum Virgo vos Senarios
Adire colles imperat.
Vos ipsa Mater Inclyta
Funebre pallio induit,
Ut defleatis vulnera,
Quae pertulit saevissima.
Et tu superna Trinitas,
Perfunde Sancto robore,
Vitamque fac non imparem
Nostris Beatis ducere.
Amen.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui in jugem memoriam dolorum sanctissimae tuae Genitricis per septem Beatos nova Servorum ejus familia Ecclesiam tuam foecundasti: concede nobis famulis tuis in hac lacrymarum valle degentibus, ita ejusdem moestissimae Matris Socios cum ipsis esse passionum in terris; ut perpetuae consolationis consortes fieri mereamur in coelis. Qui vivis et regnas etc.

Ll. 1. N. de S. O. In Quadrages. vero: Laudemus viros. *ut in com. Conf. Pont. 2. loco sed ℞℞. de com. Conf. non Pont.*

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Decimo tertio christiani nominis Saeculo inter alios Florentinos Patres septem erant sanguine opibusque illustres, ac virtutibus longe illustriores, nuncupati, ut Religioni nomen dedere, Bonfilius Monaldius, Bonajuncta Manetti, Manettus Antellensis, Amideus de Amideis, Uguccio Uguccionius, Sosteneus de Sosteneis, Alexius de Falconeriis. Cum hi trigesimo tertio supra millesimum bis centesimum

annum assumptae Virginis festo, in Sodalitio, cui titulus Laudantium erat, Dei Genitrici laudes exsolverent, ab eadem iis apparente inopine moneri se sentiunt ad sublimioris vitae genus, posthabito mundo, amplectendum, idcircoque confestim collatis mutuo consiliis, consulto urbis Episcopo, abdicatis erogatisque in egenos fortunae bonis, ciliciis detritisque vestibus cinerei coloris induti, in ruralem aediculam secesserunt, ut vitae sanctioris primordia inirent.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Sic septem beati viri caritatis foedere eadem in domo semet unierant; cum ecce per urbem visos, Domino sic disponente, moventeque infantiles voces ex infantium ore, inter quos tum puer erat sanctus Philippus Benitius vix quintum mensem ingressus, se Mariae clamari Servos inspe-rato audiunt. Exinde sic ei se dediderunt, ut veluti matrem suam venerari, morem ei gerere in omnibus, et obtemperare propter eam cunctis summopere studuerint. Hinc etiam adeo grati ei fuere, ut, cum vitaturi populi plausum in Senarium montem ab ipsa iis praeostensum habitaturi tetendissent, ibique Crucifixum Jesum moestissimamque Matrem dolentes assidue recolerent, apparens illa, habitu lugubri assignato in memoriam dolorum suorum eos consecrarit.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Ita cinericiis vestibus, indulgente etiam Episcopo, in nigras mutatis, post nonnullos annos sanctus Petrus Martyr Florentiam accessit, et audita inspectaque sanctimonia ipsorum ita Dei

amici se coeperunt mutuo diligere, ut familiarissime versarentur invicem, seseque alterne foverent. Porro sperante inclyto martyre, honorem Deo, terris commodum proditurum, si propitia Virgine propagarentur; et una cum ipsis impense eam exorante, ut argumento aliquo voluntatem suam patefaceret; invocata Virgo amans in visione ei revelavit, se viros illos septem, et qui venturi erant post eos, ad singulare servitium suum selegisse, et construendum esse ordinem ad suum honorem et gloriam. Hoc virgineo decreto animati Patres, ut jussa facerent supremae eorum Reginae, quae nomine suo duraturam sibi familiam fundari voluerat, instituere deinceps sacrum Servorum Ordinem decreverunt, quos proinde Dominus ut Servos bonos et fideles suos ac Matris, in vita multis virtutibus, in morte multis prodigiis, post transitum multis miraculis adornavit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia Gloria Patri. Quia.

In 3. Noct. Lect. Nolite timere. *de com. 2. loco. Benedict. 8.* Quorum festum etc.

Ad Laudes.

Hymnus.

Hoc Virgo Coeli e culmine.
Petro revelat martyri,
Jubetque coetum perpetem.
Hinc posteris constitui.

Qui famulenter jugiter,
Ipsamque semper diligant
Colant, propagent, praedicent
Ejus dolores flebiles.

Quaeso, duces fortissimi,
Ut vos sequamur impigre,
Ardor dolorque fervidus
In Virgine nos occupent.

Et tu superna Trinitas,
Perfunde sancto robore
Vitamque fac non imparem
Nostris beatis ducere.
Amen.

Brix. die 12. Februarii.

Octava Ss. Patronorum.
dupl. Ll. 1 N. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Sermo S. Maximi Episc. *Ex homil. 59. quae est 2. de S. Euseb.*

Beatorum Patrum Ingenuini, et Albuini merita jam in tuto posita securi magnificemus: qui gubernaculum fidei viriliter tenentes anchoram spei tranquilla jam in statione composuerunt; et plenam coelestibus divitiis, et aeternis mercibus navem optato in littore collocaverunt. Qui contra omnes adversarios scutum timoris Dei tamdiu infatigabiliter tenuerunt, donec ad victoriam pervenirent. Quid enim fuit totus vitae illorum cursus, nisi unicus cum vigili hoste conflictus?

℟. Super muros tuos, Jerusalem, constitui custodes: * Tota die ac nocte non tacebunt laudare nomen Domini.

℣. Praedicabunt populis fortitudinem meam, et annuntiabunt gentibus gloriam meam. Tota die.

Lectio 5.

Quantis hi caecis a via veritatis errantibus et de summa jam in profundum rupe pendentibus amissum reddiderunt visum, et illum, quo Christus videtur, reparaverunt intuitum? Quantorum auribus surdis, et infidelitatis obduratione damnatis ad percipiendam vocem coelestium mandatorum pretiosum infuderunt auditum, ut vocanti Deo ad misericordiam responderent per obedientiam? Quantos intrinsecus vulneratos angelici oris arte, et orationum ab infirmitate curaverunt.

℟. Justi germinabunt sicut lilium, * Et florebuut in aeternum ante Dominum.

℣. Plantati in domo Domini in atriis domus Dei nostri. Et florebunt.

Lectio 6.

Quantos per longam incuriam peccati labe resolutos, et quadam leprae contagione perfusos, castigationibus, exhortationibus expiando, Deo in se operante,

mundaverunt? Quantorum animas viventi in corpore jam defunctas, et delictorum mole obrutas, ac sepultas, ad emendationem, tamquam ad lucem vocando, Deo resuscitaverunt, ut Domini sui admirandi imitatores, jam mortuas Deo, e contrario mortificarent vitali morte peccato?

℟. Isti sunt, qui ante Deum magnas virtutes operati sunt, et terra nostra doctrina eorum repleta est: * Ipsi intercedant pro peccatis omnium populorum.
℣. Isti sunt, qui contemserunt vitam mundi et pervenerunt ad coelestia regna. Ipsi intercedant. Gloria Patri. Ipsi intercedant.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio 7. Cap. 25.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et reliqua. Homilia S. Gregorii Papae.

Ex homil. 9. in Evang.

Ut ergo de talenti sui rationibus redeunte Domino quisque securus sit, cum tremore penset quotidie, quid acceperit. Ecce! namque jam juxta est, ut ille, qui peregre profectus est, redeat. Quasi quippe peregre abiit, qui scilicet de hac terra, in qua natus est, longe discessit. Sed profecto revertitur, ut de talentis rationes ponat. Quia, si a bona actione torpescimus, de ipsis donis, quae contulit, nos districtius judicat.

℟. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes et Angelus Domini locutus est ad me dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amici Dei.
℣. Vidi angelum Dei fortem, volantem per medium coelum, voce magna clamantem, et dicentem; Isti sunt viri.

Lectio 8.

Consideremus ergo, quae accepimus, atque in eorum erogatione vigilemus. Nulla nos a spirituali opere terrena cura impediat, ne, si in terra talen-

tum absconditur talenti Dominus ad iracundiam provocetur. Piger etenim servus, cum jam culpas judex examinat, talentum de terra levat.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit.

Et vos similes. Gloria Patri. Et vos.

Lectio 9.

Quia sunt plerique, qui tunc a terrenis desideriis, vel operibus se subtrahunt, quando jam per animadversionem judicis ad aeternum supplicium trahuntur. Ante ergo de talenti nostri ponenda ratione vigilemus, ut, cum jam judex ad feriendum imminet, lucrum nos, quod facimus, excuset.

Die 13. Februar.

S. Valentini E. C. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus. *Lect. 1. Noct. de Scriptura occurr. In Quadrages.* Fidelis Sermo. *De communi Conf. Pont. 1 loco.*

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Valentinus vitae sanctitate illustris, ab Oceano Pataviam, hodie Passavium, advenit, ubi inter primos ejus urbis Pontifices et Tutelares, ad hanc usque diem ab incolis religiose colitur. Ut eam gentem partim Idolorum cultui deditam, partim Arianorum haeresi infectam, interveniente Apostolicae Sedis auctoritate fructuosius instrueret, Romanum Pontificem accessit. A quo reversus, cum diu, multumque strenue laborans, nihil proficeret, Romam rediit, acturus ut ad alium mitteretur populum, circa quem utilius operam suam collocaret.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei.

Manus.

Lectio 5.

Verum Valentinus a Pontifice Episcopus creatus ad eamdem gentem remittitur, ut Apostoli exemplo, praedicando ibidem acrius, opportune, importune, animarum lucro instaret, facta tamen ad alias gentes emigrandi potestate, si omnem laborem spes lucri falleret: ut et accidit. Nam impia Patavorum turba, ac pertinaces Arianorum asseclae pium tandem Antistitem, postquam nulli pepercisset labori e suis finibus exulatum abire compulerunt.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio 6.

Quare vir Dei ad Rhaetos concessit, apud quos in vico Pingiano foederis Grisaei vetus huic sancto devotum, epilepsiae sanandae maxime celebre sacellum extat. Horum fines et montana, episcopali pariter apud ipsos munere functus, verbum Dei disseminando circuivit. Inde tractum Oenotriensem pertransiens (ad quem vicus quidam nomen habet ab Ecclesia una cum Xenodochio in ejusdem honorem erecta) pervenit ad Teriolos. Tandem multis pro Christo peractis laboribus, post ingens animarum lucrum, mortis suae terminum praesciens, anno salutis circiter trecentesimo quadragesimo, die septimo Januarii sancte in Domino obiit, in vita, et post mortem miraculis clarus. Ejus corpus in castello ad Alpes Majas non procul Merania sepultum, temporis successu Pataviam, ceu ad propriam sedem, unde vivus exulaverat, honorifice translatum est.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum. * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna. Ipse intercedat. Gloria Ipse intercedat.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangelium: Homo quidam peregre prof. *ut in Commun. Conf. Pontif. 1. loc.*

Die 14. Februarii.

S. Titi Episcopi Confessoris. *Duplex.*

Omnia de Communi Confessorum Pontificum praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatum Titum Confessorem tuum atque Pontificem apostolicis virtutibus decorasti; ejus meritis et intercessione concede, ut juste et pie viventes in hoc saeculo, ad coelestem patriam pervenire mereamur. Per Dominum nostrum Jesum etc.

Lectiones primi Nocturni de scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Titum, Cretensium Episcopum, vix Pauli Apostoli verbo Christianae fidei sacramentis mysteriisque excultum, ea sanctitatis luce Ecclesiae tunc vagienti effulsisse compertum est, ut inter ejusdem Doctoris gentium discipulos meruerit cooptari. Adscitus in partem oneris praedicationis, adeo evangelizandi ardore, et fidelitate Paulo extitit charus, utipse, cum venisset Troadem propter Evangelium Christi, testatus sit, non habuisse requiem spiritui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invenerit. Et paulo post Macedoniam petens, rursus suam in eum charitatem ita exprimit: sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.
℣. Nihil proficiat inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. — Manus enim mea auxiliabitur ei.

Lectio 5.

Quamobrem Corinthum ab Apostolo missus, ea sapientia et lenitate legationis hujus munere functus est, quae praesertim de Fidelium pietate eleemosynas colligendas ad suble-

vandam Ecclesiae Hebraeorum inopiam spectabat, ut Corinthios non solum in Christi fide continuerit, sed etiam desiderium, fletum, aemulationem inter eos pro Paulo, qui illos primus instituit, excitaverit. Ad effundendum interim inter gentes linguis locisque distinctas divini verbi semen pluribus terra, marique itineribus relectis, magnaque animi firmitate pro Crucis trophaeo curis laboribusque exantlatis, una cum duce Paulo Cretae insulam appulit. Cum porro huic Ecclesiae Episcopus ab ipso Apostolo delectus esset, dubitandum non est, quin in eo munere ita versatus sit, ut juxta ipsius Pauli praeceptoris monita, se ipsum praebuerit exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio 6.

Itaque tanquam lucerna inter eos, qui in idololatriae et mendaciorum tenebris, veluti in umbra mortis sedebant, religionis jubar diffudit. Traditur eum inter Dalmatas, ut Crucis vexillum explicaret, strenue consudasse. Tandem meritorum et dierum plenus quarto supra nonagesimum anno pridie nonas Januarii pretiosa justorum morte obdormivit in Domino, et sepultus est in Ecclesia, ubi ab Apostolo Minister fuerat constitutus. Hujus nomen a Sancto Joanne Chrysostomo, et a Sancto Hieronymo praecipue commendatum, Martyrologio Romano eadem die inscriptum legitur; verum pro ejus die festo cum Officio et Missa in catholico Orbe recolendo ab utroque Clero, primam insequentem diem liberam Summus Pontifex Pius Nonus assignavit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est. * Ipse intercedat pro pec-

catis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. — Ipse intercedat — Gloria Patri. — Ipse intercedat.

In III. Nocturno.

Lectiones de Homilia Sancti Gregorii Papae in Evangelium Designavit Dominus *de Communi Evangelistarum cum* ℟. ℟. *de Communi Confessorum Pontificum.*

Die 23. Februarii.

S. **Petri Damiani** *Episcopi et Ecclesiae Doctoris.* Duplex.

In utrisque Vesperis Antiph. ad Magnificat. O Doctor optime.

Oratio.

Concede nos quaesumus, omnipotens Deus, Beati Petri Confessoris tui atque Pontificis monita et exempla sectari; ut per terrestrium rerum contemptum aeterna gaudia consequamur. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente. Si vero celebretur in Quadragesima leguntur Lectiones Fidelis sermo, *ut in Communi Pontificum 1. loco.*

In II. Nocturno.

Petrus Ravennae honestis parentibus natus adhuc lactens a matre numerosae prolis pertaesa abjicitur, sed domesticae mulieris opera semivivus exceptus ac recreatus genitrici ad humanitatis sensumrevocatae redditur. Utroque orbatus parente tamquam vile mancipium sub aspera fratris tutela duram servitutem exercuit. Religionis in Deum ac pietatis erga patrem egregium tunc specimen dedit; inventum siquidem forte nummum non propriae inediae sublevandae, sed Sacerdoti, qui divinumSacrificium ad illius expiationem offerret, erogavit. A Damiano fratre, a quo, uti fertur, cognomentum accepit, benigne receptus ejus cura literis eruditur, in quibus

brevi tantum profecit, ut magistris admirationi esset. Cum autem liberalibus scientiis floreret et nomine, eas cum laude docuit. Interim, ut corpus rationi subderet, sub mollibus vestibus cilicium adhibuit, jejuniis, vigiliis et orationibus solerter insistens. Calente juventa dum carnis stimulis acriter urgeretur, insultantium libidinum faces rigentibus fluvii mersus aquis, noctu extinguebat; tum venerabilia quaeque loca obire, totumque Psalterium recitare consueverat. Ope assidua pauperes levabat, quibus frequenter pastis convivio, propriis ipse manibus ministrabat.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. — Manus enim mea, auxiliabitur ei.

Lectio 5.

Perficiendae magis vitae causa in Avellanensi Eugubinae Dioecesis coenobio, Ordini Monachorum Sanctae Crucis Fontis Avellanae a beato Ludulpho Sancti Romualdi discipulo fundato nomen dedit. Non ita multo post in monasterium Pomposianum, mox in Coenobium S. Vincentii Petrae Pertusae ab Abbate suo missus, utrumque asceterium verbo sacro, praeclaris institutionibus, et moribus excoluit. Ad suos revocatus post praesidis obitum Avellanitarum familiae praeficitur, quam novis variis in locis extructis domiciliis, et sanctissimis institutis ita auxit, ut alter ejus ordinis parens, ac praecipuum ornamentum jure sit habitus. Salutarem Petri sollicitudinem alia quoque diversi instituti coenobia, Canonicorum conventus, et populi sunt experti. Urbinati Dioecesi non uno nomine profuit: Theuzoni Episcopo in causa gravissima assedit, ipsumque in recto administrando Episcopatu consilio et opera juvit. Divinorum contemplatione, corporis macerationibus, caeterisque spectatae sanctimoniae exemplis excelluit. His motus Stephanus Nonus Pontifex Maximus eum licet invitum et reluctantem

Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem creavit, et Ostiensem Episcopum. Quas Petrus dignitates splendidissimis virtutibus, et consentaneis Episcopali ministerio operibus gessit.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio 6.

Difficillimo tempore Romanae Ecclesiae, Summisque Pontificibus doctrina, legationibus, aliisque susceptis laboribus mirifice adfuit. Adversus Nicolaitarum et Simoniacam haereses ad mortem usque strenue decertavit. Hujusmodi depulsis malis Mediolanensem Ecclesiae Romanae conciliavit. Benedicto, et Cadaloo falsis Pontificibus fortiter restitit. Henricum quartum Germaniae Regem ab iniquo uxoris divortio deterruit. Revennates ad debita Romano Pontifici obsequia revocatos, Sacris restituit: Canonicos Veliternos ad sanctioris vitae leges composuit. In provincia praesertim Urbinate vix ulla fuit Episcopalis Ecclesia, de qua Petrus non sit benemeritus; Eugubinam, quam aliquando creditam habuit, multis levavit incommodis; alias alibi, quando oportuit, perinde curavit, ac suae essent tutelae commissae. Cardinalatu, et Episcopali dignitate depositis, nihil de pristina juvandi proximos sedulitate remisit. Jejunium sextae Feriae in honorem sanctae Crucis Jesu Christi: horarias beatae Dei Genitricis preces, ejusque die Sabbato cultum propagavit. Inferendae quoque sibi verberationis morem ad patratorum scelerum expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miraculis, et praeclare actis illustris, dum e Ravennate Legatione rediret, Faventiae octavo Kalendas Martii migravit ad Christum. Ejus corpus ibidem apud Cistercienses multis miraculis clarum frequenti populorum veneratione colitur. Ipsum Faventini non semel in praesenti discrimine pro-

pitium experti Patronum apud Deum delegerunt. Leo vero Duodecimus Pontifcx Maximus Officium Missamque in ejus honorem tamquam Confessoris Pontificis, quae aliquibus in Dioecesibus, atque in Ordine Camaldulensium jam celebrabantur, ex Sacrorum Rituum Congregationis Consulto, addita Doctoris qualitate, ad universam extendit Ecclesiam.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est. * Ipse intercedat pro peccatis omnium pupulorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. — Ipse intercedat.

In III. Noctorno.

Homilia in Evangelium: Vos estis sal terrae, *de Communi Doctorum.*

Die 3. Martii.

S. **Kunigundis.** *Virg. Dupl*

Officium de com. Virg. Or. Exaudi nos Deus *etiam de com. Lect. 1. N. in Quadrages. de Epist. 1. ad Corinth.* De virginibus praeceptum. *Alias de Scr. Occ.*

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Kunegundis Sigefridi Palatini filia, etsi Henrico Romanorum Imperatori in matrimonium collocata; tamen eodem concedente intactum virginitatis florem aeterno Regi conservavit. Cum vero daemon tantae virtutis hostis invidorum criminationes excitasset, quibus Augusta in thori violati suspicionem apud maritum venit, per ignitos vomeres illaesa nudis pedibus incedens, suam omnibus probavit integritatem.

℟. Propter veritatem et mansuetudinem et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Lectio 5.

Insignem quoque in pauperes et Ecclesias beneficentiam ostendit. Cum se veram orphanorum et languentium omnium parentem praebuisset, et sancto Michaeli, et Apostolorum Principibus, et Protomartyri Stephano Basilicas excitavit, ac vectigali eas peramplo dotavit. Henrico demum vita functo, pro cujus anima solemnes ubique preces et elemosinas ingentes faciendas curavit, abjectis, ut jam dudum optaverat, rerum externarum curis, deposita purpura, praecisis crinibus, qui adhuc in monasterio asservantur, fidei annulum ab Episcopo, et virginum sacratum velum accepit.

℟. Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio 6.

Porro sororibus Deo dicatis, verae submissionis et virtutum omnium exemplo praeluxit. Nunquam plus quietis, quam caeterae, laboris vero non minus, quam caeterae capiebat. Vigilias, preces, rerum sacrarum lectionem ad multam noctem perducebat: nec nisi in strato cilicino fessa quiescebat. Ergo quindecim annis in illis laboribus, ac virtutis exercitatione consumptis, ad perpetuam quietem vocatur a Domino: qui ejus vitae sanctitatem crebris etiam miraculis illustravit. Nam et viva coenobii incendium crucis signo restinxit, et mortua quam plurimos variis morbis affectos, ad suum sepulchrum pie accedentes, curavit. Sacrum ejus corpus Bambergae in sancta Basilica religiose conditum asservatur.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus. * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere, procede et regna. Afferentur.
Gloria. Afferentur.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangel.

Simile erit regnum coe-

lorum thesauro. *De communi non Virg.* ℟℟. in coi Vv.

Die 9. Martii.

SS. Cyrilli et **Methodii** *Confess. Pont. dupl. Omnia de com. Confess. Pont. sine mutatione numeri.*

Oratio.

Exaudi, qaesumus, Domine, preces nostras, quas in beatorum Cyrilli et Methodii Confessorum tuorum, atque Pontificum solemnitate deferimus: et qui tibi digne meruerunt famulari, eorum intercedentibus meritis, ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum etc.

Ll.. 1 N. Laudemus viros gloriosos, *de com. 2. loco.*

Lectio 4.

Cyrillus vitae sanctitate, rerumque gestarum gloria maxime illustris fuit Nicolao primo Summo Pontifice sancti Clementis Papae corpus Romam ab illo advectum, atque in templo, quod in ejusdem beatissimi Martyris honorem antea exstructum fuerat, reconditum est. Methodium fratrem habuit vitae genere, ac moribus plane germanum, quem ab Hadriano secundo ad fidem propagandam missum Joannes octavus testatur.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. — Manus enim mea auxiliabitur ei.

Lectio 5.

Multarum Regionum gentes, una cum earum Regibus, ad Christi fidem perduxere, ac inprimis Svadoplucum, qui apud Moravos late imperabat. Hujus exemplo Borzivojus Bohemorum Dux, tum ejus uxor Ludmilla Martyrio quam principatu clarior, liberique Baptismum susceperunt. Ita Christi fides in Bohemiam finitimasque Provincias fuit inducta, quae consequentibus deinde temporibus per

eosdem est mirifice propagata.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio 6.

Delatus ad Joannem octavum Methodius, quod ab Apostolicae Sedis dogmatibus deflecteret, Romam est accitus. Coacta Synodo, cum fidem suam omnibus probavisset, ab eodem Pontifice, magno cum honore dimissus, ac Moraviae Principi diligenter commendatus fuit, universis eidem parere jussis. Multa deinde passus, cum maximas, quibus premebatur, angustias eidem Pontifici indicasset, consolatorias ab illo literas meruit accipere, quibus ad fortiter agendum est summopere animatus. Cyrilli corpus illo ipso in templo S. Clementis quod, ejusdem beatissimi Papae sacris reliquiis ditaverat, unacum Methodii cineribus religiosissime asservatur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est. * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna. — Ipse intercedat. — Gloria Patri. — Ipse intercedat.

In 3. Nocturno Ll. Vigilate, quia nescitis. *de com. 2. loco.*

Benedict. 8. Quorum fest.

Die 18. Martii.

S. Gertrudis V. *semiduplex.*

Omnia ut in com. Virg. Oratio. Exaudi nos Deus. *de com. In I. Noct. Lect. de Epist. 1. ad Corinth:* De virginibus praeceptum.

Extra quadragesimam de Script. Occurrent.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Gertrudis Virgo, Pipini primi Brabantiae ducis

filia ab ineunte aetate religiosis moribus ab Itta matre, sanctissima faemina, beati Modoaldi Trevirorum Episcopi sorore, diligenter instructa, pietatem egregie coluit. Splendidam virginitatis margaritam agnoscens, Ducis cujusdam Austrasiorum filio, quamquam a Dagoberto Rege rogata, nubere constantissime recusavit. Invidorum calumnias et saeculi varias tentationes summa constantia et patientia toleravit, et humilitatis virtute maxime enituit.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Lectio 5.

Matris exemplum secuta, quae viro mortuo monasticae vitae instituta amplexa fuerat, sacrum velamen cum aliis quibusdam virginibus a beato Amando Trajectensi Episcopo accepit in Monasterio Nivellae, quod in suis aedibus exstruxit: ubi reliquum vitae tempus in orationibus, vigiliis, jejuniis, coelestique contemplatione consumpsit: carnem quoque aspero cilicio perdomuit. Verbi Dei praedicatores, et in iis beatos Foilanum et Ultanum in magno honore habuit, fidei propagandae studiosissima. De pauperibus et peregrinis solicita, eos charitatis visceribus complexa, ali et sustentari curavit.

℟. Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio 6.

Demum ancilla Christi, ubi obitum sibi imminere divinitus sensit, Abbatissae munere se abdicavit, et ferventius, quam antea, ad pietatis studia incubuit, supremum vitae diem avidissime exspectans. Ergo decimo sexto Calendas Aprilis, aetatis suae anno tricesimo tertio, Christi sexcentesimo sexagesimo quarto, ad coe-

lestes nuptias evocata, sumpto Eucharistiae Sacramento, animam Deo reddidit. Ea mortua, mox suavissimus odor omnem cellulae locum, in quo virginis corpus jacebat, complevit. Sepulta est in Ecclesia Principis Apostolorum, ad cujus Reliquias multa miracula facta sunt. Ejus natalis dies Honorii Papae tertii concessione colitur.

℞. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus, * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.
℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur.
Gloria. Afferentur.

In III. Nocturnô.

Homilia in Evangel.

Simile erit regnum coelorum decem virgin. *de com. Nona Lectio de Homilia, si celebretur in Quadragesima.*

Die 27. Martii.

S. Ruperti *Episcopi et Conf. duplex.*

Omnia de communi Conf. Pontif. etiam Oratio.

Da quaesumus omnipotens Deus.

In I. Nocturnô.

Lect. de Epist. 1. ad Timoth. Fidelis sermo. *ut in eodem communi. Extra Quadrages. de Scr. Occurr.*

In II. Nocturnô.

Lectio 4.

Rupertus Vangionensis Episcopus, regnante Childeberto secundo Francorum Rege, tanta humilitatis, mansuetudinis, castitatis, prudentiae, caeterarumque omnium virtutum laude praeditus fuit, ut genus suum a Francorum Regibus ductum, eximia in Deum fide ac pietate illustrarit. Is cum plenus Spiritu sancto, optime vivendi formam se ipsum gregi suo exhiberet, vita et factis probans, quidquid sermone docuisset: religionem precandi assiduitate, prudentiam dandis consiliis, justitiam ferendis sententiis, abstinentiam corpore perpetuis jejuniis macerando, mirifice confirmavit.

Adeoque largus et benignus erga inopes fuit, ut hoc solum suum existimarit, quod in egenos contulisset.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei.
℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio 5.

Quam magnus autem fructus ex hac illius vita in caeteros promanarit, multi non solum e vicinis, sed etiam longinquis regionibus populi, ejus ope, in viam salutis traducti testantur. Ac Theodo imprimis Bavariae Dux, sanctitatis illius et miraculorum fama audita, legatos ad eum, primarios viros, mittens rogavit, ut suas ditiones invisere, easque ac se sanctae fidei lumine collustrare vellet, quod ille licet multis persecutionibus fatigatus, tanquam pium et sanctum opus, non recusavit; itaque paulo post Theodo a sancto Ruperto unacum praecipuis proceribus, ac magna hominum multitudine est baptizatus

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.
℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio 6.

Rupertus vero, cum Episcopalem sedem ad lacum Wallersee constituisset, templumque in honorem beati Petri Apostolorum Principis ad Juvavium fluvium in loco, qui nunc Salisburgum dicitur, Clericorum ministeriis, aliisque rebus necessariis instructum, primus erexisset: animum statim ad reliquam Bavariae gentem sacra Christi religione imbuendam convertit; eamque duodecim sociis adhibitis brevi ad Catholicam fidem traduxit; unde Bavarorum Apostolus meruit appellari. Cum denique jactis passim multarum Ecclesiarum fundamentis, Episcopatum pluribus annis summa cum laude rexisset, sacrosancto Missae Sacrificio ipsa Dominica resurrectionis die peracto, ac discipulorum animis paterna hortatione confirmatis, coelesti vita

perpetuo fruiturus migravit ad Dominum.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.
℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse intercedat.
Gloria. Ipse intercedat.

In III. Nocturno.

Homilia in Evang. Homo peregre proficisc. *de com. C. Pont. Lectio 9. de homil. fer. si celebretur in Quadrages.*

Die 15. Aprilis.

S. Helenae *Reginae, Vid. simpl. Omnia de communi nec Virg. nec. Mart. Oratio.* Exaudi nos Deus, *ibidem.*

Lect. 1. et 2. de S. O.

Lectio 3.

Helena Magni Constantini Mater singulari pietatis studio in Judaeam profecta sacrosanctam Christi Domini Crucem invenit. Duas ibi Basilicas magnificentissimas extruxit: alteram ad Praesepe Domini, alteram in monte Oliveto, ubi Christus in Coelum ascendit. Multas etiam Ecclesias Romae aliisque locis exornavit, Jerosolimis sacratis Deo virginibus, quas ibi reperit, ipsa famulae habitu succincta ministrare, aquam manibus fundere, cibum apponere, poculum porrigere voluit. Christianae humilitatis et charitatis exemplum omnibus se exhibens, pauperum inopiam omni studio atque ope sublevabat. Denique octogesimo aetatis suae anno, bonorum operum plena, beato fine quievit.

Die 27. Aprilis.

S. Peregrini *Confessoris.* Dupl. *de com. In Hymn.* Iste Confessor. *mutat. 3.* ℣.

Oratio.

Deus, qui beato Peregrino Angelum comitem, magistram Deiparam, Jesum tetri ulceris medicum mire dedisti: da per merita ipsius, obsecramus; ut sanctum Angelum, Virginem,

Salvatorem singulariter et amemus in terris et collaudemus in coelis. Per eundem.

In 1. Noct. *Ll. de S. O.*

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Peregrinus Forolivii ex nobili Latiosorum familia ortus, sanctissimae Virgini Deiparae devotus, quadam die in Ecclesia Cathedrali ante illius imaginem diutius orans et petens, ut vias suas dirigeret, eam pretiosis vestibus indutam, sibi, ut ad servos suos se conferret, praecipientem audivit. Quare adolescens angelo comite Senas profectus, Priori Servorum visionem mandatumque Virginis exposuit, ac recipi humiliter postulavit. In receptione splendor quidam coelestis, quo futura sanctitas ejus praemonstrabatur, caput illius circumfulsit. Triginta annos natus Forolivium remissus, ubi diu laboribus, vigiliis jejuniis, orationibus exercitam vitam duxit. Nunquam (mirandum!) per annos triginta sedere visus; at si quando somno, aut lassitudine victus stare non posset, saxo pro sede utebatur. Nunquam in lecto, neque infirmus decubuit, noctes fere omnes insomnes in orationibus, et piis meditationibus ducere solitus. Nulla die conscientiae examine, et Sacramentali Confessione praetermissis, peccata lacrymis etiam exterioribus deflebat.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.
℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Admirabili fuit patientia. Nam cum crus ex cancri morbo intumuisset, atque putredine adeo esset infectum, ut foetorem omnibus inferret, sic tamen absque omni querimonia semper fuit, ut cives illum alterum Job appellarent. Cum autem crus illud medicorum consilio amputandum esset, Peregrinus, nocte praecedente, solus ex

loco, in quo jacebat, surgens et reptans, ut poterat, in capitulum venit, ibique ante Crucifixi imaginem, quae adhuc manet, et magnam habet apud Forolivienses venerationem, vehementius orans, et obdormiscens, Christum de Cruce descendentem, et crus tangentem vidit. Expergefactus, ita crus sanatum sensit, ac si nunquam tumidum, ulceratum, putridumve fuisset. Medici vero mane, ut crus secarent, advenientes, cum illud sanum vidissent, stupore affecti domum, tanto miraculo per urbem divulgato, regressi sunt.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Peregrinus piis laboribus ac aetate confectus, (erat enim octogenarius) brevi febre correptus, Calendis Maji anno salutis millesimo trecentesimo quadragesimo quinto migravit ad Christum. Ejus animam beato Philippo Ordinis Servorum Beatae Mariae Virginis, qui, ut ipse Religionem ingrederetur, dux fuerat, et beato Francisco Senensi ejusdem ordinis comitantibus, a Virginibus in Coelum deferri visam, memoriae proditum est. Multa post mortem miracula sanctitatem ipsius declararunt. In quibus caecus, Peregrino manum ex feretro oculis illius admovente lumen recepit; mulier etiam multis obsessa daemonibus ad sacrum corpus ipsius perducta, liberata est. Quidam ex arbore procera in terram delapsus, Peregrini nomine invocato, sine ulla laesione repertus fuit. Ad cujus tumulum Calendis Maji non tantum civitas Foroliviensis, sed et finitimi populi quotannis ad illum venerandum confluere, votaque ei nuncupare solent. Paulus Quintus Summus Pontifex anno millesimo sexcentesimo nono concessit, ut Officium divinum in toto Servorum Ordine recitari possit; Benedictus vero decimus tertius anno reparatae salutis millesimo septingentesimo vigesimo

sexto inter sanctos Coelites ritu solemni eum recensuit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna. Quia Gloria Patri. Quia.

In 3. Noct. Ll. Nolite timere, *de com. Confess. non Pont. 2. loco.*

Die 28. Aprilis.

S. Pauli a Cruce, *Confessoris.* Duplex.

Omnia de comm. Conf. non Pontif. praeter ea quae hic habentur propria.

In hymno mutatur tertius versus.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui ad mysterium Crucis praedicandum Sanctum Paulum singulari charitate donasti, et per eum novam in Ecclesia familiam florescere voluisti: ipsius nobis intercessione concede, ut Passionem tuam jugiter recolentes in terris, ejusdem fructum consequi mereamur in coelis. Qui vivis.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurr. In Feria II. Rogation. vel in vig. Ascensionis Beatus vir.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Paulus a Cruce Uvadae in Liguria natus, sed e Castellatio prope Alexandriam nobili genere oriundus, qua futurus esset sanctitate clarus innotuit miro splendore qui noctu implevit parientis matris cubiculum, et insigni augustae coeli Reginae beneficio, quae puerum in flumen delapsum a certo naufragio illaesum eripuit. A primo rationis usu Jesu Christi crucifixi amore flagrans ejus contemplationi prolixius vacare coepit, et carnem innocentissimam vigiliis, flagellis, jejuniis, potu in sexta feria ex aceto cum felle mixto, ac dura quavis

castigatione conterere. Martyrii desiderio incensus, exercitui se adjunxit, qui Venetiis, ad bellum Turcis inferendum, comparabatur; cognita vero inter orandum Dei voluntate, arma ultro reddidit, praestantiori militiae operam daturus, quae Ecclesiae praesidio esse, aeternamque hominum salutem procurare totis viribus niteretur. Reversus in patriam, honestissimis nuptiis, sibique delata patrui haereditate, recusatis, arctiorem inire crucis semitam, ac rudi tunica a suo Episcopo indui voluit. Tum ejus jussu, ob eminentem vitae sanctimoniam, et rerum divinarum scientiam, nondum clericus dominicum agrum, maximo cum animarum fructu, divini verbi praedicatione excoluit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Romam profectus, theologicis disciplinis rite imbutus, a Summo Pontifice Benedicto XIII. ex obedientia sacerdotio auctus est. Facta sibi ab eodem potestate aggregandi socios, in solitudinem recessit Argentarii montis, quo eum beata Virgo jampridem invitaverat, veste illi simul ostensa atri coloris Passionis Filii sui insignibus decorata, ibique fundamenta jecit novae Congregationis. Quae brevi plurimis ab eo toleratis laboribus, praeclaris aucta viris cum Dei benedictione valde succrevit; a Sede Apostolica non semel confirmata, una cum regulis, quas orando ipse a Deo acceperat, et quarto addito voto pergratam dominicae Passionis memoriam promovendi. Sacras Virgines quoque instituit, quae excessum charitatis divini sponsi sedulo meditarentur. Haec inter, animarum inexhausta aviditate ab Evangelii praedicatione nunquam deficiens, homines pene innumeros, etiam perditissimos, aut in haeresim lapsos in salutis tramitem

adduxit. Praesertim in Christi enarranda Passione, mirifica ejus orationis vis erat, qua una cum adstantibus in fletum effusus quaelibet obdurata corda ad poenitentiam scindebat.

℞. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum; * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Tanta in ejus pectore alebatur divinae charitatis flamma, ut indusium quod erat cordi propius, saepe veluti igne adustum, et binae costulae elatae apparuerint. Sacrum praesertim faciens non poterat a lacrymis temperare; frequenti quoque ecstasi, cum mira interdum corporis elevatione, frui, vultuque superna luce radiante conspiciebatur. Quandoque, dum concionaretur, coelestis vox verba ei suggerentis audita fuit, aut sermo ejus ad plura millia passuum intonuit. Prophetiae et linguarum dono, cordium scrutatione, potestate in daemones, in morbos, in elementa enituit. Cumque ipsis Summis Pontificibus carus ac venerandus esset, servum inutilem, peccatorem nequissimum, a daemoniis quoque conculcandum se judicabat Tandem, asperrimi vitae generis ad longam usque senectutem tenacissimus, anno millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, cum praeclara monita, veluti sui spiritus transmissa haereditate, alumnis tradidisset, Ecclesiae sacramentis, ac coelesti visione recreatus, Romae, qua praedixerat die, migravit in coelum. Eum Pius Nonus Pontifex Maximus in Beatorum, novisque deinde fulgentem signis in Sanctorum numerum retulit.

℞. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit

ad coelestia regna. Quia Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Homil. S. Gregorii in Evang. Designavit Dominus *ut in Comm. Evangelist.* ℟℟. de coi C. non Pont.

Nona Lectio S. Vitalis Martyris, ut in Breviar. cum com.

Die 4. Maji.

Commem. S. Floriani Mart. Oratio de com. unius Mart. ult. Praesta quaesumus omnipotens Deus, ut intercedente.

Die 5. Maji.

Commem. S. Gothardi Episc. Conf. Oratio. Da quaesumus omnipotens Deus, *de com. Conf. Pont.*

Lectio 9.

Gothardus in Bavaria illustri loco natus disciplinae monasticae instaurator egregius, a sancto Henrico Imperatore Hildesiensi Ecclesiae etiam invitus praeficitur. Hic pastorale officium suum executurus, cum quosdam anathemate a se percussos, sacrificii tempore templo excedere jussisset, iique contumaciter restitissent: En tibi! e sepulchris jam pridem mortui excommunicationis vinculo et ipsi adhuc constricti prodeunt, atque ad vocem Pastoris, cunctis stupentibus, illico templo egrediuntur. Gothardus acri adhortatione ad contumaces, quibus ipsos mortuos obsequentiores haberet, adhibita, defunctos censura solvit, qui capite Pontifici inclinato, suum quisque tumulum repetebant. Tantus igitur antistes, cum jam multis Ecclesiis, Monasteriis, et Xenodochiis fundatis Episcopatum annis quatuordecim sanctissime gubernasset: in Vigilia Ascensionis Domini, (quam vitae suae terminum fore praedixerat) sacro oleo inunctus, media nocte, cum in matutinis Laudibus versus cantici Zachariae a fratribus cantaretur: Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent: Vir sanctus in extremo jam mortis agone desudans, sublatis aegre oculis, subjunxit: Ad dirigendos pedes nostros in viam pacis. Clero autem, Gloria Patri, et Antiphonam: Ascendo ad Patrem meum, cantante, felicissime ad coelos commigravit. Qui in Cathedrali sua sepultus,

et miraculis gloriosus ab Innocentio II. sanctorum coetui annumeratus est.

Die 11. Maji,

(al 24. Aprilis.)

S. Fidelis *a Sigmaringa Martyris. Dupl.* omnia de com. Martyr. temp. Pasch.

Oratio.

Deus, qui beatum Fidelem, Seraphico Spiritus ardore succensum, in verae fidei propagatione Martyrii palma, et gloriosis miraculis decorare dignatus es; ejus quaesumus meritis et intercessione, ita nos per gratiam tuam in fide et charitate confirma, ut in servitio tuo fideles usque ad mortem inveniri mereamur. Per Dominum etc.

Ll. 1. N. de S. O.

In II. **Nocturno.**

Lectio 4.

Fidelis in oppido Sueviae Sigmaringa, ex honesta Reyorum familia natus, ab ineunte aetate singularibus naturae, et gratiae donis ornatus praefulsit. Egregiam quippe sortitus indolem morumque optima imbutus disciplina, dum Friburgi Philosophiae et juris utriusque lauream emeruit, in Schola etiam Christi ad perfectionis apicem sedulo virtutum exercitio contendere coepit. Nobilium exinde virorum varias Europae Provincias lustrantium comes adscitus, eos ad Christianam pietatem sectandam tam verbis, quam operibus excitare non destitit. Quinimo in eodem itinere crebris austeritatibus desideria carnis mortificare, ac ita seipsum regere studuit, ut in tanta rerum vicissitudine nullo unquam visus fuerit irae motu perturbari. Juris praeterea, et justitiae strenuus propugnator post reditum in Germaniam celebre sibi nomen acquisivit in advocati munere; in quo tamen cum fori pericula esset expertus, tutiorem aeternae salutis viam ingredi deliberavit, et superna vocatione illustratus paulo post Ordini Seraphico inter Fratres Minores Capucinos adscribi petiit.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et aeternitas temporum Alleluja, Alleluja.

℣. Laetitia sempiterna erit super capita eorum, gau-

dium, et exultationem obtinebunt. Et aeternitas.

Lectio 5.

Piae petitionis compos redditus, mundi, suique contemptor insignis, in ipso statim tirocinio, magisque cum solemnis professionis vota in gaudio Spiritus Domini nuncupasset, in regulari observantia omnibus admirationi fuit, et exemplo. Orationi maxime, et sacris litteris vacans, in verbi quoque ministerio singulari gratia excellens, nedum Catholicos ad meliorem frugem, verum etiam Heterodoxos ad veritatis cognitionem attraxit. Pluribus in locis Coenobii Praefectus constitutus, prudentia, justitia, mansuetudine, discretione, et humilitatis laude, munus sibi demandatum exercuit. Arctissimae paupertatis zelator egregius, quidquid vel minus necessarium videretur, e Coenobio penitus eliminavit. Inter austera jejunia, vigilias, et flagella salutari seipsum prosequens odio, in alios amorem, quasi mater in filios ostendit. Cum pestifera febris Austriacas militares copias dire affligeret, ipse in extremis infirmorum indigentiis ad assidua Charitatis officia toto spiritu incubuit. In componendis etiam animorum desidiis, aliisque proximi necessitatibus sublevandis consilio, et opere adeo praeclare se gessit, ut pater Patriae meruerit appellari.

℟. In servis suis, Allel. * Consolabitur Deus, Allel.

℣. Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. Consolabitur.

Lectio 6.

Deiparae Virginis et Rosarii cultor eximius illius praecipue, aliorumque sanctorum patrociniis a Deo postulavit, ut in Catholicae fidei obsequium vitam sibi, et sanguinem fundere liceret. Cumque ardens hoc desiderium in quotidiana sacri devota celebratione magis accenderetur, mira Dei providentia factum est, ut fortis Christi athleta Praeses eligeretur illarum Missionum, quas Congregatio de propaganda Fide pro Rhaetia tunc

temporis instituerat. Quod arduum munus prompto, hilarique animo suscipiens, tanto fervore executus est, ut pluribus haereticis ad Orthodoxam fidem conversis spes non modica effulserit totius illius gentis Ecclesiae, et Christo reconciliandae. Prophetiae dono praeditus futuras Rhaetiae calamitates, suique necem ab haereticis inferendam saepius praedixit. Postquam vero insidiarum probe conscius impendenti agoni se praeparasset, die vigesima quarta Aprilis anni millesimi sexcentesimi vigesimi secundi ad Ecclesiam loci, Sevisium nuncupati, se contulit, ubi ab haereticis, qui pridie conversionem simulantes, eum dolose, ad praedicandum invitaverant, concione tumultuarie interrupta,per verbera,ac vulnera eidem crudeliter inflicta gloriosam mortem magno, et alacri corde perpessus primitias Martyrum memoratae Congregationis proprio sanguine consecravit; pluribus signis, et miraculis exinde clarus praesertim Curiae, et Feldkirchii, ubi summa populi veneratione illius Reliquiae asservantur.

℟. Filiae Jerusalem venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus * In die solemnitatis, et laetitiae. Allel.

℣. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die. Gloria Patri. In die.

In 3. Nocturno. Lectio. Ego sum vitis vera, *de com. 1. loco.*

Die 16. Maji.

S. Joannis Nepomuceni Martyris, *duplex maj.* Temp. Pasch. add. *Alleluja.* Ad Matut. dic. Psalmi sub *una* (1.) Antiph.

Ad Vesp. Laud. et Horas.

Antiphona.

Interrogabat eum Rex multis sermonibus; at ipse nihil illi respondebat.

Psalm. Dixit Dominus *cum reliq. de Dominica. sed ult.* Laudate Dominum.

Ant. Rex dixit: Ne abscondas a me verbum, quod te interrogo. Dixi: Secretum meum mihi, secretum meum mihi.

Ant. Affirmabat Rex, se divitem, et beatum facturum. Non obedio praecepto Regis, sed praecepto Legis, quae data est nobis.

Ant. Tunc Rex, accensus ira, in hunc super omnes crudelius desaevit.

Ant. Beatus, qui lingua sua non est lapsus, et qui non servivit indignis se.

Cap. *Eccl. 21. 28.*

Labia imprudentium stulta narrabunt; verba autem prudentium statera ponderabuntur. In ore fatuorum cor illorum, et in corde sapientium os illorum.

Hymnus.

Invictus heros Numinis,
Mergendus unda fluminis
Stat fortis in silentio,
Dum fit sigilli mentio.
Hinc Rex minatur funera,
Hinc tortor infert vulnera;
Manus ligantur funibus
Artus cremantur ignibus.
Sed haec Joannes despicit,
Nec Regis iram respicit,
Secreta non vult pandere,
Horret sigillum frangere.
Stat mutus Agnus innocens
Nil de tegendis proferens,
Stat; dumque Rex nil elicit,
E ponte Justum dejicit.
Praeceps ab alto sternitur,
Undis profundis mergitur;
Mersum sed applaudentibus
Undae salutant ignibus.
Stellae natant in flumine,
Illi parentant lumine;
Docetque Coeli claritas,
Quae sit Joannis charitas.
Da sempiterna Trinitas,
Ut in bono sit firmitas;
Aut lacrymarum flumina
Mergant cadentum crimina. Amen.

℟. Sacramentum Regis abscondere bonum est.
℣. Opera autem Dei revelare honorificum.

Ad Magnificat.

Ant. Dedit mihi Dominus linguam mercedem meam, et in ipsa laudabo eum.

Oratio.

Deus, qui ob invictum beati Joannis Sacramentale silentium nova Ecclesiam tuam Martyrii corona decorasti: da nobis ejus intercessione et exemplo;

linguam caute custodire, ac omnia potius mala, quam animae detrimentum in hoc saeculo tolerare. Per Dominum.

Ad Matutinum.

Hymnus.

In profunda noctis umbra
Et gravi caligine
Lustrat aedem flamma munda,
Sic jubente Numine.
Nocte nascitur Joannes,
Astra Coelo devolant;
Nocte mergitur Joannes
Astra funus apparant.
Hinc cor ejus igne flagrans
Fortis urit charitas:
Hinc ab ejus ore manans
Mira prodit suavitas.
Nunc amore cor bonorum
Ad salutem pertrahit:
Nunc timore cor malorum.
A gehenna retrahit.
Pauperes solatur aere,
Derelictis subvenit:
Non sinit Justos jacere,
Damna famae praepedit.
Per Joannis sanctitatem,
O beata Trinitas!
Mentibus da puritatem;
Corde regnet charitas.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Erit lumen Israel in igne, et sanctus ejus in flamma.

Psalmi de coi. un. Mart.

Ant. Sanavit Dominus puerum, et reddidit illum patri ejus.

Ant. Puer autem erat minister in conspectu Domini ante faciem Sacerdotis.

℟. Sacramentum Regis abscondere bonum est.

℣. Opera autem Dei revelare honorificum.

Lectio 1.

De libro Ecclesiastici.

Cap. 21. 26.

Stultus a fenestra respiciet in domum; vir autem eruditus foris stabit. Stultitia hominis auscultare per ostium; et prudens gravabitur contumelia. Labia imprudentium stulta narrabunt: verba autem prudentium statera ponderabuntur. In ore fatuorum cor illorum; et in corde sapientium os illorum. Dum maledicit impius diabolum, maledicit ipse animam suam. Susurro coinquinabit animam suam, et in omnibus odietur; et

qui cum eo manserit, odiosus erit. Tacitus et sensatus honorabitur.

℟. Metuebat Rex Joannem * sciens, eum virum justum et sanctum.

℣. Et custodiebat eum, et audito eo multa faciebat et libenter eum audiebat. Sciens eum virum.

Lectio 2.

Cap. 28. 21.

Flagelli plaga livorem facit; plaga autem linguae comminuet ossa. Multi ceciderunt in ore gladii; sed non sic, quasi qui interierunt per linguam suam. Beatus, qui tectus est a lingua nequam, qui in iracundiam illius non transivit, et qui non attraxit jugum illius, et in vinculis ejus non est ligatus. Jugum enim illius jugum ferreum est, et vinculum aereum est. Mors illius mors nequissima: et utilis potius infernus, quam illa.

℟. Lex veritatis fuit in ore ejus, et iniquitas non est inventa in labiis ejus; in pace, et in aequitate ambulavit mecum. * Et multos avertit ab iniquitate.

℣. Labia enim Sacerdotis custodient scientiam, et legem requirent, ex ore ejus. Et multos avertit.

Lectio 3.

Perseverantia illius non permanebit; sed obtinebit vias injustorum, et in flamma sua non comburet justos. Qui relinquunt Deum; incident in illam, et exardebit in illis, et non extinguetur; et immittetur in illos quasi leo, et quasi pardus laedet illos. Sepi aures tuas spinis; linguam nequam noli audire, et ori tuo facito ostia et seras. Aurum tuum et argentum tuum confla, et verbis tuis facito stateram et frenos ori tuo rectos. Et attende, ne forte labaris in lingua, et cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi, et sit casus tuus insanabilis in mortem.

℟. Sepivi aures meas spinis, * Et ori meo feci ostia et seras.

℣. Beatus, qui lingua sua non est lapsus, et qui

non servivit indignis se. Et ori meo.
Gloria Patri. Et ori meo.

In II. Nocturno.

Ant. Non quaesivit a Domino ducatum neque a Rege cathedram honoris.
Ant. Loquebar de testimoniis tuis in conspectu Regum, et non confundebar.
Ant. Amplius non videbitis faciem meam vos, per quos transivi praedicans regnum Dei.

℣. Pone Domine custodiam ori meo,

℟. Et ostium circumstantiae labiis meis.

Lectio 4.

Joannes Nepomuci Bohemiae oppido, unde Nepomuceni cognomen duxit, a parentibus aetate provectis, non sine futural sanctitatis praesagio, flammis supra nascentis domum mirabiliter collucentibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, beatae Virginis ope, cui natum parentes referebant acceptum, e vitae periculo evasit incolumis. Egregia indole piaque institutione coelestibus indiciis obsequente, inter sanctas religiosasque exercitationes pueritiam egit. Nam Ecclesiam frequenter adire, ac Sacerdotibus ad aras operantibus ministrare in deliciis habebat. Zatecii politioribus litteris ad humanitatem informatus, Pragae vero gravioribus disciplinis excultus, Philosophiae, Theologiae sacrorumque Canonum Magisterium et Lauream emeruit. Sacerdotio initiatus atque a scientia Sanctorum ad lucra animarum rite comparatus, ministerio verbi Dei se penitus addixit. Cum igitur in vitiis extirpandis, et revocandis in viam salutis errantibus eloquentia et pietate uberes ederet fructus, inter Canonicos Metropolitanae Ecclesiae Pragensis cooptatus, mox sibi demandatam Evangelii coram Rege Wenceslao quarto praedicandi provinciam suscepit, eo successu, ut Joannis suasu multa rex faceret, magnoque in honore ejus virtutes haberet. Conspicuas tamen, quas ille obtulit dignitates, Dei ser-

vus, ne a divini verbi praeconio avocaretur, constantissime recusavit.

℟. Instans orationi et ministerio Verbi, hortabatur omnes in proposito cordis permanere in Domino, * Quia erat vir bonus et plenus Spiritu Sancto.

℣. Et apponebatur multa turba Domino. Quia erat.

Lectio 5.

Regiis illum eleemosynis in pauperes erogandis praefectum Joanna Regina conscientiae sibi moderatorem adscivit. Cum autem Wenceslaus ab officio institutoque decessisset, atque in vitia praeceps abriperetur; piae vero conjugis obtestationes et monita gravate ferret, contendere ausus est, ut in Sacramentali judicio credita Reginae arcana sibi a Joanne panderentur. At Dei Minister blanditiis primum, tormentis deinde et carceris squalore tentatus, nefariae Regis cupiditati fortiter obstitit. Furentem tamen Wenceslai animum cum ab execrando proposito nec humana, nec divina jura deterrerent; supremum agonem, quem instare sibi Athleta Christi noverat, populo in concione de impendentibus etiam Regni calamitatibus admonito, non obscure praenuntiavit. Mox Boleslaviam profectus ad beatae Virginis Imaginem, antiquo cultu celebrem, coeleste praesidium ad certandum bonum certamen effusis precibus imploravit. Inde vesperi revertentem in pervigilio Dominicae Ascensionis Rex e fenestra conspicatus arcessit; cumque vehementius urgeret, et proximam in aquis, si obluctari pergeret, submersionem intentaret, Joannes invicta constantia terrores minasque refutavit. Itaque Regis imperio in Moldavam flumen Pragae interfluens noctu dejectus, illlustrem Martyrii coronam est consecutus.

℟. Dispersit dedit pauperibus: * Justitia ejus manet in saeculum saeculi.

℣. Beatus qui intelligit super egenum et pauperem. Justitia ejus.

Lectio 6.

Sacrilegum facinus clam patratum, et Martyris gloriam insigne prodigium divinitus patefecit. Ubi enim exanime corpus secundo flumine vehi coepit, ardentes faces aquis supernatantes et discurrentes apparuerunt. Quam ob rem ex arena postridie mane corpus elatum Canonici deinde, Regis iram nihil timentes, in Metropolitanam Ecclesiam, solemni pompa intulerunt, et sepulturae mandarunt. Cum autem in dies invicti Sacerdotis memoria miraculis, et maxima fidelium, eorum praecipue, qui fama periclitantur, veneratione cresceret, post annos demum amplins trecentos, in juridica recognitione Corporis, quod sub humo tamdiu jacuerat, lingua ejus incorrupta, et vivida reperta est, quae sexto post anno Judicibus a Sede Apostolica delegatis exhibita, novo prodigio repente intumuit, et subobscurum ruborem in purpureum commutavit. His itaque aliisque signis rite probatis Benedictus decimus tertius Pontifex Maximus die decima nona mensis Martii anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo nono primum hunc Sacramentalis Sigilli Assertorem arcani fidem sanguine obsignantem Sanctorum Martyrum Catalogo adscripsit.

℟. Ego scio, quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos non parcentes gregi * Propter quod vigilate.

℣. Et ex vobis ipsis exurgunt viri loquentes perversa, ut abducant discipulos post se. Propter quod.

Gloria. Propter quod.

In III. Nocturno.

Ant. Igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ant. Aquae multae non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam.

Ant. Transivi per ignem et aquam, et eduxisti me in refrigerium.

℣. Dixi: Custodiam vias meas;

℟. Ut non delinquam in lingua mea.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio 7.

In illo tempore: Cum audisset Joannes in vinculis opera Christi, mittens duos ex discipulis suis, ait illi: Tu es, qui venturus es an alium expectamus? Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

In Evangel. Homilia 6.

Dimissis Joannis discipulis, quid de eodem Joanne turbis dicat audiamus. Quid existis videre in deserto? Arundinem vento agitatam? Quod videlicet non asserendo, sed negando intulit. Arundinem quippe mox, ut aura contigerit, in partem alteram inflectit. Et quid per arundinem, nisi carnalis animus designatur? Qui mox ut favore, vel detractione tangitur, in partem quamlibet inclinatur. Si enim ab humano ore aura favoris flaverit, hilarescit, et extollitur: sed si inde ventus detractionis eruperit, unde aura laudis veniebat, mox hunc quasi in partem alteram ad vim furoris inclinat.

℟. Cum corriperetur ab illo de omnibus malis quae fecit Rex, adjecit et hoc: * et inclusit Joannem in carcere.

℣. Laboro usque ad vincula quasi male operans; sed verbum Dei non est alligatum. Et inclusit.

Lectio 8.

Sed arundo agitata vento Joannes non erat; quia hunc nec blandum gratia, nec cujuslibet detractionis ira asperum faciebat; nec prospera hunc erigere, nec adversa noverant inclinare. Arundo ergo vento agitata non erat, quem ab status sui rectitudine nulla rerum varietas inflectebat. Discamus ergo, fratres charissimi, arundinem vento agitatam non esse; solidemus animum; inter auras linguarum positum; stet inflexibilis status mentis. Nulla nos detractio ad iram provocet, atque ad remissionem inutilis gratiae nullus favor inclinet. Non

nos prospera elevent, non adversa perturbent: ut qui in soliditate fidei figimur, nequaquam rerum transeuntium mobilitate moveamur.

℟. Reddidit Deus Justo mercedem laborum suorum, et deduxit illum in via mirabili; * et fuit illi in velamento diei, et in luce stellarum per noctem.

℣. Transvexit illum per aquam nimiam, inimicos autem illius demersit. Et fuit.

Gloria. Et fuit.

Lectio 9.

Adhuc autem de ejus expressione subjungitur: Sed quid existis videre in deserto? hominem mollibus vestitum? Ecce, qui mollibus vestiuntur, in domibus Regum sunt. Camelorum enim pilis, ut scitis, vestitus Joannes fuisse describitur. Et quid est dicere: Ecce, qui mollibus vestiuntur, in domibus Regum sunt; nisi aperta sententia demonstrare quia, non coelesti sed terreno Regi militant ii, qui pro Deo perpeti aspera fugiunt, et solis exterioribus dediti, praesentis vitae mollitiem, et delectationem quaerunt?

Ad Laudes.

Ant. Interrogabat etc. *Capitul.* Labia etc. *ut in 1. Vesp.*

Hymnus.

Vix in sepulchro conditur
Signis Joannes proditur;
Per cratium repagula
Intermicant miracula.
Hic ejus hostes illico
Pudore moesti publico,
Ultrice dextra Numinis,
Poenas rependunt criminis.
Hic damna rerum flentibus,
Famaeve conquerentibus
Abducta res revertitur,
Ablata fama redditur.
Hic corpus aegritudines,
Tempus vicissitudines,
Periculum securitas,
Mortem fugit mortalitas,
Hic viva lingua Martyris,
Sed muta, voce sanguinis
Clamans, ut Abel, improbat,
Regique crimen exprobrat.

Unius, o! da Trinitas,
Triumque simplex Unitas,
Ut, qui Joanni supplicant,
Id impetrent, quod flagitant. Amen.

℣. Posui ori meo custodiam;
℞. Cum consisteret peccator adversum me.

Ad Benedictus.

Ant. Quicumque glorificaverit me, glorificabo eum; qui autem contemnunt me, erunt ignobiles.

Oratio.

Deus, qui ob invictum beati Joannis Sacramentale silentium nova Ecclesiam tuam Martyrii corona decorasti; da nobis ejus intercessione et exemplo; linguam caute custodire, ac omnia potius mala, quam animae detrimentum in hoc saeculo tolerare. Per Dominum.

Ad Tertiam.

Capit. Eccl. 21. 28.

Labia imprudentium stulta narrabunt; verba autem prudentium statera ponderabuntur; in ore fatuorum cor illorum, et in corde sapientium os illorum.

℞. *breve.* Sacramentum * Regis abscondere bonum est. Sacramentum.
℣. Opera autem Dei revelare honorificum. Abscondere.

℣. Pone Domine, custodiam ori meo.
℞. Et ostium circumstantiae labiis meis.

Ad Sextam.

Capit. Eccl. 28. 29.

Sepi aures tuas spinis; linguam nequam noli audire; et ori tuo facito ostia et seras.

℞. *breve.* Pone, Domine, * custodiam ori meo; Pone.
℣. Et ostium circumstantiae labiis meis. Custodiam.

Gloria. Pone etc.

℣. Dixi: Custodiam vias meas;
℞. Ut non delinquam in lingua mea.

Ad Nonam.

Capit. Eccl. 28. 29.

Aurum tuum et argentum tuum confla, et verbis tuis facito stateram, et frenos ori tuo rectos; et attende ne forte labaris in lingua.

℟. *breve.* Dixi: * Custodiam vias meas: Dixi.

℣. Ut non delinquam in lingua mea. Custodiam. Gloria. Dixi.

℣. Posui ori meo custodiam;

℟. Cum consisteret peccator adversum me.

Ad Vesperas.

Ant. et Capit. ut in 1. Vesp. Psalm. de Dom. sed ult. Credidi.

Hymnus.

Jam faces Lictor ferat, et minantem
Jam ferox ensem, rabidumque tortis
Vinculis ferrum; sacrani Sacerdos
Abdita pandat.
Sentiet vires, animaeque magnae
Prodigum pectus; violentus ira
Non quatit recti solida tenacem
Mente satelles.
En! ruit praeceps tumulatus unda
Martyr, et fluctu placido silentem
Naufragus linguam melioris aevi
Servat in usum.
At superjectae facili natantes
Amne discurrunt rutilantque circa
Martyrem flammae; bene gesta plaudens
Ornat Olympus.
Ornat et linguam, rosei instar ignis,
Vividam servans et adhuc rubentem;
Indicat, quaenam fuerit tacentis
Gratia Linguae.
Sit decus Patri, genitaeque proli,
Spiritum laudent, ab utroque puris
Qui calet flammis, sine fine psallens
Orbis uterque.
Amen.

℣. Posui ori meo custodiam.

℟. Cum consisteret peccator adversum me.

Ad Magnificat.

Ant. In conspectu potentium admirabilis ero, facies principum mirabuntur me; tacentem me sustinebunt, et loquentem me respicient. Oratio, *ut* Pag. 54.

Die 17. Maji.

S. Paschalis Baylon *Conf.* Duplex. Omnia de com. Conf. non Pontif.

Oratio.

Deus qui beatum Paschalem Confessorem tuum mirifica erga Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria dilectione decorasti; concede propitius, ut quam ille ex hoc Divino convivio spiritus percepit pinguedinem, eamdem et nos percipere mereamur. Qui vivis etc.

Lect. 1. Nocturni de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Paschalis Baylon, pauperibus piisque parentibus in oppido Turris Formosae Seguntinae Dioecesis in Aragonia natus, a teneris annis plura dedit futurae sanctitatis indicia. Sortitus auimam bonam, ac rerum coelestium apprime studiosam, pueritiam, atque adolescentiam in gregis custodia transegit; quam ille vivendi rationem ideo praecipue diligebat, quod humilitati fovendae, ac innocentiae conservandae in primis utilem, atque opportunam judicaret. Erat in victu modicus, in oratione assiduus, tantaque apud coaevos et socios florebat auctoritate et gratia, ut eorum lites componens, errores corrigens, ignorantiam erudiens ac desidiam excitans, velut omnium parens, et magister maximo studio coleretur, ac amaretur: Beatus etiam tum a plerisque appellatus.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Qui vero in saeculo, terra nempe deserta et inaquosa, adeo feliciter adoleverat, flos convallium, plantatus in domo Domini mirum ubique sparsit sanctitatis odorem. Igitur Paschalis arrepto vitae severioris instituto, atque in Ordine Minorum strictioris Observantiae Discalceatorum cooptatus, exultavit ut gigas ad currendam viam suam, totumque se Domino excolendum tradens, dies noctesque cogitabat, qua se ratione magis ei magisque conformaret: Ita factum est brevi, ut eum tamquam Seraphicae perfectionis exemplar ipsi quoque provectiores imitandum sibi proponerent. Ipse autem in humili servientium gradu constitutus, se velut omnium peripsema reputans, ardua quaeque et abjecta domus ministeria, veluti jure quodam peculiari sibi debita, summa cum hilaritate suscipiebat et exercebat humilitate, ac patientia pari. Carnem spiritui quandoque reluctari nitentem jugi maceratione afflictavit, atque in servitutem redegit; spiritum vero assidua sui abnegatione ferventiorem indies ad anteriora extendebat.

℞. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Deiparam Virginem, cujus clientelae se ab ineunte aetate dicaverat, tanquam matrem quotidianis colebat obsequiis, atque filiali exorabat fiducia. Porro erga sanctissimum Eucharistiae Sacramentum difficile dictu est quam ardenti teneretur devotionis affectu, quem defunctus etiam in cadavere retinere visus est, dum jacens in feretro ad sacrae Hostiae elevationem bis oculos reseravit, et clausit, magna omnium qui aderant, admiratione. Ejusdem veritatem inter haereticos publice palamque professus, multa, et gravia ob eam causam perpessus est: crebro etiam

ad necem petitus, sed singulari Dei providentia impiorum manibus ereptus. Saepe inter orandum omnibus destituebatur sensibus, dulcique languebat amoris deliquio: quo tempore coelestem illam scientiam hausisse creditus est, qua homo rudis, et illiteratus de mysteriis Fidei difficillimis respondere. atque aliquot etiam libros conscribere potuit. Denique meritis plenus eadem qua praedixerat hora feliciter migravit ad Dominum, anno salutis milesimo quingentesimo nonagesimo secundo, sexto decimo Kalendas Junii, eodem quo natus fuerat, festo Pentecostes recurrente, annum agens secundum supra quinquagesimum. Quibus aliisque virtutibus insignem, ac miraculis tam in vita, quam post mortem clarum Paulus Quintus Pontifex Maximus illum Beatum appellavit: Alexander autem Octavus Sanctorum Catalogo adscripsit.

℞. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia Gloria Patri. Quia.

Ll. 3. Noct. Sint lumbi.

Die 24. Maji.

B. Mariae Virginis sub titulo *auxilium Christianorum.*

Duplex majus.

Ad Vesperas.

Omnia ut in officio parvo B. V. M. praeter sequentia.

Hymnus.

Saepe dum Christi populus cruentis
Hostis infensi premeretur armis,
Venit adjutrix pia Virgo coelo
Lapsa sereno.
Prisca sic Patrum monumenta narrant,
Templa testantur spoliis opimis
Clara, votivo repetita cultu

Festa quotannis.
En novi grates liceat Mariae
Cantici laetis modulis referre
Pro novis donis, resonante plausu
Urbis, et Orbis.

Oh! Dies felix, memoranda fastis;
Qua Petri Sedes Fidei Magistrum
Triste post lustrum reducem beata.
Sorte recepit.

Virgines castae, puerique puri,
Gestiens clerus, populusque grato
Corde Reginae celebrare coeli
Munera certent.

Virginum Virgo, benedicta Jesu
Mater, haec auge bona; fac, precamur,
Ut gregem Pastor Pius ad salutis
Pascua ducat.

Te per aeternos veneramur annos,
Trinitas, summo celebranda plausu,
Te fide mentes, resonoque linguae
Carmine laudent.
Amen.

℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata.
℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat. Antiph.

Ecce Maria erat spes nostra, ad quam confugimus in auxilium, ut liberaret nos, et venit in adjutorium nobis.

Oratio.

Omnipotens et misericors Deus, qui ad defensionem populi Christiani in Beatissima Virgine Maria perpetuum auxilium mirabiliter constituisti; concede propitius, ut tali praesidio muniti certantes in vita, victoriam de hoste maligno consequi veleamus in morte. Per Dominum.

In Hymno Complet.

Jesu Tibi — Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Invitat.

Sancta Maria Dei genitrix virgo * Intercede pro nobis.

Hymn. Saepe dum Christi *ut in Vesp.*

Antiph. et Psalmi ut in off. parvo.

℣. Specie tua et pulchritudine tua.

℟. Intende, prospere procede, et regna.

In .I Nocturno.

De Parabolis Salomonis.

Lectio 1.

Ego sapientia habito in consilio et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum, arrogantiam, et superbiam et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me.

℟. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nesci: * Quia quem coelio capere non poterant, tuo gremio contulisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio 2.

Mecum sunt divitiae, et gloria, opes superbae et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiae ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis, antequam terra fieret. Nondum erant abyssi; et ego jam concepta eram; necdum fontes aquarum eruperant; necdum montes gravi mole constiterant; ante colles ego parturiebar.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum: Quia cum essem parvula, placui altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio 3.

Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, laedet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia aedificavit sibi domum, excidit columas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad moenia civitatis: Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis.

℟. Beata es virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes virgo.

℣. Ave Maria gratia plena: Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In II. Nocturno.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in medio ejus non commovebitur.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Sermon. de 12 Stellis.

Lectio 4.

Vehementer quidem nobis dilectissimi, vir unus et mulier una nocuere; sed gratias Deo per unum nihilominus virum, et mulierem unam, omnia restaurantur, nec sine magno foenore gratiarum. Et quidem sufficere poterat Christus: Siquidem et nunc omnis sufficientia nostra ex eo est; sed nobis bonum non erat, esse hominem solum. Congruum magis, ut adesset nostrae reparationi sexus uterque. Jam itaque nec ipsa Mulier benedicta in mulieribus videbitur otiosa: invenietur equidem locus ejus in hac reconciliatione. Opus est enim mediatore ad mediatorem Christum: nec alter nobis utilior quam Maria. Crudelis nimium mediatrix Eva, per quam serpens antiquus pestiferum etiam ipsi viro virus infudit: Sed fidelis Maria, quae salutis antidotum et viris,

et mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, haec propitiationis, illa suggessit praevaricationem, haec ingessit redemptionem. Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile; tota suavis est, omnibus offerens lac, et lanam. Revolve diligentius Evangelicae historiae seriem universam, et si quid forte increpatorium; si quid durum, si quod denique signum vel levis indignationis occurrerit in Maria, de cetero suspectam habeas, et accedere verearis.

℞. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio 5.

Quod si, ut vere sunt, plena magis omnia pietatis, et gratiae, plena mansuetudinis, et misericordiae, quae ad eam pertinent, inveneris, age gratias ei, qui talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta est, sapientibus, et insipientibus copiosissima charitate debitricem se fecit. Omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus laetitiam. Ipsa praeterita non discutit merita, sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam praebet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier, serpentis antiqui caput virtutis pede contritura; cujus plane calcaneo in multis versutiis insidiatus est, sed sine causa. Sola enim contrivit universam haereticam pravitatem. Contriti sunt insidiantes, conculcati supplantatores, confutati derogatores et beatam eam dicunt omnes generationes. Jam si Ecclesia lunae intelligenda videtur vocabulo, habes me-

diatricem evidenter expressam: Mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus ejus. Amplectamur Mariae vestigia, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis: Potens est enim.

℟. Quae est ista, quae processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Ex publicis Monumentis.

Lectio 6.

Praesentissimum Deiparae auxilium ad Religionis hostes profligandos saepe populus Christianus mirum in modum expertus est: Ex quo factum, ut sanctissimus Pontifex Pius V. post insignem Victoriam intercedente beatissima Virgine, a Christianis de Turcarum tyranno apud Echinadas insulas reportatam in Litaniis Lauretanis eandem Reginam coelorum inter alia praeconia Auxilium Christianorum apellari constituerit. Sed illud in primis memorabile est, atque explorati miraculi loco habendum, quod cum Romanus Pontifex Pius VII. impiorum consiliis et armis ex Apostolica Petri Sede exturbatus, et arcta custodia, praesertim Savonae per annos quinque, eoque amplius fuisset detentus; viis omnibus penitus interclusis, ne Dei Ecclesiam regere posset, nullo similis persecutionis in priscis annalibus exemplo, inopinato, et praeter omnium expectationem contigit, ut ingenti plausu, ac veluti universi orbis manibus pontificio solio restitueretur. Quod et secundo accidit, dum iterum commoto turbine, ab Urbe discedens sacro comitante Cardinalium collegio Liguriam contendit. Verum praesentissimo Dei beneficio, cessante procella, quae grave minabatur excidium; Romam, plaudentibus prae novo gaudio populis, reversus est. Antea tamen, quod in votis habuerat et captivitate detentus exequi

nequiverat, aurea corona insignem Savonae imaginem Deiparae Virginis sub titulo Matris Miscricordiae solemni ritu, propriisque manibus decoravit. Quam mirabilem rerum vicissitudinem idem Pontifex Maximus Pius VII. totius eventus intime conscius, cum intercessione Sanctissimae Dei Genetricis, cujus potentem opem et ipse impense imploraverat et ab omnibus Christi fidelibus implorari curaverat, acceptam merito referret, in ejusdem Virginis Matris honorem sub appellatione Auxilii Christianorum solemne festum indixit perpetuo celebrandum die mensis Maji vicesimo quarto, faustissimi sui in urbem reditus anniversario, approbato etiam Officio proprio, ut tanti beneficii distincta, et perennis extet memoria et gratiarum actio.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes eam.
Gloria Patri. Unguentum effusum.

In III. Nocturno.

℣. Elegit eam Deus, et praeelegit eam.
℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio 7.

Cap. 11. d.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

In Nativitate B. M. V.

Intuere, o homo consilium Dei, agnosce consilium sapientiae, consilium pietatis. Coelesti rore aream rigaturus, totum vellus prius infudit. Redempturus humanum genus, pretinm uni-

versum contulit in Mariam. Altius ergo intuemini quanto devotionis affectu a nobis eam voluerit honorari, qui totius boni plenitudinem posuit in Maria : ut proinde si quid spei in nobis est, si quid gratiae, si quid salutis, ab ea noverimus redundare, quae ascendit deliciis affluens. Totis ergo medullis cordium, totis praecordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam. Haec, inquam, voluntas ejus est, sed pro nobis.

℟. Felix namque es, Sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima : * Quia ex te ortus est sol justitiae, Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvamen, quicumque tuum sanctum implorant auxilium. Quia.

Lectio 8.

In omnibus siquidem et per omnia providens miseris, trepidationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebaris accedere, solo auditu territus, ad folia fugiebas. Jesum tibi dedit mediatorem. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtineat? Exaudietur utique pro reverentia sua; Pater enim diligit Filium. Sed forsitan et in ipso majestatem vereare divivinam, quod licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad ipsum? Ad Mariam recurre. Pura siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed pura singularitate naturae. Nec dubius dixerim, exaudietur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiet Filium Pater.

℟. Beatam me dicent omnes generationes : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio 9.

Filioli haec peccatorum scala, haec mea maxima fiducia est, haec tota ratio spei meae. Quid enim? Potestne Filius aut repellere, aut sustinere repulsam? Non audire; aut non audiri Filius potest? Neutrum plane. Invenisti ait Angelus, gratiam apud Deum: feliciter. Semper haec inveniet gratiam, et sola est gratia, qua egemus: nimirum sola est gratia, qua salvamur. Quid nos alia concupiscimus,fratres?Quaeramus gratiam, et per Mariam quaeramus, quia, quod quaerit, invenit, et frustari non potest. Quaeramus gratiam, sed gratiam apud Deum; nam apud homines gratia fallax. Quaerant alii meritum, nos invenire gratiam studeamus. Quid enim? Non gratiae est quod hic sumus? Profecto misericordiae Domini est, quod non sumus conconsumpti nos.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes.

Ant. Dum esset Rex in accubito suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dominica per annum.*

Ant. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

Ant. Nigra sum, sed formosa, filiae Jerusalem: ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Ant. Jam hiems transiit, imber abiit, et recessit: Surge amica mea, et veni.

Ant. Speciosa facta es et suavis in deliciis tuis. sancta Dei genitrix.

Cap. Eccl. 24.

Ab initio, et ante saecula creata snm, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hymnus.

Te Redemptoris, Domini-
que nostri
Dicimus matrem speci-
osa Virgo,
Christianorum decus et
levamen

Rebus in arctis.
Saeviant portae licet inferorum,
Hostis antiquus fremat, et minaces,
Ut Deo sacrum populetur agmen,
Suscitet iras.
Nil truces possunt furiae nocere
Mentibus castis, prece quas vocata
Annuens Virgo fovet, et superno
Robore firmat.
Tanta si nobis faveat Patrona,
Bellici cessat sceleris tumultus,
Mille sternuntur, fugiuntve turmae,
Mille cohortes.
Tollit ut sancta caput in Sione
Turris, arx firmo fabricata muro,
Civitas David, clypeis, et acri
Milite tuta.
Virgo sic fortis Domini potenti
Dextera, coeli cumulata donis,
A piis longe famulis repellit
Daemonis ictus.
Te per aeternos veneremur annos
Trinitas, summo celebranda plausu,
Te fide mentes resonoque linguae
Carmine laudent.
Amen.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Benedictus, Ant.

Ad te, o sancta Dei genitrix, clamavimus, et per te venit Domini auxilium nobis.

Oratio.

Omnipotens et misericors Deus, qui ad defensionem populi Christiani in Beatissima Virgine Maria perpetuum auxilium mirabiliter constituisti: concede propitius: ut tali praesidio muniti certantes in vita victoriam de hoste maligno consequi valeamus in morte. Per Domin.

Ad Horas *Ant.*, *Capitula etc.* ut in off. B. V. M. in Sabb. per ann. *Oratio* ut supra.

In II. Vesp. *omnia ut in primis.*

Ad Magnificat, Ant.

Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu; sentiant omnes tuum juvamen quicumque sanctum tuum implorant auxilium.

Oratio ut supra.

Die 30. Maji.

Inventio Manus Dexterae S. Stephani *Regis Hungariae. Duplex.* Omnia de com. Confess. non Pont. in in Hymno. *Iste Confessor,* dic. *Meruit supremos.*

Ad Magnificat.
in utrisque Vesperis.

Antiph. Dispersit dedit pauperibus: justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Oratio.

Deus, qui es Sanctorum tuorum splendor mirabilis: quique hodierna die beati Stephani Regis, et Confessoris tui gloriosam Dexteram revelasti: da nobis Famulis tuis de ejus semper protectione gaudere. Per Dominum nostrum Jesum Christum etc.

Commemoratio S. Felicis Papae Mart.

Ll. 1. N. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Inter caetera Divinae potentiae miracula, quibus famuli sui Stephani sanctitatem illustrare Deus voluit, illud praecipue eminet, quod venerandis ejus Reliquiis elevatis, ac caeteris membris resolutis, sola Manus Dextra miro pietatis Dei munere integra, et ab omni corruptione immunis deprehensa fuerit. Quo scilicet novi miraculi indicio prolixam sancti Regis tum in Ecclesiis, et locis piis fundandis, instruendisque tum in sublevandis egenis, atque pauperibus largitatem in terris glorificare Deus voluit, et immar-

cescibilem gloriae coronam illi jam retributam in Coelis non obscure denunciavit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Singularis profecto fuit ejus charitas in peregrinos, in quibus Christi Domini Salvatoris imaginem devoto mentis affectu suspiciens, incredibile dictu est, quanta eos susceperit alacritate, foverit benignitate. Quotquot enim vel Hierosolymas ad Sepulchrum Domini, vel Romam ad Apostolorum limina per Hungariam iter suum instituerunt, eos omnes, ut fratres excipere, opportunisque subsidiis juvare studuit. Qua ejus humanitate provocati cujuscunque conditionis peregrini, omisso itinere], quod antea mari tenebant, terrestrem Hungarici Regni viam susceperunt. Hanc autem charitatem, ut faceret, perpetuam, tam Romae, quam Coustantinopoli, ac Hierosolymis pro peregrinis excipiendis constituit hospita opimis instructa reditibus.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Multa quidem, ac magna fuere pietatis, et misericordiae opera, quae Sanctus palam, et publice fecit: in id tamen toto animi conatu intendebat, ut praeceptum Domini adimpleret, dicentis: Te autem faciente eleemosinam, nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua. Hinc solemne ei erat nocturnas Vigilias lavandis Christi Fidelium pedibus, et abscondendis in sinu pauperum eleemosynis impendere. Quae cha-

ritatis officia dum solus, et ignotus expleret, non semel injurias, ac contumelias invicto, hilarique animo toleravit. Hujus itaque misericordiae et benignitatis merito sancti viri dexteram inter caetera ossa diu quaesitam, et non inventam, ac tandem singulari Dei beneficio incorruptam repertam, beatus Ladislaus Hungariae Rex in Basilicam, quam largo sumptu, et ditissimo apparatn instauravit, in magno Episcoporum, et Optimatum frequentia inferri, ac honorifice locari curavit. Cujus rei anniversariam memoriam ex veteri instituto hodierna celebritate recolimus.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Lectio 8.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Et reliqua.

Homilia S. Fulgentii Episcopi.

Ex Sermone de Confess.

Si non omnes possunt implere, quod Dominus ait: Vendite, quae possidetis, illud tamen, quod adjecit dicens: Date eleemosymam, omnibus est possibile, si adsit bona voluntas: omnibus facile, si non adsit dira cupiditas; omnibus salubre, si ferveat chāritas; cunctis decet esse commune, ut omnibus donetur aeterna felicitas. Qui ergo tantam virtutem accepit a Domino, ut omnia, quae in mundo sunt, coelestis Regni amore contemnat, quae habet vendat, et egenis expendat: qui vero tantae virtutis nondum est, de his, quae habet, in quantum habet, eleemosinam faciat.

℟. Iste est, qui ante Deum

magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna.
Ipse intercedat. Gloria
Ipse intercedat.

Lectio 8.

Perfectus possideat primum virtutis locum, imperfectus saltem perveniat ad secundum. Efficiatur ille gloriose dignus, sit iste sanctorum pauperum piissimus consolator: habeat iste apud Deum Patronos pauperes, quos ille se gaudet virtutis habere consortes: sit ille talis, qui cum Domino judicaturus sedeat, sit iste talis, qui ad dexteram judicandus assistat, sit ille talis, qui aeterna tabernacula perpetuo jure possideat, sit iste talis, quem ille recipiat.

Thesaurum nostrum Fratres in Coelis ponamus, ut etiam cor nostrum in Coelis habere possimus. Necesse est enim, ut quo praecesserit dilectionis thesaurus, illuc etiam cogitationis sequatur affectus. Ideo veritas: Ubi enim thesaurus vester est, ibi et cor vestrum erit, ut ergo in Coelis thesaurizemus, coelestia diligamus: vis nosse, ubi thesaurizas? Attende quid amas? Vis nosse, quid amas? Attende, quid cogitas; ita fiet, ut thesaurum tuum judicio tuae cogitationis intelligas.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit.
Et vos similes. Gloria Patri.
Et vos.

Lectio 9. *de S. Felice, ut in Breviario, si vero hoc festum transferri contingat, dividitur Lectio 8. induas, et 9. incipit ab illis verbis*: Thesaurum nostrum Fratres etc.

Ad Benedictus.

Ant. Stabilita sunt bona illius in Domino, et eleemosynas illius enarrabit omnis Ecclesia Sanctorum.

Commemoratio S. Felicis Papae Mart.

Die 31. Maji.

S. Angelae Mericiae *Virginis Fundatricis Societatis S. Ursulae.* Duplex; omnia de com. Virg. praeter ea, quae sequuntur.

Oratio.

Deus, qui novum per B. Angelam Sacrarum Virginum Collegium in Ecclesia tua florescere voluisti, da nobis ejus intercessione angelicis moribus vivere; ut terrenis omnibus abdicatis, gaudiis perfrui mereamur aeternis. Per Dominum.

In I. Nocturno.

Lectiones de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Angela Mericia Decentiani, Veronensis Dioecesis Oppido ad lacum Benacum in Ditione Veneta, piis orta parentibus a prima aetate virginitatis lilium, quod perpetuo servare statuerat, sedula sepsit. Ab omni muliebri ornatu abhorrens egregiam vultus formam, pulchramque caesariem studiose foedavit, ut coelesti dumtaxat animarum sponso placeret. In ipso autem adolescentiae flore parentibus orbata, austerioris vitae desiderio in desertum locum aufugere tentavit; sed ab avunculo prohibita novit praestare domi, quod in solitudine non licuit. Cilicio ac flagellis frequenter usa, carnem, nonnisi infirma valetudine, vinum in Nativitatis, et Resurrectionis Dominicae tantum celebritate, complures vero dies nihil omnino degustavit. Orationi dedita brevissimum humi carpebat somnum: daemonem vero sub lucentis angeli forma sibi illudere conantem agnovit protinus, et conjecit in fugam. Tandem paternis bonis abdicatis, et habitum ac regulam Tertii Ordinis S. Francisci amplexa, evangelicam paupertatem virginitatis laudi conjunxit.

℞. Propter veritatem, et

mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.
℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Lectio 5.

Nullum pietatis officium erga proximos omittens pauperibus quidquid sibi ex mendicato victu superesset, largiebatur: libenter ministrabat aegrotis pluraque cum magna sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis, vel reis veniam impetraret, vel infensos invicem reconciliaret animos, vel e vitiorum coeno scelestos revocaret. Angelorum pane, quem unice esuriebat, frequentissime refecta tanta charitatis vi ferebatur in Deum, ut saepius extra sensus raperetur. Sacra Palaestinae loca summa cum religione obivit: quo in itinere et visum, quem ad Cydonias appulsa oras amiserat, eodem regressa recuperavit, et barbarorum captivitatem ac naufragium imminens divinitus evasit. Romam denique firmam Ecclesiae Petram veneratura, et amplissimae Jubilaei veniae percupida, sedente Clemente VII. accessit; quam summus Pontifex allocutus, ejusdem sanctimoniam suspexit, et commendavit summopere: nec ab Urbe ipsam abire ante permisit, quam alio caelitus vocatam agnovit.

℟. Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio 6.

Brixiam itaque, ubi domum ad Sanctae Aphrae templum conduxit, reversa, novam ibi Virginum Societatem, sicut coelesti voce ac visione mandatum sibi fuerat, sub certa disciplina, sanctisque vivendi regulis constituit, quam Sanctae Ursulae invictae Virginum ducis patrocinio ac nomine insignivit: eam vero perennem futuram morti proxima praedixit. Tandem prope

septuagenaria dives meritis avolavit in coelum sexto calendas Februarii anni millesimi quingentesimi et quadragesimi, cujus cadaver per ipsos triginta dies inhumatum, flexibile, ac vivo simillimum perseveravit. Demum in S. Aphrae templo inter caeteras, quibus illud abundat, Sanctorum Reliquias reposita, plurima ad ejus sepulchrum agi statim coepere miracula: quorum fama late diffusa, non Brixiae modo et Decentiani, sed alibi etiam vulgo coepit nuncupari Beata, ejusque imago aris imponi; imo S. ipse Carolus Borromaeus non multis post annis dignam, quae ab Apostolica Sede in Sanctarum Virginum album referretur, Brixiae palam asseruit. Cultum vero illi jam diu a populis exhibitum, et tum locorum Ordinariis probatum, tum pluribus etiam Summorum Pontificum Indultis munitum, Clemens Papa XIII. solemni Decreto ratum habuit, ac confirmavit. Eam tandem, novis miraculis rite probatis insignem Pius Papa VII. solemni Canonizatione in Vaticana Basilica peracta die vigesima quarta Maji anno milesimo octingentesimo septimo Sanctarum Virginum catalogo adscripsit.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Afferentur.
Gloria. Afferentur.

Die 4. Junii.

S. Francisci Caracciolo. *Confess. et Congregationis Cleric. Regul. Minor. Fundat. Duplex.* Omnia de com. Conf. non Pont. praeter ea quae sequntur.

Oratio.

Deus, qui Beatum Franciscum novi ordinis institutorem orandi studio, et poenitentiae amore decorasti; da famulis tuis in ejus imitatione ita proficere, ut semper orantes, et corpus in servitutem redigentes ad coelestem gloriam pervenire mereantur. Per Dominum.

In I. Nocturno.

Lect. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Franciscus dictus antea Ascanius, ex nobili Familia Caracciolo in Oppido Sanctae Mariae de Villa in Aprutio ortus, a primis annis eximio enituit pietatis cultu. Adolescens graviter aegrotans statuit sese prorsus Dei, proximique mancipare servitio. Neapolim profectus, Sacerdotio initiatus, sacroque adscriptus sodalitio contemplationi, lucrandisque animabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatis hortatorem se praebuit assiduum. Contigit autem, ut epistolium alteri destinatum ei per errorem redderetur, quo a piissimis viris Joanne Augustino Adorno, et Fabricio Caracciolo ad novi Religiosi Instituti fundationem vocabatur: rei novitate captus, et divinae voluntatis demiratus consilia, alacri animo sese illis adjunxit. Conditis autem in Camaldulensium eremo, quo secesserant, novi Ordinis legibus, inde Romam simul profecti, confirmationem a Sixto Quinto impetrarunt, qui eosdem Clericos Regulares Minores appellari voluit, addito ad tria consueta altero de non ambiendis Dignitatibus voto.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Solemni emissa professione, ob singularem ejus in Divum Franciscum Assisinatem cultum Francisci nomen assumpsit. Adorno biennio post vita functo, ipse toti Religioni, quamquam invitus praeficitur, quo in munere virtutum omnium praeclara praebuit exempla. Instituti amplificandi studiosissimus, id assiduis orationibus, lacrymis, et jugi corporis maceratione enixe a Deo postulabat. Quamobrem tertio in Hispaniam se contulit

peregrini habitu indutus, victumque ostiatim mendicans. In itinere asperrima quaeque perpessus, Omnipotentis auxilium mirum in modum expertus, navim, quam conscenderat ab imminenti naufragio orationis praesidio servavit incolumem. Ut in Regnis illis voti compos fieret plurimum laboravit, sed ejus sanctitatis fama praelucente, amplissimaque Catholicorum Regum Philippi Secundi, et Philippi Tertii munificentia, adversariorum conatibus singulari animi fortitudine superatis, plura sui Ordinis domicilia fundavit: quod pari eventu per Italiam praestitit.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum; * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Humilitate adeo excelluit, ut Romam veniens in pauperum hospitio receptus se leproso sociaverit; et Ecclesiasticas dignitates a Paulo Quinto sibi oblatas constantissime recusaverit. Illibatam perpetuo servavit virginitatem, effrontesque mulieres ejus castimoniae insidiantes Christo lucrifecit. Erga divinissimum Eucharistiae mysterium ardenti aestuans amore noctes pene integras in ejus adoratione insomnes ducebat, quod pium exercitium veluti sui Ordinis tesseram in eo perpetuo servandum constituit. Deiparae Virginis cultum impense fovit. In proximum eximia exarsit charitate. Prophetiae dono, et cordium scrutatione ditatus fuit. Quadragesimum quartum aetatis suae annum agens, dum in Sacra Lauretana Aede in oratione persisteret, sibi vitae finem imminere cognovit. Aprutium statim deflexit, et Agnoni apud alumnos sancti Philippi Nerii lethali febre correptus, Sacramentis Ecclesiae devotissime susceptis, pridie nonas Junii anni millesimi sexcentesimi octavi in pervigilio festi Corporis Christi placidissime obdormivit in Domino. Sacrum ejus Corpus Neapo-

lim delatum in Ecclesia sanctae Mariae Majoris, ubi prima sui Ordinis jecerat fundamenta honorifice conditum fuit. Eum postea miraculis clarum Clemens Decimus Quartus Pontifex Maximus solemni ritu inter beatos, Pius vero Septimus Pontifex Maximus novis fulgentem signis anno millesimo octingentesimo septimo Sanctorum albo adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna. Quia Gloria Patri. Quia.

In 3. N. Hom. *Sint lumbi.*

Die 5. Junii.

S. **Bonifacii** *Episcopi et Martyris. Dupl.*

Omnia de Communi unius Martyris praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui multitudinem populorum Beati Bonifacii Martyris tui, atque Pontificis zelo ad agnitionem tui nominis vocare dignatus es: concede propitius, ut cujus solemnia colimus etiam patrocinia sentiamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

In I. Nocturno.

Lectiones de scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Bonifacius antea Winfridus appellatus apud Anglos natus est exeunte saeculo septimo, et ab ipsa infantia mundum aversatus vitam monasticam in votis habuit. Cum ejus pater animum saeculi illecebris permutare frustra tentasset, Monasterium ingreditur, et sub beati Wolphardi disciplina omnium virtntum ac scientiarum, genere imbuitur. Annum agens trigesimum Sacerdotio insignitur, ac verbi Divini praedicator assiduus, magno annimarum lucro hoc in munere versatur. Attamen regnum Christi

adaugere desiderans, continuo flebat ingentem multitudinem barbarorum, qui ignorantiae tenebris immersi daemoni famulabantur. Qui quidem animarum zelus cum in dies inextinguibili ardore accresceret, divino Numine per lacrymas et orationes explorato, facultatem a Monasterii praeposito obtinuit, ad Germanicas oras proficiscendi.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio 5.

Ex Anglia duobus cum sociis, navim solvens Dorestadium in Frisiae oppidum venit. Cum autem bellum gravissimum inter Frisonum regem Rabodum, et Carolum Martellum exarsisset, sine fructu Evangelium praedicavit; quapropter in Angliam reversus, ad suum redivit Monasterium, cui invitus praeficitur: post elapsum biennium ex consensu Episcopi Vintoniensis munus abdicavit et Romam profectus est, ut Apostolica auctoritate ad gentilium conversionem delegaretur. Cum ad Urbem pervenisset a Gregorio Secundo benigne excipitur, pro Winfrido Bonifacius a Pontifice nominatur. In Germaniam directus Thuringiae, Saxoniaeque populis Christum annuntiavit. Cum interea Radbodus Frisiae rex ac infestissimus Christiani nominis hostis occubuisset, Bonifacius ad Frisones rediit ubi Sancti Willebrordi socius per triennium tanto cum fructu Evangelium praedicavit, ut destructis idolorum simulacris, innumerae vero Deo Ecclesiae excitarentur.

℟. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis; posuisti in capite ejus coronam de la-

pide pretioso. Et voluntate.

Lectio 6.

A Sancto Willebrordo ad Episcopale munus expetitus, illud detrectavit, ut promptius infidelium saluti instaret. In Germaniam profectus plura Hassorum millia a daemonis superstitione avocavit. A Gregorio Pontifice Romam evocatus, post insignem fidei professionem Episcopus consecratur. Exinde ad Germanos redux, Hassiam, et Thuringiam ab idololatriae reliquiis penitus expurgavit. Tanta propter merita Bonifacius a Gregorio Tertio ad dignitatem Archiepiscopalem evehitur, et tertio Romam profectus a Summo Pontifice Sedis Apostolicae Legatus constituitur, qua insignitus auctoritate quatuor Episcopatus instituit, et varias Synodos celebravit, inter quas Concilium Leptinense memorabile est apud Belgas in Cameracensi Dioecesi celebratum, quo quidem tempore ad Fidem in Belgio adaugendam egregie contulit. A Zacharia Papa creatus Moguntinus Archiepiscopus, ipso Pontifice jubente Pipinum in Regem Francorum unxit. Post mortem Sancti Willebrordi Ultrajectensem Ecclesiam gubernandam suscepit primo per Eobanum, deinde per seipsum dum ab Ecclesia Moguntina absolutus Ultrajecti resedit. Frisonibus ad idololatriam relapsis Evangelium praedicare rursus aggreditur, cumque officio pastorali occuparetur, a barbaris et impiis hominibus juxta Bornam fluvium cum Eobano Coepiscopo, multisque aliis cruenta caede peremptus martyrii palma condecoratur. Corpus Sancti Bonifacii, ut ipse vivus petierat, Moguntiam translatum, in Fuldensi Monasterio, quod extruxerat reconditum fuit, ubi multis miraculis inclaruit.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitae, et intellectus, et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et coronam.

Gloria Patri. Et coronam.

In III. Nocturno.

Lectiones de Homilia in Evangelium — Si quis venit — *de Communi. Tempore Paschali de Homilia in Evangelium.* Ego sum vitis vera.

Die 12. Junii.

S. Joannis *a S. Facundo Confessor. Duplex.*

Oratio.

Deus, auctor pacis, et amator charitatis, qui beatum Joannem Confessorem tuum mirifica dissidentes componendi gratia decorasti: ejus meritis, et intercessione concede: ut in tua charitate firmati nullis a te tentationibus separemur. Per Dominum.

In 1. Noct. Lect. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Joannem Sahaguni in Hispania nobili genere natum parentes, cum diu prole caruissent, piis operibus, et orationibus a Deo impetrarunt. Ab ineunte aetate egregium futurae sanctitatis specimen dedit; nam e loco superiori ad ceteros pueros crebro verba faciebat, quibus eos ad virtutem et Dei cultum hortabatur, eorumque dissidia componebat. In patria Monachis sancti Facundi Ordinis sancti Benedicti primis literarum rudimentis imbuendus traditur. Dum iis operam daret, curavit pater, ut Parochus Ecclesiam administraret, quod munus juvenis, nullis rationibus adduci potuit, ut retineret. Inter familiarcs Episcopi Burgensis adscriptus, ob spectatam ipsius probitatem intimus ei fuit, ab eoque Presbyter, et Canonicus factus multis beneficiis auctus est. Sed relicta aula Episcopi, ut Deo quietius serviret, omnibus Ecclesiae proventibus abdicatis, se cuidam Sacello addixit, ubi sacrum quotidie faciebat, ac de rebus divinis magna cum auditorum aedificatione frequenter concionabatur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣ Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Postea studiorum causa Salmanticam profectus in celebre Collegium divi Bartholomaei cooptatus, Sacerdotis munus ita exercuit, ut simul optatis studiis incumberet, et in sacris etiam concionibus assidue versaretur. Cum vero iu gravissimum morbum incidisset, arctioris disciplinae voto se obstrinxit, quod ut redderet, cum prius cuidam pauperi paene nudo ex duabus, quas tantum habebat vestes, meliorem dedisset, ad coenobium sancti Augustini, severiori disciplina tum maxime florens se contulit, in quo admissus obedientia, animi demissione, vigiliis, ac oratione provectiores anteibat. Triclinii cura cum ipsi demandata esset, vini doliolum ipso attingente omnibus Monachis per annum abunde suffecit. Exacto tyrocinii anno, Praefecti jussu munus concionandi suscepit. Salmanticae id temporis adeo cruentis factionibus divina humanaque omnia permixta erant, ut singulis propemodum horis caedes fierent; et omnium ordinum, ac praesertim nobilium sanguine non viae solum et fora, sed templa etiam redundarent.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

At Joannes tum concionibus, tum privatis colloquiis civium animos demulcens, ad tranquillitatem urbem reduxit. Virum Principem graviter offendit, quod illius in subditos saevitiam increpasset. Qua de causa equites duos immisit, qui eum in itinere confoderent: jamque ad ipsum propin-

quaverant, cum stupore divinitus immisso simul cum equis immobiles steterunt, donec ad pedes sancti viri provoluti, sceleris veniam precarentur. Ipse quoque Princeps repentino terrore perculsus jam de salute desperaverat, cum revocato Joanne, facti poenitens incolumitati redditus est. Factiosi etiam homines, cum eum fustibus peterent, brachiis diriguere, nec ante redditae vires, quam delicti veniam precarentur. Christum Dominum, dum sacrum faceret, praesentem contueri, atque ex ipso Divinitatis fonte coelestia mysteria haurire solitus, abdita cordis inspicere, ac futura raro eventu praesagire frequens illi fuit, fratrisque filiam septennem mortuam excitavit. Denique mortis die praenuntiato, et Ecclesiae Sacramentis devotissime susceptis extremum diem clausit, multis ante et post obitum miraculis gloriosus: quibus rite probatis Alexander Octavus Sanctorum numero eum adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lect. 3. Noct. Sint lumbi.

9. L. et com. Ss. Basilid. et Soc. Mart.

Die 15. Junii.

S. Viti, Modesti, et **Crescentiae** *Mart.*

Duplex. Oratio.

Da Ecclesiae tuae *ut in Breviar. Romano. Reliqua de com. plur. Mart.*

Ll. 1. N. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Vitus admodum puer inscio patre baptizatus est: quod cum ille rescivisset, nihil praetermisit, quo filium a Christiana Religione removeret. Qua in voluntate permanentem, Valeriano judici verberibus castigandum

tradidit. Sed nihilominus in sententia persistens, patri redditus est. Sed dum eum pater gravius punire cogitat, Vitus Angeli monitu, comitibus Modesto, et Crescentia ejus educatoribus, migrat in alienas terras, ibique eam sanctitatis laudem adeptus est, ut ejus fama ad Diocletianum perlata, ipsum Imperator accerseret, ut filiam suam a daemone vexatam liberaret.

℟. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes praeceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * Terra apparuit arida; et in mari rubro via sine impedimento.

℣. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae et torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio 5.

Qua liberata, cum ei amplissimis praemiis ingratus Imperator, ut deos coleret, persuadere non potuisset, unacum Modesto, et Crescentia vinculis constrictum mittit in carcerem. Quos, ubi constantiores esse comperit, demitti jubet in ingens vas liquato plumbo, ferventi resina ac pice plenum, in quo, cum trium Hebraeorum puerorum more, divinos hymnos canerent, inde erepti, leoni objiciuntur, qui prosternens se eorum pedes lambebat.

℟. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * ut haeredes fierent in domo Domini.

℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia.
Ut haeredes.

Lectio 6.

Quare inflammatus ira Imperator quod multitudinem videbat miraculo commoveri, eos in catasta sterni jubet, et ita caedi eorum membra, atque ossa divelli. Quo tempore tonitrua, fulgura, magnique terrae motus fuere, quibus templa deorum corruerunt, et multi oppressi sunt. Eorum Reliquias Florentia nobilis faemina unguentis conditas honorifice sepelivit.

℟. Tanquam aurum in fornace probavit Electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum, et pax est electis Dei.

℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi.
Quoniam.
Gloria Patri. Quoniam.

In III. Nocturno.

Lectio 7.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam. C. 10.

In illo tempore dixit Jesus, discipulis suis: Qui vos audit, me audit; et qui vos spernit, me spernit. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Cap. 10. in Lucam.

Ideo hoc dixit, ut in audiendo quisque, vel spernendo Evangelii praedicatore non viles quasque personas, sed Dominum Salvatorem, imo ipsum Patrem spernere se, vel audire disceret. Nam sequitur: Qui autem me spernit, spernit eum, qui me misit. Quia procul dubio in discipulo Magister et in Filio Pater honoratur. Potest et ita intelligi: Qui vos spernit, me spernit: qui non facit misericordiam uni de fratribus meis minimis, nec mihi facit: quia et ipse pro his formam servi et pauperis habitum suscepit. Qui autem me spernit, nolens credere Deum, et Filium Dei conculcans, spernit eum, qui me misit: quia ego et Pater unum sumus.

℟. Propter testamentum Domini et leges paternas Sancti Dei persisterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis et una fides.

℣. Ecce! quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. Quia.

Lectio 8.

Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes et scorpiones, et supra omnem virtutem ini-

mici, et nihil vobis nocebit, hoc est omne genus immundorum spirituum de obsessis corporibus ejiciendi. Quamvis et ad literam rectissime possit accipi. Siquidem et Paulus a vipera invasus nihil adversi patitur. Et Joannes, ut historia tradit, hausto veneno non laeditur. Hoc sane inter serpentes, qui dente; et scorpiones, qui cauda nocent, distare arbitror: quod serpentes aperte saevientes, scorpiones clanculo insidiantes, vel homines, vel daemones significent. Serpentes, qui inchoandis virtutibus venena pravae persuasionis objiciunt; scorpiones, qui consummatas virtutes ad finem vitiare contendunt.

℟. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis: * Mercedem laboris ego reddam vobis.
℣. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem.
Gloria Patri. Mercedem.

Lectio 9.

Gaudete autem: quod nomina vestra scripta sunt in coelis. Si satanas, inquit, per superbiam coeli sedem cum sociis amisit, non oportet vos de illorum humiliatione, sed de vestra sublimatione gaudere: quatenus unde illi ruere sublevati, vos humiles ascendatis. Non autem pueriliter sapiendum, quasi Deus ad remedium oblivionis, bonos in coelis, malos scribat in terris. Dicente Jeremia: Universi, qui derelinqunt te, confundantur, recedentes a te in terra scribantur: sed salubriter intelligendum, quod sive coelestia, sive terrena quis opera gesserit, per haec quasi adnotatus, apud Dei memoriam sit aeternaliter affixus.

Die 19. Junii.

S. Julianae de **Falconeriis V.** *Dupl.*

Ad Vesperas, et Matutinum.

Hymnus.

Coelestis Agni nuptias
O Juliana, dum petis,
Domum paternam deseris,

Chorumque ducis Virginum.
Sponsumque suffixum Cruci
Noctes, diesque dum gemis,
Doloris icta cuspide,
Sponsi refers imaginem
Quin septiformi vulnere
Fles ad genu Deiparae;
Sed crescit infusa fletu,
Flammasque tollit charitas.
Hinc morte fessam proxima
Non usitato te modo
Solatur, et nutrit Deus,
Dapem supernam porrigens.
Aeterne rerum Conditor,
Aeterne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Soli tibi sit gloria.
Amen.

Oratio.

Deus, qui beatam Julianam Virginem tuam extremo morbo laborantem pretioso Filii tui corpore mirabiliter recreare dignatus es: concede quaesumus; ut ejus intercedentibus meritis, nos quoque eodem in mortis agone refecti, ac roborati ad coelestem patriam perducamur. Per eundem Dominum.

In 1. Noct. *Ll. de S. O.*

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Juliana ex nobili Falconeria familia, clarissimo Patre, qui templum Deiparae ab Angelo salutatae aere suo magnifice a fundamentis Florentiae, ut nunc visitur, erexit, Matre Reguardata ambobus jam senescentibus, ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millesimo ducentesimo septuagesimo. Ab incunabulis non exiguum futurae sanctitatis specimen dedit; vagientibus quippe labris, suavissima Jesu, et Mariae nomina ultro proferre audita est. Pueritiam postmodum ingressa totam se Christianis virtutibus mancipavit, in quibus adeo excelluit, ut beatus Alexius patruus, cujus institutis, ac exemplis instruebatur, matri dicere non dubitaverit, ipsam non foeminam peperisse, sed Angelum; nam ita modesto vultu, animoque ab omni vel levissima erroris macula pura fuit, ut oculos nunquam in toto vitae cursu ad hominis fa-

ciem intuendam erexerit, auditoque peccati vocabulo contremuerit; imo sceleris narratione perculsa, illico prope exanimis corruerit. Expleto nondum decimo quinto aetatis suae anno, re familiari, licet opulenta, terrenisque posthabitis nuptiis, Deo virginitatem in manibus Divi Philippi Benitii solemniter vovit, ab eoque omnium prima religiosum Mantellatarum habitum, ut dicunt, sumpsit.

℞. Propter veritatem et mansuetudinem et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Lectio 5.

Julianae exemplum secutae sunt plurimae ex nobilioribus familiis feminae, ac Mater ipsa filiae sese religiose instituendam dedit, ita ut aucto paulatim numero, Ordinem Mantellatarum instituerit, ac illi pie vivendi leges summa prudentia, ac sanctitate tradiderit. Ejus virtutes cum optime perspectas Divus Benitius haberet, morti proximus nulli melius, quam Julianae, non faeminas tantum sed et totum Servorum Ordinem, cujus Propagator et moderator extiterat, commendatum voluit. Verum ipsa demisse semper de se cogitabat, et cum caeterarum esset magistra, in re quaque domestica, licet vili, sororibus famulabatur. Assiduitate orandi integras insumebat dies; in extasim saepissime rapta, et si reliquum, in sedandis civium dissidiis, criminosis a via iniquitatis retrahendis, ac inserviendis impendebat aegrotis, quorum quandoque saniem ex ulceribus manantem admoto ore lambens, eos sanitati restituebat. Corpus suum flagris, nodosis funiculis, ferreis cingulis, vigiliis, humi nudae cubando terere solita fuit. Parcissime cibo, et hoc vili quatuor hebdomadae diebus, et reliquis duobus solo Angelorum pane contenta excepto die Sabbati quo pane solo, et aqua nutriebatur.

℞. Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem : *

Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.
℣. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio 6.

Dura hujusmodi vivendi ratione in stomachi morbum incidit, quo ingravescente, cum septuagesimum aetatis annum ageret, ad extremum vitae spatium redacta est. Diuturnae valetudinis incommoda hilari vultu, constantique animo pertulit: de uno tantum conqueri audita est, quod cum cibum capere, ac retinere nullo modo posset, ab Eucharistica mensa, ob Sacramenti reverentiam arceretur. Verum his in augustiis constituta, Sacerdotem rogavit, ut allatum divinum Panem, quem ore sumere nequibat, pectori saltem exterius admoveret. Precibus illius morem gessit Sacerdos, et mirum! Eodem temporis momento, divinus Panis disparuit, et Juliana sereno, ac ridenti vultu exspiravit. Res supra fidem tamdiu fuit, donec virgineum de more curaretur corpus; inventa enim est circa sinistrum pectoris latus, carni veluti sigillo impressa forma Hostiae, quae Christi Crucifixi effigiem repraesentabat. Hujus prodigii fama, caeterorumque miraculorum non Florentiae tantum, sed totius christiani Orbis venerationem illi conciliavit, ac per quatuor prope integra saecula adeo aucta est, ut tandem Benedictus Papa decimus tertius in ejus celebritate Officium proprium recitari ab universo Ordine Servorum beatae Mariae Virginis jusserit. Clemens vero duodecimus munificentissimus ejusdem ordinis Protector novis in dies miraculis corruscantem sanctarum Virginum Catalogo adscripsit.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus: * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Afferentur.
Gloria. Afferentur.

In 3. N. Lect. Simile erit regnum Coelorum decem Virginib. *de com. Virg.*

Nona Lect. Ss. Gervasii et Protasii, et Commem.

Die 21. Junii.

S. Aloisii *Gonzagae Confessoris. Duplex.*

Oratio.

Coelestium donorum distributor Deus, qui in angelico juvene Aloysio miram vitae innocentiam pari cum poenitentia sociasti, ejus meritis, et precibus concede; ut innocentem non secuti, poenitentem imitemur. Per Dominum.

In 1. Noct. Lect. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Aloisius Ferdinandi Gonzagae Castellionis Stiverorum Marchionis filius, festinato propter vitae periculum baptismo, prius Coelo quam terris nasci visus, primam illam gratiam tam constanter retinuit, ut in ea confirmatus crederetur. A primo rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vitam duxit quotidie sanctiorem. Novennis Florentiae ante aram beatae Virginis, quam parentis loco semper habuit, perpetuam virginitatem vovit; eamque insigni Dei beneficio, nulla mentis aut corporis pugna tentatam servavit. Reliquas animi perturbationes coepit aetate illa tam fortiter comprimere, ut ne primo quidem earum motu deinde incitaretur. Sensus etiam, oculos praecipue, ita cohibuit, ut non modo illos nunquam in faciem intenderit Mariae Austriacae, quam per plures annos inter honorarios Hispaniarum Principis ephebos fere quotidie salutavit, sed a matris etiam vultu contineret. Homo propterea sine carne, aut Angelus in carne merito appellatus.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio 5.

Adjecit sensuum custodiae corporis cruciatum. Tria

singulis hebdomadis jejunia, eaque plerumque modico pane, et aqua tolerabat. Quamquam perpetuum fuisse per id tempus ipsius jejunium videri potest: cum ejus prandia ferme vix unciam aequarent. Saepe etiam ter in die se funibus, aut catenis cruentabat: flagella quandoque canum loris, cilicia equorum calcaribus supplevit. Mollem lectulum clam injectis asserum fragmentis asperabat, eo etiam, ut citius ad orandum excitaretur. Magnam quippe noctis partem summa etiam hyeme, solo tectus indusio, positis humi genibus, vel prae languore jacens ac pronus in coelestium contemplatione traducebat. Interdiu quoque tres, quatuor, quinque horas in ea saepe perstabat immotus, donec unam saltem animo nusquam distracto percurrisset. Cujus constantiae praemium fuit stabilitas mentis inter orandum alio non vagantis, imo perpetua velut extasi in Deo defixae. Ei demum, ut unice adhaereret, victo post triennale acerrimum certamen patre, et aviti Principatus jure in fratrem translato, Societati Jesu, ad quam coelesti voce Matriti fuerat accitus, Romae se adjunxit.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum; * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

In tyrocinio ipso virtutum omnium magister haberi coepit. Exactissima in eo erat legum etiam minimarum custodia, mundi contemptus singularis, implacabile odium sui; Dei vero amor tam ardens, ut corpus etiam sensim absumeret. Jussus propterea mentem a Divinis rebus tantisper avertere, occurrentem sibi ubique Deum irrito conatu fugiebat. Mira etiam proximos charitate amplexus, in publicis quibus alacriter ministrabat, nosocomiis contagiosam luem traxit. Qua lente consumptus, die, quem praedixerat, undecimo Kalendas Julii, aetatis anno quarto et vigesimo jam inchoato, cum antea flagellis caedi, atque humi stratus

mori postulasset, migravit in coelum. Ibi eum sancta Maria Magdalena de Pazzis tanta frui gloria, Deo monstrante, vidit, quantam vix esse in Coelo credidisset; ipsumque sanctimonia insignem, et charitate martyrem incognitum fuisse praedicavit. Multis etiam, magnisque claruit miraculis. Quibus rite probatis, Benedictus decimus tertius Sanctorum fastis Angelicum juvenem adscripsit, atque innocentiae et castitatis exemplar simul et patronum studiosae praesertim juventuti dedit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixi ad eum: Ingredere in requiem meam; * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.
℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia
Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno.
Lectio 7.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.
Cap. 22. v. 29.

In illo tempore: Respondens Jesus ait Sadducaeis: Erratis, nescientes Scripturas, neque virtutem Dei: in resurrectione enim neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in coelo. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Lib. de Virginitate.

Virginitas est bona: id ego quoque fateor. Atque nuptiis etiam melior; et istud tibi assentior, ac si libet, illud adjungam, tanto nuptiis eam praestare, quanto Coelum terrae, quanto hominibus Angeli antecellunt; ac, si quid praeterea addendum est, etiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxorem ducunt; non etiam carne et sanguine coagmentati sunt: in terris praeterea non commorantur: non cupiditatum, aut libidinum perturbationibus sunt obnoxii; non cibi indigent, aut potus; non sunt ejusmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut praeclara species possit allicere; nulla denique ejus generis illecebra capiuntur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio 8.

At humanum genus, cum natura beatis illis mentibus inferius sit, omni vi, studioque contendit, ut quoad ejus fieri potest, illas assequatur. Quomodo? Non nubunt Angeli; at neque etiam virgo. Assistentes illi semper ad Deum, eidem inserviunt; et istud ipsum virgo. Quod si virgines, quamdiu corporis onere deprimuntur, quemadmodum Angeli in Coelum nequeunt ascendere; illud eo vel maximo solatio compensant, quod, modo spiritu et corpore sancti sint, Coeli Regem recipiunt. Videsne virginitatis praestantiam? quomodo terrarum incolas sic afficiat, ut qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis mentibus exaequet?

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio 9.

Qua enim, quaeso, re differebant ab angelis Elisaeus, Joannes, veri hi virginitatis amatores? Nulla, nisi quod mortali natura constabant. Nam caetera, si quis diligenter inquirat, hi nihilo minus affecti reperiuntur, quam beatae illae mentes: et idipsum, quo inferiore conditione videntur esse, in magna est eorum laude ponendum. Ut enim terrarum incolae, et ii, qui essent mortali natura, possent ad illam virtutem vi et contentione pervenire, vide quanta eos fortitudine, quanta vitae ratione praeditos fuisse oporteat.

Die 22. Junii.

SS. Achatii et **Sociorum** *Mart. semiduplex. Oratio.* Deus qui nos concedis. *De communi plurim. Mm. Et commem. S. Paulini Episcopi et Confessor., ut in Breviario.*

Lect. 1. N. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Achatius Hadriano Imperatore militum Praefectus, cum exercitus Romanorum, qui apud Armeniam bellum gerebat, multitudine hostium territus in fugam versus fuisset, Angeli monitu, qui in forma juvenis ei apparuerat, Christianam fidem cum suis militibus suscepit, ac sequenti die in Christi nomine victoriam de hostibus reportavit. Quod cum Hadrianus intellexisset, Achatium et milites ejus, ad numerum decem millium, multis, variisque tormentis a proposito deterrere conatur. Sed illi in fide immobiles permanentes, in montem Ararath deducti, ibique ad Christi Domini imitationem clavis in cruce confixi, et spineis coronis coronati ad eum evolarunt in coelum, cujus passionis et mortis consortes esse meruerunt in terris.

℟. Sancti tui. *ut supra in festo S. Viti, pag.* ***83.***
Lectio ***5.*** *et* ***6.*** *de sermone S. Augustini Episcopi.* Quotiescunque fratres charissimi. *De communi plur. Mart.*

In III. Nocturno.

Homilia in Evangelium: Cum audieritis praelia *de eodem communi. Lectio* ***9.*** *et com. S. Paulini Episc. et Conf. ut in Breviario.*

Die 25. Junii.

S. Guilielmi *Abbatis. Duplex.*

Oratio.

Deus, qui infirmitati nostrae ad terendam salutis viam in Sanctis tuis exemplum, et praesidium collocasti: da nobis, ita beati Gulielmi Abbatis merita venerari, ut ejusdem excipiamus suffragia, et

vestigia prosequamur. Per Dominum.

In *primo Nocturno Lectiones de S. O.*

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Guilielmus nobilibus parentibus Vercellis in Insubria natus, vix quartum decimum aetatis annum expleverat, cum miro quodam pietatis ardore flagrans Compostellanam peregrinationem ad celeberrimum Sancti Jacobi templum aggressus est. Quod iter una amictus tunica, ac duplici ferreo circulo praecinctus, nudisque pedibus prosecutus, asperrima frigoris et aestus, famis et sitis summo cum vitae discrimine perpessus est incommoda. Reversus in Italiam, novam ad Sanctum Domini Sepulchrum peregrinationem molitur. Sed quo minus propositum exequatur, varia atque gravissima intercedunt impedimenta, divino Numine ad altiora et sanctiora religiosam juvenis indolem retrahente. Porro in Soliculo Monte biennium inter assiduas preces, vigilias, chameunias, et jejunia commoratus, divina subnixus ope, caeco lumen restituit, cujus miraculi fama percrebrescente jam Guilielmus latere non poterat; quare iterum Hierosolymam cogitat, et alacris se itineri committit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Dei autem monitu, qui eidem apparuit, a proposito revocatur utilior, ac fructuosior tam apud Italos, quam apud exteras nationes futurus. Tum monasterium in Virgiliani montis cacumine, quod deinde Virginis est appellatum, loco aspero, et inaccesso miranda exaedificat celeritate. Socios deinde viros et religiosos adsciscit, eosque ad vivendi normam

Evangelicis praeceptis, et consiliis summopere accommodatam, tum certis legibus ex beati Benedicti institutis magna ex parte desumptis, tum verbo, et sanctissimae vitae exemplis informat.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Aliis deinde Monasteriis erectis, clarior in dies Gulielmi facta sanctitas, multos ad eum undique viros perducit, sanctitatis odore, et miraculorum fama allectos. Nam muti loquelam, surdi auditum, aridi vigorem, varioque, et immedicabili morbo laborantes sanitatem ipsius intercessione receperunt. Aquam in vinum convertit, aliaque complura mirabilia patravit: inter quae illud non silendum, quod muliercula ad ejus castitatem tentandam missa, in ardentibus prunis humi stratis illaesum se volutavit. De qua re certior factus Rogerius Neapolis rex in summam viri Dei venerationem adducitur. Demum tempore sui obitus Regi, aliisque praenunciato, innumeris virtutibus, et miraculis clarus obdormivit in Domino anno salutis milesimo centesimo quadragesimo secundo.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, *ut in com. Abbatum.*

Die 27. Junii.

S. Vigilii Ep. et M. *Duplex.*

Omnia de Communi unius M. praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui hunc diem nobis beati Vigilii Martyris tui atque Pontificis sanguine consecrasti: da quaesumus, ut ejus meritis ab omnibus semper adversis defensi, aeternae vitae praemia consequamur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

In I. Nocturno.

Lectiones de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Vigilius Romae, claro genere ortus, anno trecentesimo octuagesimo tertio, una cum Claudiano et Magoriano fratribus, et matre Maxentia Tridentum venit; ubi paulo post defuncto Asterio Episcopo, annos natus viginti, propter eximias virtutes ei Episcopus suffectus est. Quo munere suscepto, primum Civitatem erroribus haereticorum, qui tunc late vigebant, assidua verbi Dei praedicatione et vigilantia purgavit. Deinde in pagos egressus, quorum pars magna adhuc imaginibus deorum sacrificabat, non segnius illos quoque docendo et monendo adduxit, ut salutari baptismo expiarentur. Divina etiam praeventus gratia, praedicationem suam vita integerrima miraculorumque efficacia confirmabat: crucis etenim signaculo et Christi nomine invocato, caecos ac mutos et a daemonibus obsessos continuo liberabat.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Cum autem in agro quoque Veronensi et Brixiano profani adhuc daemonum cultus, ad quos ejiciendos proprii Episcopi non audebant egredi, retinerentur: impavidus illuc vir sanctus accessit, et praedicationis vi incolas, sancto spiritu cooperante, nefandos ritus abjicere coegit, atque illic plus triginta fundavit

ecclesias. Ad suos reversus secum duxit Sisinium, Martyrium et Alexandrum sanctitate et doctrina praecipuos. Qui ab eo postea ad praedicandum missi, cum plurimos Annaniae populos ad Christi fidem convertissent, repente ab indigenis comprehensi, et diris modis excruciati, coronam martyrii consequi meruerunt. Eo Vigilius, nulla interposita mora, cucurrit, ut perditas oves Domino quamprimum vel proprio sanguine recuperaret. Neque ei divinum auxilium defuit, quandoquidem circumfusos libere increpans, atque ad saniora consilia vehementi oratione instruens subito ad poenitentiam versos ab immolationibus impiis ad christianae fidei veritatem perduxit: atque dejectis passim daemonum delubris, Crucis vexillum sublime in tota valle apparuit.

℟. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine, *et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso; et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Lectio 6.

Sola restabat Rendena vallis, quae reliquo gregi conjungeretur. Ergo sanctus Episcopus, ut ne hanc quoque partem negligeret, illuc celeriter contendit. Cumque in ripa Sarcae fluminis aeneum Saturni simulacrum, quod incolae prisca superstitione frequentes venerabantur, conspexisset: extulit oculos et manus in coelum et dixit: Gratias tibi ago Christe, quod me dignum fecisti, ut hodie, quod tamdiu desideravi, tandem invenirem. Tum, Spiritu sancto repletus, prorupit in medium et idolum illud in Christi nomine percussit, mirabiliterque confractum projecit in profluentem. Cumque marmorea deinde statua basi conscensa, salutiferam praedicationem fervens spiritu exorsus fuisset: illi, ira inflammati, undique convolarunt, et conjecto in eum lapidum imbre densissimo, invictus martyr inter crepitantes ictus conspersum sanguine vultum in coelum attollens ad superna praemia laetus mi-

gravit sexto Calendas Julii, anno aetatis suae quadragesimo, Episcopatus vigesimo. Cujus sanctum corpus magno populi comitatu, multis cum lacrymis Tridentum delatum, ibi in Basilica a se erecta honorifice sepultum est.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus et aqua sapientiae salutaris potavit illum; et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. Gloria Patri.
Et coronam.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangelium. Si quis vult, *ut in Communi unius Martyris 2do loco.*

Die 29. Junii.

Commemorationes Omnium SS. Apostolorum.

In I. Vesperis.

Ant. Tradent enim vos in conciliis, et in Synagogis suis flagellabunt vos, et ante reges et praesides ducemini propter me, in testimonium illis, et gentibus.

℣. Annuntiaverunt opera Dei.
℟. Et facta ejus intellexerunt.

Oratio.

Deus, qui nos per Beatos Apostolos tuos ad agnitionem tui Nominis venire tribuisti: da nobis eorum gloriam sempiternam et proficiendo celebrare et celebrando proficere. Per Dominum.

Ad Laudes.

Ant. Vos, qui reliquistis omnia, et secuti estis me, centuplum accipietis, et vitam aeternam possidebitis.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum.
℟. Et in fines orbis terrae verba eorum.

Oratio ut supra.

In II. Vesperis.

Ant. Estote fortes in

bello, et pugnate cum antiquo serpente, et accipietis regnum aeternum, alleluja.

℣. In omnem terram. Ut sup.
℟. Et in fines.

Oratio ut supra.

Die 4. Julii.

S. **Udalrici** *Episcop. et Confess. duplex. Oratio.* Exaudi quaesumus Domine *De com. Conf. Pontif.*

Lect. 1. Noct. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Udalricus in Germania nobili genere ortus, a primis annis in Monasterio sancti Galli, litteris, bonisque moribus instructus tantum divina gratia, in Ecclesiasticis et civilibus occupationibus profecit, ut, cum apud caeteros, tum maxime apud Adalberonem Episcopum Augustanum in admiratione fuerit; a quo etiam in suum Clerum est adscitus. Romam deinde religionis causa ad Apostolorum limina profectus, cum a Martino Pontifice benigne acceptus, et in demortui Adalberonis locum designatus Episcopus esset; simul atque rescivit, ne tantum onus suscipere cogeretur, clam ex urbe profugit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. — Manus enim mea auxiliabitur ei.

Lectio 5.

Interim Hiltinus Episcopus eligitur; quo post quindecim annos defuncto, cum Deus, quae a servis suis de sancto viro praedicta erant, implere vellet; summo omnium consensu, et incredibili totius Cleri ac populi studio, concurrente etiam Henrici Regis voluntate Udalricus licet invitus, Ecclesiae Augustanae praeficitur. Eam vero tanta charitate, ac prudentia administravit, ut nihil unquam omiserit, quod vel ad Christi fidem civium animis in-

serendam, vel ad excitandam pietatem spectare videret.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.
℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio 6.

Assiduus erat in oratione, et sacra lectione, ac verbi divini praedicatione: vigiliis et abstinentia carnem macerabat; inopes et egentes humilitate ac liberalitate sublevabat; et caetera pietatis officia omnibus exhibebat. Cui divina quandoque mysteria peragenti adesse visa est manus coelesti virtute cum ipso Sacra benedicens. His ille praesidiis instructus, Othonem Caesarem et Ludolphum ejus filium gravissimis inter se odiis dissidentes conciliavit. Gentem barbaram in Augustanam Urbem irruentem orationis vi propulsavit; atque Othonem maximis bellorum difficultatibus laborantem victoriae praedictione animavit. Cumque annos quinquaginta Episcopatum sanctissime rexisset, miraculis clarus migravit in coelum; et a Joanne decimo quinto inter Sanctos relatus est. Ejus Reliquiae in Ecclesia sanctae Afrae religiose asservantur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est. * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.
℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. — Ipse intercedat — Gloria Patri. — Ipse intercedat.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangelium Vigilate, quia nescitis. *de comun. Conf. Pont.*

Die 12. Julii.

B. Andreae ***Rinnensis Innocentis et Martyris.***
Duplex majus.

Ad 1. Vesp. *Ant.*

Sancti tui Domine flore-

bunt sicut lilium. *Cum reliquis de Laudibus. Psalm.* Dixit Dominus. *Cum reliquis de Dominica et loco ultimi Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitul. *Apoc. 14.*

Vidi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadraginta quatuor millia, habentes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis.

Hymnus.

Puer beate patriam
Ingressus aeternam prius,
Quam firmiori presseris
Terrae solum vestigio.
Dum tu simul cum parvulis,
Ab rege caesis impio,
Illuc triumphas lusibus
Laetis, et Agnum circuis.
Amica verte lumina
Ad haec tua incunabula,
Et nos precando subleva
Ad te, tuumque gaudium.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc, et in perpetuum,
Amen.

℣. Gloria et honore coronasti eum Domine.
℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Magnificat.

Ant. Sacram praesentis diei solemnitatem pia celebremus alacritate, qua Beatus Andreas virginali fulgens laureola, et Martyrii redimitus corona, coelum laetus ascendit.

Oratio.

Deus, innocentiae restitutor, pro cujus nomine beatus innocens Andreas acerbissimae mortis supplicio a perfidis Judaeis interemptus est: praesta nobis, quaesumus, ut ejus intercedentibus meritis, ab hujus vitae contagiis impolluti ad coelestem patriam pervenire valeamus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Christum Regem innocentiae auctorem: * Venite adoremus.

Hymnus.

Scelestus haurit sanguinem
Judaeus integerrimum,
Nec guttur obstrictum potest
Lenire luctus questibus
Sed hostis immanissimus
Tibi nequivit tam pio
Prodesse corde, quam fera
Crudelitate profuit.
Tu nempe mundi lacrymis
Praereptus, emisti bona
Immensa parvo impendio,
Et nos potenter adjuva.
Laus, et perennis gloria
Deo Patri, et Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula,
Amen.

Ant. Novit Dominus viam justorum, et iter impiorum peribit.

Psalm. Beatus vir, *cum reliq. de coi. unius Mart.*

Ant. Convenerunt impii Judaei in unum adversus Dominum, et adversus puerum ejus.

Psalm. Quare fremuerunt.

Ant. Dixerunt perfidi Judaei: Non est salus ipsi in Deo ejus.

Psalm. Domine quid multiplicati.

℣. Gloria et honore coronasti eum Domine,
℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

De libro Apocalypsis B. Joannis Apostòli.

Lectio 1.

Et vidi et ecce Agnus stabat supra montem Sion, et cum eo centum quadraginta quatuor millia, habentes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis. Et audivi vocem de coelo, tanquam vocem aquarum multarum, et tanquam vocem tonitrui magni: et vocem, quam audivi, sicut citharoedorum citharizantium in citharis suis. Et cantabant quasi canticum novum ante sedem, et ante quatuor animalia, et seniores: et nemo poterat dicere canticum, nisi illa centum quadraginta quatuor millia, qui empti sunt de terra. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati: Virgines enim sunt.

Hi sequuntur Agnum quocunque ierit. Hi empti sunt ex hominibus primitiae Deo, et Agno: et in ore eorum non est inventum mendacium: sine macula enim sunt ante thronum Dei.

℟. Beati Andreae Martyrium hodie celebremus, quem puerum a Judaeis crudeliter mactatum; * Tanquam gratissimum sacrificium Angeli Domino praesentarunt.

℣. Odoratus est Dominus odorem suavitatis, cui benedixit in aeternum. Tanquam.

Lectio 2.

Et vidi alterum Angelum volantem per medium coelum habentem Evangelium aeternum, ut evangelizaret sedentibus super terram, et super omnem gentem, et tribum, et linguam, et populum, dicens magna voce: Timete Dominum, et date illi honorem, quia venit hora judicii ejus, et adorate eum, qui fecit coelum et terram, mare, et omnia, quae in eis sunt, et fontes aquarum. Et alius Angelus secutus est dicens: Cecidit, cecidit Babylon illa magna quae a vino irae fornicationis suae potavit omnes gentes.

℟. Justus germinabit sicut lilium, * Et florebit in aeternum ante Dominum.

℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit.

Lectio 3.

Et tertius Angelus secutus est illos, dicens voce magna: Si quis adoraverit bestiam, et imaginem ejus, et acceperit characterem in fronte sua, aut in manu sua: hic bibet de vino irae Dei, quod mistum est mero in calice irae ipsius. Et cruciabitur igne, et sulphure in conspectu Angelorum sanctorum, et ante conspectum Agni. Et fumus tormentorum eorum ascendet in saecula saeculorum. Nec habent requiem die, ac nocte, qui adoraverunt bestiam, et imaginem ejus, et si quis acceperit characterem nominis ejus. Hic patientia Sanctorum est, qui custodiunt mandata Dei et fidem Jesu.

℟. Viri impii dixerunt: Opprimamus puerum justum injuste, et deglutiamus eum tamquam infernus vivum. * Ipsi enim homicidae thesaurizaverunt sibi mala.

℣. Haec cogitaverunt, et erraverunt, et excaecavit illos malitia eorum. Ipsi enim. Gloria Patri. Ipsi enim.

In II. Nocturno.

Ant. Mirificavit Dominus sanctum suum, et constituit eum in pace.

Psalm. Cum invocarem.

Ant. Intellige clamorem meum Domine: quoniam ad te clamavi.

Psalm. Verba mea auribus.

Ant. Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem tuam Deus.

Psalm. Domine Dominus noster.

℣. Posuisti Domine super caput ejus.

℟. Coronam de lapide pretioso.

Lectio 4.

Beatus Andreas ad pagum Rinnensem Brixinensis Dioecesis piis parentibus natus, in ipso vitae exordio patrem amisit. Nondum tertium aetatis annum compleverat, cum a Judaeis in odium Christi Domini crudeli morte mactatus est. Quidam enim ex iis illac praetereuntes, matris absentiam nacti, puerum clam subductum, in proximam silvam deferunt, ubi capta loci opportunitate, statuunt ingenitam in Christum rabiem ejusdem sanguine explere.

℟. Beatus Andreas crudelem in modum, tanquam agnus a lupis occisus est, et in Domini nostri Agni imaculati liberatem translatus, * Inter sanctos suam sortem adeptus est.

℣. Non privabit bonis eos Dominus, qui ambulant in innocentia. Inter.

Lectio 5.

Ut igitur ad secretiora nemoris deventum est,

puerum saxo superimpositum cultris certatim singuli feriunt. Vulneribus ita confossus Martyrii laurea coronatus in coelum migravit anno salutis millesimo quadringentesimo sexagesimo secundo. Exanime Corpusculum cruenti carnifices ex arbore suspendunt. Inde magno facto populi concursu in aede sancto Andreae Apostolo sacra conditum est.

℟. Vulneribus perfossus beatus Andreas innocentissimam animam in Dei manus commendavit. * Et aeternam gloriam ingressus est.

℣. Consummatus in brevi explevit tempora multa, placita enim erat Deo anima ejus. Et aeternam.

Lectio 6.

Elevatis non multo post sacris exuviis, recoli coepta est triumphalis beati Martyris memoria solemni quotannis ad Martyrii lapidem indicta supplicatione. Templo postea eleganti super hunc lapidem excitato, honorifice illuc translatae sunt. Universalis porro, et ab hominum memoria nunquam interrupta veneratio, in dies magis magisque augetur, non solum Rinnensibus, sed etiam exteris ad sancti Martyris templum confluentibus, qui coelestes potenti ejus ope obtentas gratias concelebrant. His autem permotus Benedictus quartus decimus Missam propriam cum Officio benigne concessit.

℣. Compressa infantis voce ne vagiret, innocens ejus sanguis ad te clamavit Domine, quem brevis horae spatio tormentis erutum, sempiternis gaudiis perfrui voluisti. * Impios autem tortores aeterna caligine circumdari jussisti.

℣. Duo haec audivi, quia potestas tibi est Domine, et misericordia; quia tu reddes unicuique secundum opera sua. Impios. Gloria Patri. Impios.

In III. Nocturno.

Ant. Oculi Domini in puerum respiciunt; palpe-

brae ejus interrogant filios hominum.

Psalm. In Domino confido.

Ant. Innocens Andreas, et sine macula habitabit in tabernaculo tuo Domine: et requiescet in monte sancto tuo.

Psalm. Domine quis habitabit.

Ant, Praevenisti eum Domine in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Psalm. Domine in virtute tua.

℣. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

℟. Gloriam, et magnum decorem impones super eum.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio 7.

Matth. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno coelorum? Et advocans Jesus parvulum, statuit eum in medio eorum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 52. in Matth.

Curiose, inquit, scrutamini vos, quis vestrum major sit: et de primatus honore contenditis. Ego autem: si quis humiliorem se caeteris non effecerit, ipsum ingressu coelesti omnino indignum assero. Recte autem ante oculos ostensione parvuli totam rem posuit, ipso aspectu eos convertens, ac persuadens, ut absque simulatione humilitatem amplectantur. Parvuli autem non invidere, nec inanem expectare gloriam, nec primatus desiderare dignitatem noverunt; sed maximam hanc virtutem possident, puram, dico, simplicitatem et humilitatem. Non ergo fortitudine tantum, ac prudentia, sed humilitatis quoque virtute, et simplicitate nobis opus est: quae si non adest, salus nostra certe claudicat.

℟. Corona aurea super caput ejus * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio 8.

Et quicunque susceperit unum parvulum talem in nomine meo, me suscipit. Non enim solum, inquit, magna erit merces vestra, si tales efficiamini: verum etiam, si alios tales propter me honorabitis, propter vestrum erga illos honorem vobis retribuetur: quodque omnium extremum est, me ipsum suscipietis: vehementer humilitate, et moribus, qui procul ab omni simulatione absint, afficior. Parvulos quidem hic simplices homines, atque humiles, quos multi spernunt, appellavit.

℟. Intercede pro tua patria beate Andrea, adjuvent nos tua merita. * Cujus precibus, et invocatione, multi desperata sanitate sani facti sunt.

℣. Qui nostra sorditate polluimur, et superbia condemnamur, tua innocentia mundemur, et passione liberemur. Cujus Gloria Patri. Cujus.

Lectio 9.

Qui autem scandalizaverit unum de pusillis istis, qui in me credunt, expedit ei, ut suspendatur mola asinaria in collo ejus, et demergatur in profundum maris. Nam quemadmodum qui hos parvulos propter me honorant, coelum possidebunt (inquit) imo vero coelo quoque ipso majus aliquid, atque praestantius; sic, et qui despiciunt, ac vituperant (hoc enim scandalizare hic significat) maximo plectuntur supplicio. Detrimentum autem, quod hujus criminis causa homines invadet, et acerba supplicia, ab his, quae nobis notissima sunt, prae oculis posuit.

Ad Laudes et per Horas.

Ant. Sancti tui, Domine, florebunt sicut lilium; et sicut odor balsami erunt ante te.

Psalm. Dominus regnavit. *Cum reliquis de Dom.*

Ant. In coelestibus regnis Sanctorum habitatio est: et in aeternum requies eorum.

Ant. In velamento clamabunt Sancti tui, Domine.

Ant. Spiritus, et animae justorum hymnum dicite Deo nostro.

Ant. Fulgebunt justi sicut sol in conspectu Dei.

Capitul. Apoc. **14**.

Vidi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadraginta quatuor millia, habentes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis.

Hymn. Puer beate, *ut ibidem.* pag. 101.

℣. Justus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus.

Ant. Filiae Jerusalem venite, et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus in die solemnitatis, et laetitiae.

Oratio.

Deus, innocentiae restitutor, pro cujus nomine beatus innocens Andreas acerbissimae mortis supplicio a perfidis Judaeis interemptus est: praesta nobis, quaesumus, ut ejus intercedentibus meritis, ab hujus vitae contagiis impolluti ad coelestem patriam pervenire valeamus. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus.

Ad Tertiam.

Ant. In coelest. regnis.

Capitul. Vidi supra montem *ut supra.*

℟. *brev.* Gloria et honore: * Coronasti eum Domine. Gloria et honore.

℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria et honore.

℟. Posuisti Domine super caput ejus.

℣. Coronam de lapide pretioso.

Ad Sextam.

Ant. In velamento.

Capitulum. *Apocal. 14.*

Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati: Virgines enim sunt. Hi sequuntur Agnum quocumque ierit.

℟. *brev.* Posuisti Domine, * Super caput ejus. Posuisti. ℣. Coronam de lapide pretioso. Super. Gloria Patri. Posuisti.

℣. Magna est gloria ejus in salutari.

℟. Gloriam, et magnum decorem impones super eum.

Ad Nonam.

Ant. Fulgebunt justi.

Capitulum. Apocal. 14.

Hi empti sunt ex hominibus primitiae Deo, et Agno; et in ore eorum non est inventum mendacium: sine macula enim sunt ante thronum Dei.

℟. *brev.* Magna est gloria ejus, * In salutari tuo. Magna est.

℣. Gloriam, et magnum decorem impones super eum. In salutari. Gloria Patri. Magna est.

℣. Justus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

In II. Vesperis.

Ant. Sancti tui Domine. *cum reliquis de Laud.*

Psalm. Dixit Dominus. *cum reliquis de Dominica, et loco ultimi.* Psalm. Credidi. *Capitulum, et Hymnus, ut supra in primis Vesperis.*

℣. Justus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Magnificat.

Ant. Laetare sterilis, quae non paris, erumpe, et clama, quae non parturis, sed tu magis laetare, mater, laetare, et jubila Rinnensis ecclesia, tanti Filii ditata gloria.

Oratio.

Deus, innocentiae restitutor, pro cujus no-

mine beatus innocens Andreas acerbissimae mortis supplicio a perfidis Judaeis interemptus est: praesta nobis, quaesumus, ut ejus intercedentibus meritis, ab hujus vitae contagiis impolluti ad coelestem patriam pervenire valeamus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus.

Die 15. Julii.

S. **Henrici** *Imperatoris Conf. dupl.* omnia *de com. Confess. non Pontif.*

Oratio.

Deus, qui hodierna die beatum Henricum Confessorem tuum e terreni culmine Imperii ad regnum aeternum transtulisti: Te supplices exoramus; ut sicut illum, gratiae tuae ubertate praeventum, illecebras saeculi superare fecisti: ita nos facias, ejus imitatione, mundi hujus blandimenta vitare, et ad te puris mentibus pervenire. Per Dominum.

Lect. 1. Noct. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Henricus Bavariae Dux, mortuo Othone tertio, ad Imperii Romani sublimitatem electus, a Benedicto Octavo Pontifice Maximo corona imposita Augustus proclamatur. Is ea, quae ad fidem Christianam augendam et imperium conservandum pertinebant, summa diligentia curavit; bellisque sopitis, Galliae atque Italiae pacem restituit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Mira fuit erga Deum pietate, quam ita semper coluit, ut saepius abalienatus a sensibus, et in coelum raptus quodammodo videretur. Stephanum Hungarorum Regem cum

universo pene regni populo ad fidem Christi suscipiendam adduxit. Fundato a se Bambergensi Episcopatu, plurimis in Dei honorem, et populi salutem Ecclesias a fundamentis erexit, alias etiam collapsas instauravit, amplissimisque praediis ac muneribus exornavit. Quam quidem pii Imperatoris liberalitatem Brixinensis quoque Ecclesia ubertim sensit.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Tandem vigesimo quarto Imperii sui anno, cum pro religionis statu, et supremo in terris principatu gravissimos labores sustinuisset; Imperii Romani proceres de idoneo sibi successore deligendo mature pieque admonuit. Kunegunde vero uxore sua, cum qua virgine semper virgo permanserat, propinquis reddita, ad coeleste illud immortalis Imperii solium gloriosus fidei Confessor ascendit. Ejus corpus miraculis clarum in Bambergensi Ecclesia magno cum honore asservatur.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno. Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri. *de communi Conf. non Pont.*

Die 19. Julii.

S. Vincentii a Paulo *Confessor. Duplex.* de com. Confessor. non Pont. praeter sequent.

Oratio.

Deus, qui ad evangelizandum pauperibus, et ecclesiastici Ordinis decorem promovendum, bea-

tum Vincentium Apostolica virtute roborasti: praesta quaesumus; ut cujus pia merita veneramur, virtutum quoque instruamur exemplis. Per Dominum.

In 1. N. Lect. de S. O.

*

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Vincentius a Paulo natione Gallus Podii non procul ab Aquis Tarbellis in Aquitania natus, jam tum a puero eximiam in pauperes charitatem prae se tulit. A custodia paterni gregis ad literas evocatus humanas Aquis, divinas cum Tolosae, tum Caesaraugustae didicit. Sacerdotio initiatus; ac Theologiae laurea insignitus in Turcas incidit, qui captivum in Africam abduxerunt, sed in captivitate positus herum ipsum Christo rursus lucrifecit. Cum eo igitur ex barbaris oris, opitulante Deipara sese proripiens ad Apostolica limina iter instituit; unde in Galliam reversus Clippiaci primum, mox Castellionis Paroecias sanctissime rexit. Renunciatus a Rege primarius Sacrorum minister in Galliae triremibus, mirum, quo zelo et ducum et remigum saluti operam posuerit. Monialibus Visitationis a sancto Francisco Salesio praepositus tanta prudentia per annos circiter quadraginta eam curam sustinuit, ut maxime comprobaverit judicium sanctissimi praesulis, qui sacerdotem Vincentio digniorem nullum se nosse fatebatur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Evangelizandis pauperibus, praesertim ruricolis ad decrepitam usque aetatem indefessus incubuit, eique apostolico operi tum se, tum alumnos Congregationis, quam sub nomine Pres-

byterorum saecularium Missionis instituit, perpetuo voto a Sancta Sede confirmato speciatim obstrinxit. Quantum autem augendae Cleri disciplinae allaboraverit, testantur erecta majorum Clericorum Seminaria, collationum de divinis inter Sacerdotes frequentia, et sacrae Ordinationi praemittenda exercitia, ad quae, sicut et ad pios laicorum secessus, Instituti sui domicilia libenter patere voluit. Insuper ad amplificandam fidem et pietatem evangelicos misit operarios non in solas Galliae Provincias, sed et in Italiam, Poloniam, Scotiam, Hyberniam, atque ad Barbaros et Indos. Ipse vero, vita functo Ludovico decimo tertio, cui morienti hortator adstitit, a Regina Anna Austriaca matre Ludovici decimi quarti in sanctius concilium accitus, studiosissime egit, ut non nisi digniores Ecclesiis, ac Monasteriis praeficerentur, civiles discordiae, singularia certamina, serpentes errores, quos simul sensit et exhorruit, amputarentur, debitaque judiciis Apostolicis obedientia praestaretur ab omnibus.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Nullum fuit calamitatis genus, cui paterne non occurrerit. Fideles sub Turcarum jugo gementes, infantes expositos, juvenes discolos, virgines periclitantes, moniales dispersas, mulieres lapsas, ad triremes damnatos, peregrinos infirmos, artifices invalidos, ipsosque mente captos, ac innumeros mendicos subsidiis, et hospitiis, etiamnum superstitibus excepit, ac pie fovit. Lotharingiam, Campaniam, Picardiam, aliasque regiones peste, fame, belloque vastatas prolixe refecit. Plurima ad perquirendos, et sublevandos miseros Sodalitia fundavit, inter quae celebris Matronarum coetus, et late diffusa sub nomine Charitatis Puellarum Societas: Puellas quoque tum de Cruce, tum

de Providentia, ac sanctae Genovefae, ad sequioris sexus educationem erigendas, curavit. Haec inter et alia gravissima negotia Deo jugiter intentus, cunctis affabilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, humilis; ab honoribus, divitiis, ac deliciis semper abhorruit, auditus dicere: rem nullam sibi placere, praeter quam in Christo Jesu, quem in omnibus studebat imitari. Corporis demum afflictatione, laboribus senioque attritus, die vigesima septima Septembris, anno salutis supra millesimum sexcentesimo sexagesimo, aetatis suae octogesimo quinto, Parisiis in domo sancti Lazari, quae caput est Congregationis Missionis, placide obdormivit. Quem virtutibus, meritis, ac miraculis clarum Clemens duodecimus inter Sanctos retulit, ipsius celebritati die decima nona mensis Julii quotannis assignata.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia Gloria Patri. Quia.

In 3. Noct. Lect. Designavit Dominus. *ut in com. Evangel.*

Die 20. Julii.

In civitate vero

27. Julii.

S. **Margaritae V.** *et Mart. duplex. Offic. de com. Virg. et Mart.* Oratio. Indulgentiam: *In I. Noct. Lectiones ex lib. Eccles. Confitebor, tibi Domine Rex, de eodem communi.*

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Margarita Virgo Antiochena nutricis opera Christianorum sacris ini-

tiata, ab Olibrio Praefecto ob insignem corporis pulchritudinem adamatur. Qui cum ejus fidem in Jesum Christum cognovisset vinculis constrictam de abnegando Christo, blanditiis aliisque rationibus tentavit. Sed frustra. Itaque jubente Olibrio in equuleo suspenditur, virgis caeditur, ferreis fuscinis cum omnium, etiam ipsius Praefecti horrore dilaniatur. Virgo vero his tormentis divinitus liberata, et a plagis integre curata est. Daemonem quoque horribilis draconis specie insidiantem crucis signo, ac demum martyria omnia gladii percussione superavit. Qua re commoti quam plurimi Christianam religionem susceperunt.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Lectio 5. et 6. de sermone S. Ambrosii Quoniam hodie natalis. *de communi Virg.*

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio 7. Cap. 13.

In illo tempore dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum coelorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii. Papae.

Ex Homil. 11. in Evang.

Rursum coeleste regnum negotiatiori homini simile dicitur, qui bonas margaritas quaerit, sed unam pretiosam invenit, quam videlicet inventam omnia vendens emit. Quia qui coelestis vitae dulcedinem, in quantum possibilitas admittit, perfecte cognoverit; ea, quae in terrenis amaverat, libenter cuncta derelinquit: in comparatione ejus viles-

cunt omnia, deserit habita, congregrata dispergit, inardescit in coelestibus animus, nihil in terrenis libet: deforme conspicitur, quidquid de terrenae rei placebat specie, quia sola pretiosae margaritae laritas fulget in mente.

℞. Haec est Virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quae acceptis lampadibus sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias.

℣. Media nocte clamor factus est, ecce sponsus venit: exite obviam ei. Et veniente.

Lectio 8.

De cujus dilectione recte per Salomonem dicitur: Fortis est, ut mors, dilectio: quia videlicet, sicut mors corpus interimit, sic ab amore rerum temporalium aeternae vitae charitas occiditur. Nam, quem perfecte absorbuerit, ad terrena foris desideria velut insensibilem reddit. Neque enim Sancta haec, cujus hodie natalitia celebramus, mori pro Domino potuisset in corpore, si prius a terrenis desideriis mortua non fuisset in mente. Erectus namque in virtutis culmine animus tormenta despexit, praemia calcavit. Ante armatos Reges et Praesides invicta stetit, feriente robustior, judicante sublimior.

℞. Media nocte clamor factus est: * Ecce Sponsus venit, exite obviam ei.

℣. Prudentes Virgines aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio 9.

Quid inter haec nos dicimus, qui ire ad regna coelestia puellas per ferrum videmus? quos ira superat, superbia inflat, ambitio perturbat, luxuria inquinat? Qui, si adipisci regna coelorum per bella persecutionum non possumus; hoc ipsum nobis turpe sit, quod Deum nolumus saltem per pacem sequi. Ecce nulli nostrum hoc tempore dicit Deus: Pro me morere: sed illi-

cita tantummodo in te desideria occide. Qui ergo in pace subigere carnis desideria nolumus, quando in bello pro Domino ipsam carnem daremus?

Brixinae die 20. Julii.

S. Lucani *Episcopi Confessor. duplex. majus. Oratio.* Da quaesumus *et totum Officium sumitur de communi Conf. Pontif. primo loco.*

Die 21. Julii.

S. Camilli de Lellis *Confessor.. Cleric. Regular. infirmis ministrant. Fundatoris. Duplex. Omnia de communi Confess. non Pont. exceptis iis, quae sequuntur.*

Oratio.

Deus, qui sanctum Camillum, ad animarum in extremo agone luctantium subsidium, singulari charitatis praerogativa decorasti: ejus, quaesumus, meritis spiritum nobis tuae dilectionis infunde; ut in hora exitus nostri hostem vincere, et ad coelestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus.

In 1. Noct. Lect. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Camillus Bucclanici Theatinae Dioecesis oppido ex nobili Lelliorum familia natus est matre sexagenaria, cui gravidae visum est per quietem, puerulum Crucis signo in pectore munitum, et agmini puerorum idem signum gestantium praeeuntem, se peperisse. Adolescens rem militarem sequutus, saeculi vitiis aliquamdiu indulsit; donec vigesimum quintum agens aetatis annum tanto supernae gratiae lumine, divinaeque offensae dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbre illico perfusus, anteactae vitae sordes indesinenter abstergere, novumque induere

hominem firmiter decreverit. Quare ipso, quo id contigit, Purificationis Beatissimae Virginis festo die, ad Fratres Minores, quos Capucinos vocant, convolans, ut eorum numero adscriberetur, summis precibus exoravit. Voti compos semel, atque iterum factus est: sed foedo ulcere, quo aliquando laboraverat, in ejus tibia iterato recrudescente, divinae Providentiae majora de eo disponentis consilio humiliter se subjecit, suique victor, illius Religionis bis expetitum, et susceptum habitum bis dimisit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Romam profectus, in Nosocomium, quod Insanabilium dicitur, receptus est, cujus etiam administrationem, ob perspectas ejus virtutes sibi demandatam, summa integritate, ac sollicitudine vere paterna peregit. Omnium aegrorum servum se reputans, eorum sternere lectulos, sordes tergere, ulceribus mederi, agonique extremo piis precibus, et cohortationibus opem ferre solemne habuit; quibus in muneribus praeclara praebuit admirabilis patientiae, invictae fortitudinis, et heroicae charitatis exempla. Verum cum animarum in extremis periclitantium, quod unice intendebat, levamini subsidium literarum plurimum conferre intelligeret, tringinta duos annos natus in primis grammaticae elementis tyrocinium inter pueros iterum subire non erubuit. Sacerdotio postea rite initiatus, nonnullis sibi adjunctis sociis, prima jecit Congregationis Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium fundamenta, irrito conatu obnitente humani generis hoste: nam Camillus coelesti voce e Christi Crucifixi, manus etiam de ligno avulsas admirando prodigio protendentis, simulacro e-

missa mirabiliter confirmatus, ordinem suum a Sede Apostolica approbari obtinuit, sodalibus quarto obstrictis maxime arduo voto, infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod institutum, quam foret Deo acceptum et animarum saluti proficuum, sanctus Philippus Nerius, qui Camillo a sacris confessionibus erat, comprobavit, dum ejus alumnis decedentium agoni opem ferentibus Angelos suggerentes verba saepius se vidisse testatus est.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Arctioribus hisce vinculis aegrotantium ministerio mancipatus, mirum, est qua alacritate, nullis fractus laboribus nullis deterritus vitae periculis, diu noctuque ad supremum usque spiritum, eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quaeque officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret in infirmis, hilari, promptoque animo arripiebat: utque omnium indigentiis praesto esset, generalem ordinis praefecturam, coelique delicias, quibus in contemplatione defixus afluebat, sponte dimisit. Paternus vero illius erga miseros amor tum maxime effulsit, cum et Urbs contagioso morbo primum, deinde extrema annonae laboraret inopia, et Nolae in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum, et proximum charitate exarsit, ut Angelus nuncupari, et Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiae dono, et gratia sanitatum praeditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, et assiduis attritus laboribus, cum pelle tantum, et ossibus constare videretur, quinque molestis

aeque, ac diutinis morbis, quos Misericordias Domini appellabat, fortiter toleratis, Sacramentis munitus, Romae inter suavissima Jesu, et Mariae nomina, ad ea verba: Mitis, atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat: qua praedixerat hora, obdormivit in Domino pridie idus Julii, anno salutis millesimo sexcentesimo decimo quarto, aetatis suae sexagesimo quinto: quem pluribus illustrem miraculis Benedictus decimus quartus solemni ritu Sanctorum fastis adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixi ad eum: Ingredere in requiem meam; * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio 7.

Cap. 15.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est praeceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi

Tract. 83 in Joan. Evangel.

Quid putamus, Fratres mei; num quidnam solum ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligimus invicem? Nonne est et aliud majus, ut diligamus Deum? Aut vero de sola Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? Tria certe commendat Apostolus, dicens: Manent autem Fides, Spes, Charitas, tria haec; major autem horum Charitas. Et si in Charitate, hoc est in dilectione, concluduntur duo illa praecepta, major tamen dicta est esse, non sola. De Fide igitur nobis quam multa mandata sunt, quam multa de Spe! Quis potest cuncta colligere,

quis enumerando sufficere? Sed intueamur, quod ait idem Apostolus: Plenitudo legis Charitas.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio 8.

Ubi ergo Charitas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Daemon credit, nec diligit: nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit: nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessario Fides, et Spes: et ubi dilectio proximi, ibi necessario etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tanquam se ipsum? Quando quidem non diligit et se ipsum; est quippe impius, et iniquus: qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit, sed odit animam suam.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit.
Et vos: Gloria Patri. Et vos.

Lectio 9.

Hoc ergo praeceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus; et quidquid aliud praecepit, faciemus: quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio ab illa dilectione, qua se invicem diligunt homines: nam ut discerneretur, adjunctum est: Sicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? Ad hoc ergo et nos invicem

diligamus, ut dilectionem nostram discernamus a caeteris, qui non ad hoc se invicem diligunt, quia nec diligunt. Qui autem se propter habendum Deum diligunt, ipsi se diligunt: ergo ut se diligant, Deum diligunt. Non est haec dilectio in omnibus hominibus: pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus.

Te Deum.

Brix. Die 24. Julii.

S. Christinae *Virg. et Mart. Duplex. Maj. Orat.* Indulg., *de communi Virg. et Mart. Lect.* 1. *N.* Confitebor. *de communi Virg. 2 loco.*

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Christina Tiri in Tuscia apud lacum Vulsinum nobili stemmate nata, cum idola aurea, et argentea Urbani praefecti patris sui comminuisset, et pauperibus erogasset; ejus jussu verberibus contusa, ferro onusta, et in carcerem conjecta est. Postea repetitis suppliciis, iisque atrocioribus toto corpore dilaniata, de carnibus suis patri in faciem conjecit. Cumque alligata rotae, igne supposito, et fuso desuper oleo torreretur; flamma erumpens gentilium quam plurimos interemit. Martyr vero denuo carceri tradita, Angelo visitante sanata est, atque refecta.

℟. Propter veritatem et mansuetudinem et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Lectio 5.

Inde extracta Virgo, magnaque saxi mole ad collum onusta, in lacum Vulsinum dejicitur; sed Angelico fulcita praesidio, salva liberatur. Quam successor patris ejus Dion pluribus iterum tormentis afflixit. Ac, dum orante illa, simulacrum Apollinis, quod Dion adorabat, in favillam subito redactum fuisset; eo miraculo tria hominum millia ad fidem

conversa sunt. Novissime Julianus Praeses Christinam post fornacem candentem, in qua diebus quinque illaesa permanserat; post serpentes divinitus superatos; postque abscissionem linguae, sagittis configi imperat: nono Kalendas Augusti. Caput sanctae Christinae Brixinae in Cathedrali debita veneratione colitur.

℟. Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem: * Propter a unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.
℣. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio 6. *Ex libro S. Cypriani.* Nunc nobis ad virgines. *de communi Virg.* 2. *loc.*

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.
℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Afferentur.
Gloria. Afferentur.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Simile erit regnum Coelorum decem virginibus.

Lectio 9 de Homil. et commemoratio Vigiliae S. Jacobi Ap.

Die 24. *Brix.* 30. Julii.

S. Hieronymi Aemiliani.

Confessor. Duplex.

In Hymn. Iste Confessor, *mutatur* 3. ℣.

Oratio.

Deus misericordiarum Pater, per merita, et intercessionem beati Hieronymi, quem Orphanis adjutorem, et patrem esse voluisti; concede, ut spiritum adoptionis, quo filii tui nominamur, et sumus, fideliter custodiamus. Per Dominum.

In 1. Noct. *Ll. de S. O.*

In II Nocturno.

Lectio 4.

Hieronymus e gente Patricia Aemiliana Vene-

tiis ortus, a prima adolescentia militiae addictus, difficillimis Reipublicae temporibus Castro Novo ad Quarum in montibus Tarvisinis praeficitur. Arce ab hostibus capta, ipse in teterrimum carcerem detruditur, manibus, ac pedibus vinctus; cui omni humana ope destituto beatissima Virgo, ejus precibus exorata, clemens adest, vincula solvit, et per medios hostes, qui vias omnes obsederant, in Tarvisii conspectum incolumem ducit. Urbem ingressus, ad Deiparae aram, cui se voverat, manicas, compedes, catenas, quas secum detulerat, in accepti beneficii testimonium suspendit. Reversus Venetias coepit pietatis studia impensius colere, in pauperes mire effusus, sed puerorum praesertim misertus, qui parentibus orbati, egeni, et sordidi per Urbem vagabantur, quos in aedes a se conductas recepit de suo alendos, et Christianis moribus imbuendos.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio 5.

Per eos dies Venetias appulerant beatus Cajetanus et Petrus Caraffa postmodum Paulus quartus, qui Hieronymi spiritu, novoque instituto colligendi orphanos probato, illum in incurabilium hospitale adduxerunt, in quo orphanos simul educaret, atque aegrotis pari charitate inserviret. Mox eorumdem hortatu in proximam continentem profectus, Brixiae primum, deinde Bergomi, atque Novocomi orphanotrophia erexit: Bergomi praesertim, ubi praeter duo, pro pueris unum, et pro puellis alterum, domum excipiendis, novo in illis regionibus exemplo, mulieribus a turpi vita ad poenitentiam conversis, aperuit. Somaschae demum subsistens, in humili pago agri Bergomensis ad Venetae ditionis fines, sibi, ac suis ibi sedem con-

stituit, formamque induxit Congregationis, cui propterea a Somascha nomen factum, quam subinde auctam, et propagatam, nedum Orphanorum regimini, et Ecclesiarum cultui, sed ad majorem Christianae Reipublicae utilitatem adolescentium in literis et bonis moribus institutioni, in Collegiis, Academiis, Seminariis addictam Sanctus Pius quintus inter religiosos ordines adscripsit, caeterique Pontifices privilegiis ornarunt.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Orphanis colligendis intentus Mediolanum proficiscitur, atque Ticinum, et utrobique collectis agminibus puerorum tectum, victum, vestem, magistros, nobilibus viris faventibus, provide constituit. Inde Somascham redux, omnibus omnia factus a nullo abhorrebat opere, quod in proximi bonum cedere perspiceret. Agricolis immixtus per agros sparsis, dum se illis adjutorem in metendis frugibus praebet; mysteria fidei explicabat, puerorum capita porrigine foeda abstergens et patienter tractans curabat, putridis rusticorum vulneribus medebatur eo successu, ut gratia curationum donatus censeretur. In monte, qui Somaschae imminet, reperta specu in illam se abdidit, ubi se flagellis caedens, dies integros jejunus transigens, oratione in plurimam noctem protracta, super nudo saxo brevem somnum carpens sui, aliorumque noxarum poenas luebat. In hujus specus interiori recessu ex arido silice exstillat aqua precibus servi Dei, ut constans traditio est, impetrata, quae usque in hodiernam diem jugiter manans, et in varias regiones delata aegris sanitatem plerumque conciliat. Tandem ex contagione, quae per omnem vallem serpebat, dum aegrotantibus inservit, et vita functos propriis humeris ad sepul-

turam defert, contracto morbo annos natus sex et quinquaginta, quam paulo ante praedixerat, pretiosam mortem obiit anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo. Quem pluribus in vita, et post mortem miraculis illustrem Benedictus decimus quartus Beatorum, Clemens vero decimus tertius Sanctorum fastis solemniter adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna. Ipse intercedat. Gloria Ipse intercedat.

In III. Nocturno.

Lectio 7.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Cap. 19. V. 13.

In illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli ut manus eis imponeret, et oraret. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 62. in Matth.

Cur discipuli pueros abigebant? Dignitatis causa. Quid ergo ille? ut doceat illos modeste sapere, fastumque mundanum conculcare, et suscipit, et ulnis complectitur, talibusque Regnum Coelorum pollicetur, id quod etiam dixit superius. Et nos igitur, si volumus haeredes esse Coelorum, hanc virtutem cum diligentia magna sectemur. Hoc est enim Philosophiae culmen, simplicem esse cum prudentia. Haec vita est Angelica; anima enim pueruli omnibus animi morbis vacua est: non memoriam retinet injuriarum, sed eas inferentes adit, ut amicos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verberibus caedatur, eam semper quaerit, et omnibus anteponit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde

suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio 8.

Si reginam ipsi ostendas diademate ornatam, non praefert eam matri pannis detritis vestitae, malletque illam incultam videre, quam reginam mirifice amictam. Nam quod suum, quod alienum est, non ex paupertate, vel divitiis, sed ex amore existimare solet, et nihil plus requirit, quam necessaria, atque ut lacte repletus est, statim a mamma abscedit. Non eisdem, quibus nos aerumnis premitur, nec pecuniarum jactura, rebusque similibus, nec iisdem, quibus nos, fluxis rebus laetatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicebat: Talium est enim Regnum Coelorum, ut ex proposito voluntatis illa operemur, quae natura sua pueri faciunt.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus exspectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio 9.

Quia enim Pharisaei non aliunde, quam a nequitia, et arrogantia ad agendum ferebantur, ideo ubique discipulos suos simplices esse jubet, illosque subindicat, dum hos instituit. Nihil enim ita superbiam parit, ut principatus, et primi consessus. Quoniam igitur discipuli per totum terrarum orbem multum honoris consecuturi erant, ipsorum animos praevenit, nec sinit eos humanum quid pati, nec honorem a vulgo expetere, vel ante alios sese efferre. Nam etiamsi haec parva videntur esse, at malis ingentibus causam praebent. Sic enim instituti Pharisaei in malorum culmen ascen-

derunt; salutationes, primos concessus, et medios requirentes, hinc in ardentem gloriae cupiditatem, inde vero in impietatem lapsi sunt.

Die 2. Augusti.

S. Alphonsi Mariae de Ligorio. *Confess. Pontif.* et *Eccl. Doct. Dupl.*

Oratio.

Deus qui per Beatum Alphonsum Mariam Confessorem tuum atque Pontificem animarum zelo succensum Ecclesiam tuam nova prole fecundasti, quaesumus ut ejus salutaribus monitis edocti, et exemplis roborati ad Te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno.

Lect. Sapientiam de coi Doct.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Alphonsus Maria de Ligorio Neapoli nobilibus parentibus natus ab ineunte aetate non obscura praebuit sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum parentes obtulissent sancto Francisco de Hieronymo e Societate Jesu; is bene precatus edixit eumdem ad nonagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiae bono futurum. Jam tum a pueritia a ludis abhorrens nobiles ephebos ad modestiam verbo, et exemplo componebat. Adolescens dato piis Sodalitatibus nomine in publicis Nosocomiis aegrotis inservire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra Mysteria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo conjunxit, ut sexdecim vix annos natus utriusque Juris Lauream in patria Universitate fuerit assecutus. Patri obtemperans causarum patrocinia suscepit, in quo munere obeundo etsi magnam sibi laudem comparasset; fori tamen pericula expertus ejusmodi vitae institutum ultro dimisit. Spreto igitur praeclaro conjugio sibi a patre proposito, avita primogenitura abdicata, et ad Aram Virginis de Mercede ense suspen-

so, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in vitia, ut apostolico munere fungens huc illuc pervolans ingentes perditorum hominum conversiones perageret. Pauperum praesertim, et ruricolarum miseratus, Congregationem Presbyterorum instituit Sanctissimi Redemtoris, qui ipsum Redemtorem secuti per agros, pagos, et castella pauperibus evangelizarent.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio 5.

Ne autem a proposito umquam diverteret, perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis jacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus tum divini verbi praedicatione, tum scriptis sacra eruditione et pietate refertis, animas Christo lucrifacere, et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane, quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit. Dei Genitricis cultor eximius de illius Laudibus librum edidit, ac de iis dum ferventius concionando disserit, a Virginis imagine in eum immisso miro splendore totus facie coruscare, et in exstasim rapi coram universo populo non semel visus est; Dominicae Passionis, et sacrae Eucharistiae contemplator assiduus ejus cultum mirifice propagavit. Dum vero ad ejus aram oraret, vel Sacrum faceret, quod numquam omisit prae amoris vehementia, vel seraphicis liquescebat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahebatur a sensibus. Miram vitae innocentiam quam nulla umquam lethali labe foedavit, pari cum poenitentia socians corpus suum inedia, ferreis catenulis, ciliciis, cruentaque flagellatione castigabat. Inter haec prophetiae, scrutationis cordium, bilocationis, et miraculorum donis inclaruit.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi elec-

tum de plebe mea. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio 6.

Ab ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis decimi tertii Pontificis auctoritate coactus sanctae Agathae Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum dumtaxat habitum non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus Christianae disciplinae zelus, impensum in vitiis coërcendis arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes omnes ecclesiae proventus iisdem distribuebat, et urgente annonae caritate ipsam domesticam supellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam redegit, suaeque Congregationis Monialium Monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves, habitualesque morbos dimisso, ad Alumnos suos a quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribus, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior de coelestibus rebus disserendi, aut scribendi finem numquam adhibuit, donec nonagenarius Calendis Augusti anno millesimo septingentesimo octogesimo septimo Nuceriae Paganorum inter suorum Alumnorum lacrymas placidissime expiravit. Eum inde virtutibus, et miraculis clarum Pius Septimus Pontifex Maximus anno millesimo octingentesimo decimo sexto Beatorum fastis, novisque fulgentem signis Gregorius Decimus sextus in festo SSmae Trinitatis anno millesimo octingentesimo trigesimo nono solemni ritu Sanctorum catalogo accensuit.

Tandem Pius nonus Pontifex Maximus, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, universalis Ecclesiae Doctorem declaravit.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est;* Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna. Gloria Patri. Ipse.

In III. Nocturno.

Homilia S. Gregorii Papae in Evangel. *Designavit Dominus* ut in Communi Evangelistarum cum ℞℞. ex communi Conf. Pont.

Die 5. Augusti.

Commem. S. Oswaldi Regis Martyris.

Oratio.

Deus, qui beatum Oswaldum Martyrem tuum de terreno regno ad coelestis regni gloriam transtulisti: ejus quaesumus meritis, et intercessione Regis Regum Jesu Christi Filii tui facias nos esse consortes. Per eundem.

Die 7. Augusti.

Commem. S. Donati Episcopi Mart. et *Ss. Afrae et Sociarum M.*

Ant. in 1. Vesp. et Laud.

Istarum est enim regnum coelorum, quae contempserunt vitam mundi; et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

℞. Gloria et honore coronasti eas Domine.

℣. Et constituisti eas super opera manuum tuarum.

Oratio.

Da nobis quaesumus Domine, Deus noster, sanctarum Martyrum tuarum Afrae et Sociarum ejus palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

Die 11. Augusti.

S. Philumenae *Virg. et Mart. Dupl. Omnia de Communi*

Virg. et Mart. primo loco praeter sequentia.

Oratio: Deus qui inter caetera potentiae tuae miracula etc.

Ll. I. N. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Inter caetera martyrum sepulchra, quae in Coemeterio Priscillae ad viam Salariam reperiri solent, illud extitit, quo repositum fuerat sanctae Philumenae corpus, uti ex tumuli inscriptione tribus laterculis apposita perlegebatur. Licet vero inventa ibidem fuerit phiala sanguinis, et alia insculpta conspicerentur martyrii insignia, dolendum tamen est, res ab eadem gestas, actaque ac genus martyrii, quod ipsa fecit, obscura perstitisse. Caeterum ubi primum sacrum hoc corpus, ex beneficentia Pii septimi initio Pontificatus ejus acceptum, cultui fidelis populi propositum fuit Mugnani in Nolana dioecesi, ingens illico famae celebritas ac religio erga sanctam Martyrem percrebuit praesertim ob signa, quae ejusdem praesidio accessisse undique ferebatur. Hinc factum est, ut complurium antistitum, cultorumque Martyris postulationibus permotus Gregorius decimus sextus Pontifex maximus, universa rei ratione mature perpensa festum ejusdem cum Officio et Missa in memorata Nolana Dioecesi, et alibi agendum benigne permiserit.

℞. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Lectiones 5. et 6.

Sermo sancti Ambrosii Episcopi. Quoniam hodie Natalis etc., *quae sunt 4. et 5. de Communi 1 loc.*

Die 13. Augusti.

S. Cassiani *Episcopi et Mart. Patroni Ecclesiae Brixinensis, dupl. maj. Offic. de*

communi unius Mart. praeter ea quae hic sequuntur.

In 1. Vesp. ad Magnif.

Ant. Adest beati Cassiani gloriosa dies, qua mille plagis confossus victor migravit ad Dominum, et coronam decoris meruit de manu Dei. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui nos Beati Cassiani Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate laetificas; concede propitius, ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum etc.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio 1.

Cap. 17.

Cum cognovissent in Thessalonica Judaei, quia et Beroeae praedicatum est a Paulo verbum Dei, venerunt et illuc commoventes, et turbantes multitudinem. Statimque tunc Paulum dimiserunt fratres, ut iret usque ad mare: Silas autem et Timotheus remanserunt ibi. Qui autem deducebant Paulum, perduxerunt eum usque Athenas, et accepto mandato ab eo ad Silam et Timotheum, ut quam celeriter venirent ad illum, profecti sunt. Paulus autem cum Athenis eos exspectaret, incitabatur spiritus ejus in ipso, videns idololatriae deditam civitatem. Disputabat igitur in Synagoga cum Judaeis, et colentibus; et in foro per omnes dies ad eos, qui aderant. Quidam autem Epicurei, et Stoici philosophi disserebant cum eo, et quidam dicebant: Quid vult seminiverbius hic dicere? alii vero: novorum daemoniorum videtur annuntiator esse: quia Jesum et resurrectionem annuntiabat eis.

℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: * Fundatus enim erat supra firmam petram.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Fundatus.

Lectio 2.

Stans autem Paulus in medio Areopagi, ait: Viri Athenienses! per omnia quasi superstitiosiores vos video. Praeteriens enim et videns simulacra vestra, inveni et aram, in qua scriptum erat: Ignoto Deo. Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annuntio vobis. Deus, qui fecit mundum, et omnia, quae in eo sunt, hic, coeli et terrae cum sit Dominus, non in manufactis templis habitat, nec manibus humanis colitur, indigens aliquo, cum ipse det omnibus vitam, et inspirationem, et omnia: fecitque ex uno omne genus hominum inhabitare super universam faciem terrae, definiens statuta tempora et terminos habitationis eorum, quaerere Deum, si forte attrectent eum; aut inveniant; quamvis non longe sit ab unoquoque nostrum. In ipso enim vivimus, et movemur, et sumus; sicut et quidam vestrorum poëtarum dixerunt: Ipsius enim et genus sumus.

℟. Justus germinabit sicut lilium: * Et florebit in aeternum ante Dominum.

℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit.

Lectio 3.

Genus ergo cum simus Dei: non debemus aestimare auro, aut argento, aut lapidi, sculpturae artis, et cogitationis hominis divinum esse simile. Et tempora quidem hujus ignorantiae despiciens Deus, nunc annuntiat hominibus, ut omnes ubique poenitentiam agant, eo, quod statuit diem, in quo judicaturus est orbem in aequitate, in viro, in quo statuit, fidem praebens omnibus, suscitans eum a mortuis. Cum audissent autem resurrectionem mortuorum, quidam quidem irridebant, quidam vero dixerunt: Audiemus te de hoc iterum. Quidam vero viri adhaerentes ei crediderunt.

℟. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit altissimum: * Et inventus est in numero sanctorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Et inventus.
Gloria Patri. Et inventus.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Cassianus in divinis litterris egregie versatus, ac vitae sanctitate conspicuus, Sabionam Germaniae urbem, unde Sedes Episcopalis postea Brixinam translata est, veniens ejus homines ad Christi fidem convertit: aedificataque in honorem Matris Dei Virginis Mariae ecclesia, primus ibi episcopus a patriarcha Aquilejensi ordinatur. Inde a paganis expulsus, Romam peregrinationis causa proficisci decrevit. Cum autem ad forum Cornelii, quae nunc Imola dicitur, pervenisset: eum populum idolorum cultui deditum videns, ibi divino consilio veram Christianae religionis fidem disseminare cogitavit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio 5.

Atque, ut id facilius praestare posset, Grammaticam, humanasque litteras pueros docere coepit. Quibus cum profanos libros explicare contingeret, inanem simulacrorum cultum esse, rationibus demonstrans, fidei capita illis proponebat; atque in Christiana religione teneram aetatem excolens, verbum Dei disseminabat. Quod cum per eam urbem divulgaretur, tanquam novae religionis author apud urbis praefectum accusatur. A quo interrogatus, quam profiteretur artem, respondit, se Jesum Christum crucifixum, totius mundi salutis authorem ignorantibus praedicare. Cumque ab eo proposito praefectus eum nullo modo abducere posset, novum et crudele supplicii genus excogitans

Cassianum discipulorum arbitrio, quibus docendo exosus factus fuerat, excruciandum, et occidendum tradi imperat.

℟. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis; posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio 6.

Impii vero discipuli in magistrum, a quo vitae praecepta acceperant, incitati, illum columnae marmoreae, quae adhuc via Flaminia in sacello prope civitatem religiose asservatur, alligatum furentes invadunt, tabellisque, et ferreis stylis sacrum ejus corpus undique contundunt ac lacerant. Quorum vulneribus diu confossus, et crudeliter excarnificatus, invictum Deo spiritum reddidit Idibus Augusti. Ejus martyrii palma tanto fuit illustrior, quanto puerorum vis infirmior, poenaque gravior ac diuturnior. Corpus S. martyris Imolae in majori ecclesia conditum, pars brachii vero ab anno supra millesimum septingentesimo quarto Brixinae in ecclesia cathedrali magna pietate colitur.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus, *Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus, et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et coronam.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio 7.

Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia S. Athanasii Episcopi.

In Apolog. de fuga sua, ante medium.

In lege praeceptum erat, ut constituerentur civitates refugiornm, ut, qui quomodocunque ad necem quaererentur, servari possent. In consummatione porro saeculorum cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Moysi antea locutum fuerat, rursus hoc praeceptum dedit: Cum vos, inquiens, persecuti fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Pauloque post subjicit: Cum videritis illam abominationem desolationis, quae dicta est per Danielem Prophetam, consistentem in loco sancto (qui legit, intelligat) tunc qui in Judaea sunt, fugiant ad montes: et qui in tecto est, non descendat tollere aliquid de domo sua, et qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam.

℟. Corona aurea supur caput ejus. *Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio 8.

Haec cum sciren; sancti, ejusmodi tenuerunt suae conversationis institutum. Quae enim nunc praecepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne adventum locutus est in Sanctis et hoc institutum homines ad perfectionem ducit. Nam quod Deus jusserit, id omnino faciendum est. Ideoque et ipsum Verbum propter nos homo factum non indignum putavit, cum quaereretur, quemadmodum et nos, abscondere se; et cum persecutionem pateretur, fugere et insidias declinare: cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volebat, ultro seipsum tradidit insidiantibus.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit,

sed ad coelestia regna pervenit.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui minas.
Gloria Patri. Qui minas.

Lectio 9.

At vero sancti homines, cum hanc quoque formam a Salvatore didicissent (ab ipso enim et antea, et semper omnes docebantur) adversus persecutores, ut legitime certarent, fugiebant, et ab illis quaesiti se abscondebant. Cum enim praestituti sibi a Divina providentia temporis finem ignorarent, nolebant insidiantibus se temere tradere: sed contra, cum scirent, quod scriptum est, in manibus Dei esse hominum sortes, et Dominum mortificare et vivificare, potius in finem usque perseverabant, circumeuntes, ut ait Apostolus, in melotis et pellibus caprinis, egentes, angustiati, in solitudinibus errantes, et in speluncis, et cavernis terrae latentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel, qui tempus ipsum definierat, Deus cum eis loqueretur, et insidiantes cohiberet, aut certe persecutoribus eos traderet; utcumque illi placuisset.

Ad Benedictus.

Ant. Exurge in adjutorium nostrum Patrone fidelis: visita plebem tuam sancte Pater, et intercede pro nobis, ut serviamus Domino in sanctitate et justitia omnibus diebus nostris.

Oratio.

Deus, qui nos beati Cassiani Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate laetificas; concede propitius, ut, cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

In II. Vesperis.

Ad Magnificat.

Ant. Beatus Cassianus Sacerdos extitit gloriosus; Martyrium Confessor imple-

vit, et victor pervenit ad coronam.

Die 19. Augusti.

S. Ludovici Tolosani *Episcopi Confessoris. Semiduplex.*

In I. et II. Vesp.

℣. Ora pro nobis beate Ludovice!

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiam tuam dispositione mirabili novis semper illustras Sanctorum splendoribus: tribue quaesumus; ut qui beati Ludovici Confessoris tui atque Pontificis solemniis gratulamur, ad ejus consortium feliciter perducamur. Per Dominum.

In 1. N. Lect. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Ludovicus nobilissimo genere natus patrem habuit Carolum secundum Siciliae Regem, matrem vero Mariam Hungariae Regis filiam. Adhuc puer in sortem Domini vocatus posthabitis aetatis illius oblectamentis divino se totum cultui mancipavit. Decimum quartum agens annum unacum duobus fratribus pro genitoris libertate, in bello navali a Rege Aragoniae capti, obses ductus in Catalauniam, Barcinone fere septennio est commoratus, ubique in scientiarum studiis, ac sacrarum litterarum comparanda eruditione eo progressus est, ut constans fuerit opinio, ipsi potius fuisse divinitus infusas, quam humanitus acquisitas. Ad studia litterarum studium perfectionis adjungens ciliciis, ac ferreis flagellis carnem affiixit. Inter haec assidua Evangelicae veritatis meditatione contemptibilia mundi spernere edoctus, terrenum regnum despicere, et sancti Francisci Ordinem ingredi emisso voto statuit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio 5.

Ecclesiasticae militiae adscriptus et ad sacros ordines rite promotus cum votum, quod Barcinone voverat, in monte Pessulano frustra adimplere satageret, illius Coenobii fratribus timore regis patris eum recipere non audentibus, illud renovavit, jurique regni et primogeniturae solemniter renuntiavit. Mox ad ecclesiam Tolosanam a Bonifacio Papa octavo quamvis invitus assumptus, Romamque accersitus et ab eodem honorifice exceptus electioni de se factae nullatenus se assensurum declaravit, donec votum, quo se obstrinxerat, Deo reddidisset. Quare annuente Pontifice habitu ordinis minorum, quem postea semper retinuit, suscepto, professionem religiosam emisit, hisque peractis Apostolicis mandatis humiliter obtemperans Episcopum se passus est consecrari.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio 6.

Tolosam ad illius ecclesiae regimen profectus spirituali animarum lucro insudavit, utque ministerium Apostolicum integre ac diligenter impleret, salutaribus monitis, illibataeque vitae exemplo peccatores ad poenitentiam revocavit, pluresque Judaeos atque gentiles assidua verbi Dei praedicatione ad orthodoxam fidem convertit. Ecclesiasticam disciplinam ubique in commissa sibi Dioecesi promovit, ac restauravit. Liberalis in pauperes viginti quinque ex eis quotidie domi aluit. Puritatem usque ad obitum a pueritia nitidissime custodivit. Humilitatis tandem, charitatis atque omnium virtutum ornamentis decorus Brincolae Provinciae arce ardenti febre correptus ad Domini

sui amplexum, quem in votis semper habuerat, emigravit. Quem magnis in Ecclesiam meritis clarum et miraculis illustrem, inter quae plures mortui ejus intercessione ad vitam revocati numerantur, Joannes vigesimus secundus in Sanctorum numerum retulit, Innocentius vero Papa duodecimus ejus festum ob insignes victorias ab exercitibus Leopoldi primi Romanornm electi imperatoris et Hungariae regis de Turcarum tyranno relatas, in omnibns ejusdem regnis et dominiis haereditariis hac die celebrandum instituit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est. * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit, vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. — Ipse intercedat — Gloria Patri. — Ipse intercedat.

In 3. Noct. Ll. Vigilate *de com. Conf. Pont. 2. loco.*

Die 20. Augusti.

Ex Decreto S. R. Cong. diei 23. Jul. 1830 — in 2. noct. in fine 6. lect. addatur:

Pius VIII. Pont. Max. ex sacrorum rituum Congregatiouis Consilio S. Bernardum universalis Ecclesiae Doctorem declaravit, et confirmavit, nec non Missam et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit, atque Indulgentias plenarias quotannis in perpetuum Ordinis Cisterciensium Ecclesias visitantibus die hujus sancti festo concessit.

Oratio.

Deus, qui populo tuo aeternae salutis beatum Bernardum ministrum tribuisti: praesta quaesumus; ut quem doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Per Dominum nostrum.

Die 21. Augusti.

S. Joannae Franciscae Fremiot de *Chantal. Vid. Duplex. Omnia de com. nec Virginum, nec Martyrum. praeter ea, quae seq.*

Oratio.

Omnipotens, et misericors Deus, qui beatam Joannam Franciscam tuo amore succensam admirabili spiritus fortitudine per omnes vitae semitas in via perfectionis donasti, quique per illam illustrare Ecclesiam tuam nova prole voluisti; ejus meritis et precibus concede, ut qui infirmitatis nostrae conscii de tua virtute confidimus, coelestis gratiae auxilio, cuncta nobis adversantia vincamus. Per Dominum.

In I. Noct. Ll. de S. Q.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Joanna Francisca Fremiot a Chantal Divione in Burgundia clarissimis orta natalibus ab ineunte aetate eximiae sanctitatis non obscuras edidit significationes. Eam enim vix quinquennem nobilem quemdam Calvinistam solida supra aetatem argumentatione perstrinxisse ferunt, collatumque ab eo munusculum flammis illico tradidisse in haec verba: En quomodo haeretici apud inferos comburentur, qui loquenti Christo fidem detrectant. Matre orbata Deiparae Virginis tutelae se commendavit, et famulam, quae ad mundi amorem eam alliciebat, ab se rejecit. Nihil puerile in moribus exprimens a saeculi deliciis abhorrens, martyriumque anhelans religioni ac pietati impense studebat. Baroni de Chantal nuptui a patre tradita virtutibus omnibus excolendis operam dedit, liberos, famulos, aliosque sibi subjectos in fidei doctrina, bonisque moribus imbuere satagens. Profusa liberalitate pauperum inopiam sublevabat, annona divinitus non raro multiplicata; quo factum est, ut nemini se unquam Christi nomine roganti stipem abnegaturam spoponderit.

℟. Popter veritatem et

mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Lectio 5.

Viro in venatione interempto perfectioris vitae consilium iniens, continentiae voto se obstrinxit. Viri necem non solum aequo animo tulit, sed in publicum indultae veniae testimonium occisoris filium e sacro fonte suscipere sui victrix elegit. Modica familia, tenui victu, atque vestitu contenta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid a domesticis curis supererat temporis, precibus, piis lectionibus, laborique impendebat. Nunquam adduci potuit, ut alteras nuptias quamvis utiles, et honorificas iniret. Ne autem a proposito castimoniae observandae in posterum dimoveretur, illius voto innovato, sanctissimum Jesu Christi Nomen candenti ferro pectori insculpsit. Ardentius in dies caritate fervescens pauperes, derelictos, aegros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovebat, verum etiam sordidas eorumdem vestes depurgabat, laceras reficiebat, et manantibus foetido pute ulceribus labia admovere non exhorrebat.

℟. Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam.
Propterea.

Lectio 6.

A Sancto Francisco Salesio, quo spiritus moderatore usa fuit, divinam voluntatem edocta, proprium parentem, socerum, filium denique ipsum, quem etiam vocationi obsistentem sua e domo egrediens pedibus calcare non dubitavit, invicta constantia deseruit, et sacri instituti Visitatio-

nis Sanctae Mariae fundamenta jecit. Ejus instituti leges integerrime custodivit; et adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet. Christianae vero animi demissionis, et obedientiae, virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se praebuit. Altiores in corde suo ascensiones disponens arduissimo efficiendi semper id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit. Denique sacro Visitationis instituto ejus potissimum opera longe, lateque diffuso, verbo, exemplo, et scriptis etiam divina sapientia refertis ad pietatem, et caritatem sororibus excitatis, meritis referta, et sacramentis rite susceptis Molini anno millesimo sexcentesimo quadragesimo primo, die decima tertia Decembris migravit ad Dominum, ejusque animam occurrente sancto Francisco Salesio in Coelos deferri sanctus Vincentius a Paulo procul distans aspexit. Ejus Corpus postea Annecium translatum fuit; eamque miraculis ante, et post obitum claram Benedictus decimus quartus Beatorum, Clemens decimus tertius albo Sanctorum adjecit. Festum autem ejusdem diem duodecimo Kalendas Septembris ab universa Ecclesia Clemens decimus quartus Pontifex Maximus celebrari praecepit.

℟. Fallax gratia et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur.

℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier timens Deum. Gloria Patri. Mulier.

In III. *Nocturno Ll.* Simile thesauro. *de com.* non Vv.

Die 27. Augusti.

S. Gebhardi Ep. et C.

Duplex.

Omnia de communi Confes. Pontificis praeter lectiones 2. Noct.

Oratio.

Exaudi, quaesumus Domine, preces nostras.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Noturno.

Lectio 4.

Gebhardus hoc nomine secundus Constantiensis Episcopus, Comes Brigantius, parentes habuit Uttonem, et Thietburgam ex praeclarissimo Alemannorum, genere procreatos: pueritiam litteris grammaticalibus addiscendis consumpsit: adolescens mirum est, quanta animi puritate, atque innocentia lubricam illam aetatem transegerit: nam apud cives eam probitatis, integritatisque opinionem adeptus est, ut Gaminolpho Constantiensi antistiti, qui S. Conrado successerat, ex hac vita sublato, summo omnium consensu, atque laetitia, anno Incarnationis Dominicae nongentesimo octogesimo, Othonis Secundi octavo, episcopus creatus sit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. — Manus enim mea auxiliabitur ei.

Lectio 5.

Factus Episcopus humilitatem, castitatem aliasque virtutes perpetuo dilexit: Catholicam fidem, et disciplinam ecclesiasticam acerrime defendit; satis amplum ac lautum patrimonium, quod ei pii parentes reliquerant, pauperibus distribuit, illud Domini secum animo volvens: si vis perfectus esse, vade, vende omnia, quae habes, et da pauperibus, et habebis thesaurum in coelis. Monasterium beati Gregorii Papae nomine anno post Christum natum nongentesimo octogesimo tertio, magnificentissime extruxit. Collegium praeterea Monachorum, qui diu noctuque Deo deservirent, instruit, quod multis praediis attributis locupletavit, ac muneribus amplissimis exornavit.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio 6.

Beatus itaque vir, Ecclesiam sibi commissam cum sexdecim annos sanctissime administrasset, tandem Dei benignitate, datis praeclaris sanctitatis suae testimoniis, cumulatus meritis quievit in Domino sexto Kalendas Septembris anno a Virginis partu nongentesimo nonagesimo sexto, Gregorii Papae hoc nomine quinti anno secundo, Othonis tertii Imperatoris decimo tertio. Incredibile quidem dictu est, quantum mortuus apud omnes sui desiderium reliquerit. Ejus corpus honorifico sepulchro traditum est.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est; * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria. Ipse.

In III. Nocturno.

Homilia in Evang.

Vigilate, quia nescitis. *De Com. Conf. Pont. 2. loco.*

Die 1. Septembris.

S. Josephi Calasanctii *Confessoris.*
Duplex.

In Hymn. Iste Confessor, *mutatur 3.* ℣.

Oratio.

Deus, qui per sanctum Josephum Confessorem tuum ad erudiendam spiritu intelligentiae, ac pietatis juventutem, novum Ecclesiae tuae subsidium providere dignatus es: praesta quaesumus, nos eju

exemplo et intercessione ita facere, et docere, ut praemia consequamur aeterna. Per Dominum.

In 1. Noct. Ll. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Josephus Calasanctius a Matre Dei Petraltae in Aragonia nobili genere natus, a teneris annis, futurae in pueros charitatis et eorum institutionis indicia praebuit. Nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in mysteriis fidei, et sacris precibus erudiebat. Humanis, divinisque litteris egregie doctus cum studiis Theologicis Valentiae operam daret, nobilis potentisque foeminae illecebris fortiter superatis, virginitatem, quam Deo voverat, inoffensam, insigni victoria servavit. Sacerdos ex voto factus, a compluribus Episcopis in Castellae Novae, Aragoniae, et Catalauniae regnis in partem laboris adscitus, expectationem omnium vicit pravis ubique moribus emendatis, Ecclesiastica disciplina restituta, inimicitiis cruentisque factionibus mirifice extinctis. At coelesti visione, et Dei voce frequenter admonitus Romam profectus est.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

In urbe summa vitae asperitate, vigiliis, et jejuniis corpus affligens in orationibus, et coelestium rerum contemplatione dies noctesque versabatur, septem ejusdem urbis Ecclesias singulis fere noctibus obire solitus: quem inde morem complures annos servavit. Dato piis Sodalitatibus nomine, mirum, quanto ardore pauperes, infirmos potissimum aut carceribus detentos eleemosynis, omnique pietatis officio sublevaret. Lue urbem depopulante,

una cum sancto Camillo, tanto fuit actus impetu charitatis, ut praeter subsidia aegrotis pauperibus large collata, ipsa etiam defunctorum cadavera suis humeris tumulanda transferret. Verum cum divinitus accepisset, se ad informandos intelligentiae, ac pietatis spiritu adolescentulos, praecipue pauperes, destinari, Ordinem Clericorum Regularium pauperum Matris Dei scholarum piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio instituto profiterentur: ipsumque ordinem Clementi octavo, Paulo quinto, aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europae provincias, et regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot lobores perpessus est, ac tot aerumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, et sancti Jobi exemplum diceretur.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Quamvis Ordini universo praeesset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, nunquam tamen intermisit pueros, praesertim pauperiores, erudire, quorum scholas verrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summae patientiae, et humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos et quinquaginta annos perseveravit: dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, et cui beatissima Virgo cum puero Jesu, illos orantibus benedicente, appareret. Amplissimis interim dignitatibus repudiatis prophetia, abdita cordium, et absentia cognoscendi donis, et miraculis clarus, Deiparae Virginis, quam singulari pietate et ipse ab infantia coluit, et suis maxime commendavit, aliorumque Coelitum frequenti apparitione dignatus, cum obitus sui diem et Ordinis tunc prope

eversi restitutionem, atque incrementum praenuntiasset, secundum et nonagesimum annum agens Romae obdormivit in Domino octavo Kalendas Septembris anno milesimo sexcentesimo quadragesimo octavo. Ejus cor et lingua post saeculum integra, et incorrupta reperta sunt. Ipse vero multis post obitum quoque signis a Deo illustratus, primum a Benedicto decimo quarto Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde a Clemente decimo tertio inter Sanctos solemniter est relatus.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Lectio 7.

Lectio S. Evang. secundum Matth.

Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum dicentes: Quis putas, major est in Regno Coelorum? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

In Cap. 18. Matth. Hom. 60.

Videte, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, et quia ego propter eos veni, et haec Patris mei voluntas est. Ad tuendos conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. Perspicis quam ingentia in tutelam tenuium maenia erexerit: et quantum studium, curamque habeat, ne perdantur, tum quia supremas decipientibus eos poenas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt, idque tam suo, quam Patris exemplo corroborat

℟. Iste est, qui ante Deum

magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua.
intercedat. Ipse
Gloria.
Ipse intercedat.

Lectio 8.

Dominum igitur etiam nos imitemur, et nihil pro fratribus omittamus etiam eorum quae humilia, viliaque nimium videntur: sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis, atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quamvis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur, omnia haec pro fratris salute tolerabiliora, facilioraque, oro, videantur: tanto enim studio, tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque filio suo pepercerit.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria. Et vos.

Lectio 9.

Si non est nobis satis ad salutem, quod virtuose ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare; cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus? Quae nobis spes salutis reliqua erit? Quid majus, quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni certe statuario, caeterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret.

Die 6. Septembris.

S. Magni Abb. *Duplex. Omnia de communi Confessorum non Pontificum,*

praeter ea quae hic propria adnotantur.

Oratio. Intercessio nos *de Com. Abbatum.*

Lect. 1. Noct. de Scrip. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Magnus, primus Magnoaldus dictus ex Hibernia oriundus, Columbanum et Gallum spectatae virtutis viros, ejusdem insulae Religiosos, partim praedicandi verbi Dei, partim solitariae vitae studio secutus, ita utrique probatus est, ut obediendi alacritatae, vitae sanctimonia, miraculorum virtute foret ipsius admirationi. Qui quum ad silvam Brigantinam venissent, eodemque in loco aliquamdiu commorati multos ad fidem convertissent, gravi gentilium invidia agitati, Columbanus in Italiam, Magnus et Gallus in eam eremi partem, quae Arbonensi territorio inter fines Brigantini lacus, Rhaetiarumque alpes adjacet, se contulerunt.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Magnus dein paragratis pluribus regionibus, sparsoque in iis Evangelii semine, divino Numine ductus, ad alpes Julias contendit, eo in itinere caecum illuminans. Agrum vero Campidonensem coetu hominum olim frequentem attingens, eum jam omnino incultum et desertum offendit, serpentum autem vermiumque colluvie, ac daemonum maleficiis adeo infestum, ut nec ferae venatoribus elapsae, nec homines casu eo delati vitam ab interitu tueri possent. Quin et ulterius progressus in serpentem immanem incidit, quem Dei auxilio enecuit, et quidquid praeterea noxiarum anguium vermiumque locum

insederat, id omne precibus suis proscripsit. Regio deinde sic expurgata ubi populis ad inhabitandum rursus esse coepit usui magna vicinarum gentium turba ad Christum adducta est.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum.
Et ad.

Lectio 6.

Ad locum porro Equicaput dictum veniens, ingentem alium valde noxium draconem, sacris reliquiis signoque crucis munitus, precibus quoque extinxit. Post ad alpium fauces progressus monasterium extruxit, hodie Fuessen nuncupatum, ibi magna, et mira operatus, caecis visum, surdis auditum, claudis gressum reddidit: truculentas quoque feras obedire sibi coëgit, aliaque plurima edidit prodigia, quibus magnam incolarum multitudinem Christo lucrifecit. Postquam autem viginti quinque annos in eodem coenobio vitam sancte egit, aetatis suae anno septuagesimo tertio ad Beatorum sedes octavo idus Septembris feliciter migravit, corpus suum monasterio relinquens pretiosum thesaurum.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam; * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia te vidi. Gloria. Quia.

In III. Nocturno.

De homilia S. Hieronymi Presb. in Evangelium: „Ecce nos reliquimus omnia.“ de comm. Abbatum.

Die 13. Septembris.

Beatae Nothburgae Virginis. *Duplex.*

Omnia de Communi Virginum praeter sequentia.

Oratio.

Praetende Domine fidelibus tuis dexteram coelestis auxilii; ut meritis et exemplo beatae Nothburgae Virginis et toto corde perquirant, et quae digne postulant, consequi mereantur. Per Dominum.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Nothburga virgo piis e parentibus Rattembergae ad annum millesimum ducentesimum sexagesimum quintum in lucem prodiit. Octodecim annos nata a conjuge divitis cujusdam viri, cui famulabatur, rei domesticae praefecta ita prudenter se gessit, ut, annuente hero, quae mensae supererant, pauperibus daret. Hos autem illa nedum ferculis, sed caelesti etiam reficiebat doctrina. Hisce Dominus emortuis succedit filius cum iniqua uxore, quae dapum reliquias porcis tradi jubet. Dolet Nothburga, ac ne egenis desit, eos in plateis conquirit et, quos sibi sexta feria detraxerat, cibos iisdem dividit. Ejus autem herus, uti fertur, aliquando ipsi obviam factus, quid gremio gestet, aperire jubet. Paret Nothburga, sed Dei beneficio sicuti est traditum, cibi in assulas et schidias, vinum in lixiviam commutantur. Rerum seriem edocta domina eam duris verbis compellat et a famulatu dimittit.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Lectio 5.

Aequo animo haec ferens Nothburga cuidam rustico in alpibus Eben suam locat operam, eo tamen pacto, ut, quod a labore supersit, in oratione tempus impendat, ac vespertinis ho-

ris, quae dies festos praecedant, ab agendo cesset. Spondet agricola, sed quodam sabbato eam condicto tardius ad metendas fruges impellit. Ipsa falcem attollit, ac legitimi pacti cupit arbitram; quae e manu avolans, ceu memoriae proditum, stat pendula in äere. Ut autem coelesti sponso conformis fieret, qui omnibus despectui fuit vilissima quaeque amplectebatur. At Deus, qui exaltat humiles, illatam ancillae suae injuriam est ultus. Prior enim domina, quae eam ejecerat, non multo post interiit, ejusque vir calamitatibus perculsus est ac fratris insidiis. Is igitur aliam ducens uxorem rursus in sui famulatum Nothburgam adsciscit, data venia, ut pro sua liberalitate egenis consulat. Quod ancilla Dei nedum praestitit, sed etiam utrumque fratrem brevi reconciliavit. Ipsa vero humanas inter vicissitudines in coelum intenta, accensam continuo lampadem oleumque gerebat, ut divino adventanti statim obviam iret; rationem quoque, qua humari vellet, hero suo pandebat ingenue.

℞. Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio 6.

Itaque anno circiter millesimo tercentesimo decimo tertio supremo morbo correpta est, sacrisque mysteriis roborata inter omnium lacrymas ac pauperum gemitus transivit ad Sponsum. Ejus votis annuens herus exuvias plausto imponi binosque jungi boves imperat, qui absque ductore digrediantur. Hi, sicuti fama perhibetur, primum ad regiam viam, subinde ad Oeni ripam pergunt ac per divisas fluminis aquas Nothburgae corpus in Ebenensem montem deferunt. Eo loci tantisper quiescunt et qui funebrem sequebantur pompam praestolari videntur. Mox in praerupta currentes ante sacellum Sancto Ruperto sacrum virgineas exuvias deponunt, quae statim inibi ad aram tumulatae sunt. Plurima referuntur prodigia ejusdem Beatae

ope a Deo patrata. Hinc templum extructum ab ea nucupatum, hinc ipsius corpus erutum et Antistitis auctoritate recognitum, elatum ac munifice decoratum. Nothburga autem nedum Tyrolis, sed et Bavariae, Austriae, Carniolae, Istriae aliarumque gentium studii et cultus est potita. Cultum hunc vetustissimum Pius Nonus Pontifex Maximus ex sacrorum rituum Congregationis consulto ratum habuit et confirmavit, atque in ejusdem Beatae honorem Officium et Missam celebrari concessit.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Afferentur.

Gloria. Afferentur.

In III. Nocturno.

Homilia S. Gregorii Papae in Ev. *Simile erit regnum coelorum decem virginibus de Comm. Virginum.*

Die 18. Sept.

S. Josephi a Cupertino, *Conf. Duplex.*

In I. Vesperis.

Ad Magnificat.

Ant. Mortuus sum, et vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

Oratio.

Deus, qui ad Unigenitum Filium tuum exaltatum a terra omnia trahere disposuisti: perfice propitius, ut meritis, et exemplo Seraphici Confessoris tui Josephi supra terrenas omnes cupiditates elevati ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit et regnat.

In I. Nocturno.

Lectio 1.

De Epistola secunda B. Pauli Apostoli ad Corinth.

Cap. 4. v. 6. ad 12.

Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiae claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in

vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur: dejicimur, sed non perimus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum: ut et vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

℟. Euge serve bone, et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui:

℣. Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio 2.

Scimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod aedificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, aeternam in Coelis. Nam et in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quae de coelo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam, et qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri; ut absorbeatur, quod mortale est, a vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino: (per fidem enim ambulamus, et non per speciem.) Audemus autem, et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, et praesentes esse ad Dominum.

℟. Justus germinabit, sicut lilium: * Et florebit in aeternum ante Dominum.

℣. Plantatus in Domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et.

Lectio 3.

Cap, 12. v. 1. ad 10.

Si gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones et revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante an-

nos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium Coelum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum: et audivit arcana verba, quae non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor nisi in infirmitatibus meis. Nam, etsi voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem autem dicam: parco autem ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae angelus satanae, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet a me: et dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea; nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

℟. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero Sanctorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi et pervenit ad regna coelestia. Et Gloria. Et.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Josephus a Cupertino, oppido in Salentinis Dioecesis Neritonensis, anno reparatae Salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, Deique amore praeventus pueritiam, atque adolescentiam summa cum simplicitate, morumque innocentia transegit. A diuturno, molestoque morbo patientissime tolerato Deiparae Virginis ope liberatus se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad majora vocanti se intimius conjungeret, ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud Minores Conventuales in coenobio Cryptulae, inter laicos primum ob litterarum imperitiam, deinde inter clericos divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus, perfectius

sibi vitae institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscunque affectibus, terrenisque rebus pene ad vitam necessariis illico a se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omni demum asperitatum, ac poenarum genere corpus afflixit, spiritum vero sanctae orationis, altissimaeque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut charitas Dei, quae jam erat in ejus corde a prima aetate diffusa, miro planeque singulari modo in dies coruscaverit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio 5.

Eluxit praecipue ardentissima ejus charitas in ecstasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato a sensibus animo statim ab ecstasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequebatur, dicere solitus, se ab ea veluti caecum circumduci, et mori potius velle, quam non obedire. Paupertatem vero Seraphici Patriarchae ita aemulatus est, ut morti proximus Praelato suo asserere vere potuerit, se nihil habere, quod more Religiosorum resignaret. Itaque mundo, sibique mortuus vitam Jesu manifestabat in carne sua, quae dum in aliquibus ex turpitudine obscoenum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem, indicium nitidissimae illius puritatis, quam, immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illaesam, tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, tum denique speciali protectione purissimae Virginis Mariae, quam matrem suam appellare consuevit, ac veluti matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse ajebat, omnia bona consequerentur.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Haec beati Josephi sollicitudo a sua erga proximos charitate prodibat; tanto enim animarum zelo exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissime procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum sive pauperem. sive infirmum, sive quacunque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent; uam eadem patientia, mansnetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, qua tot inter ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel Moderatorum Ordinis vel sacrae Inquisitionis jussu hac, illac errare, versarique coactus est. Quamquam vero populi non solum, sed viri Principes eximiam ejus sanctitatem, et superna charismata admirarentur; ea nohilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans, Deum enixe deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines vero exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui esset prorsus obliterata. At Deus, qui ponit humiles in sublime, quique Servum suum, dum viveret, coelesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, caeterisque donis cumulatissime exornavat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse antea praedixerat, loco, ac tempore anno aetatis suae sexagesimo primo, Auximi in Piceno pretiosam reddidit sepulchrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus Quartusdecimus Beatorum, Clemens Tertiusdecimus Sanctorum fastis adscripsit; ejus autem Officium, et Missam Clemens Quartusdecimus ejusdem ordinis ad universam Ecclesiam extendit.

℣. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei

Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam; * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℟. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia Gloria Patri. Quia.

In III Nocturno.

Lectio 7.

Lectio S. Evangelii secundum Matth. Cap. 22.

In illo tempore: Loquebatur Jesus principibus sacerdotum, et Pharisaeis in parabolis dicens: Simile factum est Regnum Coelorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo.
Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Lib. 2. Homiliar. Homil. 38. circa medium.

Quia, jam, largiente Domino, nuptiarum domum, idest sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, fratres, aspicite, ne aliquid de mentis vestrae habitu Rex ingrediens deprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem Rex, ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid, fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis sine baptismate, et fide has nuptas intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Recte enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandae sibi Ecclesiae nuptias venit.

℣. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℟. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo et permanens in

innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio 8.

Sola quippe dilectione Dei actum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde et Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus mundum, ut filium suum unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eandem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit: sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se sponso, et sponsae ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes, et festa celebrantes despectis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, et cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad coelum assumuntur electi. Qua ergo mente haec spiritualia festa conspicimus, qui nuptialem vestem, id est charitatem, quae sola nos speciosos exhibet, non habemus?

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris; * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit.
Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio 9.

Sciendum vero est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, et inferiore vestis texitur: ita in duobus praeceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, et proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota virtute tua et proximum tuum sicut te ipsum. Qua in re notandum est, quia in dilectione proximi mensura amoris ponitur, cum dicitur: Diliges proximum tuum sicut te ipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cum dicitur: Diliges Dominum Deum tuum

ex toto corde tuo, ex tota anima tua ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur, ex toto; quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo, necesse est ut charitatis praecepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat.

Ad Benedictus.

Ant. Ostendit mihi Dominus fluvium aquae vivae splendidum tamquam crystallum procedentem de sede Dei et Agni.

In II. Vesperis.

Ad Magnificat.

Ant. Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei.

Die 14. Octobris.

S. Callisti *Papae et Mart. Duplex.*

Oratio ut in Breviario.

In 1. Nocturno Lectio de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Callistus Romanus praefuit Ecclesiae Antonino Heliogabalo Imperatore. Constituit quatuor anni tempora, quibus jejunium ex apostolica traditione acceptum ab omnibus servaretur. Aedificavit Basilicam sanctae Mariae trans Tiberim, et in via Appia vetus coemeterium ampliavit, in quo multi sancti sacerdotes, et martyres sepulti sunt; unde ab eo Callisti coemeterium appellatur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio 5.

Ejusdem pietatis fuit, quod beati Calepodii presbyteri et martyris corpus jactatum in Tiberim conquiri diligenter curavit, et inventum honorifice sepelivit:

Palmatium consulari, Simplicinm senatoria dignitate illustres, Felicem et Blandam, qui deinde omnes martyrium subiere, cum baptismo lustrasset, missus est in carcerem, ubi Privatum militem ulceribus plenum admirabiliter sanitati restitutum Christo adjunxit; pro quo idem recens adhuc a fide suscepta plumbatis usque ad mortem caesus occubuit.

℟. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis; posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio 6.

Sedit Callistus annos quinque, mensem unum, dies duodecim. Ordinationibus quinque mense Decembri creavit presbyteros sexdecim, diaconos quatuor, episcopos octo. Post longam famem crebrasque verberationes praeceps jactus in puteum, atque ita martyrio coronatus sub Alexandro imperatore, illatus est in coemeterium Calepodii via Aurelia tertio ab Urbe lapide, pridie idus Octobris. Ejus postmodum corpus in basilicam sanctae Mariae trans Tiberim ab ipso aedificatam delatum sub ara majori maxima veneratione colitur.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitae, et intellectus, et aqua sapientiae salutaris potavit illum.
Gloria Patri. Et coronam.

In 3. Nocturno ut in Breviar.

Die 16. Octobris.

S. **Galli** *Abbatis. Duplex. Oratio* Intercèssio. *De communi Abbat.*

Lect. 1. Ncturni de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Gallus genere Scotus, nobili familia ortus, adhuc adolescens a sancto Columbano in christiana pietate

institutus, inde relicta patria ad Gallos et Helvetios profectus est: ubi complures eorum fidei praeceptis informavit: alios etiam, cum ad lacum Durientium idolorum cultui, ac pravis superstitionibns deditos cerneret, ardenti pietatis zelo armatus, ad veri Dei cultum perduxit: daemonum simulacra comminuit: fana, in quibus sacrificabant, igne succendit.

℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Juxtum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

In solitudinem deinde secedens, ut rerum coelestium meditationi liberius operam daret, loca solis feris pervia delegit. Ubi etiam belluae se illi, feritate deposita, submittebant. Inde primo quidem daemones tristi cum ejulatu recesserunt; deinde vero reversi, acrem cum athleta Christi pugnam ineuntes, foedissimis eum spectris assidue sic exercebant, ut in illo tentationum aestu triduani jejunii armis, et ferreae catenae diverberatione, vis domestici hostis, et externi fuerit acriter contusa.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus locicam fidei et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Tandem erumpente e latebris tantae sanctitatis fama, Dux Gunzo eum supplex ad filiam, quae a daemone vexabatur curandam invitavit. Id ille agere cum primo recusasset, charitate tamen impulsus, in viam se dedit. Cumque duo Episcopi in daemone expellendo frustra jam laborassent, sola Gallus oratione puellam sanat: a quo melioris vitae instructa consiliis, sacrum velamen suscepit. Ipse vero spretis ducis muneribus, et Constantiensi episcopatu recusato, ad solitudinem revertitur.

In qua multis monachis severioris disciplinae studio informatis, multisque monasteriis fundatis consummata aetate in Domino requievit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.
℣. Iste est qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria. Quia.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangelium; Ecce nos reliquimus omnia, *ut in communi Abbat.*

Die 20. Octobris.

S. Joannis Cantii *Confessoris. Dupl.*

Oratio.

Da quaesumus omnipotens Deus: ut sancti Joannis Confessoris exemplo in scientia Sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes; ejus meritis indulgentiam apud te consequamur. Per Dominum.

Ad I. Vesperas.

Hymnus.

Gentis Polonae gloria,
Clerique splendor nobilis.
Pater, Joannes inclyte
Legem superni Numinis
Doces Magister et facis.
Nil scire prodest: sedulo
Legem nitamur exequi.
Apostolorum limina
Pedes viator visitas:
Ad Patriam, quam tendimus,
Gressus, viamque dirige.
Urbem petis Jerusalem;
Signata sacro Sanguine
Christi clios vestigia,
Rigasque fusis fletibus.
Acerba Christi vulnera
Haerete nostris cordibus
Ut cogitemus consequi
Redemptionis pretium.
Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas
Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum. Amen.

Ad Matutinum.

Hymus.

Corpus domas jejuniis,
Caedis cruento verbere
Ut castra poenitentium
Miles sequaris innocens.
Sequamur et nos sedulo
Gressus parentis optimi
Sequamur, ut licentiam
Carnis refrenet spiritus.
Rigente bruma providum
Praebes amictum pauperi,
Sitim, famemque egentium
Esca, potuque sublevas.
O qui negasti nemini
Opem roganti, patrium
Regnum tuere, postulant
Cives Poloni, et exteri.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique sancte Spiritus
Preces Joannis impetrent
Beata nobis gaudia.
Amen.

In 1. Nocturno Lectio de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Joannes in oppido Kenty Cracoviensis Dioecesis, a quo Cantii cognomen duxit, Stanislao et Anna piis et honestis parentibus natus morum suavitate, innocentia, gravitate ab ipsa infantia spem fecit maximae virtutis. In Universitate Cracoviensi Philosophiae, ac Theologiae primum Auditor, tum per omnes Academiae gradus ascendendo Professor, ac Doctor sacra, quam annis multis tradidit, doctrina mentes audientium non illustrabat modo, sed et ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet, et faciens. Sacerdos factus nihil de litterarum studio remittens, studium auxit christianae perfectionis. Utque passim offendi Deum maxime dolebat, sic eum sibi et populo placare oblato quotidie, non sine multis lacrymis incruento sacrificio satagebat. Illusiensem Parochiam annis aliquot egregie administravit, sed animarum periculo commotus postea dimisit, ac postulante Academia ad pristinum docendi officium rediit.

℟. Honestum fecit illum aeternam. Dominus et custodivit eum ab inimicis et a seductoribus tu-

tavit illum, * Et dedit illi claritatem

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Quidquid temporis a studio supererat, partim saluti proximorum sacris praesertim concionibus curandae, partim orationi dabat, in qua coelestibus quandoque visionibus et colloquiis dignatus fertur. Christi vero Passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejusque causa melius recolendae Hierosolymam peregrinatus sit: ubi et martyrii desiderio flagrans, Turcis ipsis Christum Crucifixum praedicare non dubitavit. Quater etiam ad Apostolorum limina pedes, atque viaria onustus sarcina Romam venit, tum ut Sedem Apostolicam, cui maxime addictus fuit, honoraret, tum ut sui (sic enim ajebat,) purgatorii poenas exposita illic quotidie peccatorum venia redimeret. Quo in itinere a latronibus olim spoliatus, et numquid haberet praeterea interrogatus, quum negasset, aureos deinde aliquot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus, qui viri sancti candorem simul, et largitatem admirati, etiam oblatos ultro reddidere. Alienae famae ne quis detraheret, descriptis Beati Augustini exemplo in pariete versiculis, se, atque alios perpetuo voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem non emptis modo sed detractis quoque sibi vestibus, et calceis operiebat, demisso ipse interim usque ad terram pallio, ne domum nudipes redire videretur.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Brevis illi somnus atque humi; vestis, quae nuditatem, cibus, qui mortem dumtaxat arceret; virgina-

lem pudicitiam, velut lilium inter spinas, aspero cilicio, flagellis, atque jejuniis custodivit. Quin et per annos ante obitum triginta circiter et quinque ab esu carnium perpetuo abstinuit. Tandem dierum juxta, ac meritorum plenus, quum vicinae, quam praesensit, morti se diu, diligenterque praeparasset, ne qua re amplius teneretur, si quid domi supererat, id omnino pauperibus distribuit. Tum Ecclesiae Sacramentis rite munitus, dissolvi jam cupiens, et esse cum Christo pridie Nativitatis ejus in coelum evolavit miraculis ante, et post mortem clarus. Mortuus ad proximam Academiae Ecclesiam sanctae Annae delatus est, ubique honorifice sepultus. Auctaque in dies populi veneratione ac frequentia inter primarios Poloniae, ac Lithuaniae Patronos religiosissime colitur. Novisque coruscans miraculis a Clemente decimo tertio Pontifice Maximo decimo septimo Kalendas Augusti anno millesimo septingentesimo sexagesimo septimo solemni ritu Sanctorum fastis adscriptus est.

℟. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.
℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia Gloria Patri. Quia.

In 3. Noct. Lect. Sint lumbi *de com.*

Ad Laud. Hymnus.

Ut in 1. Vesp. si autem Hymnus 2. Vesperar. in Vesp. non dicitur, tunc dicitur in Laud.

Ad II. Vesperas.

Te deprecante corporum
Lues recedit, improbi
Morbi fugantur, pristina
Redeunt salutis munera.
Phtisi, frebrique, et ulcere
Diram redactos ad necem,
Sacratas morti victimas
Ejus rapis e faucibus.
Te deprecante tumido
Merces abactae flumine
Tractae Dei potentia
Sursum fluunt retrogadae.

Quum tanta possis, sedibus
Coeli locatus, poscimus
Responde votis supplicum
Et invocatus subveni.
O una semper Trinitas!
O Trina semper Unitas!
Da supplicante Cantio
Aeterna nobis praemia.
Amen.

Die 21. Octobris.

Ss. Ursulae et **Sociorum** *Virginum, et Martyr. duplex. Offic. de Communi Virg.*

Vers. et Resp. et Ant. in utrisque Vesperis et Laudibus.

℣. Adducentur Regi Virgines post eam.
℟. Proximae ejus afferentur tibi.

Ant. Prudentes virgines aptate vestras lampades: ecce sponsus venit, exite obviam ei.

Oratio.

Da nobis quaesumus Dominus Deus noster, sanctarum Virginum et Martyrum tuarum Ursulae, et Sociarum ejus palmas incessabili devotione venerari; ut, quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

Deinde com. S. Hilarionis Abbatis. Oratio: Intercessio. *ut in Breviario.*

In I. Nocturno.

Lectio de Epist. 1. ad Corinth. De Virginibus praeceptum. *Cum* ℟℟. *ut ibi.*

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Ursula Dionoci, Cornubiae Christiani Regis filia, adeo Christo Domino, et virginitati dedita fuit, ut a Connano Britanniae regulo, in matrimonium postulata, nonnisi invita pertraheretur. Cum enim Maximinianus Romani exercitus Imperator, Gratiani imperium invadens, Armoricos e Galliis profligasset, vacuam Provinciam Britannis militibus assignavit. Unde Connanus eorum dux, ut suae suorumque militum posteritati con-

suleret, missa ad Dionocum legatione, pro se uxorem petebat Ursulam; ac pro aliis militibus singulas virgines, quae novam Coloniam novo populo propagarent.

℞. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.
℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Lectio 5.

Virgines ergo Londini coactae, cum naves et mare ingressae, in Armoricam tenderent, mox saevae tempestatis vi, tota classis dissipatur ac dejicitur; aliisque naufragium facientibus, sola Ursula cum sodalibus post multa pericula in barbaras insulas conjecta est. Ubi Melga Pictorum, et Gaunus Hunnorum piratae, qui comparato exercitu, pro Gratiano adversus Maximinianum, mare et loca illa incursabant, in eas irruentes, uti in hostium faeminas, saevitia pugnarunt, atque libidine.

℞. Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.
℣. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio 6.

Verum, dum Ursula hortante, virgines vitae potius, quam pudicitiae pati dispendium delegissent: illi barbarico incensi furore, armis in ipsas irruperunt, omnemque multitudinem misere contrucidarunt. Quo facto Virgines virginitatem suam martyrii corona redimitam, coelesti sponsa gloriosa victoria consecrarunt. Sacra ipsarum corpora per universum prope Christianum orbem distributa, majori ex parte Coloniae Agrippinae, debita sanctis Martyribus veneratione percoluntur.

℞. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus. * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.
℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere, procede et regna Afferentur.
Gloria. Afferentur.

In III. Nocturno.

Lectio 7.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

In illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum Coelorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obviam sponso, et sponsae. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Ex Homil. 12. in Evang.

Quae autem paratae erant intraverunt cum eo ad nuptias, et clausa est janua. O! si sapere in cordis palato possis, quid admirationis habet, quod dicitur: Venit Sponsus, quid dulcedinis; intraverunt cum eo ad nuptias: quid amaritudinis; et clausa est janua? Venit quippe ille, qui adventu suo elementa concutit; in cujus conspectu coelum et terra contremiscit. Unde etiam per Prophetam dicit: Adhuc semel, et ego movebo non solum terram, sed etiam coelum. Ad cujus examen omne humanum genus deducitur: cui ad vindictam malorum, remunerationemque bonorum Archangeli Throni, Principatus et Dominationes obsequuntur.

℟. Haec est Virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quae acceptis lampadibus sumpsit secum oleum, * Et veniente Domino intravit cum eo ad nuptias.

~~*in festo S. Margaritae.*~~

℣. Media nocte clamor factus est, ecce sponsus venit: exite obviam ei. Et veniente.

Lectio 8.

Pensate fratres charissimi ante conspectum tanti judicis, qui in illo die terror erit, quando jam in poena remedium non erit? quae illa confusio; cui reatu suo exigente, continget in conventu omnium Angelorum, hominumque erubescere? qui pavor, cum, quem tranquillum mens humana capere non valet, etiam iratum videre? ✠ Quanta vero tunc erit electorum laetitia, qui de ejus merentur visione gaudere de cujus conspectu vident et elementa omnia contremiscere? Tunc regni janua lu-

gentibus claudetur, quae modo quotidie poenitentibus aperitur. Erit namque et tunc poenitentia, sed fructuosa jam non erit; quia nequaquam tunc veniam invenit, qui modo aptum veniae tempus perdit.

℞. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei.
℣. Prudentes Virgines aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio 9. de S. Hilàrione Abb. ut in Breviar. cum commem. ejusdem.

Die 31. Octobris.

S. **Wolfgangi** *Episcopi et Conf. Duplex.*

Officium de com. Conf. Pontif.

Oratio.

Deus, qui nobis aeternae salutis beatum Wolfgangum ministrum tribuisti, praesta quaesumus, ut quem doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Per Dominum.

In I. Nocturno.

Lectiones de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Wolfgangus, nobili in Suevia genere prognatus, rerum externarum fuit, et sui contemptor egregius, solum ex animo Deum quaerens, honores amplissimos ab Henrico Trevirensium Episcopo sibi oblatos recusavit, illoque demortuo, pollicitationibus aliorum contemptis, monasticam tandem vitam, cujus semper desiderio flagraverat, est amplexus. Sacris Ordinibus a B. Udalrico initiatus, cum in Pannoniam praedicandi Evangelii causa se prius contulisset, propter conjunctam in eo eximia cum pietate prudentiam, Othonis Imperatoris studio, totiusque Cleri, et populi acclamatione, Ecclesiae Ratisbonensi rite praeficitur.

℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.
℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio 5.

Suscepto Episcopatus munere gregem Domini

verbo pavit, et exemplo; sanctissimisque Ecclesiam temperavit institutis. Monasterio sancti Emmerani, quod jam diu Episcopi administraverant, restitutis proventibus, magno illius bono insignem virum Romualdum praeposuit. Sanctimonialium Coenobium, quod ipse fundaverat, tam sancte instituit, ut collapsa in aliis disciplina, eo exemplo sit facile restaurata, novoque pietatis odore capta Brigida Bavariae Ducis filia, Sponsum Christum secuta, ad sacras se Virgines aggregarit. Bohemis, quo ampliora apud illos fides incrementa caperet, contempto suae Ecclesiae detrimento, rejectis aliorum conciliis, proprium dari Episcopum libentissime permisit.

℟. Posui adjutorium .P.175.

Lectio 6.

Egregiam viri sanctitatem comprobarunt energumeni, et variis languoribus oppressi, quos precatione sanavit. Divino afflatus instinctu sanctum Henricum Imperatorem regnaturum, fratrem ipsius Brunonem ad Episcopatum promotum iri; e sororibus alteram Reginam, Abbatissam alteram fore praedixit. Denique cum viginti, et amplius annis in seduli Pastoris munere peractis, extremum sibi diem imminere intelligeret, quae ex usitata liberalitate supererant, per manus pauperum praemisit, sacraeque Eucharistiae Viatico praemunitus in sancti Othmari aede, uti divinitus antea futurum acceperat, sanctissimam vitam pari morte conclusit Ratisbonae, in templo S. Emmerani sepultus.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est. * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit, vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse intercedat.
Gloria. Ipse intercedat.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangelium Vigilate, quia nescitis. *De com. Conf. Pont. 2. loco 9.*

Lectio et com. Vigil. omn. Sanctorum.

Die 6. Novembris.

Commem. S. Leonardi Confess. Oratio. Deus, qui nos beati *de com. Confess. non Pont.*

Lectio 9.

Leonardus regia stirpe natus, a beato Remigio Episcopo Rhemensi sanctis moribus doctrinaque salutari imbutus; recusatis, quos illi Clodovaeus Rex offerebat, honoribus, ne munus Episcopale suscipere cogeretur, Aquitaniam petiit; ubi pluribus ad Christi fidem conversis, in solitudinem se recepit. In ea fratribus aquam desiderantibus perennem suis precibus fontem impetravit. Idem caecos, claudos, energumenos, et quolibet morbo laborantes, incolumitati restituit. Praecipue vero ejus virtus, et pietas in liberandis captivis enituit: ita, ut ipso adhuc vivo plurimi ejus opem implorantes, vinculis de repente solutis et carceribus effractis, libertatem receperint. Multa praeterea alia miracula ejus sanctitatem declararunt: qui Lemovicis in pace quievit, anno Domini quingentesimo quinquagesimo nono.

Brixinae die 13. Novembris.

S. Brictii *Episc. Conf. semid. Oratio.* Exaudi quaesumus Domine etc. *de com. Conf. Pont.*

Lect. 1. Noct. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Brictius sancti Martini discipulus, et Diaconus ejusdemque in Episcopatu Turonensi successor, in aetate juvenili tanti magistri disciplina nihil proficiebat: quin potius contra illum libentius obloquebatur, quod saepe ab ipso argueretur. Et quamvis eum beatus vir sibi in Episcopatu successorem praediceret, variasque ob id calamitates, et persecutiones perpessurum: non tamen ab injuriis abstinebat, neque ei illudere, ac etiam insidias tendere desistebat, Sed post obitum beati Mar-

tini Turonensis Praesul creatus repente in virum alterum mutatus, eumque secundum cor Domini, cujus providentia et misericordia trahebatur, divino se obsequio totum mancipavit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliabitur ei.
℣. Nihil proficiat inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei Manus.

Lectio 5.

Multa igitur in Episcopatu adversa sustinuit sedeque pulsus septem continuos annos exulavit, ultro semper confessus, justo se Dei judicio haec pati, ob injurias sanctissimo magistro illatas. Fuit autem in eo semper puritas corporis et castimonia, quae inter alias ejus virtutes ita illuxit, ut duobus etiam miraculis comprobata sit. Cum enim impudica quaedam mulier peperisset, populus in sanctum Episcopum crimen referebat, et infantem illum ejus esse filium calumniabatur. Adjuratus igitur per Deum triginta dierum infantulus, innocentiam viri inusitata voce contestans: Non es, inquit, tu meus pater.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.
℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio 6.

Sed cum populus magicis artibus id factum tribueret, ut eam calumniam refelleret, et populo satisfaceret, prunas ardentes in pyrrhum suum posuit, et eas veluti castitatis suae testes adstringens, usque ad sepulchrum beati Martini omnium stupore portavit: ubi projectis in terram prunis, vestimentum illaesum, et nihil penitus ustum apparuit. Cum vero Turonensem Ecclesiam quadraginta septem annis, in magna temporum varietate sanctissime gubernasset, vitae meritis et miraculorum splendore clarus migravit in Coelum Idibus Novembris.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est;* Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.
℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna: Ipse intercedat.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangelium Vigilate. *de com. Confess. Pont. 2. loc.*

Die 15. Novembris.

S. **Leopoldi** *Confessoris. Duplex.*

Oratio.

Deus, qui sanctum Leopoldum ex Principatu, et curis saeculi hujus, immaculatum ad Regnum coeleste traduxisti: concede propitius tua clementia; ita nos per haec temporalia dirigi, ut aeternae vitae consortes effici mereamur. Per Dominum etc.

In 1. N. Lect. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Leopoldus Austriae Marchio, singulari praeconio pietatis, quae in eo mirifice elucebat, Pius cognominatus, in primo statim aetatis flore ea virtutum initia concepit, quae annorum progressu in insignem vitae sanctitatem effloruerunt. Erat enim in juvene cum Dei timore praeclara integritas, continentia, et humilitas, in viro justitia, misericordia, sapientia, praecipuus Religionis cultus. Patre Leopoldo defuncto, et Principatus regimine suscepto, curis licet conjugalibus implicitus, et tam domesticis, quam publicis negotiis impeditus, sedulo, tamen pietatis, et misericordiae munera subiens, lassos roborabat, oppressos sublevabat, inopes fovebat, inter multiplices regendi solicitudines, totque laborum studia immaculatum sese ab hoc saeculo custodiebat, temporalia tractando aeterna disponens.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis et a seductoribus tutavit illum:

* Et dedit illi claritatem aeternam.
℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Hic Princeps Sacerdotes, Virosque religiosos admodum coluit, Summos quoque Pontifices tanta veneratione prosecutus est, ut ab Innocentio Secundo Romano Pontifice peculiaris sancti Petri filius appellaretur. Duo Monasteria celeberrima, Claustroneoburgense, et sanctae Crucis in vallo nemorosa construxit, et amplissimis censibus dotavit. Melicense quoque a se instauratum magno cum sumptu illustravit. Post hujusmodi praeclara suae erga Deum pietatis monumenta, cum Austriae Principatum quadraginta annis laudabiliter rexisset, anno Domini millesimo centesimo trigesimo sexto vita sancte functus, atque Sacramentis munitus e terris ad coelestem Jerusalem transivit.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.
℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Ejus corpus Claustroneoburgi conditum innumeris miraculis claruit: quibus Deus tanti viri sanctitatem mundo declaratam voluit. Nam ad Leopoldi invocationem, ejusdem meritis, et praecibus mortui suscitati, caeci illuminati, surdis auditus, mutis loquendi facultas, claudis gressus, variis morbis laborantibus sanitas, vinctis libertas restituta: alii quoque aliam ejusdem opem mirabiliter experti sunt. Quibus clarissimis sanctimoniae documentis rite cognitis Innocentius Octavus, Leopoldum Sanctorum Catalogo adscripsit. Ejus sacra ossa e tumulo, Maximiliano primo Imperatore translata, in eadem Claustroneoburgensi Ecclesia cum debito honore asservantur.

℟. Iste homo perficit omnia, quae locutus est ei

Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam; * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Lectio 7.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam. Cap. 19.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam, accipere sibi regnum, et reverti. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Homo nobilis ille est, cui superius caecus clamabat: Fili David, miserere mei, et venienti Jerosolymam concinebant: Hosanna Filio David: Benedictus, qui venit in nomine Domini, Rex Israel. Longinqua regio, Ecclesia est ex gentibus, de qua eidem homini nobili, qui loquitur: Ego autem constitutus sum Rex ab eo, dicitur a Patre: Postula a me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam, et possessionem tuam, terminos terrae. Quae videlicet haereditas, ac possessio bifaria ratione regio longinqua vocatur; vel quia a finibus terrae clamat ad Dominum, vel quia longe est a peccatoribus salus: et cum Deus ubique sit praesens, longe tamen ab eorum sensu, qui idola colunt, Deus verus est. Sed qui erant longe, facti sunt prope in sanguine Christi.

℟. Iste est, qui ante Duem magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio 8.

Vocatis autem decem servis, dedit eis, decem mnas. Denarius numerus ad legem pertinet propter Decalogum. Vocat igitur

paterfamilias, decem servos, quia elegit discipulos per litteram legis imbutos. Dat eis decem mnas, quia dicta legis spiritualiter intelligenda revelat. Post passionem quippe, resurrectionemque suam aperuit illis sensum, ut intelligerent Scripturas. Mina namque, quam Graeci mnam vocant centum drachmis appenditur. Et omnis Scripturae sermo, qui vitae coelestis perfectionem suggerit, quasi numeri centenarii pondere fulgescit.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus exspectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.
℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio 9.

Et ait illis: Negotiamini dum venio: verba inquit, Legis, ac Prophetarum, mystica interpretatione discussa, populis offerte, atque ab eis fidei confessionem, morumque probitatem recipite, juxta quod Psalmista suis auditoribus praecipit, dicens: Sumite psalmum, et date tympanum, hoc est, laudem praedicationis in cordis intentione percipite, et devotionem operis in carnis castigatione reddite. Tympanum quippe est pellis in ligno extenta, caro est nostra, ad exemplum Dominicae Crucis afflicta.

Die 16. Novembris.

S. Gertrudis Islebiensis *Virg. Dupl.*

Oratio.

Deus qui in corde beatae Gertrudis Virginis jucundam tibi mansionem praeparasti: ipsius meritis et intercessione cordis nostri maculas clementer absterge, et ejusdem tribue gaudere consortio. Per Dominum etc.

In I. *Noct. Ll. de S. O.*

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Gertrudis Islebii in Saxonia nobili genere nata, quinquennis in Monasterio Rodardensi, Ordinis sancti Benedicti virginitatem suam, ac seipsam Jesu Christo obtulit. Quo ex tempore a mundanis rebus prorsus aliena, virtutique sedulo intenta, coelestis vitae genus instituit. Ad humaniorum litterarum notitiam rerum divinarum cognitionem adjunxit, quarum meditatione vehementius ad virtutem incensa, brevi Christianam perfectionem adepta est. De Christo, ejusque vitae mysteriis saepenumero pio cum animi sensu loquebatur: unamque Dei gloriam cogitans, ad illam vota sua omnia, et actiones referebat. Quamvis autem multis eximiis naturae, et gratiae donis a Deo aucta esset, ita tamen sibi ipsi vilescebat, ut inter praecipua divinae bonitatis miracula hoc idem memoraret. quod se indignissimam misericorditer sustineret.

℟. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Lectio 5.

Tricesimum aetatis annum agens, primum Rodardensis ubi Monasterii, ubi religiosam vitam est professa, deinde Elpediani Praeses electa, quadraginta annorum spatio ea charitate, prudentia et regularis disciplinae studio munus obivit, ut Coenobium religiosae perfectionis domicilium videretur. Utrobique vero licet esset omnium mater et magistra omnium tamen minima haberi volebat, ac demissione pari ministram se exhibebat. Quo liberius Deo vacaret, vigiliis, abstinentia, aliisque cruciatibus corpus afflixit: semperque sui similis, morum innocentiam, mansuetudinem, ac patientiam prae se tulit singularem. Proximorum saluti omni ope studuit, piaeque curae copiosum fructum retulit. Divini amoris vi frequentes patie-

batur extâses: altissimaeque contemplationis, et divinae unionis donum obtinuit.

℟. Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.
℣. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam.
Propterea.

Lectio 6.

Ut meritum acceptissimae sibi Sponsae Christus ostenderet, in corde Gertrudis jucundam sìbi esse mansionem, testatus est Deiparam Virginem veluti Matrem et Curatricem a Jesu acceptam pietate praecipua prosequebatur; ab eaque multa accepit beneficia. Erga divinissimum Eucharistiae Sacramentum, et Passionem Domini tanto amore cum grati animi sensu afficiebatur, ut interdum uberibus lacrymis perfunderetur. Justorum animas piacularibus flammis addictas quotidianis subsidiis, et precibus juvabat. Multa ad confovendam pietatem scripsit. Divinarum etiam revelationum, et prophetiae dono claruit. Denique flagrantissimo Dei amore potius, quam morbo languescens, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo secundo vita decessit. Miraculis vivens, et post mortem a Deo illustrata est.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.
℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna.
Afferentur.
Gloria. Afferentur.

In 3. Noct. Lect. Simile decem, *de com.*

Die 16. Novembris.

Commem. **S. Othmari** *Abbatis. Oratio.* Intercessio. *de com.*

Lectio 9.

Othmarus natione Germanus, vir doctrina, et vitae sanctitate praeclarus, praecipuaque in pauperes charitate, a Pipino Rege, cui charissimus erat, magnam vim pecuniarum acceptam ita large in egenos distribuit, ut perpau-

cos ad Coenobium obolos reportarit. Hic mendicantium pedes lavabat, lepra laborantium ulcera tergebat: atque, ut eorum tegeret nuditatem suas etiam sibi vestes detrahebat. Egregia fuit sancti hujus viri abstinentia, vigiliarum, et orationis assiduitas, et reliquarum studium virtutum. Itaque monasterii S. Galli Abbas factus, cum illius jura contra potentiorum cupiditatem, insolentiamque strenue defendisset, inedia et squalore carceris confectus, migravit ad Dominum.

Die 17. Novembris.

S. Florini, Presbyteri et Confessoris.

Duplex

Omnia de communi Confessoris non Pontificis praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui hodierna die nobis tribuisti beati Florini Confessoris tui solemnitatem venerari: adesto propitius Ecclesiae tuae precibus, et ex ejus nobis imitatione concede pro amore tuo prospera mundi despicere, et nulla ejus adversa formidare. Per Dominum nostrum.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Florinus Amatiae in valle Venusta Comitatus Tirolensis natus, a parentibus jam adolescentiam ingressus cuidam Presbytero ad Divum Petrum Heremusciae erudiendus traditur, qui perspectis Florini virtutibus, eumdem sibi Oeconoum constituit: quo in officio nihil is de spiritus fervore remittens, talem fecit in virtutum studio progressum, ut eum Deus etiam miraculo approbaret. Accidit enim aliquando, ut vinum ex castro Canitias nuncupato, Domino suo pro more ferens, foeminam obviam haberet pauperculam, stipem pro viro suo aegro rogantem, cujus miseratus vinum ei largitur, quod ferebat, et loco vini aquam reponens eam mox in vinum a se versam, suo Domino libandam apportat.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.
℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Presbyter dein factus Domino suo ad Divum Petrum Heremusciae cum successisset, ea cura, ac studio suam illam administravit provinciam, ut et summum Dei favorem conciliaverit, et populo sibi concredito virtutum omnium exemplo, ac sanctitatis laude praeluxerit. Post mortem, quam sibi divinitus revelatam praenuntiaverat, accurrentes ejus propinqui, sacrum pignus ab Heremuscis amice repetunt, vim etiam inferre parati, ubi verba nihil profecissent: quorum conatus astu pio eludentes Heremusci, paratam arcam sarcophago sancti persimilem quibusdam illius versibus oppletam concedunt, sicque propinquos, retento corpore, in pace laetos dimittunt. Tandem temporis progressu cum prope jam memoria Sancti periisset, cuidam presbytero in parochia successori apparuit, docens velle suum corpus transferri, et in Ecclesia post Divi Petri altare collocari.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.
℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Quanti vero apud Deum meriti fuerit noster hic Sanctus, palam faciunt miracula plura ejus patrocinio patrata, quae in languoribus tam animorum, quam corporum, morbisque curandis enituerunt. Inter alia vinum, quo corpus ejus tunc adhuc integrum, fuit ablutum, variis aegris saluti fuit. Baro de Vazia vir liberioris alias vitae, cum alicujus energumenae liberationi meritis Sancti factae spectator interesset, animo inde mu-

tatus, anteactam vitam penitentiae virtute emendavit, et Curnaldense Monasterium extruxit. Coepit inde Sanctus frequenti hominum ad ejus sepulchrum peregrinantium concursu celebrari, donisque votivis honorari.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam; * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.
℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia te vidi. Gloria. Quia.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangelium.

Nolite timere, pusillus grex.

Die 24. Novembris.

S. Joannis a Cruce *Conf.*

Duplex.

In Hymno mutatur 3. ℣.

Oratio.

Deus, qui sanctum Joannem Confessorem tuum perfectae sui abnegationis, et crucis amatorem eximium effecisti: concede; ut, ejus imitationi jugiter inhaerentes, gloriam assequamur aeternam, Per Dominum.

Ll. I. N. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Joannes a Cruce Fontiberi in Hispania piis parentibus natus, in primis annis certo innotuit, quam Deiparae Virgini futurus esset acceptus; nam quinquennis in puteum lapsus, ejusdem Deiparae manu sublatus, incolumis evasit; tanto autem patiendi desiderio flagravit, ut novennis, spreto molliori lecto, super sarmentis cubare consueverit. Adolescens hospitio pauperum aegrotantium Metymnae Campi famulum sese addixit, quibus magno charitatis ardore, vilissima quaeque complectens officia, praesto aderat, cujus exemplo excitati caeteri eadem charitatis munera ardentius obibant. Verum ad altiora vocatus, beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo institutum

amplexus est, ubi, sacerdos ex obedientia factus, severioris disciplinae, et arctioris vitae cupidissimus primitivamOrdinis Regulam ex Superioris licentia ita professus est, ut ob jugem Dominicae Passionis memoriam, bello in se tanquam in infensissimum hostem indicto, vigiliis, jejuniis, ferreis flagellis omnique poenarum genere brevi carnem cum vitiis, et concupiscentiis suis crucifixerit: dignus plane, qui a sancta Theresia inter puriores, sanctioresque animas Ecclesiam Dei id temporis illustrantes recenseretur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Singulari vitae austeritate, et omnium virtutum praesidio munitus, prae assidua rerum divinarum contemplatione diuturnas et mirabiles extases frequenter patiebatur: tantoque in Deum aestuabat amore, ut, cum divinus ignis sese intro diutius continere non posset, foras erumpere, ejusque vultum irradiare visus sit. Proximorum saluti summopere intentus tum in verbi Dei praedicatione, tum in Sacramentorum administratione fuit assiduus. Hinc tot meritis auctus, strictiorisque disciplinae promovendae ardore vehementer accensus sanctae Theresiae comes divinitus datus est, ut, quam ipsa inter sorores primaevam Carmeli Ordinis observantiam instauraverat, eandem et inter fratres, Joanne adjutore, restitueret. Innumerus itaque una cum Dei Famula in divino opere promovendo perpessus labores, coenobia, quae ejusdem sanctae Virginis cura per totam Hispaniam erecta fuerant, nullis vitae incommodis, et periculis territus, singula perlustravit, in quibus, aliisque quamplurimis ejus opera erectis, restauratam observantiam propagando, verbo et exemplo firmavit, ut

merito primus post sanctam Theresiam Carmelitarum Excalceatorum Ordinis professor, et parens habeatur.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.
℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio 6.

Virginitatem perpetuo coluit, impudentesque mulieres ejus pudicitiae insidiari conantes, non modo repulit, sed etiam Christo lucrifecit. In divinis explicandis arcanis aeque ac sancta Theresia, Apostolicae Sedis judicio, divinitus instructus, libros de mystica Theologia coelesti sapienta refertos conscripsit. Semel interrogatus a Christo, quid praemii pro tot laboribus posceret, respondit: Domine pati, et contemni pro te. Imperio in daemones, quos e corporibus saepe fugabat, discretione spirituum, prophetiae dono, miraculorum gloria celebratissimus, ea semper fuit humilitate, ut saepius a domino flagitaverit, eo loco mori, ubi omnibus esset ignotus. Voti compos factus Ubedae diro morbo, et in Cruce quinque plagis sanie manantibus, ad implendum patiendi desiderium, constantissime toleratis, Ecclesiae Sacramentis pie, sancteque susceptis in Christi Crucifixi amplexu, quem semper in corde, atque ore habuerat, post illa verba: In manus tuas commendo spiritum meum, obdormivit in Domino die et hora a se praedictis, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo primo, aetatis quadragesimo nono. Migrantem ejus animam splendidissimus ignis globus excepit, corpus vero suavissimum odorem spiravit, quod etiamnum incorruptum Segobiae honorifice colitur. Eum plurimis ante, et post obitum fulgentem signis Benedictus decimus tertius Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi

justum coram me ex omnibus gentibus.
℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In 3. Noct. Lect. Sint lumbi. *de com. Nona Lectio S. Chrysogoni Mart.*

Die 26. Novembris.

S. Conradi *Episcopi Conf. semidupl. Oratio.* Da quaesumus. *de com: Conf. Pont. cum com. S. Petri Alexandrini Episcop. et Mart. ut in Breviar.*

In 1. Noct. Lect. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Conradus Germanus illustri genere natus, septimo aetatis suae anno Nothingo Episcopo Constantiensi educandus, ac litteris, salutaribusque praeceptis imbuendus traditur. Adolescens, cum egregia eruditionis et prudentiae laude floreret, Constantiensis Ecclesiae Praepositus primum creatur. Deinde Nothingo Praesule defuncto in ejus sedem propter sanctissimae vitae merita collocatur. Quod munus sancti Udalrici Episcopi Augustani rogatu, ac precibus victus, tandem suscepit, cum diu recusasset.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.
℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio 5.

Dignitati Episcopali susceptae cum magna omnium bonorum consolatione vacabat, Religionis causa ad sepulchrum Domini Jerosolymas tertium peregrinatus est. Constantiae tres Basilicas sanctorum Joannis, Pauli et Mauritii Ecclesiastisis proventibus liberaliter fundavit. Duodecim pauperes Xenodochio constructo perpetuo alendos constituit. Canonicorum numerum in Cathedrali, additis ex patrimonio suo reditibus, solita munificentia adauxit. Ac, cum multarum esset virtutum, maxime orationis studium, et

jejunii observantiam coluisse legitur.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.
℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio 6.

Admiratione dignum est, eum sancto Paschatis die cum sumptione sacratissimi Sanguinis Domini, araneam deglutivisse, quae postea ex ore ejus ad mensam considentis, omnibus spectantibus miraculose iterum exierit. Spiritu prophetiae, divum Gebhardum tum adolescentem, sibi post Gaminolphum in Episcopatu successurum esse praedixit. Quod et evenit: demum Ecclesia, ac Dioecesi tam ampla quadraginta duobus annis diligentissime per eum administrata, Episcopalium virtutum plenus ad coelestem beatitudinem evocatus est, Othone secundo Imperatore. Eum Callistus Papa secundus miraculis corruscantem Sanctorum Collegio adscripsit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est; * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.
℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna. Ipse intercedat
Gloria. Ipse intercedat.

In III. Nocturo.

Homil. in Evang. Homo peregre proficiscens. *ex com. Conf. Pont.*

Lectio 9. et com S. Petri Alexandr. Episc. Mart. ut in Breviar.

Die 4. Decembris.

S. Barbarae *Virg. et Mart. Duplex. Oratio.* Deus, qui inter. *de com. Virg. et Mart.*

Lect. 1. Noct. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Barbara Virgo Nicomediensis, ob insignem corporis elegantiam a Dioscoro patre nobilissimo vi-

ro in turrim inclusa ab omnium oculis arcetur. Ubi multa secum pie, religioseque meditata, tanto Christianae religionis ardore, et servandae castitatis exarsit, ut non modo nuptias a patre oblatas respuerit, verum etiam Christum se colere professa, nefarium idolorum cultum magna libertate coarguerit.

℞. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.
℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Lectio 5.

Dioscorus ita filiae verbis excanduit, ut eam Praesidi Marciano, quod a proposito non desisteret, excruciandum tradiderit. Is illam primo blanditiis, praemiis propositis et honoribus ad paternae superstitionis cultum est conatus adducere. Cum vero a fidei constantia nullis verborum illecebris deduci posset, omnis tormentorum acerbitas in eam convertitur. Nervis enim bubulis gravissime caesa in obscurissimum carcerem detruditur: ubi, etsi omni humana ope destituta, divinitus tamen curata est.

℞. Dilexisti justitiam et odisti inquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.
℣. Propter veritatem et mansuetudinem, et justiam. Propterea.

Lectio 6.

Quod ubi senserunt Christianae fidei hostes, eo furoris, atque dementiae progressi sunt, ut in eam et carceris maceratione, et lampadum adustione, et mamillarum praecisione, omni crudelitate desaevirent. Neque tamen his contentus Dioscorus, paternae charitatis prorsus oblitus, filiae suae manu caput amputare non formidavit. Cujus anima in Coelum ad duplicem, Virginitatis, et Martyrii palmam emigravit.

℞. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus. * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.
℣. Specie tua et pulchritu-

dine tua intende, prospere procede et regna. Afferentur.
Gloria Afferentur.

In III. Nocturno.

Lectio 7.

Lectio S. Evang. secundum Matth.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum Coelorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso, et sponsae. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae,

Ex homil. 2. in Evang.

Novissime veniunt et reliquae virgines dicentes: Domine, Domine aperi nobis. At ille respondens ait: Amen dico vobis, nescio vos. Ibi jam non potest mereri, quod petit, qui hic noluit audire, quod jussit. Quia, qui tempus congruae poenitentiae perdidit, frustra ante coeli januam cum precibus venit. Hinc est, quod per Salomonem Dominus dicit: Vocavi, et renuistis; extendi manum meam, et non fuit, qui aspiceret. Despexistis nunc consilium meum, et increpationes meas neglexistis: Ego quoque in interitu vestro ridebo, et subsannabo, cum, quod timebatis, advenerit.
℟. Haec est Virgo p. 116.

Lectio 8.

Ubi apte quoque generalis ad discipulos exhortatio subinfertur, cum dicitur: Vigilate itaque, quia nescitis diem, neque horam. Quia post peccata Deus poenitentiam suscipit. Si sciret quisque, de praesenti saeculo, quo tempore exiret, aliud tempus voluptatibus atque aliud poenitentiae aptare potuisset. Sed qui poenitenti veniam spopondit, peccanti diem crastinum non promisit. Semper ergo extremum diem debemus metuere, quem nunquam possumus praevidere. Ecce! hunc ipsum diem, de quo loquimur, ad inducias conversionis accepimus, et tamen mala, quae fecimus, deflere recusamus. Non solum commissa non plangimus, sed

etiam, quae defleantur, augemus.

℟. Media nocte clamor factus est: * Ecce Sponsus venit, exite obviam ei. ℣. Prudentes Virgines aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio 9.

Nos ergo fratres charissimi, nunc solicite ista cogitemus, ne nobis in vacuum tempora pereant, et tunc quaeremus ad bene agendum vivere, cum jam compellimur de corpore exire. Mementote, quid veritas dicat: Orate, ne fiat fuga vestra hyeme, vel Sabbato. Per legis quippe mandatum ambulare longius Sabbato non licet: hyems quoque ad ambulandum impedimento est, quia gressus ambulantium torpor frigoris astringit. Ait ergo: Orate, ne fiat fuga vestra hyeme, vel Sabbato ac si aperte dicat: Videte, ne tunc quaeratis peccata vestra fugere, quando jam non licet ambulare. Illud ergo tempus, quo fugere non licet, modo debet cogitari, dum licet.

Die 8. Decembris.

Imaculatae Conceptionis
Beatae Mariae Virginis.
Duplex primae classis cum Octava.

In primis Vesperis.

Ant. Tota pulchra es Maria *cum reliquis de Laudibus.*

Psalmi ut in Festis Beatae Mariae Virginis per annum.

Capitulum. *Prov. 8. c.*

Dominus possidet me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi et ego jam concepta eram.

Hymnus.

Ave maris stella
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix coeli porta.
Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevae nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen caecis,

Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos
Mites fac et castos.
Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum
Semper collaetemur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Immaculata Conceptio est hodie Sanctae Mariae Virginis.
℟. Quae serpentis caput virgineo pede contrivit.

In officio votivo per annum (ubi concessum est) omisso

℣. Immaculata Conceptio est hodie, *ejus loco tam in Vesperis quam in Laudibus dicatur:*

℣. Immaculata Conceptio tua Dei Genitrix Virgo.
℟. Gaudium annuntiavit universo mundo.

Ad Magnificat.

Ant. Beatam me dicent omnes generationes, quia fecit mihi magna qui potens est. Allel.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparasti; quaesumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui praevisa, eam ab omni labe praeservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas. Per eumdem Dominum.

Deinde fit commemoratio Feriae occurr.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Immaculatam Conceptionem Virginis Mariae celebremus * Christum ejus filium adoremus Dominum.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

Praeclara custos Virginum,
Intacta mater Numinis,
Coelestis aulae janua,

Spes nostra, coeli gaudium.
Inter rubeta lilium,
Columba formosissima.
Virgo e radice germinans
Nostro medelam vulneri.
Turris draconi impervia,
Amica Stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.
Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove,
Fluctus tot inter, deviis
Tutam reclude semitam.
Jesu, tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine.
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Admirabile est nomen tuum, Domine, in universa terra, quia in Virgine Maria dignum tibi habitaculum praeparasti.

Psalmi ut in Festis B. M. V. per annum.

Ant. In sole posuit Deus tabernaculum suum.

Ant. In Conceptione sua accepit Maria benedictionem a Domino et misericordiam a Deo salutari suo.

℣. Deus omnipotens praecinxit me virtute.

℟. Et posuit immaculatam viam meam.

De libro Genesis.

Lectio 1. *Cap.* 3.

Serpens erat callidior cunctis animantibus terrae, quae fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem: cur praecepit vobis Deus, ut non comederetis de omni ligno paradisi? Cui respondit mulier: de fructu lignorum, quae sunt in paradiso, vescimur: de fructu vero ligni, quod est in medio paradisi, praecepit nobis Deus, ne comederemus, et ne tangeremus illud, ne forte moriamur. Dixit autem serpens ad mulierem: Nequaquam morte moriemini. Scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri: et eritis sicut Dii scientes bonum et malum.

℟. Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, in quo omnes peccaverunt. * Ne timeas Maria, invenisti gratiam apud Deum.

℣. Eripuit Dominus animam tuam de morte, et con-

tra inimicum factus est protector tuus. Ne timeas.

Lectio 2.

Vidit igitur mulier, quod bonum esset lignum ad vescendum, et pulchrum oculis, aspectuque delectabile: et tulit de fructu illius, et comedit: deditque viro suo, qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum: cumque cognovissent se esse nudos, consuerunt folia ficus, et fecerunt sibi perizomata. Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus a facie Domini Dei in medio ligni paradisi.

℟. Transite ad me omnes qui concupiscitis me; * Et narrabo vobis quanta fecit Deus animae meae.
℣. Vivit Dominus quoniam adimplevit in me misericordiam suam. Et narrabo vobis.

Lectio 3.

Vocavitque Dominus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audivi in paradiso: et timui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit: quis enim indicavit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo praeceperam tibi ne comederes, comedisti? Dixitque Adam: Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et comedi. Et dixit Dominus Deus ad mulierem: quare hoc fecisti? quae respondit: serpens decepit me et comedi. Et ait Dominus Deus ad serpentem: quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia et bestias terrae; super pectus tuum gradieris, et terram comedes cunctis diebus vitae tuae: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: Ipsa conteret caput tuum, et tu insidiaribus calcaneo ejus.

℟. Electa mea candida sicut nix in Libano; sicut favus distillans labia ejus; * Mel et lac sub lingua illius.
℣. Veni de Libano Sponsa mea, veni coronaberis corona gratiarum. Mel. Gloria. Mel.

In II. Nocturno.

Ant. Diffusa est gratia in Conceptione ejus, et Speciosa apparuit inter filias hominum,

Ant. Adjuvit eam Deus mane diluculo; sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Gloriosa dicta sunt de te, Civitas Dei; fundavit te Dominus in montibus sanctis.

℣. In hoc cognovi quoniam voluisti me.
℟. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Sermo S. Hieronymi Presb.
De Assumpt. B. M. V.

Lectio 4.

Qualis et quanta esset beata, et gloriosa semper Virgo Maria, ab Angelo divinitus declaratur, cum dicitur: Ave gratia plena, Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Talibus namque decebat Virginem oppignorari muneribus, ut esset gratia plena, quae dedit coelis gloriam, terris Dominum, pacemque refudit, fidem Gentibus, finem vitiis, vitae ordinem, moribus disciplinam. Et bene plena, quia ceteris per partes praestatur: Mariae vero simul se tota infudit plenitudo gratiae. Vere plena, quia etsi in sanctis Patribus, et Prophetis gratia fuisse creditur: non tamen eatenos plena: in Maria vero totius gratiae, quae in Christo est, plenitudo venit, quamquam aliter. Et ideo inquit: Benedicta tu in mulieribus: id est plus benedicta, quam omnes mulieres. Ac per hoc quidquid maledictionis infusum est per Hevam, totum abstulit benedictio Mariae. De ipsa Salomon in Canticis, quasi in laudem ejus: Veni, inquit, columba mea, immaculata mea. Jam enim hiems transiit, imber abiit, et recessit. Ac deinde inquit: Veni de Libano, veni, coronaberis.

℟. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam: ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.
℣. Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. Nondum.

Lectio 5.

Non immerito igitur venire de Libano jubetur, quia Libanus candidatio interpretatur. Erat enim candidata multis meritorum virtutibus, et dealbata, nive candidior, Spiritus Sancti muneribus, simplicitatem columbae in omnibus repraesentans, quoniam quidquid in ea gestum est. totum puritas et simplicitas, totum veritas et gratia fuit; totum misericordia et justitia, quae de coelo prospexit: et ideo immaculata, quia in nullo corrupta. Circumdedit enim virum in utero, sicut Jeremias sanctus testatur, et non aliunde accepit. Faciet, inquit, Dominus novum super terram, et mulier circumdabit virum. Vere novum, et omnium novitatum supereminens novitas virtutum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque videre aliquis, ut vivere possit) sic ingressus est hospitium ventris, ut corporis claustrum nesciret: sicque gestatus, ut totus Deus in eo esset: et sic exivit inde, ut esset (sicut Ezechiel fatetur) porta omnino clausa. Unde canitur in eisdem Canticis de ea: Hortus conclusus, fons signatus, emissiones tuae paradisus. Vere hortus deliciarum, in quo consita sunt universa florum genera, et odoramenta virtutum: sicque conclusus, ut nesciat violari, neque corrumpi ullis insidiarum fraudibus. Fons itaque signatus sigillo totius Trinitatis.

℟. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis aeternae et speculum sine macula.

℣. Est enim haec speciosior sole, ut luci comparata invenitur purior. Candor est.

Lectio 6.

Ex Actis Pii Papae IX.

Deiparae autem Virginis in sua Conceptione de teterrimo humani generis hoste victoriam, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiae sensus, singularis Episcoporum ac fidelium conspiratio, insignia quoque summorum Pontificum acta atque Constitutiones mirifice

jam illustrabant, Pius Nonus Pontifex Maximus totius Ecclesiae votis annuens statuit supremo suo atque infallibili oraculo solemniter proclamare. Itaque sexto idus Decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti in Basilica Vaticana ingenti Sanctae Romanae Ecclesiae Patrum Cardinalium, et Episcoporum ex dissitis etiam regionibus adstante coetu, universoque plaudente orbe solemniter pronuntiavit ac definivit: Doctrinam quae tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suae Conceptionis fuisse, singulari privilegio, ab omni originalis culpae labe praeservatam immunem, esse a Deo revelatam, ac proinde ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam.

℟. Signum magnum apparuit in coelo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.
℣. Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitiae, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. Et in capite. Gloria. Et in capite.

In III. Nocturno.

Ant. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus; annuntiate in omnibus populis gloriam ejus.

Ant. Laetamini omnes in Domino: et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Ant. Notum fecit Dominus opus suum: in conspectu gentium revelavit gloriam genitricis suae.

℣. Exaltabo te, Domine. quoniam suscepisti me.
℟. Nec delectasti inimicos meos super me.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio 7.

Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Germani Ep.

In Praesent. Deiparae.

Ave Maria gratia plena, Sanctis sanctior, et coelis excelsior, et Cherubim gloriosior, et Seraphim honorabilior, et super omnem creaturam venerabilior. Ave, columba, quae nobis et fructum fers olivae, et servatorem a spiritali diluvio. ac portum salutis annuntias, cujus pennae deargentatae, et posteriora dorsi in pallore auri sanctissimi et illuminantis Spiritus fulgore irradiantur. Ave amoenissimus et rationalis Dei paradisus, benevolentissima et omnipotenti ejusdem dextra hodie ad orientem plantatus, et ipsi suave olens lilium, et rosam immarcescibilem germinans in eorum medelam, qui pestiferam animaeque exitialem amaritudinem mortis ad occidentem ebiberant: paradisus, in quo ad veritatis agnitionem lignum vivificum efflorescit, e quo qui gustaverint immortalitatem consequuntur. Ave, sacrosancte aedificatum, immaculatum purissimumque Dei summi Regis palatium, ejusdem Dei Regis magnificentia circum ornatum, omnesque hospitio recipiens, ac mysticis reficiens deliciis; in quo non manufactus et vario decore nitens situs est spiritualis sponsi thalamus: in quo Verbum errantem humanam stirpem sibi desponsavit, ut eos, qui voluntate propria extorres facti fuerant, Patri reconciliaret.

℟. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus; * Emissiones tuae paradisus o Maria.
℣. Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. Emissiones tuae.

Lectio 8.

Ave Dei mons praepinguis et umbrosus, in quo enutritus agnus rationalis peccata atque infirmitates nostras portavit: mons, e quo devolutus ille, nulla manu praecisus lapis, contrivit aras idolorum, et factus est in caput anguli, mirabilis in oculis nostris. Ave sanctus Dei thronus, divinum donarium, domus gloriae, perpulchrum or-

namentum, cimelium electum, et totius orbis propitiatorium, coelumque Dei gloriam enarrans. Ave urna ex puro auro conflata, et suavissimam animarum nostrarum dulcedinem, Christum scilicet, qui manna est, continens. O purissima et omni laude et obsequio dignissima Virgo Deo dicatum donarium omni creaturum conditioni praecellens, terra non secta, inaratus ager, vitis floridissima, fons aquas effundens, virgo generans; et mater viri nescia, innocentiae thesaurus absconditus, et sanctimoniae decus; acceptissimis tuis ac materna auctoritate validis precibus ad Dominum ac Deum omnium conditorem Filium tuum ex te sine Patre genitum ecclesiastici ordinis gubernacula fac dirigas, et ad portum tranquillum perducas.

℟. Magnificat anima mea Dominum; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio 9.

Sacerdotes justitia, et probatae, immaculatae ac sincerae fidei exultatione splendissime induito. Orthodoxis Principibus, qui prae omni purpurae aut auri splendore, et prae margaritis ac lapidibus pretiosis, te nacti sunt diadema et indumentum ac firmissimum regni sui ornamentum, in tranquillo ac prospero statu scêptra dirige. Male fidas nationes in te ac Deum ex te genitum blasphemantes, eorum pedibus sternens subjicito: subjectumque populum, ut secundum Dei praeceptum in suavi obedientiae obsequio perseveret, confirmato. Tuam hanc civitatem, quae te tanquam turrim ac fundamentum habet, victoriae triumphis coronato, et fortitudine circumcingens custodito Dei habitationem, templi decorem semper conservato; laudatores tuos ab omni discrimine et animi angore exime; captivis redemptionem tribuito; peregrinis tecto, et quovis praesidio destitutis, solamen te exhibe. Universo mundo au-

xiliatricem manum tuam porrige, ut in laetitia et exultatione solemnitates tuas simul cum ista, quam modo celebramus, festivitate splendidissimo exitu transigamus, in Christo Jesu universorum Rege ac vero Deo nostro, cui gloria et fortitudo una cum sancto vitaeque principio Patre, et coaeterno et consubstantiali et conregnante Spiritu, nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

Te Deum.

Ad Laudes
et per horas.

Ant. Tota pulchra es Maria, et macula originalis non est in te.

Psalm. Dominus regnavit. *Cum reliquis de Dominica.*

Ant. Vestimentum tuum candidum quasi nix, et facies tua sicut sol.

Ant. Tu gloria Jerusalem, tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri.

Ant. Benedicta es tu, Virgo Maria, a Domino Deo excelso prae omnibus mulieribus super terram.

Ant. Trahe nos Virgo immaculata, post te curremus in odorem unguentorum tuorum.

Capitulum. *Prov, 8. c.*

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi et ego jam concepta eram.

Hymnus.

O gloriosa virginum
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.
Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent ut astro flebiles,
Coeli recludis cardines.
Tu Regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem
Gentes redemptae plaudite.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula.
Amen.

℣. Immaculata Conceptio

est hodie Sanctae Mariae Virginis.

℟. Quae serpentis caput virgineo pede contrivit.

Ad Benedictus Ant. Ait Dominus Deus ad serpentem: inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparasti; quaesumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui praevisa, eam ab omni labe praeservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas. Per eumdem Dominum.

Fit comm. Feriae.

Ad Primam.

In ℟. brevi dicitur. ℣. Qui natus es de Maria Virgine, *etiam per totam Octavam.*

Ad Tertiam.

Ant. Vestimentum tuum.

Capitulum ut ad Laudes.

℟. *br.* Deus omnipotens * Praecinxit me virtute. Deus omnipotens.

℣. Et posuit immaculatam viam meam. Praecinxit. Gloria Patri. Deus omnipotens.

℣. In hoc cognovi quoniam voluisti me.

℟. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Ad Sextam.

Ant. Tu gloria Jerusalem.

Capitul. Ezech. 44.

Porta haec clausa erit, non aperietur, et vir non intrabit per eam, quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam: eritque clausa Principi. Princeps ipse sedebit in ea.

℟. *br.* In hoc cognovi, * Quoniam voluisti me. In hoc cognovi.

℣. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me. Quoniam voluisti. Gloria Patri. In hoc cognovi.

℣. Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me.

℟. Nec delectasti inimicos meos super me.

Ad Nonam.

Ant. Trahe nos.

Capitul. Apoc. 12.

Signum magnum apparuit in coelo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

℟. *br.* Exaltabo te Domine * Quoniam suscepisti me. Exaltabo.
℣. Nec delectasti inimicos meos super me. Quoniam. Gloria Patri. Exaltabo.
℣. Immaculata Conceptio tua Dei Genitrix Virgo.
℟. Gaudium annuntiavit universo mundo.

In II. Vesp. Omnia ut in primis.

Ad Magnificat. Ant.

Hodie egressa est virga de radice Jesse: hodie sine ulla peccati labe concepta est Maria: hodie contritum est ab ea caput serpentis antiqui. Alleluja.

Et fit com. Feriae.

In officio votivo per annum (ubi concessum est) omissa antiphona praecedenti, dicatur sequens.

Ad Magnificat. Ant.

Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam Immaculatam Conceptionem.

Die 9. Decembris.

Secunda die infr. Octavam Immaculatae Concept. B. M. V.

Omnia ut in Festo, praeter lectiones, quae dicuntur infra.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Noturno.

Ex Bulla Dogmatica Pii Papae Noni.

Lectio 4.

Ineffabilis Deus, cujus viae misericordia et veritas, cujus voluntas omnipotentia, et cujus sapientia attingit a fine usque ad finem fortiter, et disponit omnia

suaviter, cum ab omni aeternitate praeviderit luctuosissimam totius humani generis ruinam ex Adami transgressione derivandam, atque in mysterio a saeculis abscondito primum suae bonitatis opus decrevit per Verbi incarnationem sacramento occultiore complere, ut contra misericors suum propositum homo diabolicae iniquitatis versutia actus in culpam non periret, et quod in primo Adamo casurum erat, in secundo felicius erigeretur, ab initio et ante saecula Unigenito Filio suo Matrem, ex qua caro factus in beata temporum plenitudine nasceretur, elegit atque ordinavit, tantoque prae creaturis universis est prosequutus amore, ut in illa una sibi propensissima voluntate complacuerit.

℟. Ego ex ore Altisimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam: ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

℣. Deus enim creavit me in justitia et apprehendit manum meam, et servavit me. Nondum.

Lectio 5.

Quapropter illam longe ante omnes angelicos spiritus, cunctosque Sanctos coelestium omnium charismatum copia de thesauro Divinitatis deprompta ita mirifice cumulavit, ut Ipsa ab omni prorsus peccati labe semper libera, ac tota pulchra et perfecta eam innocentiae et sanctitatis plenitudinem prae se ferret, qua major sub Deo nullatenus intelligitur, et quam praeter Deum nemo assequi cogitando potest. Et quidem decebat omnino, ut perfectissimae sanctitatis splendoribus semper ornata fulgeret, ac vel ab ipsa originalis culpae labe plane immunis amplissimum de antiquo serpente triumphum referret tam venerabilis mater, cui Deus Pater unicum Filium suum, quem de corde suo aequalem sibi genitum, tamquam seipsum diligit, ita dare disposuit, ut naturaliter esset unus idemque communis Dei Patris et Virginis Filius.

℟. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est

lucis aeternae et speculum sine macula.

℣. Est enim haec speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. Candor est.

Lectio 6.

Quam originalem augustae Virginis innocentiam cum admirabili ejusdem sanctitate praecelsaque Dei Matris dignitate omnino cohaerentem catholica Ecclesia, quae a Sancto semper edocta Spiritu columna est ac firmamentem veritatis, tamquam doctrinam possidens divinitus acceptam, et coelestis revelationis deposito comprehensam multiplici continenter ratione, splendidisque factis magis in dies explicare, proponere ac favore nunquam destitit. Hanc enim doctrinam ab antiquissimis temporibus vigentem, ac fidelium animis penitus insitam, et sacrorum Antistitum curis studiisque per catholicum orbem mirifice propagatam, ipsa Ecclesia luculentissime significavit, cum ejusdem Virginis Conceptionem publico fidelium cultui ac venerationi proponere non dubitavit. Quo illustri quidem facto ipsius Virginis Conceptionem veluti singularem, miram et a reliquorum hominum primordiis longissime secretam, et omnino sanctam colendam exhibuit, cum Ecclesia nonnisi de Sanctis dies festos concelebret.

℟. Signum magnum apparuit in coelo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

℣. Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitiae, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. Et in capite. Gloria. Et in capite.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio 7.

Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de

domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua. Homilia S. Sophronii Episcopi.

Homil. in Deiparae Annuntiat.

Quid missus beatus ille Angelus ad Virginem integerrimam dicit? Aut quomodo faustissimum hoc nuntium ipsi defert? Ave gratia plena, Dominus tecum. A gaudio incipit eam alloqui ille gaudii nuntius. Noverat enim et plane sciebat, nuntium illud suum universis hominibus atque omnibus pariter creaturis gaudium parare, et quoslibet a quibuscumque dolores expellere; noverat, ex divina hujus mysterii cognitione mundum lumine collustrari; noverat, erroris disjici caliginem; noverat, retundi mortis aculeum; noverat, vim corruptionis infringi; noverat, inferno victoriam auferri; noverat salutem perdito affulgere homini, qui horum malorum jugo jamdiu premebatur, ex quo scilicet a paradisi deliciis expulsus, et a beato illo domicilio ejectus fuerat. Propterea legationis suae exordium a gaudio ducit; propterea sermonibus suis gaudii voces praemittit; propterea faustis hisce nuntiis gaudium antecedit, utpote quae omnibus credentibus gaudio futura erant.

℟. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus: * Emissiones tuae paradisus o Maria.

℣. Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. Emissiones tuae.

Lectio 8.

Et sane par omnino erat, ut divina gaudii denuntiatio a sermonibus verbisque gaudium elicientibus sumeret initium. Propterea enim et angelus gaudium ante omnia renuntiat, quia faustae legationis suae non ignorat exitum, ac probe novit colloquium quod habebatur, in totius mundi gaudium manifeste esse cessurum. Et profecto quonam gaudium, aut quaenam reperiri potest jucunditas, quam non longe excedat alloquium ad Virginem illam beatam ac gaudii pa-

rentem habitum? Gaude, o supercoelestis gaudii Genitrix. Gaude, o sublimissimi gaudii nutrix. Gaude, o salutaris gaudii sedes princeps. Gaude, o immortalis gaudii auctrix. Gaude, o ineffabilis gaudii mysticum diversorium. Gaude, o indeficientis gaudii fons beatissime. Gaude, o gaudii aeterni deiferum cimelium. Gaude, o vivificantis gaudii arbor virentissima. Gaude, o innupta Dei Mater. Gaude, o Virgo post partum integerrima. Gaude, o spectaculum prae mirabilibus omnibus summe admirandum.

℟. Magnificat anima mea Dominum; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.
℣. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio 9.

Quisnam tuum eloqui splendorem poterit? Quisnam portentum, quod ipsa es, enarrare verbis audeat? Quisnam magnificentiam tuam effari se posse confidet? Tu hominum exornasti naturam; tu Angelorum ordines superasti; tu fulgores Archangelorum obtenebrasti; tu sublimes Thronorum sedes infra te ostendisti; tu altitudinem Dominationum depressisti; tu Principatuum ducatibus praecucurristi; tu enervasti fortitudinem Potestatum; tu ipsis Virtutibus potentior virtus prodiisti; tu Cherubim oculatissimum visum terrestribus oculis vicisti; tu Seraphim sex alas habentium volatus animae pennis divinitus agitatis transvolasti: tu denique omnem creaturam longe transgressa es; quippe quae prae omni creatura enituisti puritate; et omnium creaturam conditorem in te excepisti; ipsumque et sinu tuo gestasti, et genuisti; et sola ex omnibus creaturis Dei mater effecta es.

Te Deum.

In Laudibus fit commemoratio Feriae.

Die sequenti X. Decembris, ubi celebratur festum Translationis Almae Domus Lauretanae B. M. V., omittitur Commem. Octa-

vae in utrisque Vesp. et Laud.

Secus fit de Tertia Die infra Octavam.

Die 10. Decembris.

Tertia die infra Octavam Immaculatae Concept. B. M. V.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Ex Bulla Dogmatica Pii Papae Noni.

Lectio 4.

Ipsissima verba, quibus divinae Scripturae de increata Sapientia loquuntur, ejusque sempiternas origines repraesentant, consuevit (Ecclesia) tum in ecclesiasticis officiis, tum in sacrosancta Liturgia adhibere et ad illius Virginis primordia transferre, quae uno eodemque decreto cum divinae Sapientiae incarnatione fuerant praestituta. Quamvis autem haec omnia penes fideles ubique prope recepta ostendant, quo studio ejusmodi de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam ipsa quoque Romana Ecclesia omnium Ecclesiarum mater et magistra fuerit prosequuta, tamen illustria hujus Ecclesiae facta digna plane sunt, quae nominatim recenseantur, cum tanta sit ejusdem Ecclesiae dignitas atque auctoritas, quanta illi omnino debetur, quae est catholicae veritatis et unitatis centrum, in qua solum inviolabiliter fuit custodita Religio, et ex qua traducem fidei reliquae omnes Ecclesiae mutuentur oportet.

℟. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam: ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.
℣. Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. Nondum.

Lectio 5.

Itaque eadem Romana Ecclesia nihil potius habuit, quam eloquentissimis quibusque modis Immaculatam Virginis Conceptionem, e-

jusque cultum et doctrinam asserere, tueri, promovere et vindicare. Enim vero Praedecessores Nostri vehementer gloriati sunt Apostolica sua auctoritate Festum Conceptionis in Romana Ecclesia instituere, ac proprio Officio, propriaque Missa, quibus praerogativa immunitatis ab haereditaria labe manifestissime asserebatur, augere, honestare et cultum jam institutum omni ope promovere, amplificare, sive erogatis indulgentiis, sive facultate tributa civitatibus, provinciis regnisque, ut Deiparam sub titulo Immaculatae Conceptionis patronam sibi deligerent, sive comprobatis Sodalitatibus, Congregationibus, Religiosisque Familiis ad Immaculatae Conceptionis honorem institutis sive laudibus eorum pietati delatis, qui monasteria, xenodochia, altaria, templa sub Immaculati Conceptus titulo erexerint, aut sacramenti religione interposita Immaculatam Deiparae Conceptionem strenue propugnare spoponderint.

℟. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis aeternae et speculum sine macula.

℣. Est enim haec speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. Candor est.

Lectio 6.

Insuper summopere laetati sunt decernere Conceptionis Festum ab omni Ecclesia esse habendum eodem censu ac numero quo Festum Nativitatis, idemque Conceptionis Festum cum octava ab universa Ecclesia celebrandum, et ab omnibus inter ea quae praecepta sunt, sancte colendum, ac Pontificiam Capellam in Patriarchali Nostra Liberiana Basilica die Virginis Conceptionis sacro quotannis esse peragendam. Atque exoptante in fidelium animis quotidie magis fovere hanc de Immaculata Deiparae Conceptione doctrinam, eorumque pietatem excitare ad ipsam Virginem sine labe originali conceptam colendam et venerandam, gavisi sunt quam libentissime facultatem tribuere, ut in Lauretanis Litaniis, et in

ipsa Missae Praefatione Immaculatus ejusdem Virginis proclamaretur Conceptus, atque adeo lex credendi ipsa supplicandi lege statueretur.

℟. Signum magnum apparuit in coelo: Mulier amicta sole, ut luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

℣. Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitiae, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. Et in capite. Gloria. Et in capite.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio 7.

Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homil. II. super Missus.

Laetare, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exulta, qui sicut omnium parentes, ita omnium fuistis peremptores; et quod infelicius est, prius peremptores quam parentes. Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali filia; sed illa amplius de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir, quid causetur adversus foeminam; qui utique, dum se imprudenter excusare conaretur, crudeliter illam accusare non cunctatus est, dicens; Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Propterea curre, Eva, ad Mariam; curre mater ad filiam; filia pro matre respondeat; ipsa matris opprobrium auferat; ipsa patri pro matre satisfaciat: quia ecce si vir cecidit per foeminam jam

non erigitur nisi per foeminam.

℟. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus; * Emissiones tuae paradisus o Maria.

℣. Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. Emissiones tuae.

Lectio 8.

Quid dicebas o Adam? Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Verba malitiae sunt haec, quibus magis augeas quam deleas culpam. Verum tamen Sapientia vicit malitiam, cum occasionem veniae, quam a te Deus interrogando elicere tentavit, sed non potuit, in thesauro indeficientis suae pietatis invenit. Redditur nempe foemina pro foemina, prudens pro fatua; humilis pro superba, quae pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitae, et pro venenoso cibo illo amaritudinis dulcedinem pariat fructus aeterni. Muta ergo iniquae excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic: Domine, mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitae, et comedi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O foeminam singulariter venerandam, super omnes foeminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem.

℟. Magnificat anima mea Dominum; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio 9.

Quam tibi aliam praedixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait: inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dubitas, quod de Maria dixerit, audi quod sequitur: ipsa conteret caput tuum. Cui haec servata victoria est, nisi Mariae? Ipsa procul dubio caput contrivit venenatum, quae omnimodam suggestionem

tam de carnis illecebra, quam de mentis superbia deduxit ad nihilum. Quam vero aliam Salomon requirebat, cum dicebat: Mulierem fortem quis inveniet? Noverat quippe vir sapiens hujus sexus infirmitatem, fragile corpus, lubricam mentem. Qui tamen et Deum legerat promisisse, et ita videbat congruere, ut qui vicerat per foeminam, vinceretur per ipsam, vehementer admirans ajebat: Mulierem fortem quis inveniet? Quod est dicere: si ita de manu foeminae pendet et nostra omnium salus, et innocentiae restitutio, et de hoste victoria: fortis omnino necesse est ut provideatur, quae ad tantum opus possit esse idonea.

De Deum.

In Laudibus fit Commemoratio Fer. et S. Melch. Pp.

Vesperae a capitulo de S. Damaso Papa et Conf. cum commemorat. Octavae et Feriae.

Die 11. Decembris.

Officio et Missae S. Damasi P. C. addatur commemoratio Immaculatae Conceptionis, et Feriae.

Die 12. Decembris.

Quinta Die infra Octavam Immaculatae Concept. B. M. V.

In I Nocturno.

Lect. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Ex Bulla Dogmatica Pii Papae Noni.

Lectio 4.

Quoniam quae ad cultum pertinent, intimo plane vinculo cum ejusdem objecto conserta sunt, neque rata et fixa manere possunt, si illud anceps sit et in ambiguo versetur, idcirco Decessores Nostri Romani Pontifices omni cura Conceptionis cultum amplificantes, illius etiam objectum ac doctrinam declarare, et inculcare impensissime studuerunt. Etenim clare aperteque docuere, festum agi de Virginis Conceptione, atque uti falsam et ab Ecclesiae mente alienissimam proscripserunt illorum opinionem, qui non

Conceptionem ipsam, sed sanctificationem ab Ecclesia coli arbitrarentur et affirmarent.

℟. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam: ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

℣. Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. Nondum.

Lectio 5.

Neque mitius cum iis agendum esse existimarunt, qui ad labefactandam de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam, excogitato inter primum atque alterum Conceptionis instans et momentum discrimine, asserebant, celebrari quidem Conceptionem, sed non pro primo instanti atque momento. Ipsi namque Praedecessores Nostri suarum partium esse duxerunt, et beatissimae Virginis Conceptionis Festum, et Conceptionem pro primo instanti tamquam verum cultus objectum omni studio tueri ac propugnare. Hinc decretoria plane verba, quibus Alexander Septimus Decessor Noster sinceram Ecclesiae mentem declaravit, inquiens: Sane vetus est Christifidelium erga ejus beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas sentientium ejus animam in primo instanti creationis atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Jesu Christi ejus Filii humani generis Redemptoris, a macula peccati originalis praeservatam immunem, atque in hoc sensu ejus Conceptionis festivitatem solemni ritu colentium et cebrantium.

℟. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis aeternae et speculum sine macula.

℣. Est enim haec speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. Candor est.

Lectio 6.

Atque illud in primis solemne quoque fuit iisdem Decessoribus Nostris doctrinam de Immaculata Dei Matris Conceptione sar-

tam tectamque omni cura, studio et contentione tueri. Etenim non solum nullatenus passi sunt, ipsam doctrinam quovis modo a quopiam notari atque traduci, verum etiam longe ulterius progressi, perspicuis declarationibus iteratisque vicibus edixerunt: Doctrinam, qua Immaculatam Virginis Conceptionem profitemur, esse, suoque merito haberi cum ecclesiastico cultu plane consonam, eamque veterem, ac prope universalem et ejusmodi, quam Romana Ecclesia sibi fovendam tuendamque susceperit, atque omnino dignam quae in sacra ipsa Liturgia, solemnioribusque precibus usurparetur. Neque his contenti, ut ipsa de Immaculato Virginis Conceptu doctrina inviolata persisteret, opinionem huic doctrinae adversam, sive publice sive privatam, defendi posse severissime prohibuere, eamque multiplici veluti vulnere confectam esset voluerunt.

℟. Signum magnum apparuit in coelo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

℣. Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitiae, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. Et in capite. Gloria. Et in capite.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio 7.

Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Tharasii Episcopi.

De Praesentat. Deiparae.

Quibus de laudibus cumulabimus Maria? O puella immaculata; o virgo impolluta; o mulierum ornamentum, filiarum nitor! O Mater Virgo sancta, tu benedicta inter mulieres; tu celebrata propter innocentiam; tu obsignata vir-

ginitate. Tu Adami maledicti expiatio: tu debiti Evae solutio. Tu Abelis purissima oblatio; primogenitorum delectus; immaculatum sacrificium. Tu Enos in Deum spes non pudore suffusa; tu Enoch inita gratia et in securam vitam migratio. Tu Noe arca, et secundae regenerationis apud Deum conciliatio. Tu regni et Sacerdotii Melchisedech perillustris splendor; tu Abrahami firma fiducia et promissionis futurae posteritatis obsequens fides. Tu Isaac novum Sacrificium et rationale holocaustum; tu Jacob in scalam adscensus causa, et foecunditatis in duodecim tribus permanentis expressio nobilissima. Tu Judae apparuisti secundum stirpem filia; tu Josephi pudicitia et veteris Aegypti, nimirum Synagogae Judaeorum eversio, o Immaculuta! Tu Moysis ejusdemque Legislatoris liber divinitus concinnatus, in quo scriptum est Sacramentum regenerationis, et divinis digitis insculpta in tabulis lex est tamquam in monte Sina, ubi novus Israel ab intelligibilium Aegyptiorum servitute vindicabitur quemadmodum antiquus populus in solitudine manna et aqua de petra satiatus est, petra autem erat Christus e tuo gremio proditurus tanquam Sponsus de thalamo. Tu Aaronis virga florescens; tu es Davidis filia fimbriis aureis circumvestita vario ornatu nitescens.

℟. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus; * Emissiones tuae paradisus o Maria.

℣. Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. Emissiones tuae.

Lectio 8.

Tu es Prophetarum speculum, et rerum ab illis praenuntiatarum exitus. Te enixe Ezechiel vaticinans appellavit portam clausam, per quam nemo hominum umquam transibit nisi Dominus Deus solus, et portam clausam conservabit. Te Isaias ille in primis grandiloquus praenuntiat virgam Jesse, ex quo flos Christus orietur, et fruticibus vitiorum exstirpatis

radicitus, plantas divinae cognitionis in agro inseret. Te Jeremias praemonstravit inquiens: ecce dies venient, dicit Dominus, et feriam domui Israel et domui Judae foedus novum, quod constitui cum patribus eorum, ita significans adventum ortumque filii tui, et populum gentium vocans ad Deum adorandum inde usque a finibus terrae. Te etiam Daniel vir desideriorum proclamavit montem ingentem, e quo Christus lapis angularis abscindetur, et simulacrum multiformis serpentis ruina atque exitio dissipabit. Te honoro aquam immaculatam, de praedico gratia plenam, te cano Dei habitationem puram et immaculatam. Et sane ubi abundavit delictum, superabundavit gratia. Per mulierem mortem lucrati sumus, per mulierem universa ipse rursus instaurabit. Per serpentem cibum accepimus amari saporis, per ipsum vero rursum vescemur cibo immortalitatis. Prima parens Eva Cainum in lucem edidit invidiae et nequitiae principem; unigenitus Filius tuus erit primogenitus vitae et resurrectionis. O inauditum prodigium! O admirandam novitatem! O Sapientiam nullis verbis coaequandam!

℟. Magnificat anima mea Dominum; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.
℣. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio 9.

Nos autem populus Dei, gens sancta, congregatio acceptabilis, filii columbae, soboles gratiae in hac Virginis celebritate puris animis, impollutis labiis, multisonis linguis hymnos suavidicos extollamus. Illustre hoc festum, principem solemnitatem angelis laetam et hominum praedicatione dignissimam prouti par est venerantes illud Ave Gabrielis cum reverentia et gaudio sancto conclamemus. Ave delicium Patris, per quam ad ultimos terrae fines Dei cognitio manavit. Ave Filii domicilium, de qua ille carne indutus prodivit. Ave Sancti Spiri-

tus habitaculum ineffabile. Ave sanctior Cherubim; ave gloriosior Seraphim: ave coelo latior; ave sole splendidior; ave luna micantior; ave multiplex astrorum nitor; ave levis nubes, quae coelestem pluviam inspergis. Ave aura sancta, quae spiritum malitiae a terra dissipasti. Ave nobile praeconium Prophetarum; ave Apostolorum auditus per totum orbem sonus; ave Martyrum excellens confessio; ave Patriarcharum laudatissima praedicatio; ave Sanctorum summum ornamentum. Ave causa salutis omnium mortalium; ave regina pacis conciliatrix; ave matrum splendor immaculatus. Ave mediatrix omnium, qui sub coelo sunt; ave totius orbis reparatio; ave gratia plena, Dominus tecum, qui ante te, et ex te, et nobiscum. Ipsi laus cum Patre et Sanctissimo et vivifico Spiritu, nunc et semper, et in infinita saecula saeculorum. Amen.

Te Deum.

In Laud. comm. Feriae. Vesp. de S. Lucia V. M. cum comm. Octavae et Feriae.

Die 13. Decembris.

Officio et Missae S. Luciae V. et M. addantur commemorationes Immaculat. Conceptionis et Feriae.

Die 14. Decembris.

Septima die infra Octavam Immaculatae Concept. B. M. V.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occ. Si autem hac die occurrat Feria IV. Quatuor Temporum, Lectiones primi Nocturni leguntur de Parabolis Salomonis Ego Sapientia, *ut in Festis B. M. V. per annum.*

In II. Nocturno.

Ex Bulla Dogmatica Pii Papae Noni.

Lectio 4.

Omnes norunt, quanto studio haec de Immaculata Deiparae Virginis Conceptione doctrina a spectatissimis religiosis Familiis et celebrioribus Theologicis Academiis, ac praestantis-

simis divinarum rerum scientia Doctoribus fuerit tradita, asserta ac propugnata. Omnes pariter norunt, quantopere solliciti fuerint Sacrorum Antistites vel in ipsis ecclesiasticis conventibus palam publiceque profiteri, sanctissimam Dei Genitricem Virginem Mariam ob praevisa Christi Domini Redemptoris merita nunquam originali subjacuisse peccato, sed praeservatam omnino fuisse ab originis labe, et idcirco sublimiori modo redemptam. Quibus illud profecto gravissimum et omnino maximum accedit, ipsam quoque Tridentinam Synodum, cum dogmaticum de peccato originali ederet decretum, quo juxta sacrarum Scripturarum sanctorumque Patrum ac probatissimorum Conciliorum testimonia, statuit ac definivit: Omnes homines nasci originali culpa infectos; tamen solemniter declarasse: Non esse suae intentionis, in decreto ipso tantaque definitionis amplitudine comprehendere beatam et Immaculatam Virginem Dei Genitricem Mariam. Hac enim declaratione Tridentini Patres, ipsam beatissimam Virginem ab originali labe solutam, pro rerum temporumque adjunctis, satis innuerunt, atque adeo perspicue significarunt, nihil ex divinis Literis, nihil ex traditione, Patrumque auctoritate rite afferri posse, quod tantae Virginis praerogativae quovis modo refragetur.

℟. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam: ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.
℣. Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. Nondum.

Lectio 5.

Et re quidem vera hanc de Immaculata beatissimae Virginis Conceptione doctrinam quotidie magis gravissimo Ecclesiae sensu, magisterio, studio, scientia ac sapientia tam splendide explicatam, declaratam, confirmatam et apud omnes catholici orbis populos ac nationes mirandum in modum propagatam, in ipsa

Ecclesia semper extitisse veluti a majoribus acceptam, ac revelatae doctrinae charactere insignitam, illustria venerandae antiquitatis Ecclesiae Orientalis et Occidentalis monumenta validissime testantur. Equidem Patres Ecclesiaeque Scriptores, coelestibus edocti eloquiis, nihil antiquius habuere, quam in libris ad explicandas Scripturas, vindicanda dogmatica, erudiendosque fideles elucubratis, summam Virginis sanctitatem, dignitatem, atque ab omni peccati labe integritatem, ejusque praeclaram de teterrimo humani generis hoste victoriam, multis mirisque modis certatim praedicare atque efferre.

℟. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis aeternae et speculum sine macula.
℣. Est enim haec speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. Candor est.

Lectio 6.

Quapropter enarrantes verba, quibus Deus praeparata renovandis mortalibus suae pietatis remedia inter ipsa mundi primordia praenuntians; et deceptoris serpentis retudit audaciam et nostri generis spem mirifice erexit inquiens: Inimicitias ponam inter te et mulierem et semen tuum et semen illius, docuere: divino hoc oraculo clare aperteque demonstratum fuisse misericordem humani generis Redemptorem, scilicet Unigenitum Dei Filium Christum Jesum ac designatam beatissimam Ejus Matrem Virginem Mariam, ac simul ipsissimas utriusque contra diabolum inimicitias insigniter expressas. Quocirca sicut Christus Dei hominumque mediator, humana assumpta natura, delens quod adversus nos erat chirographum decreti, illud cruci triumphator affixit, sic sanctissima Virgo, arctissimo et indissolubili vinculo cum Eo conjuncta, una cum Illo et per Illum, sempiternas contra venosum serpentem inimicitias exercens ac de ipso plenissime triumphans, illius caput immaculato pede contrivit.

℟. Signum magnum appa-

ruit in coelo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

℣. Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitiae, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. Et in capite. Gloria. Et in capite.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio 7.

Cap. 4.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Sophronii Episcopi.

Homil. in Deiparae Annuntiat.

Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam Evae maledictionem in benedictionem commutasti; quoniam Adam, qui prius jacebat execratione perculsus, ut per te benediceretur, efficisti. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam benedictio Patris per te affulsit hominibus, eosque a veteri maledicto liberavit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia per te progenitores tui salutem inveniunt; tu siquidem genitura es Servatorem, qui divinam ipsis salutem comparabit. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam sine semine eum protulisti fructum, qui benedictionem terrarum orbi elargitur, ipsumque a maledictione spinas germinante redimit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia mulier naturali conditione cum sis, Dei tamen Genitrix reipsa fies. Etenim si qui ex te nasciturus est, secundum veritatem Deus est incarnatus, ipsa jure meritoque diceris Deipara, quippe quae Deum verissime paris.

℟. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus; * Emissiones tuae paradisus o Maria.

℣. Aperi mihi soror mea,

amica mea, columba mea, immaculata mea. Emissiones tuae.

Lectio 8.

Ne timeas Maria, invenisti enim apud Deum gratiam perire nesciam; invenisti apud Deum gratiam prae qualibet eximiam; invenisti apud Deum gratiam omnibus votis expetendam; invenisti apud Deum gratiam omnium gratiarum splendidissimam; invenisti apud Deum gratiam nunquam elanguentem; invenisti apud Deum gratiam, quae te salvam praestet: invenisti apud Deum gratiam, quae nullo impetu quatiatur; invenisti apud Deum gratiam plane invictam; invenisti apud Deum gratiam perenniter duraturam. Et alii quidem iique plures ante te eximia sanctitate floruerunt: sed nemini, quemadmodum tibi, plena gratia impertita est; nemo sicut tu, ad tantum magnificentiae est evectus: nemo, sicut tu, purificante gratia praeoccupatus est; nemo, sicut tu, coelesti lumine refulsit; nemo, sicut tu, prae omni celsitudine exaltatus est.

℟. Magnificat anima mea Dominum; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.
℣. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio 9.

Et merito quidem; nemo enim, sicut tu, ad Deum tam prope accessit; nemo, sicut tu, Dei donis ditatus est; nemo, sicut tu, Dei gratiae particeps fuit. Omnia vincis, quaecumque inter homines emineant; omnia superas munera, quae effusa a Dei largitate in quoslibet dimanaverint. Plus enim omnibus inhabitantis Dei possessione ditescis. Nemo sic in se Deum complecti potuit; nemo potuit sic frui Dei praesentia; nemo dignus est habitus, qui sic per Deum illuminaretur; ac propterea non modo Deum omnium Conditorem ac Dominum in te excepisti, sed eum habes ex te ineffabiliter incarnatum, atque in utero tuo gestatum, et post haec genitum, et universos homi-

nes a paterna condemnatione redimentem, ac salutem, quae nullum finem habitura sit, ipsis elargientem. Et propterea tibi clamavi, atque iterum vehementer clamabo: Ave gratia plena, Dominus tecum; benedicta tu in mulieribus.

Die 15. Decembris.

In Octava Immaculatae Concept. B. M. V. Duplex.

Omnia ut in festo praeter ea, quae sequuntur.

In II. Nocturno.

Ex Bulla Dogmatica Pii Papae Noni.

Lectio 4.

Ab antiquis temporibus Sacrorum Antistites, Ecclesiastici viri, Regulares Ordines ac vel ipsi Imperatores et Reges ab hac Apostolica Sede enixe efflagitarunt, ut Immaculata sanctissimae Dei Genitricis Conceptio veluti catholicae fidei dogma definiretur. Quae postulationes hac nostra quoque aetate iteratae fuerunt, ac potissimum felicis recordationis Gregorio Decimosexto Praedecessori Nostro, ac Nobis ipsis oblatae sunt tum ab Episcopis, tum a Clero Saeculari, tum a Religiosis Familiis, ac summis Principibus et fidelibus populis. Nos itaque singulari animi Nostri gaudio haec omnia probe noscentes, ac serio considerantes, vix dum, licet immeriti, arcano divinae Providentiae consilio ad hanc sublimem Petri Cathedram evecti totius Ecclesiae gubernacula tractanda suscepimus, nihil certe antiquius habuimus, quam pro summa Nostra vel a teneris annis erga sanctissimam Dei Genitricem Virginem Mariam veneratione, pietate et affectu ea omnia peragere, quae adhuc in Ecclesiae votis esse poterant, ut beatissimae Virginis honor augeretur, ejusque praerogativae uberiori luce niterent.

℟. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam: ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

℣. Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit

manum meam, et servavit me. Nondum.

Lectio 5.

Itaque plurimum in Domino confisi advenisse temporum opportunitatem pro Immaculata sanctissimae Dei Genitricis Virginis Mariae Conceptione definienda, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiae sensus, singularis catholicorum Antistitum ac fidelium conspiratio, et insignia Praedecessorum Nostrorum acta et Constitutiones mirifice illustrant atque declarant; rebus omnibus diligentissime perpensis et assiduis fervidisque ad Deum precibus effusis, minime cunctandum Nobis esse censuimus supremo Nostro judicio Immaculatam ipsius Virginis Conceptionem sancire, definire, atque ita pientissimis catholici Orbis desideriis, Nostraeque in ipsam Sanctissimam Virginem pietati satisfacere, ac simul in Ipsa Unigenitum Filium suum Dominum Nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificare, cum in Filium redundet, quidquid honoris et laudis in Matrem impenditur.

℟. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis aeternae et speculum sine macula.
℣. Est enim haec speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. Candor est.

Lectio 6.

Quare postquam nunquam intermisimus in humilitate et jejunio privatas Nostras et publicas Ecclesiae preces Deo Patri per Filium ejus offerre, ut Spiritus Sancti virtute mentem Nostram dirigere et confirmare dignaretur, implorato universae coelestis Curiae praesidio, et advocato cum gemitibus Paraclito Spiritu, eoque sic adspirante; ad honorem Sanctae et individuae Trinitatis, ad decus et ornamentum Virginis Deiparae, ad exaltationem Fidei catholicae et christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, beatorum Apostolorum Petri et Pauli, ac Nostra declaramus, pronuntiamus et definimus: Doctrinam quae tenet bea-

tissimam Virginem Mariam in primo instanti suae Conceptionis fuisse singulari omnipotentis Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Christi Jesu Salvatoris humani generis, ab omni originalis culpae labe praeservatam immunem, esse a Deo revelatam, atque idcirco ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam. Quapropter si qui secus ac a Nobis definitum est, quod Deus avertat, praesumpserint corde sentire, ii noverint ac porro sciant, se proprio judicio condemnatos, naufragium circa fidem passos esse, et ab unitate Ecclesiae defecisse.

℟. Signum magnum apparuit in coelo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

℣. Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitiae, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. Et in capite. Gloria. Et in capite.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio 7.

Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Hom. S. Epiphanii Ep.

Orat. de Laud. S. Mariae Deiparae.

Quid dicam, aut quid proloquar de praeclara et Sancta Virgine? Solo enim Deo excepto cunctis superior existit; natura formosior est ipsis Cherubim, et omni exercitu Angelico: cui praedicandae coelestis ac terrena lingua minime sufficit, imo vero nec Angelorum. O Beata Virgo, columba pura et Sponsa coelestis Maria, coelum, templum, et thronus Divinitatis, quae coruscantem in coelo et in terra solem

habes Christum! Nubes lucida, quae fulgur de coelo lucidissimum ad illuminandum mundum deduxisti Christum. Ave gratia plena, Porta Coelorum, de qua in Canticis Propheta in decursu orationis plane et aperte proloquitur inclamans: Hortus conclusus soror mea Sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

℟. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus: * Emissiones tuae paradisus o Maria.

℣. Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. Emissiones tuae.

Lectio 8.

Virgo est lilium immaculatum, quae rosam immarcescibilem genuit Christum. O Sancta, Deipara, Ovis Immaculata, quae Verbum ex te incarnatum Agnum Christum peperisti! O Virgo Sanctissima, quae exercitus angelorum in stuporem deduxisti! Stupendum est miraculum in coelis, mulier amicta sole, gestans lucem in ulnis: stupendum miraculum in coelis thalamus Virginis habens Filium Dei: stupendum miraculum in coelis, Dominus Angelorum infans Virginis effectus est. Angeli accusabant Evam, nunc vero Mariam gloria prosequuntur, quae lapsam Evam erexit, et Adamum e paradisio dejectum in coelos misit. Ipsa enim est coeli et terrae mediatrix, quae unionem naturaliter peregit.

℟. Magnificat anima mea Dominum; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio 9.

Gratia Sanctae Virginis est immensa. Hinc Gabriel in primis salutat Virginem, dicens: Ave, gratia plena, quae es splendidum coelum. Ave, gratia plena, multis virtutibus exornata Virgo. Ave, gratia plena, quae es urna aurea continens manna coeleste. Ave, gratia plena, quae sitientes perennis fontis dulcedine

satias. Ave Sanctissima Mater Immaculata, quae genuisti Christum, qui est ante te. Ave purpura regia, quae coeli terraeque Regem induisti. Ave liber incomprehensus, quae Verbum et Filium Patris mundo legendum exhibuisti.

Te Deum.

Officium votivum Immaculatae Conceptionis Beatae Mariae Virginis, quibus locis concessum est a Sancta Sede, ritu semiduplici, paucis exceptis, quae supra adnotata fuerunt, persolvetur ut in Festo. In primo Nocturno Lectiones de Scriptura: in Secundo et Tertio Nocturno Tempore hiemali ut in II. die infra Octavam: Tempore verno ut in III. die infra Octavam: Tempore aestivo ut in V. die infra Octavam: Tempore autumnali ut in VII. die infra Octavam, additis Alleluja tempore Paschali.

Brixinae
die 14. Decembr.

S. Othiliae *Virg. Duplex. maj. Officium de com. Virgin.*

Oratio.

Praesta quaesumus, omnipotens Deus: ut beatae Othiliae Virginis tuae solemnia recensentes, meritis ipsius protegamur, et precibus. Per Dominum.

Lect. 1. Noct. De Virginib.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Othilia Principis Alsatiae filia, caeca nata, visum, dum a S. Erhardo Episcopo baptizaretur, accepit. Hinc per matrem ad Collegium Virginum Palmam Burgundiae oppidum missa, monasticae vitae genus amplexa est, maximeque humilitatis, ac obedientiae virtutibus resplenduit. Ex Burgundia in patriam reversa, vitae sanctimonia permovit patrem, ut in castro Hohenburgo Monialium Monasterium extructum ipsi regendum, commiserit. In quo, cum centum et triginta Virginibus sanctissime praefuisset, ac vitam mira austeritate transegisset, sacrosancto Eucharistiae percepto Viatico, beato fine qui-

vit, circa annum Domini septingentesimum sexagesimum. Ejus sacrum Caput in majori Ecclesia Brixinensi devote colitur, et asservatur.

℟. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.
℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Lectio 5. et 6. de Sermone sancti Ambrosii. Quoniam hodie natalis est Virginis, *ex com. Virginum.*

Lectiones tertii Nocturni de Homil. in Evangel. Simile erit regnum Coelorum decem Virginibus. *de com. Virginum.*

Die 20. Decembris.

Qui dies ex decreto S. R. C. d. d. 6. Aprilis 1865 pro Dioecesi Brixinensi constitutus est.

S. Beati Petri Canisii, S. J., Confessoris.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., praeter ea quae sequuntur.

In Hymno mut. 3. ℣.

Oratio.

Deus, qui ad tuendam Catholicam fidem Beatum Petrum Confessorem tuum virtute et doctrina roborasti; concede propitius, ut ejus exemplis et monitis errantium corda ad salutem resipiscant, et fidelium mentes in veritatis confessione perseverent. Per Dominum etc.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Petrus Canisius Noviomagi in Geldria natus est eo ipso anno, quo Lutherus in Germania, aperta rebellione ab Ecclesia descivit, et Ignatius de Loyola in Hispania, terrestri militia abdicata, ad praeliandum praelia Domini se contulit; Deo nimirum portendente, quos ille posthac adversarios, quem sacrae militiae, ducem esset habiturus. Coloniae Agrippinae, quo studiorum causa concesserat, primus Germanorum So-

cietati Jesu nomen dedit; et sacerdotio auctus, summo populi Coloniensis clerique consensu, ad Georgium Pontificem Leodiensem, et ad Carolum Quintum Augustum adversus Hermannum Archiepiscopum, qui palam haeresim prae se ferebat, legatus est. Ob praeclaram sapientiam et exploratum rerum usum a Cardinali Augustano et a Pontificiis Legatis magnopere expetitus, semel atque iterum Concilio Tridentino interfuit: cujus etiam decreta ex auctoritate Pii Quarti Pontificis Maximi rite per Germaniam promulganda, et in morem inducenda curavit. A Paulo Quarto ad conventum Petricoviensem ire jussus, aliisque a Gregorio Decimotertio legationibus obeundis adhibitus, alacri semper et nunquam fracto a difficultatibus animo, gravissima religionis negotia tractanda suscepit, ac vel inter praesentia vitae discrimina ad exitum feliciter perduxit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio 5.

Divinae gloriae amplificandae intentus, dici vix potest, quot per annos amplius quadraginta labores susceperit, aerumnasque pertulerit. Cunctis fere Germaniae regionibus peragratis, omne hominum genus saluberrimis institutis publice et privatim excoluit; pluresque urbes atque provincias vel ab haereseos contagione defendit, vel haeresi infectas catholicae fidei restituit. In Ratisbonensi et in Augustano conventu Imperii proceres ad jura Ecclesiae tuenda et mores populorum emendandos excitavit: in Vormatiensi insolescentes impietatis magistros ad silentium adegit. Collegium Germanicum, quod Romae constitutum fuerat, omni ope provehere atque amplificare statuit: in academiis sacrarum humanarumque disciplinarum studia, miseran-

dum in modum collapsa, instauravit; contra Centuriatores Magdeburgenses plura egregie conscripsit: et Summam doctrinae christianae, theologorum judicio et publico usu comprobatam, aliaque ad rudiorum institutionem aptissima in vulgus edidit. A sancto Ignatio Germanicae provinciae moderandae praefectus, domos et collegia multis in locis condidit, et evangelicos operarios in omnem Germaniam misit ad errores stirpitus evellendos, serendamque pietatem. Quam ob rem haereticorum malleus et Germaniae apostolus appellatus, et plane dignus habitus est, qui ad tutandam in Germania religionem datus divitus putaretur.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.
℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio 6.

Inter haec precatione crebra, et assidua rerum supernarum commentatione Deo se conjungere solitus erat; quin etiam noctes saepe integras perfusus lacrymis et abducto a sensibus animo orationi dabat. A viris principibus et a quatuor summis Pontificibus magno in honore habitus, adeo de se demisse sentiebat, ut se omnium minimum et diceret et haberet. Viennensem episcopatum, semel, iterum ac tertio recusavit; nec nisi aegerrime adduci potuit, ut illius Ecclesiae procurationem per annum exerceret. Moderatoribus suis obsequentissimus, paratus erat ad ipsorum nutum omnia relinquere, aut aggredi, etiam cum valetudinis et vitae periculo. Virginitatem, quam adolescens Deo voverat, voluntaria sui ipsius coercitione perpetuo sepsit. Demum Friburgi Helvetiorum, ubi plurimum pro Dei gloria et salute animarum desudaverat, migravit ad Deum, duodecimo Calendas Januarii, anno millesimo quingentesimo nonagesimo septimo, aetatis suae septimo supra septuagesimum. Mortuo, tamquam parenti publico, civitas universa

concursu prope incredibili et multis lacrimis parentavit. Sepulchrum ejus prodigiorum fama duobus amplius saeculis tota Germania inclaruit: e quibus quatuor rite probatis, Pius Nonus Pontifex Maximus strenuissimo catholicae veritatis propugnatori coelitum beatorum honores decrevit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam; * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia te vidi.
Gloria Patri.
Quia te vidi.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Nolite timere. *De comm. Conf. non Pont. 2. loco.*

Die 20. Decembris.

B. Hartmanni *Episcopi et Confessoris.*

Duplex minus.

Omnia de Communi Pont. Conf. praeter sequentia.

In 1. Noct. Ll. de S. O.

In II. Nocturno.

Lectio 4.

Hartmannus, in vicinia urbis Passaviensis in Bavaria honestis parentibus natus, a primis annis Canonicis regularibus S. Augustini in Monasterio S. Nicolai prope eamdem urbem litteris et bonis moribus imbuendus traditur. Adulta aetate se Deo per religiosa vota ibidem mancipavit, moxque virtutum laude mirum in modum effloruit. Quum ergo Conradus Archiepiscopus Salisburgensis, Cleri sui mores reformaturus, vivendi normam a S. Augustino praescriptam in ecclesiam suam introducere meditaretur, Hartmannus ab eodem pro operis tam sancti executione delectus, et Ecclesiae Metropolitanae Decanus institutus est. Posito ibidem pietatis fundamento ab eodem Archiepiscopo ad Praeposituram Monasterii Chiemseensis translatus ibi quoque verbo et exemplo

vitam vere apostolicam restauravit, et postmodum S. Leopoldus Austriae Marchio eundem ad regimen claustri Neoburgensis a se recens fundati postulavit.
℟. Inveni David pag. 187.

Lectio 5.

In omni, quo commoratus fuerat, loco tam praeclara virtutum ac prudentiae specimina dedit, ut defuncto Reginberto Ecclesiae Brixinensis Episcopo, communi omnium suffragio in ejus locum adscitus fuerit. Expavit vir Dei, et ne animae suae honor abesset, eamdem in victu frugalitatem et in vestitu modestiam semper retinuit. Ut vero inter Episcopatus curas alendae fovendaeque pietati recessum haberet, prope civitatem Collegium Canonicorum Regularium Neocellense aedificandum curavit, Reginbertum de Saviona ad institutionem permovens, quam ipse multis beneficiis adauxit. Monasterium hoc Canonicis Claustro — Neoburgo adscitis traditum et Ecclesia titulo Dei Genitricis Mariae, cujus Hartmannus singularis semper cultor erat, consecrata fuit. Paucis post annis Richero Ecclesiae Brixinensis Canonico auctor simulque largus adjutor fuit, ut hospitale S. Crucis pro pauperum peregrinantium solatio Brixinae aedificaretur. Friderico primo Imperatori ob egregias virtutes acceptissimus eidem a Confessionibus et consiliis fuit, sed ubi idem Imperator perversis nefariorum fraudibus schismati involvebatur, Hartmannus unacum Archiepiscopo suo Eberhardo legitimo Pontifici Alexandro Tertio adhaerens, nec minis nec promissis ad sequendas alienas partes induci potuit.
℟. Posui adjutorium p. 188.

Lectio 6.

Quum ergo Ecclesiam suam per annos viginti quatuor sanctissime rexisset, et mira haud pauca patrasset, die proxima ante vigiliam Nativitatis Domini, peracta prius humillima peccatorum confessione, oblatoque incruento sacrificio repentina apoplexia correptus piissime obiit anno millesimo centesimo sexagesimo quarto. Corpus ipsius in Ecclesia Cathedrali Brixinensi

ante altare S. Stephani sepultum per Eberhardum II. Archiepiscopum Salisburgensem annis post obitum sexaginta tribus elapsis in locum magis honorificum translatum est, ac demum unacum reliquiis sanctorum Ingenuini et Albuini Episcoporum pariter Brixinensium pretiosae sarcae inclusum fuit. Comprobato postmodum immemorabili cultu inde ab obitu per saecula succedentia illi exhibito Pius Papa Sextus die undecima Februarii anno millesimo septingentesimo quarto concessit, ut a Clero Brixinensi in ejusdem honorem Officium cum Missa recitari valeret.

℟. Iste est, qui ante p. 188.

Die 26. Decembris.

Commemoratio Omnium Ss. Martyrum.

In 1. Vesp.

Ant. Istorum est enim regnum Coelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

℣. Laetamini in Domino et exultate justi.

℟. Et gloriamini omnes recte corde.

Oratio.

Deus, qui nos annua omnium sanctorum Martyrum tuorum Commemoratione laetificas: concede propitius; ut quorum gaudemus meritis accendamur exemplis. Per Dominum nostrum etc.

Ad Laudes.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passebus meliores estis vos.

℣. Exultabunt Sancti in gloria.

℟. Laetabuntur in cubilibus suis.

Oratio ut supra.

In II. Vesperis.

Ant. Gaudent in coelis animae Sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine.

℣. Exultabunt Sancti in gloria.

℟. Laetabuntur in cubilibus suis.

Oratio ut supra.

SUFFRAGIA
DE
PATRONIS CATHEDRALIS
ECCLESIAE BRIXINENSIS
PER ANNUM.

Ad Laudes. *Antiphona.*

Sancti Pontifices, vestri gregis estote memores, et nostro pro Collegio supplicate Domino.

Ad Vesperas. *Antiphona.*

Memoriale vestrum non derelinquetur in saecula: stola enim jucunditatis a Deo vestiti, spes nostra estis, et gloria.

℣. Sacerdotes tui induantur justitiam.

℟. Et Sancti tui exultent.

Oratio.

Propitiare, quaesumus, Domine, nobis famulis tuis per beati Cassiani Martyris tui atque Pontificis, sanctorumque Confessorum tuorum, atque Pontificum Ingenuini et Albuini merita gloriosa, ut eorum pia intercessione ab omnibus protegamur adversis.

II.

PROPRIUM OFFICIORUM

DIOECESIS BRIXINENSIS,

QUAE DIEBUS MOBILIBUS AFFIXA, CERTAM DIEM MENSIS NON HABENT.

Feria III. post Dominicam Septuagesim.

Orationis Domini N. J. Christi in monte oliveti.

Dupl. maj.

Ad Vesp. Ant. Venit Jesus *cum rel. de Laud.*

Psal. Dixit Dominus *cum reliquis de Dominica, et loco ultimi Psal.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capit. Matth. 26.

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate, et orate, ut non intretis in tentationem.

Hymnus.

Aspice ut Verbum Patris a supernis,
Sedibus clemens et amore flagrans,
Perditis culpa genitis mederi
Pergit Adami.
Flebilem mundi miserans ruinam,
Et volens nostros reparare casus
Orat, et prona veniam precatur
Fronte Magister.
Fluctuat secum tot acerba volvens:

Hunc, ait supplex, calicem doloris,
Mi Pater transfer; tua sed voluntas
Non mea fiat.
Cum premat tristis pavor ima cordis,
Deficit languens Dominus; per artus
Sanguinus sudor fluit, atque guttis
Terra madescit.
At celer summo veniens Olympo
Angelus Jesum recreat jacentem,
Corpori vires redeunt, novoque
Robore surgit.
Laus, honor Patri, genitaeque Proli,
Cui datum nomen super omne nomen,
Et Paracleto decus, atque virtus
Omne per aevum.
Amen.

℣. Tristis est anima mea.
℟. Usque ad mortem.

Ad Magnificat. Ant.

Positis genibus orabat dicens: Pater si vis, transfer calicem istum a me, verum tamen non mea voluntas, sed tua fiat.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui in horto verbo et exemplo nos orare docuisti ad tentationum pericula superanda: concede propitius, ut nos orationi semper intenti, ejus copiosum fructum consequi mereamur. Qui vivis, et regnas.

Ad Matutinum. Invitat.

Christum Jesum in monte Olivarum orantem * Venite adoremus.

Psal. Venite exultemus.

Hym. ut sup. in Vesp.

In I. Nocturno.

Antiph. Ante orationem praepara animam tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Psalmus **16.**

Exaudi Domine justitiam meam: * intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, * non in labiis dolosis.

De vultu tuo judicium meum prodeat: * oculi tui videant aequitates.

Probasti cor meum, et

visitasti nocte: * igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum: * propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis: * ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me Deus: * inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexterae tuae custodi me, * ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum protege me, * a facie impiorum, qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluserunt: * os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me, * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad praedam: * et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge Domine, praeveni eum, et supplanta eum: * eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuae.

Domine a paucis de terra divide eos in vita eorum, * de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filiis: * et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo conspectui tuo: * satiabor cum apparuerit gloria tua.

Antiph. Ante orationem praepara animam tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Antiph. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.

Psalmus 27.

Ad te Domine clamabo Deus meus ne sileas a me: * ne quando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi Domine vocem deprecationis meae, dum oro ad te: * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum

peccatoribus; * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis: * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus * destrues illos, et non aedificabis eos.

Benedictus Dominus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meae.

Dominus adjutor meus, et protector meus: * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea, * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suae, * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum Domine, et benedic haereditati tuae, * et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

Antiph. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.

Antiph. Omnia quaeque petieritis in oratione credentes, accipietis.

Psalmus **141.**

Voce mea ad Dominum clamavi, * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est, qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Antiph. Omnia quaecumque petieritis in oratione credentes, accipietis.

℣. Tristis est anima mea.
℟. Usque ad mortem.

De libro Tobiae.

Lectio 1.

Cap. 12.

Bona est oratio cum jejunio, et eleemosyna magis quam thesauros auri recondere: quoniam eleemosyna a morte liberat, et ipsa est, quae purgat peccata, et facit invenire misericordiam, et vitam aeternam. Qui autem faciunt peccatum, et iniquitatem, hostes sunt animae suae. Manifesto ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te.

℟. In omnibus gratias agite: * Sine intermissione orate.
℣. Haec est enim voluntas Dei in Christo Jesu in omnibus vobis. Sine intermissione.

De Epistola B. Jacobi Apostoli.

Lectio 2.

Cap. 5.

Orate pro invicem, ut salvemini: multum enim valet deprecatio justi assidua. Elias homo erat similis nobis passibilis, et oratione oravit, ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum oravit, et coelum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit a veritate, et converterit quis eum, scire debet, quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore viae suae, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatorum.

℟. Cum stabitis ad orandum, * Dimittite, si quid habetis, adversus aliquem.

℣. Ut et pater vester, qui in coelis est, dimittat vobis peccata vestra. Dimittite.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Hebraeos.

Lectio 3.

Cap. 5.

Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit: Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suae preces, supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido, et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex iis, quae passus est, obedientiam: et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis aeternae, appellatus a Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

℟. Exaudivit Dominus deprecationem meam: * Dominus orationem meam suscepit.

℣. Clamavi in toto corde meo, exaudi me Domine Dominus.

Gloria Patri. Dominus.

In II. Nocturno.

Antiph. Cum oratis non eritis sicut hypocritae, qui amant in synagogis, et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Psalmus 42.

Judica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: * ab homine iniquo, et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam, et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei; * ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus: * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Antiph. Cum oratis non eritis sicut hypocritae, qui amant in synagogis, et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Antiph. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Psalmus 63.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudine operantium inquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt, ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum: * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Antiph. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Antiph. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

Psalmus 120.

Levavi oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino * qui fecit coelum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, qui custodit Israel.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum: * ex hoc nunc et usque in saeculum.

Antiph. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

℣. Pater mi, si possibile est:

℟. Transeat a me calix iste.

Ex Tractatu Sancti Cypriani Episcopi et Martyris.

De Oratione Dominica.

Lectio 4.

Nec verbis tantum, sed et factis Dominus orare nos docuit, ipse orans frequenter, et deprecans, et quid facere nos oporteret exempli sui contestatione demonstrans, sicut scriptum est: Ipse autem fuit secedens in solitudinem, et adorans. Et iterum: Exivit in montem orare, et fuit pernoctans in oratione Dei. Quod si ille orabat, qui sine peccato erat, quanto magis peccatores oportet orare? Et si ille per totam noctem jugiter vigilans continuis precibus orabat, quanto nos magis in frequentanda oratione debemus nocte vigilare? Orabat autem Dominus, et rogabat non pro se: quid enim pro se innocens precaretur? Sed pro delictis nostris, sicut et ipse declarat, cum dicit ad Petrum: Ecce Satanas expetivit, ut vos vexaret quomodo tritricum; ego autem rogavi pro te,

ne deficiat fides tua. Et postmodum pro omnibus Patrem deprecatur dicens: non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui credituri sunt per verbum ipsorum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.

℟. Simon, Simon ecce Satanas expetivit vos, et cribraret sicut tritricum. * Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua.

℣. Et tu aliquando conversus, confirma fratres tuos. Ego autem.

Ex Commentariis S. Anselmi Episcopi.

In Epist. ad Hebr.

Cap. 5.

Lectio 5.

Sicut verus Pontifex obtulit preces: nam in Evangelio saepe legitur orasse, et maxime apud Lucam, qui Sacerdotis in eo descripsit personam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces et supplicationes fuerunt pro hominibus. Tota vita sua Patrem oravit de resurrectione carnis suae, ac de nostra salute, et instante jam passione obtulit supplicationes, idest humillimas, et instantissimas orationes cum summa devotione cordis, et affectione quando factus in agonia prolixius orabat, et factus est sudor ejus, sicut guttae sanguinis decurrentis in terram. Et has preces, supplicationesque obtulit, id est obviam tulit Patri per exauditionem sibi obvianti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum a morte salvum facere, id est resuscitare, ad eum, quem scivit esse sufficientem, ut salvaret eum, idest immortalem, et impassibilem faceret eripiendo a morte, ut nec anima remaneret in inferno, nec caro putresceret in sepulchro.

℟. Oratio humiliantis se nubes penetrabit: * Et donec propinquet, non consolabitur.

℟. Et non discedet, donec Altissimus aspiciat. Et donec.

Lectio 6.

Et obtulit has cum clamore valido, idest cum intentione piae devotionis vehementissima, et efficacissima, ut quando prolixius orabat, et etiam cum lacrymis; quia in illa prolixa oratione credendus est lacrymas effudisse, cum et guttae sanguinis pro sudore decurrerent ab ejus corpore, et exauditus est, quia, quod quaesierat, accepit in resurrectione. Exauditus est, id est, extra numerum aliorum omnium auditus est, quoniam super omnem creaturam post laboris sui militiam a Patre sublimatus est, et hoc pro sui reverentia, id est, secundum hoc, quod ipse, sicut Dei Filius, dignus est reverentia et veneratione, vel pro sua reverentia in Deum, id est propter quod ipse super omnia Patrem reveritus est, et honoravit. Sive pro sua reverentia id est, sicut sua religio meruit. Sanguinis quoque ejus effusio potest intelligi clamor validus, in quo exauditus est pro reverentia ejusdem passionis. Reverentia est, quod sine peccato passus est sola caritate.

℞. Fiant aures tuae auscultantes, et oculi tui aperti: * Ut audias orationem servi tui.

℣. Quam ego oro coramte hodie, nocte, ac die. Ut. Gloria. Ut.

In III. Nocturno.

Antiph. Tribulatio, et angustia invenerunt me, mandata tua meditatio mea est.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me: * multi insurgunt adversum me.

Tu autem Domine susceptor meus es: * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum, * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti

omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Antiph. Tribulatio, et angustia invenerunt me, mandata tua meditatio mea est.

Antiph. Sustinui, qui simul contristaretur, et non fuit, et qui consolaretur, et non inveni.

Psalmus 12.

Usquequo Domine oblivisceris me in finem? * Usquequo avertis faciem tuam a me*

Quamdiu ponam consilia in anima mea: * dolorem in corde meo per diem.

Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * respice et exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte: * nequando dicat inimicus meus: Praevalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo, cantabo Domino, qui bona tribuit mihi: * et psallam nomini Domini altissimi.

Antiph. Sustinui, qui simul contristaretur, et non fuit, et qui consolaretur et non inveni.

Antiph. Adhaesit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meae: * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuos: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi.

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: * et veritatem tuam in perditione.

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * et errores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die, * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, * et notos meos a miseria.

Antiph. Adhaesit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

℣. Vigilate, et orate:
℟. Ut non intretis in tentationem.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio 7.

Cap. 22.

In illo tempore: egressus Jesus ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum. Sequuti sunt autem illum et discipuli. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Lib. 10. Comment. in Luc.

Cap. 22.

Transfer a me calicem istum: quasi homo mortem recusans, quasi Deus sententiam suam servans.

Oportet enim mori nos saeculo, ut resurgamus Deo, ut juxta Divinam sententiam lex maledictionis resoluta in terrae limum naturae fine solvatur. Quod autem ait non mea voluntas, sed tua fiat; suam ad hominem retulit, Patris ad divinitatem. Voluntas enim hominis temporalis, voluntas divinitatis aeterna. Non alia voluntas Patris, alia Filii. Una enim voluntas, ubi una divinitas. Disce tamen Deo esse subjectus, ut non, quod ipse vis, eligas, sed quod Deo scias esse placiturum.

℟. Veni in altitudinem maris, * Et tempestas demersit me,
℣. Salvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam. Et.

Lectio 8.

Deinde verborum ipsorum proprietatem consideremus. Tristis est, inquit, anima mea. Et alibi: Nunc anima mea turbata est valde. Non ergo suscipiens, sed suscepta turbatur. Anima enim obnoxia passionibus, divinitas libera. Denique spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est non ipse, sed anima. Non est tristis sapientia, non divina substantia, sed anima. Suscepit enim animam suam, suscepit corpus meum. Non me fefellit, ut aliud esset, et aliud videretur. Tristis videbatur, et tristis erat, non pro sua passione sed pro nostra dispersione.

℟. Intret in conspectu tuo oratio mea. * Inclina aurem tuam ad precem meam.
℣. Quia repleta est malis anima mea, et vita mea inferno appropinquavit. Inclina.
Gloria Patri. Inclina.

Lectio 9.

Denique ait: percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis. Tristis erat, quia nos parvulos relinquebat. Ceterum quam constanter se morti obtulerit, consequentia declarant, quando quidem quaerentibus occurrit, turbatos confirmavit, trepidos provocavit, proditorem osculi dignatione suscepit. Nec illud distat a vero, si tristis erat pro persecutoribus su-

is, quos sciebat immanis sacrilegii poenas daturos. Et ideo dixit: transfer hunc calicem a me. Non quia Deus, Dei Filius, mortem timebat, sed quia nec malos pro se perire volebat.
Te Deum.

Ad Laudes et per Horas.

Antiph.

Venit Jesus cum discipulis suis in villam, quae dicitur Gethsemani, et dixit illis: Sedete hic, donec vadam illuc, et orem.

Psal. Dominus regnavit.
Cum reliquis de Domin.

Antiph. Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedaei, coepit contristari, et moestus esse.

Antiph. Tunc ait illis: tristis est anima mea usque ad mortem, sustinete hic, et vigilate mecum.

Antiph. Et progressus pusillum procidit in faciem suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste.

Antiph. Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Capit. Matth. 26.

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate et orate, ut non intretis in tentationem.

Hymnus.

Venit o coelo Mediator alto,
Quem sacri dudum cecinere vates:
Parce moerori lacrymisque amaris
Filia Sion.
Attulit mortem vetus hortus, unde
Culpa prodivit, novus iste vitam.
Hortus en affert, ubi nocte Jesus
Permanet orans.
Vindicem placat Genitoris iram:
Reprimit forti jacienda dextra
Fulmina: occurrit sceleri expiando
Sponte Redemptor.
Sic teret duros laqueos averni
Et diu clausam reserabit aulam:
Nos ad aeterna revocans beata

Gaudia regni.
Laus, honor, Patri, genitaeque Proli
Cui datum nomen super omne nomen,
Et Paracleto decus, atque virtus
Omne per aevum.
Amen.

℣. Doce nos orare.
℟. Sic ergo vos orabitis.

Ad Benedictus. Ant.

Factus in agonia prolixius orabat; et factus est sudor ejus sicut guttae sanguinis decurrentis in terram.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui in horto verbo et exemplo nos orare docuisti ad tentationum pericula superanda: concede propitius, ut nos orationi semper intenti, ejus copiosum fructum consequi mereamur. Qui vivis.

Ad Primam. Antiph.

Venit Jesus.

Ad Tertiam. Antiph.

Et assumpto Petro.

Capit. Venit Jesus, *ut ad Laudes.*

℟. *br.* Tristis est * Anima mea. Tristis.
℣. Usque ad mortem. Anima.
Gloria Patri. Tristis.
℣. Pater mi si possibile est:
℟. Transeat a me calix iste.

Ad Sextam. Antiph.

Tunc ait illis.

Capit. Matth. 5.

Vigilate itaque omni tempore orantes, ut digni habeamini fugere ista omnia, quae futura sunt et stare ante filium hominis

℟. *brev.* Pater mi * Si possibile est. Pater.
℣. Transeat a me calix iste. Si possibile.
Gloria Patri. Pater mi.

℣. Vigilate, et orate,
℟. Ut non intretis in tentionem.

Ad Nonam. Antiph.

Pater mi.

Capit. Matth. 5.

Orate pro persequentibus et calumniantibus vos:

ut sitis filii Patris vestri, qui in coelis est.

℟. *brev.* Vigilate * et orate. Vigilate.
℣. Ut non intretis in tentationem. Et orate. Gloria Patri. Vigilate.

℣. Factus est sudor ejus:
℟. Sicut guttae sanguinis.

In 2. Vesperis omnia ut in primis: et loco ultimi Psalm. Credidi.

℣. Factus est sudor ejus:
℟. Sicut guttae sanguinis.

Ad Magnificat. Antiph.

Ecce appropinquavit hora, et filius hominis tradetur in manus peccatorum.

Oratio ut supra.

Feria III.

post Dominicam Sexages.

COMMEMORATIO PASSIONIS D. N. J. Chr.

Dupl. maj.

Ad Vesp. Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino: * pro omnibus, quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam; et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Antiph. Calicem salutaris accipiam; et nomen Domini invocabo.

Antiph. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis impugnabant me gratis.

Psalmus 119.

Ad Dominum cum tribularer clamavi; * et exaudivit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis; * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittae potentis acutae: * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est; habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Antiph. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabunt me gratis.

Antiph. Ab hominibus iniquis libera me Domine.

Psalmus 139.

Eripe me Domine ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituebant praelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris: * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum; * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi Domine vocem deprecationis meae.

Domine, Domine virtus salutis meae: * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine a

desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi, quia faciet Dominus judicium inopis: * et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.

Antiph. Ab hominibus iniquis libera me Domine.

Antiph. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Psalmus 140.

Domine clamavi ad te, exaudi me, * intende voci meae, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori meo: * et ostium circumstantiae labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiae: * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petrae judices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt, * sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine, Domine oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego donec transeam.

Antiph. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Antiph. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat qui cognosceret me.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi, * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est, qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Antiph. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat, qui cognosceret me.

Capit. Philipp. 2.

Fratres, hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se aequalem Deo: sed semitipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Moerentes oculi spargite lacrymas,
Et luctu resonent intima cordium,
Illatas refero Numini ab impiis

Poenas, et fera vulnera.
Accincta heu! gladiis turba satellitum
Arreptum Dominum fustibus impetit,
Nunc caedit colaphis, nunc quatit horridis
Divinum caput ictibus.
Haud finis sceleri: traditur improbo
Christus carnifici; nec mora, barbarus
In Regem superum non timet, impio
Ausu, vertere dexteram.
Audite o populi, Numen amabile,
Manante ex humeris, undique sanguine,
Lictoris rabidi sustinet impetum,
Et vocem premit innocens.
Quis non illacrymet!
Jam nova condidit
Tormenta indomitae gentis iniquitas,
Infigit cerebro, proh dolor! efferis
Sertum vepribus asperum.
Heu crimen! trahitur funibus improbus,
Funesti Dominus supplicii ad locum,
Illic oppetiit funere spiritum
Patri restituens suo.
Passo pro miseris tam fera vulnera
In terris resonet debita gloria:
Sacrumque assidue nomen in aethera
Humanum genus efferat.
Amen.

℣. Oblatus est, qui ipse voluit.
℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Magnificat, Ant.

O vos omnes, qui transitis ver viam, attendite, et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humiliatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere et crucem subire fecisti: concede propitius; ut, sicut solemnem commemorationem Passionis ejus celebramus, ita et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem.

Ad Completorium et per Horas diei in fine Hymnorum dicitur.

Sit laus Patri, ac Paraclito.
Natoque Patris unico,
Nostrae dedit, qui prodigus
Pretium salutis sanguinem
Amen.

Ad Matutinum, Invitat.

Christum Regem crucifixum * Venite adoremus.

Hymnus.

Aspice infami Deus ipse ligno
Pendet, effuso madidus cruore;
Aspice, immitti manus alma clavo
Finditur alte.
Hunc, velut pravi sceleris ministrum,
Inter indignos medium latrones,
Cerne: crudelis fuit ista gentis
Dira voluntas.
Pallet heu! vultus; caput ecce lassum
Flectitur: clausis oculis, Redemptor
Spiritum sacro meritis onustum
Fundit ab ore.
O cor, aes durum superas, gemendo
Ni scelus tergas, tua culpa Christum
Stipiti affixit: tua culpa morti
Subdidit atrae.
Sit Deo aeternum decus omne in aevum.
Qui pius nostri generis Redemptor,
Criminis labem, miseris nocentem,
Sanguine tersit.
Amen.

In I. Nocturno.

Antiph. Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt gentes * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, irridebit eos, * et Dominus subsanabit eos.

Tunc loquetur ad eos in

ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Antiph. Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Antiph. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me: * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es: * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum, * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Antiph. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies, * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri, * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt, * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo, * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae: in te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est, * quoniam non est: qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi, * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum, * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis, * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi, * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me, * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me, * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea, Deus animam meam, * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore loenis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis, * in medio ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum; * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me, * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna, * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum, qui requirunt eum, * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus, * universae familiae gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet, * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura; * et annuntiabunt coeli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio 1.

Capit. 5 et 6.

Commendat caritatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est: multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim, cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem, sed et gloriamur in Deo, per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem

nunc reconciliationem accepimus. Si enim unius delicto mors regnavit per unum: multo magis abundantiam gratiae, et donationis, et justitiae accipientes, in vita regnabunt per Jesum Christum.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara; * quia parasti crucem Salvatori tuo.
℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Quia.

Lectio **2**.

Igitur, sicut per unius delictum, in omnes homines in condemnationem; sic et per unius justitiam, in omnes homines in justificationem vitae. Sicut enim per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi: ita et per unius obeditionem justi constituentur multi. Lex autem subintravit, ut abundaret delictum: ubi autem abundavit delictum, superabundavit gratia, ut sicut regnavit peccatum in mortem, ita et gratia regnet per justitiam in vitam aeternam, per Jesum Christum Dominum nostrum.

℟. Ego eduxi te de Agypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis; * Et tu me tradidisti principibus sacerdotum, et me duxisti ad praetorium Pilati.
℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Lectio **3**.

Quid ergo dicemus? Permanebimus in peccato, ut gratia abundet? Absit: qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis, quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo, per baptismum in mortem; ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris; ita et nos in novitate vitae ambulemus: si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus; simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster

simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus, quia simul etiam vivemus cum Christo.

℟. Ego propter te flagellavi Aegyptum cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti, * Qui tamquam agnus coram tondente se, obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Gloria Patri. Qui tamquam.

In II. Nocturno.

Antiph. Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, et peribit nomen ejus?

Psalmus 40.

Beatus qui intelligit super egenum, et pauperem; * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi, Domine miserere mei; * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi; * quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur, ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei, * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me; * numquid, qui dormit, non adjiciet, ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi; * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem, Domine, miserere mei, et resuscita me, * et retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum; * fiat, fiat.

Antiph. Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, et peribit nomen ejus?

Antiph. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quaesierunt animam meam.

Psalmus 53.

Deus in nomine tuo salvum me fac; * et in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quaesierunt animam meam; * et non proposuerunt Deum ante conspetum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me; * et Dominus susceptor est animae meae.

Averte mala inimicis meis * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me; * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Antiph. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quaesierunt animam meam.

Antiph. Conculcaverunt me inimici mei tota die, adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo; * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die; * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo; * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi; * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabuntur; * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt, et abscondent; * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt ani-

mam meam, pro nihilo salvos facies illos; * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi; * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua; * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi, quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum in Domino laudabo sermonem; * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quae eddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Antiph. Conculcavarunt me inimici mei tota die, adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus.
℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 41. Domin. in Palmis de Passione Dom.

Lectio 4.

Admonet nos, fratres carissimi, ad solemnitatem Dominicae passionis dies ipse, in quo eam nec muta elementa tacuerunt. Celebret eam lux fidei linguis hominum, quam conclamaverunt etiam silentia tenebrarum. Dominus noster in statera crucis pretium nostrae salutis appendit, et una morte universum mundum, sicut omnium conditor, ita omnium reparator absolvit. Indubitanter enim credamus, quod totum mundum redemit, qui plus dedit, quam totus mundus valeret. Meritum enim redemptae mercedis dignitas insignis pretii supergressa est. Inter redemptum, et redimentem dispensatio fuit, compensatio non fuit. Qui ergo non habebat peccata propria, digne delevit aliena. Solus hic pia victima pro omnibns cecidit, ut omnes levaret, et quia debitum solus non habuit, recte foenus misericordiae pro debitoribus erogavit.

℟. Ego propter te Chana-

naeorum reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale: * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Lectio 5.

Perpende inter haec, qui talem pro nobis dedit pecuniam, qualem a nobis sit exacturus usuram. In hac itaque die fides propheticae annuntiationis impleta est, ita dicentis: Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus, faciem meam non averti a foeditate sputorum. Suscepit mala nostra, ut tribueret bona sua. Hinc intelligamus, quantum hominem diligere dignatus sit ante culpam, quem sic diligit post ruinam. Agnosce, homo, quantum valeas, et quantum debeas; et dum tantam redemptionis tuae perspicis dignitatem, ipse tibi indicito peccandi pudorem. Ecce, pro impio pietas flagellatur, pro stulto sapientia illuditur, pro mendace veritas necatur, damnatur justitia pro iniquo, misericordia afficitur pro crudeli, pro misero repletur sinceritas aceto, inebriatur felle dulcedo, addicitur innocentia pro reo, moritur vita pro mortuo.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te: * Et tu me cecidisti alapis, et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

Lectio 6.

Expavit scelus hominum natura rerum, et quem creatura rebellis non agnoscit, eum mundi Dominum tremens terra testatur, et caeli Regem sol fugiens confitetur. Chlamide coccinea induitur, quia sanguine martyrum suorum Ecclesiae corpus ornatur. Corona spinea capiti ejus imponitur, quia punctio peccatorum nostrorum, quorum remissione Redemptoris gloria struitur, aridis tribulus comparatur. Studeamus nunc e diverso, ut membrorum vita capitis sit corona. Quod

vero sitire se in cruce positus dicit, fidem incredulae gentis concupiscit; sed econtra acetum malitiae porrigunt, quia vinum sapientiae, quod a Deo acceperant, peccando corruperant. Velum templi scinditur, quia synagoga honore nudatur, observatio antiqua dissolvitur, Ecclesiae unitas praemonstratur. Monumenta aperiuntur, quia mortis jura, jure superantur.

℟. Ego exaltavi te, magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo crucis, * In qua expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

℣. Popule meus quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

Gloria Patri. In qua.

In III. Nocturo.

Antiph. Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae, et lingua eorum gladius acutus.

Psalmus 56.

Miserere mei Deus, miserere mei, * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum, * Deum qui benefecit mihi.

Misit de coelo, et liberavit me, * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam et veritatem suam, * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum; dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagittae; * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super coelos Deus, * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis; * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam, * et inciderunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum, * cantabo, et psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium, et cythara; * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine, * et psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est

usque ad coelos misericordia tua * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super coelos Deus: * et super omnem terram gloria tua.

Antiph. Filii hominum dentes eorum arma et sagittae, et lingua eorum gladius acutus.

Antiph. Intendernnt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus 63.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt, ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum: * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Antiph. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meae: * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum de-

scendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuos: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi.

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: * et veritatem tuam in perditione.

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * et errores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die, * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, * et notos meos a miseria.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.
℟. Mortem autem crucis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio 7.

Cap. 19.

In illo tempore: sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur scriptura dixit; Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 84. in cap. 19. Joannis ante medium.

Sciens Jesus omnia consummata, ait: Sitio: etiam hoc verbo prohetiam implens. Tu autem adstantium pravitatem intellige; nam licet innumeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persequuti sint, cum tamen interimi eos videmus, flectimur misericordia. Hi vero, nil moti, magis efferantur, et irrident, acetumque in spongia porrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssopum additur, quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate, et quam potenter omnia transigentem? Quod et prosequens ostendit; cum enim omnia consummata essent, inclinato capite, quod affixum non erat, tradidit spiritum, hoc est, expiravit.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle et aceto.
℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio 8.

Atqui non post inclinatum caput expiratur; sed post expirationem caput inclinatur. Hic autem contra accidit, per quod ostendit eum Evangelista esse omnium Dominum. Judaei autem camelum devorantes, et culicem excolantes, tantum nefas ausi, de die consultant: Quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in cruce corpora Sabbato, rogaverunt Pilatum ut frangerentur eorum crura. Vides quanti sit veritas? Per ea, quae illi faciunt, prophetia impletur, alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, et aliorum fregerunt crura, non Christi; sed ad Judaeorum gratiam conciliandam latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam!

℟. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo* Qui redemit mundum in sanguine suo.
℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contri-

stavi te? responde mihi. Et tu.
Gloria Patri. Qui.

Lectio 9.

Noli tamen perturbari, dilectissime; quae enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant. Prophetia hinc impleta est, inquiens: videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomae, et qui cum eo erant. Ad haec et arcanum mysterium consummatum est, exivit enim sanguis, et aqua; non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati, per aquam enim regenerati, sanguine et carne nutriti. Hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum calicem accedis, tamquam ab ipso latere hauriens accedas.

Ad Laudes et per Horas.

Antiph.

Fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis.

Psal. Dominus regnavit *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Veni ad montem myrrhae, et ad collem thuris: tamquam agnus ad occisionem ductus, obmutui, et non aperui os meum.

Antiph. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Antiph. Consolantem me quaesivi, et non inveni: dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

Antiph. Cum accepisset Jesus acetum dixit: Consummatum est, et inclinato capite emisit spiritum.

Capit. Ad Phil. 2.

Fratres, hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo, sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Saevo dolorum turbine,
Jactatur, atris obrutus
Poenis, acerba sustinens
Redemptor affixus cruci.

Pedes, manusque horribili
Clavi cruentant vulnere:
Cor, vultus, artus, pectora
Sacro redundant sanguine.

Flet, orat et clamans obit:
Cor Matris ictum concidit:
Heu Mater! heu Fili! dolor
Ingrata frangat pectora.

Montes, sepulchra, saxaque
Scinduntur; arva, flumina,
Rupes, et aequor contremunt:
Templique velum scinditur.

Sol, luna, coelum, sidera
Plangunt, et orbis ingemit:
O vos viri, vos parvuli,
Nuptae, puellae plangite.

Adstate moerentes cruci,
Pedes beatos ungite,
Lavate fletu, tergite
Comis, et ore lambite.

Tu caritatis victima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salubri perficis
Adoptionem sanguine.

Nostra ergo pax, et gaudium
Sis vita, Jesu et praemium;
Sis ductor, et lux in via,
Merces corona in patria.
Amen.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.
℞. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Benedictus. Ant.

Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum non fregegerunt ejus crura; sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti: concede propitius; ut sicut solemnem commemorationem Passionis ejus celebramus, ita et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eundem Dominum.

Ad Primum in ℞. brev.

℣. Qui pro nobis pati dignatus es.

Ad Tertiam. Antiph.

Veni ad montem myrrhae.

Capit. Phil. 2.

Fratres, hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo; sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

℟. *br.* Oblatus est * Quia ipse voluit. Oblatus.

℣. Et livore ejus sanati sumus. Quia. Gloria Patri. Oblatus.

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus.

℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Ad Sextam. Antiph.

Foderunt manus meas.

Capit. Zach. 13. d.

Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet: his plagatus sum in domo eorum qui diligebant me.

℟. *br.* Proprio Filio suo * Non pepercit Deus. Proprio Filio.

℣. Sed pro nobis omnibus tradidit illum. Non pepercit Deus.
Gloria Patri. Proprio.

℣. Factus est obediens usque ad mortem:

℟. Mortem autem crucis.

Ad Nonam. Antiph.

Cum accepisset Jesus.

Capit. Isa. 53, 1.

Generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum.

℟. *br.* Factus est obediens * Usque ad mortem. Factus est.

℣. Mortem autem crucis. Usque ad mortem.
Gloria Patri. Factus.

℟. Ipse vulneratas est propter iniquitates nostras.

℣. Et attritus est propter scelera nostra.

In 2. Vesp. omnia ut in primis praeter seq.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnificat. Antiph.

Deponens Joseph corpus Jesu involvit sindone, et posuit eum in monumento exciso. Fuit planctus magnus in illa die: mulieres autem sedentes contra sepulchrum dolebant, sicut doleri solet in morte primogeniti.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti: concede propitius; ut sicut solemnem commemorationem Passionis ejus celebramus, ita et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum etc.

Feria VI.

post Cineres.

CORONAE SPINEAE

D. N. J. Chr.

Duplex majus.

Ad Vesperas.

Ant. Dilectus meus, *cum reliquis de Laudib. Psalm.* Dixit Dominus *cum reliquis de Dom. sed loco ultimi:* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum.

Egredimini, et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

Hymnus.

Exite Sion filiae,
Regis pudicae virgines

Christi coronam cernite,
Quam mater ipsa texuit.

Horret revulsis crinibus,
Spinis cruentatum caput,
Et vultus ille decolor,
Mortem propinquam respicit.

Quae terrae sulcis invia
Dumis rigens et sentibus,
Lugubre munus protulit,
Quae saeva messuit manus?

Christi rubescens Sanguine
Aculeos mutas rosis,
Palmamque vincens fructibus.
Spina et triumphis aptior.

Culpis satae mortalium
Te, Christe, spinae vulnerant,
Evelle nostras, cordibus
Tuasque nostris insere.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri, cum Filio,
Sancto simul Paraclito
In saeculorum saecula.
Amen.

℣. Plectentes coronam de spinis.
℟. Posuerunt super caput ejus.

Ad Magnificat.

Ant. Egredimini, et videte filiae Sion Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, parans Crucem Salvatori suo.

Oratio.

Praesta, quaesumus omnipotens Deus: ut qui in memoriam passionis Domini nostri Jesu Christi Coronam ejus spineam veneramur in terris; ab ipso gloria et honore coronari mereamur in coelis. Qui tecum vivit et regnat etc.

Com. Feriae.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

Christum regem spinis coronatum: * venite adoremus.

Psalm. Venite. *Hymn.* Exite *ut supra.*

In I. Nocturno.

Antiph. Erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

Psalm. tres ut in Comm. Confess. Pag. 4. 5. hujus libri.

Ant. Convenerunt in unum

adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Ant. In tribulatione dilatasti mihi.

℣. Gloria et honore coronavit eum Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Lectio 1.

De Isaia Propheta.

Cap. 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse portavit: Et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum: Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra; disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟. Maledicta terra in opere hominis, * Spinas et tribulos germinavit Christo.

℣. Quia comedit Adam de ligno, ex qno praeceperat Deus, ne comederet. Spinas.

Lectio 2.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium; propter scelus populi mei percussi eum.

℟. Apparuit Moysi Dominus in flamma ignis de medio rubi: * Et videbat, quod rubus arderet, et non combureretur.

℣. Dixit ergo Moyses: vadam, et videbo visionem hanc magnam. Et videbat.

Lectio 3.

Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua; eoquod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longaevum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo, quod laboravit anima ejus, videbit et saturabitur: in scientia sua justificabit justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit.

℟. Ecce ignis, et ligna, Deus providebit sibi * Victimam holocausti.

℣. Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres haerentem. Victimam. Gloria Patri. Victimam.

In II. Nocturno.

Ant. Domine ut scuto bonae voluntatis tuae coronasti eum.

Psalm 5.

Verba mea auribus percipe Domine: * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meae: * Rex meus, et Deus meam.

Quoniam ad te orabo; * Domine mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, et videbo: quoniam non Deus volens inquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiae tuae,

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est

guttur eorum, linguis suis dolose agebant: * judica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: * quoniam irritaverunt te Domine.

Et laetentur omnes, qui sperant in te: * in aeternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae * coronasti nos.

Gloria Patri.

Ant. Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae coronasti eum.

Ant. Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster; * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super coelos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo coelos tuos: opera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus: * oves et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres coeli, et pisces maris: * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster: * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Gloria Patri.

Ant. Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum.

Ant. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

Psalmus 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animae meae: * transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra: * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam, quae perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Dominus in coelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * aequitatem vidit vultus ejus.

Gloria Patri.

Ant. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

℣. Posuisti Domine super caput ejus.
℟. Coronam de lapide pretioso.

Lectio 4.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Serm. 2. in Epiph. Domini.

Egredimini filiae Sion: vobis dicimus filiae Sion, animae saeculares, debiles, delicatae filiae, et non filii, in quibus nihil est fortitudinis, nihil est virilis animi. Egredimini de sensu carnis ad intellectum mentis, de servitute carnalis concupiscentiae ad libertatem spiritualis intelligentiae. Egredimini de terra vestra, et de cognatione vestra et de domo patris vestri, et videte regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, in corona paupertatis, in corona miseriae: siquidem coronatus est, et a noverca sua corona spinea, corona miseriae, coronandus a familia sua corona justitiae, quando exibunt Angeli, et tollent de regno ejus omnia scandala, quando veniet ad judicium cum seniori-

bus populi sui, cum pugnabit pro eo orbis terrarum adversus insensatos. Coronat eum et Pater corona gloriae, sicut ait Psalmista: Gloria, et honore coronasti eum Domine. Videte eum filiae Sion in diademate, quo coronavit eum mater sua.

℟. Cum apparuerit Princeps pastorum, quo percusso dispersae sunt oves gregis, * Percipiemus immarcescibilem gloriae coronam.

℣. Cum fecerit grande convivium, ut ostendat divitias gloriae regni sui. Percipiemus.

Lectio 5.

Serm. 43. in Cantica.

Ego, fratres, ab ineunte mea conversione pro acervo meritorum, quae mihi deesse sciebam, mihi fasciculum collectum ex omnibus anxietatibus, et amaritudinibus Domini mei colligare, et inter ubera mea collocare curavi. Memoriam abundantiae suavitatis horum eructabo, quoad vixero: in aeternum non obliviscar miserationes istas, quia in ipsis vivificatus sum. Mihi hic salutaris fasciculus servatus est; nemo tollet eum a me, inter ubera mea commorabitur. Haec meditari, dixi sapientiam; in his justitiae mihi perfectionem constitui: in his plenitudinem scientiae: in his divitias salutis: in his copias meritorum. Ex his mihi interdum potus salutaris amaritudinis: ex his rursum suavis unctio consolationis. Haec me erigunt in adversis, in prosperis reprimunt, et inter laeta tristiaque vitae praesentis, via regia incedenti, tutum praebent utrobique ducatum, hinc inde mala imminentia propulsando. Haec mihi conciliant mundi judicem, dum tremendum potestatibus, mitem humilemque figurant, dum non solum placabilem, sed et imitabilem repraesentant eum, qui inaccessibilis est principatibus, terribilis apud reges terrae.

℟. Accepit regnum decoris: * et diadema speciei.

℣. Deus exaltavit illum et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Et diadema.

Lectio **6.**

Haec propterea mihi in ore frequenter sicut vos scitis: haec in corde semper, sicut Deus scit: haec stylo meo admodum familiaria, sicut apparet: haec mea, sublimior interim philosophia, scire Jesum, et hunc Crucifixum. Non requiro, sicut sponsa, ubi cubet in meridie, quem laetus amplector mea inter ubera commorantem. Non requiro, ubi pascat in meridie, quem intueor Salvatorem in cruce. Illud sublimius, istud suavius: panis illud, hoc lac: hoc viscera reficit parvulorum, hoc replet ubera matrum; et ideo inter ubera mea commorabitur. Hunc et vos dilectissimi, tam dilectum fasciculum colligite vobis, hunc medullis inserite cordis, hoc munite aditum pectoris, ut et vobis inter ubera commoretur. Si enim ante oculos habueritis, quem portatis, pro certo videntes angustias Domini, levius vestras portabitis, ipso auxiliante Ecclesiae sponso, qui est super omnia Deus benedictus in saecula. Amen.

℟. Arcam de lignis Sethim deaurabis auro mundissimo intus et foris: * Faciesque supra coronam auream per circuitum.
℣. Pones in arca testificationem, quam dabo tibi. Faciesque. Gloria Patri. Faciesque.

In III. Nocturno.

Antiph. Ingressus sine macula et operatus justitiam, coronatus est in monte sancto tuo.

Psalmus **14.**

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo: * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum: * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo et non decipit: * qui pecuniam

suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movebitur in aeternam.

Gloria Patri.

Antiph. Ingressus sine macula et operatus justitiam, coronatus est in monte sancto tuo.

Antiph. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Psalmus 20.

Domine, in virtute tua laetabitur rex: * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei, * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum

Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi: * laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quae non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis praeparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Gloria Patri.

Antiph. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Antiph. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiae: * propter nomen suum.

Nam, et si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me, * omnibus diebus vitae meae.

Et ut inhabitem in domo Domini: * in longitudinem dierum.

Gloria Patri.

Ant. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

℣. Corona aurea super caput ejus.
℟. Expressa signo sanctitatis.

Lectio 7.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Cap. 19.

In illo tempore: Apprehendit Pilatus Jesum et flagellavit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Ex serm. 50. de diversis.

Videte filiae Sion regem Salomonem. Non dicit Ecclesiasten aut Ididam. Nam et his nominibus appellatus est rex ille: et significat Jesum Christum nostrum verum Salomonem, qui est Salomon, id est, pacificus in exilio: Ecclesiastes, id est, concionator in judicio: Idida, id est dilectus Domini in regno, ibique rex. In exilio mansuetus, in judicio justus, in regno gloriosus: in exilio

amabilis, in judicio terribilis, in regno admirabilis. In diademate: quo coronavit eum mater sua. Est autem haec corona misericordiae, et in hac imitabilis. Coronavit eum et noverca sua corona miseriae; et in hac contemptibilis. Synagogam loquor, quae se ei non matrem exhibuit, sed novercam.

℟. Facies altare ad adolendum thymiama de lignis Sethim: * Faciesque ei coronam aureolam per gyrum.

℣. Ponesque altare contra velum coram propitiatorio. Faciesque.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio 8.

Coronabit eum familia sua corona justitiae, et in hac terribilis: coronat eum Pater suus corona gloriae, et in hac desiderabilis. Videant ergo eum peccatores in corona miseriae, id est, spinea, et compungantur: videant eum filiae Sion, animae affectuosae, in corona misericordiae, et imitentur: videbunt eum impii in Corona justitiae, et perpetualiter gaudebunt. Coronantur quidem et alii imitatores ipsius, sed hoc ex industria adjuti per gratiam. Solus iste a matre coronatus est, quia solus cum ordinatis affectionibus tanquam sponsus e thalamo processit ex utero matris.

℟. Christus sciens dolorem, et infirmitatem spinis coronatus: * Ipse est, qui coronat vos in misericordia, et miserationibus.

℣. Vulneratus propter iniquitates nostras, attritus propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus. Ipse est. Gloria Patri. Ipse est.

Lectio 9.

Dicitur de Homilia Feriae.

Ad Laudes et per Horas.

Ant. Dilectus meus candidus et rubicundus, comae capitis ejus sicut purpura regis vincta canalibus.

Psalm. Dmnus regnavit, *cum reliq de Dominica.*

Ant. Requievit super eum Spiritus timoris Domini: Corona sapientiae et exultationis decoravit illum.

Ant. Induit eum Dominus vestimentis salutis, et indumento justitiae, quasi sponsum decoratum corona.

Ant. Fasciculus myrrhae dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

Ant. Rex aeternae gloriae pro nobis coronatus, benedicet coronae anni benignitatis suae.

Capit. Cant. 3.

Egredimini, et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

Hymnus.

Legis figuris pingitur
Christi corona nobilis
Implexa spinis victima
Ardensque testatur rubus

Arcam corona cinxerat
Mensaeque sacrum circulum
Aramque thure fumidam
Corona nectit ambiens.

Christi dolorum conscia
Salve corona gloriae,
Gemmis et auro pulchrior,
Vincens coronas siderum.

Virtus, honor, laus, gloria,
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula.
Amen.

℣. Eris corona gloriae in manu Domini.
℟. Et diadema regni in manu Dei tui.

Ad Benedictus.

Ant. Exivit Jesus portans spineam coronam, et purpureum vestimentum.

Oratio.

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut qui in memoriam passionis Domini nostri Jesu Christi coronam ejus spineam veneramur in terris; ab ipso gloria et honore coronari mereamur in coelis. Qui tecum vivit, et regnat etc.

Commem. Feriae.

Ad Primam.

Ant. Dilectus meus.

Ad absol. Capit. dicitur Capit. Nonae.

Ad Tertiam.

Antiph. Requievit super eum.

Capitulum.

Egredimini et videte, *ut supra.*

℟. *brev.* Eris corona gloriae. * In manu Domini. Eris.
℣. Et diadema regni in manu Dei tui. In manu. Gloria Patri. Eris.
℣. Gloria et honore coronasti eum Domine.
℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Sextam.

Ant. Induit eum.

Capit. Apoc. 16.

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedebat super illum, habebat arcum, et data est ei corona, et exivit vincens, ut vinceret.

℟. *brev.* Gloria et honore * coronasti eum Domine. Gloria et honore.
℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria et honore.
℣. Tuam coronam adoramus Domine.
℟. Tuam gloriosam recolimus passionem.

Ad Nonam.

Ant. Rex aeternae gloriae.

Capit. Isaias 28.

In die illa erit Dominus exercituum corona gloriae, et sertum exultationis residuo populi sui.

℟. *br.* Tuam coronam * Adoramus Domine. Tuam coronam.
℣. Tuam gloriosam recolimus passionem. Adoramus. Gloria Patri. Tuam coronam.
℟. Plectentes coronam de spinis.
℣. Posuerunt super caput ejus.

In 2. Vesp. dicunt. omnia ut in primis.

Ad Magnificat.

Ant. Et genuflexo ante eum, illudebant ei dicentes: Ave Rex Judaeorum: et expuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus.

Oratio ut supra.

Feria VI.

post Dominicam I. Quadrages.

LANCEAE ET CLAVORUM
D. N. J. Chr.

Dupl. maj.

Ad Vesp. Ant. Unus militum. *cum rel. de Laud.*

Psal. Dixit Dominus *cum reliquis de Dominica, et loco ultimi Psal.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capit. 1. Jo. c. 5. v. 5.

Carissimi: qui est, qui vincit mundum, nisi qui credit, quoniam Jesus est filius Dei? Hic est, qui venit per aquam, et sanguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua et sanguine.

Hymnus.

Quaenam lingua tibi, o Lancea, debitas
Grates pro merito est apta rependere.
Christi vivificum namque aperis latus,
Unde Ecclesia nascitur.

Haec est Heva viri de latere exiens,
Olli membra gravis dum sopor occupat;
Hanc quippe alter Adam, corde scatentibus
Unda, et sanguine procreat.

O Clavi! aeque manet vos quoque gratia,
Christi quando sacris artubus insiti,
Deletum Domini sanguine figitis
Mortis chirographum cruci.

Te Jesu, superi laudibus efferant,
Qui clavorum aditus, signaque lanceae
In caelo retines, vivus ubi imperas
Cum Patre, atque Paraclito. Amen.

℣. Foderunt manus meas; et pedes meos.
℟. Dinumeravunt omnia ossa mea.

Ad Magnificat. Ant.

Delens quod adversus nos erat chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, et ipsam tulit de medio, affigens illud cruci.

Oratio.

Deus qui in assumptae carnis infirmitate Clavis affigi, et Lancea vulnerari pro mundi salute voluisti: concede propitius: ut qui eorumdem Clavorum, et Lanceae solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriae tuae triumpho gratulemur in coelis. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Pro comm. Feriae. Ant.

O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut petisti.

℣. Angelis suis Deus mandavit de te.
℟. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Oratio.

Da, quaesumus Domine, populis Christianis, et quae profitentur agnoscere et coeleste munus diligere, quod frequentant. Per Dominum.

Ad Completorium, et per Horas diei in fine Hymnor. dicitur:

Clavis forato, et lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
Nunc et per omne saeculum. Amen.

Ad Matutinum. Invitat.

Christum lancea, et clavis vulneratum * Venite adoremus.

Hymnus

Salvete clavi, et lancea
Squalore nuper obsita,
Quae mersa Christi corpori,
Almo rubetis sanguine.

Vos ad scelus Judaica
Elegerat perfidia,
Sed in ministra gratiae,
Vos vertit a coelo Deus.

Nam quot sacratis artubus
Sculpsistis olim vulnera,
E tot reclusis fontibus
Dona effluunt coelestia.

Clavis forato, et lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
Nunc, et per omne saeculum.
Amen.

Si omissus sit Hymnus ad Vesperas dicatur ad Matutinum, et Hymnus Matutini conjungatur cum Hymno ad Laudes.

In I. Nocturno.

Ant. Ad Jesum autem cum venissent, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit: * et in cathedra pestilentiae non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus: * et in lege ejus medatibitur die, ac nocte.

Et erit tamquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum: * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet, et omnia quaecumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in judicio, * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum; * et iter impiorum peribit.

Antiph. Ad Jesum autem cum venissent, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit.

Antiph. Exivit sanguis, et aqua: et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt gentes * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis, irridebit eos, * et Dominus subsanabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: *

Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Antiph. Exivit sanguis et aqua: et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus.

Antiph. Alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me: * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es: * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum, * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Antiph. Alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt.

℣. Quem tu percussisti, persequuti sunt.
℟. Est super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Lectio 1.

De Zacharia Propheta.

Capit. 12. v. 10.

Haec dicit Dominus: Effundam super domum

David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae, et precum: et aspicient ad me, quem confixerunt. Et plangent eum planctu quasi super unigenitum, et dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. In die illa magnus erit planctus in Jerusalem, sicut planctus Adadremmon in campo Mageddon. Et planget terra: familiae, et familiae seorsum: familiae domus David seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiae domus Nathan seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiae domus Levi seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiae Semei seorsum, et mulieres eorum seorsum. Omnes familiae reliquae, familiae et familiae seorsum, et mulieres eorum seorsum.

℞. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura; * Sed unus militum lancea latus ejus aperuit.

℣. Et qui vidit, testimonium perhibuit: et verum est testimonium ejus. Sed unus.

Lectio 2.

In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem in ablutionem peccatoris, et menstruatae, et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: disperdam nomina idolorum te terra, et non memorabuntur ultra: et pseudoprophetas, et spiritum immundum auferam de terra. Et erit, cum prophetaverit quispiam ultra, dicent ei pater ejus, et mater ejus, qui genuerunt eum: non vives, quia mendacium locutus es in nomine Domini, et configent eum pater ejus, et mater ejus, genitores ejus cum prophetaverit. Et erit: in die illa confundentur prophetae, unusquisque ex visione sua, cum prophetaverit: nec operientur pallio saccino, ut mentiantur, sed dicet: non sum propheta, homo agricola ego sum: quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea.

℞. Unus militum lancea latus ejus aperuit: * Et continuo exivit sanguis, et aqua.

℣. In die illa erit fons patens domui David, et ha-

bitantibus Jerusalem. Et continuo.

Lectio 3.

Et dicetur ei: quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? et dicet: his plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi, dicit Dominus exercituum: percute pastorem, et dispergentur oves, et convertam manum meam ad parvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dominus: partes duae in ea dispergentur, et deficient: et tertia pars relinquetur in ea. Et ducam tertiam partem per ignem, et uram eos, sicut uritur argentum: et probabo eos, sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum et ego exaudiam eum. Dicam: Populus meus es, et ipse dicet: Dominus Deus meus.

℞. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem * In ablutionem peccatoris, et menstruatae.

℣. His est, qui venit per aquam, et sanguinem Jesus Christus. In ablutionem.

Gloria Patri.

In II. Nocturno.

Antiph. Aspicient ad me, quem confixerunt, et plangent eum planctu quasi super unigenitum.

Psalmus 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae, * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino: * multi dicunt: quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti vini, et olei sui: * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Antiph. Aspicient ad me, quem confixerunt, et plangent eum planctu quasi super unigenitum.

Antiph. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Psalm 5.

Verba mea auribus percipe Domine: * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meae: * Rex meus, et Deus meus.

Quoniam ad te orabo; * Domine mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, et videbo: quoniam non Deus volens inquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiae tuae.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant; * judica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: * quoniam irritaverunt te Domine.

Et laetentur omnes, qui sperant in te: * in aeternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonae

voluntatis tuae: * coronasti nos.

Ant. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster; * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super coelos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo coelos tuos: opera digitorum tuorum; * lunam et stellas, quae tu fundasti

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus: * oves et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres coeli, et pisces maris: * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster: * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Gloria Patri.

Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.
℟. Attritus est propter scelera nostra.

Sermo Innocentii Papae Sexti.

In Decreto de Festo Lanceae et Clavorum Domini.

Lectio 4.

In Redemptoris nostri Domini Jesu Christi sacratissima passione sic nos gloriari oportet, ut ipsius passionis cuncta mysteria dinumerantes, et merita, singulis etiam ejus salutaribus instrumentis gloriemur. Inter quae illud celebriter memorandum est, quod ipse Salvator, emisso in cruce jam spiritu, su-

stinuit perforari lancea latus suum, ut, inde sanguinis, et aquae profluentibus undis formaretur unica, et immaculata, ac virgo sancta mater Ecclesia sponsa sua. O beatissima ipsius sacri lateris apertura, unde nobis tot, et tanta divinae pietatis dona fluxerunt! O felix lancea, quae tot bona nobis efficere, et ad tanti triumphi gloriam meruit superaddi!

℟. Hic est, qui venit per aquam, et sanguinem Jesus Christus * Non in aqua solum, sed in aqua, et sanguine.

℣. Tres sunt, qui testimonium dant in terra: spiritus, aqua, et sanguis; et hi tres unum sunt. Non in aqua.

Lectio 5.

Haec latus ipsum aperiendo, sacratissimas januas nobis regni caelestis aperuit. Haec, vulnerando jam mortuum, vulnera nostra sanavit, vitamque nobis reddidit, et salutem. Haec, innoxium transfigendo, illius sanguine culpas nostras abstersit: et demum ejusdem sacratissimis undis irrigata, caecitatis nostrae tenebras sustulit, et nos ipsius divinae pietatis fluviis mundavit. Illi etiam dulces clavi, quibus ipse Salvator eidem cruci fuit affixus, quippe non solum immaculato respergi sanguine, et molem ferre tanti ponderis meruerunt, sed et nos etiam per ipsorum salutiferas plagas dulcedinem tantam ipsius divinae caritatis accepimus, ut manus nostrae a peccati solutae nexibus, pedesque nostri a mortis laqueis fuerint liberati, sunt devotissime recolendi.

℟. Quoniam circumdederunt me canes multi, concilium malignantium obsedit me. * Foderunt manus meas, et pedes meos.

℣. Dicetur ei, quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Foderunt.

Lectio 6.

Quid enim vulnere, et plagis hujusmodi sanctius? Quid eis salubrius, ex quibus salus nostra processit, et in quibus assidue se possunt curare animae

devotorum? Licet igitur lancea, et clavi praedicti, aliaque ipsius passionis salutaria instrumenta, sint a cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, et de ipsa etiam passione in eadem Ecclesia solemnia annis singulis officia celebrentur, et fiant: dignum tamen, et conveniens reputamus, si de ipsius passionis specialibus instrumentis, et praesertim in partibus, in quibus instrumenta ipsa dicuntur haberi, solemne, ac speciale festum celebretur, et fiat. Nosque illos fideles Christi, qui aliqua ex instrumentis ipsius habere se gaudent, in eorum devotione divinis officiis, atque muneribus specialiter foveamus.

℟. Dicetur ei: quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? et dicet: * His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.
℣. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, non credam. His plagatus.
Gloria. His plagatus.

In III. Nocturno

Ant. Foderunt manus meas, et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium daemonia: * Dominus autem coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriae gentium, afferte Domino gloriam, et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra; * dicite in gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur: * judicabit populos in aequitate.

Laetentur coeli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate: * et populos in veritate sua.

Antiph. Foderunt manus meas, et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Antiph. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Psalmus 96.

Dominus regnavit exultet terra: * laetentur insulae multae.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet: * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae, * propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberavit eos.

Lux orta est justo: * et rectis corde laetitia.

Laetamini justi in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Antiph. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Antiph. Infer digitum tuum huc, et vide manus

meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Psalmus 97.

Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae: * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae: * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi: in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu Regis Domini: * moveatur mare, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

Antiph. Infer digitum tuum hûc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

℣. Disciplina pacis nostrae super eum.
℞. Et livore ejus sanati sumus.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio 7.

Cap. 19.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 120. in Joann.

Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud: sed aperuit; ut illud quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta

manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum; haec et lavacrum praestat, et potum. Hoc praenuntiabat, quod Noe in latere arcae ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia.

℟. Facta sunt haec, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: * Videbunt in quem transfixerunt.
℣. Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae, et precum. * Videbunt.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio 8.

Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum, magnum quippe signavit bonum ante magnum praevaricationis malum. Hic secundus Adam, inclinato capite in cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quae de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius? Facta sunt enim haec, inquit, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt, in quem transfixerunt.

℟. Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae, et precum * Et aspicient ad me, quem confixerunt.
℣. Et plangent eum planctu quasi super unigenitum. Et aspicient.
Gloria Patri. Et aspicient.

Lectio 9. de Hom. Fer.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Cap. 5.

In illo tempore: erat dies festus Judaeorum, et ascendit Jesus Jerosolymam. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 17. in Joann. post init:

Videamus, quid voluerit significare in illo uno, quem etiam ipse servans unitatis mysterium de tot languentibus unum sanare dignatus est. Invenit in annis ejus numerum quemdam languoris. Triginta et octo annos habebat in infirmitate. Hic numerus quomodo magis ad languorem pertineat, quam ad sanitatem, paulo diligentius exponendum est. Intentos vos volo: aderit Dominus, ut congrue loquar, et sufficienter audiatis. Quadragenarius numerus sacratus nobis in quadam perfectione commendatur: notum esse arbitror caritati vestrae: testantur saepissime divinae scripturae; jejunium hoc numero consecratum esse bene nostis. Nam et Moyses quadringata diebus jejunavit: et Elias totidem, et ipse Dominus noster, et Salvator Jesus Christus hunc jejunii numerum implevit. Per Moysen significatur Lex, per Eliam significantur Prophetae, per Dominum significatur Evangelium. Ideo in illo monte tres apparuerunt, ubi se discipulis ostendit in claritate vultus, et vestis suae: apparuit enim medius inter Moysen et Eliam, tamquam Evangelium testimonium haberet a Lege et Prophetis.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes et per Horas.

Antiph.

Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, *cum reliq. de Dominica.*

Antiph. Foderunt manus meas, et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Antiph. Tres sunt, qui testimonium dant in terra: spiritus, aqua, et sanguis; et hi tres unum sunt.

Antiph. Quid turbati estis, et cogitationes ascendunt in corda vestra? Videte manus meas, et pedes meos, quia ego ipse sum.

Antiph. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Capit. 1. Joann. c. 5. v. 5.

Carissimi: quis est qui vincit mundum, nisi qui credit, quoniam Jesus est filius Dei? Hic est, qui venit per aquam, et sanguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua, et sanguine.

Hymnus.

Tinctam ergo Christi sanguine,
Convertite in me, cuspidem,
Ferite cor, pedes, manus,
Poenam a nocente sumite.

At, quaeso, culpis debitas,
Quas jure plagas figitis,
Cruore divino illitae,
Fiant medela spiritus.

Sit gressus ad malum impotens,
Manus nocere desinant,
Omnisque corde e saucio
Profanus ardor exeat.

Clavis forato, et lancea,
Jesu, tibi sit gloria
Cum Patre, et almo Spiritu
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

℣. Foderunt manus meas, et pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Benedictus. Ant.

Inglorius erit inter viros aspectus ejus, et forma ejus inter filios hominum. Iste asperget gentes multas.

Oratio.

Deus, qui in assumpta carnis infirmitate Clavis affigi, et Lancea vulnerari pro mundi salute voluisti: concede propitius: ut qui eorumdem Clavorum, et Lanceae solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriae tuae triumpho gratulemur in coelis. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre etc.

Pro comm. Feriae. Ant.

Angelus Domini descendebat de coelo, et movebatur aqua; et sanabatur unus.

℣. Angelis suis Deus mandavit de te.

℟. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Oratio.

Esto, Domine, propitius plebi tuae: et quam tibi facis esse devotam, benigno refove miseratus auxilio. Per Dominum.

Ad Primam in ℞. br.

℣. Qui vulneratus es pro nobis.

Ad Tertiam. Antiph.

Foderunt manus meas.

Capit. Carissimi. *ut sup.*

℞. *br.* Foderunt manus meas, * Et pedes meos. Foderunt.

℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Gloria Patri. Foderunt.

℣. Quem tu percussisti persequuti sunt.

℞. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Ad Sextam. Antiph.

Tres sunt.

Capit. 2. Pet. 2. v. 21.

Fratres, Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus, qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

℞. *br.* Quem tu percussisti * Persequuti sunt. Quem tu.

℣. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Persequuti. Gloria Patri. Quem tu.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℞. Attritus est propter scelera nostra.

Ad Nonam. Antiph.

Infer digitum tuum.

Cap. v. 24.

Qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, ut peccatis mortui justitiae vivamus; cujus livore sanati estis.

℞. *br.* Ipse vulneratus est * Propter iniquitates nostras. Ipse.

℣. Attritus est propter scelera nostra. Propter. Gloria Patri. Ipse.

℣. Disciplina pacis nostrae super eum.

℞. Cujus livore sanati sumus.

In 2. Vesperis omnia ut in primis: et loco ultimi Psalmi dicitur

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino: * pro omnibus, quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam; et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Ad Magnificat. Antiph.

Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo et humiliatum.

Oratio.

Deus, qui in assumpta carnis infirmitate Clavis affigi, et Lancea vulnerari pro mundi salute voluisti: concede propitius; ut qui eorumdem Clavorum, et Lanceae solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriae tuae triumpho gratulemur in coelis. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Pro comm. Feriae, Ant.

Qui me sanum fecit, ille mihi praecepit: tolle grabatum tuum, et ambula in pace.

℣. Angelis suis Deus mandavit de te.
℟. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Oratio.

Exaudi nos misericors Deus: et mentibus nostris gratiae tuae lumen ostende. Per Dominum.

Feria VI.

post Dominicam II. Quadrages.

SACRATISSIMAE

SINDONIS

D. N. J. Chr.

Duplex majus.

Ad Vesperas.

Ant. Joseph nobilis decurio, *cum reliquis de Laudib.* Dixit Dominus *cum reliquis de Dom. sed loco ultimi Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capit. Isa. 73.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Hymnus.

Gloriam sacrae celebremus omnes.
Sindonis: laetis recolamus hymnis.
Et piis votis monumenta nostrae
Certa salutis;

Quae refert semper veneranda sindon
Sanguine impressis decorata signis,
Dum cruce ex alta tulit involutum
Corpus Jesu.

Reddit haec saevos animo dolores,
Quos tulit, casum miseratus Adae,
Christus humani generis Redemptor,
Morte perempta.

Saucium ferro latus, atque palmas,
Et pedes clavis, lacerata flagris
Membra, et infixam capiti coronam
Monstrat imago.

Quis pius siccis oculis, et absque
Intimi cordis gemitu notata
Vivaque indignae simulacra mortis
Cernere possit?

Nostra cum solum tibi Christe culpa
Causa tantorum fuerit malorum,
Nostra debetur tibi vita: vitam
Dedimus ipsam.

Sit tibi, Fili, decus atque virtus,
Qui tuo mundum redimis cruore
Quique cum summo Genitore, et almo
Flamine regnas.
Amen.

℣. Tuam sindonem veneramur Domine.
℟. Tuam recolimus passionem.

Ad Magnificat, Ant.

Joseph vir bonus, et justus accessit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu, quo accepto, involvit illud in sindone munda.

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta Sindone, qua corpus tuum sacratissimum e cruce depositum a Joseph involutum fuit, passionis tuae vestigia reliquisti: concede propitius; ut per mortem, et sepulturam tuam ad resurrectionis gloriam perducamur. Qui vivis, et regnas.

Pro comm. Feriae Ant.

Dives ille guttam aquae petiit, qui micas panis Lazaro negavit.

℣. Angelis suis Deus mandavit de te.
℟. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Oratio.

Adesto, Domine famulis tuis, et perpetuam benignitatem largire poscentibus: ut iis, qui te auctore et gubernatore gloriantur, et congregata restaures, et restaurata conserves. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitat.
Christum Dominum, qui passionis suae memoriam in sacra sindone renovat, * Venite adoremus.

Hymnus.

Mysterium mirabile
Hac luce nobis panditur,
Verus Dei cum Filius
Mortem cruentam sustinet.

Causam tuendo servuli,
Reique formam vestiens,
Pro servo herus suspenditur,
Pro sunte justus plectitur.

Necis manent insignia
Impressa sacra in sindone,
Quae post triumphum nobilem
Corpus cruentum involverat.

Sunt mortis haec, et tartari,
Mundique victi insignia;
Trophaea sunt haec inclyta
Ductoris invictissimi.

Debemus ergo hanc gratiam
Nostrae salutis vindici,
Ut daemonis contra dolos,
Hac militemus tessera.

Vitae vetustae mortui,
Surgamus in vitam novam
Christum sequuti; per crucem

Praesta Pater piissime,
Patrique compar unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum. Amen.

In I. Nocturno.

Antiph. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Psalmus 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae, * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino: * multi dicunt: quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti vini,

et olei sui: * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Antiph. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Antiph. Aspersus est sanguis super vestimenta mea, omnia indumenta mea inquinavi.

Psalmus 15.

Conserva me Domine quoniam speravi in te, * dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei: * tu es qui restitues haereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclaris: * etenim haereditas mea praeclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper, et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi ne commovear.

Propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper, et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno, * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, adimplebis me laetitia cum vultu tuo; * delectationes in dextera tua usque in finem.

Antiph. Aspersus est sanguis super vestimenta mea, omnia indumenta mea inquinavi.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo: * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum: * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo et non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Gloria Patri.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Tuam sindonem veneramur Domine.
℟. Tuam recolimus passionem.

De Isaia Propheta.

Lectio 1.

Cap. 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini, cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit, et nos putavimus eum quasi leprosum et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem; aspectus ejus in eo non est: hic peccata nostra portavit,

et pro nobis dolet; ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, * Cujus livore sanati sumus.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Cujus.

Lectio 2.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit: et non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum: de angustia et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? quia abcissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

℟. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? * Et dicet: his plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℣. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi. Et dicet.

Lectio 3.

Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longaevum et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo, quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos: et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

℟. Tuam sindonem veneramur Domine, tuam gloriosam recolimus passionem * Miserere nobis qui passus es pro nobis.

℣. Salva praesentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam. Miserere.

Gloria Patri. Miserere.

In II. Nocturno.

Antiph. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum.

Psalmus **23.**

Domini est terra et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in praelio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Antiph. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum.

Antiph. Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Psalmus **26.**

Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitae meae, * a quo trepitabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me praelium. * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae.

Ut videam voluptatem

Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam a me: * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto: ne derelinquas me: * neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater me dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in via tua; * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Exspecta Dominum, viriliter age: * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Antiph. Omnes videntes me, deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Antiph. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

Psalmus 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamavi a te, * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus: * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * non movebor in aeternum.

Domine in voluntate tua, * praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te Domine clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

Antiph. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

℣. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi.
℟. Quia per crucem tuam redemisti mundum.

Sermo Sancti Ambrosii Episcopi.

Lectio 4.

Luc. 23.

Quid sibi vult, quod non Apostoli, sed Joseph, et Nicodemus, ut Joannes dicit, Christum sepeliunt? Unus justus et constans, alter, qui erat magister in Israel. Talis enim Christi est sepultura, quae justitiam, magisteriumque habeat. Obstruitur igitur tergiversandi locus, et domestico Judaei testimonio revincuntur. Nam si Apostoli sepelissent, dicerent utique non sepultum, quem sepultum raptum esse dixerunt. Justus autem Christi corpus operit sindone, innocens ungit unguento. Namque haec non otiose distincta reperimus; quia justitia vestit Ecclesiam, innocentia gratiam subministrat.

℟. O admirabilis sindon! * In qua involutus est thesaurus noster, redemptio captivorum.
℣. Gaudet totus mundus, qui redemptus est sanguine Domini sui. In.

Lectio 5.

Vesti ergo et tu Domini corpus gloria sua, ut et ipse sis justus. Et si mortuum credis, operi tamen divinitatis propriae plenitudine; unge illud mirrha, et aloe, ut bonus odor Christi sis. Bonum linteum misit Joseph ille vir justus; et fortasse illud, quod Petrus vidit e coelo ad se esse demissum, in quo erant genera quadrupedum, et ferarum, et volucrum ad similitudinem gentilium figurata. Mystico igitur unguento illo pistico consepelietur Ecclesia, quae diversitatem populorum fidei suae communione sociavit.

℟. Tulerunt tunicam Joseph fratres ejus, et in sanguine hoedi, quem occiderunt, tinxerunt, mittentes qui ferret ad patrem, et diceret: * Hanc invenimus, vide; num tunica filii tui sit, an non?

℣. Quam cum agnovisset pater, ait: tunica filii mei est, fera pessima devoravit eum.
Hanc invenimus.

Lectio 6.

Hunc Joseph justum Lucas dixit, Matthaeus divitem; et merito dives hoc loco dicitur, ubi corpus suscipit Christi: suscipiendo enim divitem, nescivit fidei paupertatem. Dives est ergo, qui justus est; justus igitur sindone involvit; Israelita vero et diversos miscet virtutum odores, et aloes mittit quasi libras centum, hoc est perfectae fidei quantitatem. Et ligaverunt corpus Jesu juxta consuetudinem specialem Judaeorum, non utique nodis perfidiae, sed fidei ligaturis; et posuerunt in horto, cui frequenter Ecclesia comparatur, quae diversorum habet poma meritorum floresque virtutum.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus, * Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

℣. Qui cum malediceretur, non maledicebat; cum pateretur, non comminabatur. Qui peccatum.
Gloria Patri. Qui.

In III. Nocturno.

Antiph. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Psalmus 53.

Deus in nomine tuo salvum me fac; * et in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quaesierunt animam meam; * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me; * et Dominus susceptor est animae meae.

Averte mala inimicis meis * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me; * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Antiph. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Antiph. Convertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Psalmus 75.

Notus in Judaea Deus: * In Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob, * dormitaverunt, qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De coelo auditum fecisti judicium; * terra tremuit, et quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terrae.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro: * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei, qui aufert spiritum principum; * terribili apud reges terrae.

Antiph. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meae: * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuos: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi.

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: * et veritatem tuam in perditione.

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in

laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die, * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, * et notos meos a miseria.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio 7.

Cap. 15.

In illo tempore: Cum jam sero factum esset, quia erat Parasceve, quod est ante sabbatum, venit Joseph ab Arimathaea nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

In Evang. Marc.

Parasceve graece, latine praeparatio dicitur, quo nomine Judaei, qui inter Graecos morabantur, sextam sabbati appellabant, eo quod in illo ea, quae requiei sabbati necessaria essent, praeparare solerent. Juxta hoc, quod de manna quondam praeceptum est: sexta autem die colligetis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatura perfecta; septima autem Conditor ab opere suo requievit, unde et hanc Sabbatum, hoc est requiem voluit appellari: recte Salvator eadem sexta die crucifixus, humanae restaurationis implevit arcanum; ideoque cum accepisset acetum, dixit: consummatum est; hoc est sextae diei, quod pro mundi refectione suscepi, jam totum est opus expletum. Sabbato autem in sepulchro requiescens, resurrectionis, quae octava die ventura erat, expectabat eventum.

℟. Mercatus est Joseph sindonem mundam, ut involveret in ea corpus Domini: * Venit ergo, et tulit corpus ejus.

℣. Rogavit Pilatum Joseph ab Arimathaea, ut tol-

leret corpus Jesu. Venit ergo.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio 8.

Venit, inquit, Joseph ab Arimathaea nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei, et audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. Magnae quidem Joseph iste dignitatis ad saeculum, sed majoris apud Deum meriti fuisse laudatur. Talem namque existere decebat eum, qui corpus Domini sepeliret! qui et per justitiam meritorum tali ministerio dignus esset, et per nobilitatem potentiae saecularis, facultatem posset obtinere ministrandi; non enim quilibet ignotus aut mediocris ad praesidem accedere, et crucifixi corpus, poterat impetrare.

℟. Haec est sindon dignissima, * In qua salutis auctor de cruce depositus involvi dignatus est.

℣. Ut nos consepulti cum eo, veteris hominis exuviis depositis, innocentiae sindone tegeremur. In qua Gloria Patri. In qua..

Lectio 9.

De Hom. fer.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Cap. 21. d.

In illo tempore: dixit Jesus turbis Judaeorum et principibus sacerdotum parabolam hanc: homo erat paterfamilias, qui plantavit vineam, et sepem circumdedit ei. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Lib. 9. in caput. 20. Luc.

Plerique varias significationes de vineae appeltione derivant; sed evidenter Isaias vineam Domini Sabaoth, domum Israel esse memoravit. Hanc vineam quis alius nisi Deus condidit? Hic est ergo qui eam locavit colonis, et ipse peregre fuit: non quia ex loco ad locum profectus est Dominus, qui ubique semper praesens est; sed quia praesentior diligentibus, negligentibus abest. Multis temporibus abfuit, ne praepropera videretur exactio. Nam quo indulgentior libe-

ralitas, eo inexcusabilior pervicacia.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes et per Horas.

Antiph.

Joseph nobilis decurio vir bonus, et justus, et ipse dives erat expectans regnum Dei.

Psalmus 92.

Dominus regnavit. *Cum reliquis de Dominica.*

Ant. Hic audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu.

Antiph. Cum cognovisset Pilatus a centurione, quod jam mortuus esset, donavit corpus Jesu.

Antiph. Joseph autem mercatus sindonem, et deponens eum involvit sindone.

Antiph. Posuit eum in monumento, in quo nondum quisquam positus fuerat.

Capit. Isaiae 26.

Quis est iste, qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua gradiens in multitudine fortitudinis suae? Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Hymnus.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si praesens sis, accedo,
Te complector cum affectu,
Tuorum memor vulnerum.

O quam nudum hic te cerno,
Vulneratum, et distentum,
Inquinatum, involutum
In hoc sacro tegmine!

Salve caput cruentatum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutavit suum florem,
Quem caeli tremit curia.

Salve latus Salvatoris,
Salve mitis apertura,
Super rosam rubicunda,
Medela salutifera.

Manus sanctae vos avete
Diris clavis perforatae:
Ne repellas me, Salvator
De tuis sanctis pedibus.
Amen.

℣. Dominus regnavit, decorem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

Ad Benedictus. Ant.

Joseph nobilis decurio expectans et ipse regnum, Dei, mercatus est sindonem, et deponens corpus Jesu involvit illud in sindone.

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta Sindone, qua corpus tuum sacratissimum e cruce depositum a Joseph involutum fuit, passionis tuae vestigia reliquisti: concede propitius; ut per mortem et sepulturam tuam ad resurrectionis gloriam perducamur. Qui vivis et regnas.

Pro comm. Feriae, Ant.

Malos male perdet, et vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis.

℣. Angelis suis Deus mandavit de te.
℟. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Oratio.

Da, quaesumus omnipotens Deus: ut sacro nos purificante jejunio, sinceris mentibus ad sancta ventura facias pervenire. Der Dominum.

Ad Tertiam. Antiph.

Hic audacter.

Cap. Isaiae 63.

Quis est iste, qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua gradiens in multitudine fortitudinis suae? Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

℟. *br.* Tuam sindonem * Veneramur Domine. Tuam sindonem.
℣. Tuam recolimus passionem. Veneramur.
Gloria Patri. Tuam sindonem.
℣. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi.
℟. Quia per mortem tuam redemisti mundum.

Ad Sextam. Antiph.

Cum cognovisset.

Capitulum.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

℟. *br.* Adoramus te Christe, * Et benedicimus tibi.

Adoramus.
℟. Quia per mortem tuam redemisti mundum. Et benedicimus.
Gloria Patri. Adoramus.
℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.
℟. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Ad Nonam. Antiph.

Posuit eum.

Capitulum.

Circumspexi, et non erat auxiliator, quaesivi, et non fuit, qui adjuvaret, et salvavit mihi brachium meum: et indignatio mea ipsa auxiliata est mihi.

℟. *br.* Omnis terra adoret te, * Et psallat tibi. Omnis.
℣. Psalmum dicat nomini tuo Domine. Et psallat tibi.
Gloria Patri. Omnis.
℣. Dominus regnavit, decorem induit.
℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, et loco ultimi.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi, * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est, qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Ad Magnificat. Antiph.

Homo quidam dives ab Arimathaea, nomine Joseph, accepto corpore Jesu, involvit illud in sindone munda.

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta Sindone, qua corpus tuum sacratissimum e cruce depositum a Joseph involutum fuit, passionis tuae vestigia reliquisti: concede propitius: ut per mortem et sepulturam tuam ad resurrectionis gloriam perducamur. Qui vivis etc.

Pro comm. Feriae, Ant.

Quaerentes eum tenere timuerunt turbam: quia sicut prophetam eum habebant.

℣. Angelis suis Deus mandavit de te.

℟. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Oratio.

Da, quaesumus Domine, populo tuo salutem mentis et corporis: ut bonis operibus inhaerendo, tuae semper virtutis mereatur protectione defendi. Per Dominum.

Feria VI.

post Dominic. III. Quadragesimae.

SACRORUM QUINQUE VULNERUM

D. N. J. Chr.

Dupl. maj.

Ad Vesperas.

Antiph. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino: * pro omnibus, quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam; et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Gloria Patri etc.

Antiph. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Antiph. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Psalmus 119.

Ad Dominum, cum tribularer, clamavi: * et exaudivit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi: * ad linguam dolosam?

Sagittae potentis acutae * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi! quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Gloria Patri etc.

Antiph. Ipse autem vulneratus est propter iniquites nostras, attritus est propter scelera nostra.

Antiph. Alligavit Dominus plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

Psalmus 139.

Eripe me Domine ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniqui-

tates in corde: * tota die constituebant praelia.

Acuerunt linguas suas, sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris: * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi Domine vocem deprecationis meae.

Domine Domine virtus salutis meae: * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi, quia faciet Dominus judicium inopis: * et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.

Gloria Patri etc.

Antiph. Alligavit Dominus plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

Ant. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Psalmus 140.

Domine clamavi ad te, exaudi me, * intende voci meae, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori meo: * et ostium circumstantiae labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiae: * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpabit

me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petrae judices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt, * sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine, Domine oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego donec transeam.

Gloria Patri etc.

Ant. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite: et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum: * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam: absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat, qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est, qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine: * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * qui humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Gloria Patri etc.

Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor sicut dolor meus.

Capit. Isaiae 53.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus.

Hymnus.

Pange lingua gloriosi
Lauream certaminis
Et super Crucis trophaeo
Dic triumphum nobilem
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De Parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notavit
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostrae salutis
Ordo depoposcerat,
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret;
Et medelam ferret inde,
Hostis unde laeserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor:
Atque ventre virginali
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter arcta
Conditus praesepia:
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat:
Et Dei manus pedesque
Stricta cingit fascia.

Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria
Aequa Patri, Filioque;
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas.
Amen.

℣. Videbunt, in quem transfixerunt.
℟. Et dolebunt super eum, ut in morte primogeniti.

Ad Magnificat.

Antiph. Dum in cruce penderet unigenitus Dei Filius, et ab omnibus subsannaretur, Mater ejus Virgo Maria, ipsum verum Deum, et hominem condolens venerabatur.

Oratio.

Deus, qui unigeniti Filii tui Passione, et per quinque Vulnera ejus Sanguinis effusione, humanam naturam peccato perditam reparasti: tribue nobis, quaesumus; ut qui ab eo suscepta Vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in Coelis.

Per eundem Dominum nostrum.

Commem. Feriae.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

Christum in cruce confixum, quinque plagis vulneratum. * Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus. *Hymn.* Pange lingua etc, *ut supra in Vesp.*

In I. Nocturno.

Ant. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Psalmus 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animae meae: * transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra: * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam, quae perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Dominus in coelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * aequitatem vidit vultus ejus.

Gloria Patri.

Antiph. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Ant. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo: * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum: * et opprobrium

non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo et non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Gloria Patri.

Ant. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Ant. Torcular calcavi solus, et de gentibus non fuit vir mecum.

Psalmus 23.

Domini est terra et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in praelio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Ant. Torcular calcavi solus, et de gentibus non fuit vir mecum.

℣. Foderunt manus meas, et pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Lectio 1.

Cap. 53.

De Isaia Propheta.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum

coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus, et despectus: unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: Et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humilitatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus in remissionem peccatorum.

℣. Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. In quo etc.

Lectio 2.

Omnes nos quasi oves erravimus, unnsquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum, et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate.

℟. Nos, qui aliquando eramus longe, facti sumus prope per Sanguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣. A Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris. Ipse.

Lectio 3.

Cap. 93.

Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus

de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furore meo, et conculcavi eos in ira mea, et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi: dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meae venit. Circumspexi, et non erat auxiliator; quaesivi, et non fuit qui adjuvaret.

℟. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem Divinitatis inhabitare, et per eum reconciliari omnia in ipsum: * Pacificans per sanguinem Crucis ejus sive quae in coelis, sive quae in terris sunt.

℣. Iste est Caput corporis Ecclesiae in omnibus primatum tenens. Pacificans. Gloria Patri. Pacificans.

In II. Nocturno.

Antiph. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalmus 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies, * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri, * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt, * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo, * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: *

spes mea ab uberibus matris meae: in te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est, * quoniam non est: qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi, * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum, * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis, * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi, * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me, * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me, * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea, Deus animam meam, * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis, * in medio ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum; * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me, * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna, * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum, qui requirunt eum, * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus, * universae familiae gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet, * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura; * et annuntiabunt coeli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Gloria Patri.

Ant. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Antiph. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Psalmus 65.

Jubilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini ejus: * date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua Domine! * in multitudine virtutis tuae mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nomini tui.

Venite et videte opera Dei: * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: * ibi laetabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in aeternum, oculi ejus super gentes respiciunt: * qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite gentes Deum nostrum: * et auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam: * et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus: * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem et aquam: * et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea, quae distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narra-

bo omnes, qui timetis Deum, * quanta fecit animae meae.

Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus: * et attendit voci deprecationis meae.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Gloria Patri.

Antiph. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Antiph. Vulnus et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo.

Psalmus 75.

Notus in Judaea Deus: * In Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob, * dormitaverunt, qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De coelo auditum fecisti judicium; * terra tremuit, et quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terrae.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro: * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei, qui aufert spiritum principum; * terribili apud reges terrae.

Gloria Patri.

Antiph. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo.

℣. Vere languores nostros ipse tulit.

℟. Et dolores nostros ipse, portavit.

Lectio 4.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Lib. de Pass. Dom. Cap. 41.

Captus est Jesus: post plurimas illusiones tam Judaeorum, quam gentium post sanguinis plures effusiones, clavis immitibus manibus simul et pedibus perforatur, et configitur ligno crucis Salvator noster mitissimus Jesus. Intuere, et respice rosam Passionis sanguineae, quomodo rubet in indicium ardentissimae caritatis. Contendunt passio et caritas: ista, ut plus ardeat; illa ut plus rubeat.

℟. Per mortem destruxit Jesus eum, qui mortis habebat imperium: * Ut liberaret eos, qui timore mortis obnoxii erant servituti.

℣. Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret. Ut liberaret.

Lectio 5.

Vide quomodo hoc flore rosae floruerit optima vitis nostra rubicundus Jesus. Vide totum corpus, sicubi rosae sanguineae florem non invenias. Inspice manum unam et alteram, si florem rosae non invenias in utraque. Inspice pedem unum, et alterum; numquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrubea sit, propter mixturam aquae: quia, sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus ejus perforasset, exivit sanguis et aqua.

℟. Per hominem mors et per hominem resurrectio mortuorum. * Et sicut in Adam omnes peccaverunt ita in Christo omnes vivificabuntur.

℣. Novissime autem inimica destruetur mors. Et sicut.

Lectio 6.

Ex eodem, S. Bernardo Serm. de Pass. Dom.

Respice, Domine sancte Pater, de sanctuario tuo, et de excelso coelo-

rum habitaculo: et intuere hanc sacrosanctam hostiam, quam tibi offert magnus Pontifex noster, sanctus puer tuus Dominus Jesus pro peccatis fratrum suorum, et esto placabilis super multitudine malitiae nostrae. Cognosce, Pater tunicam filii tui Joseph: heu! fera pessima devoravit eum, et conculcavit in furore suo vestimentum ejus. Ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit.

℞. Vidimus Jesum propter Passionem mortis gloria et honore coronatum: * Ut pro omnibus gustaret mortem.

℣. Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummari. Ut pro omnibus. Gloria Patri. Ut pro etc.

In III. Nocturno.

Antiph. Quid sunt plagae istae, in medio manuum tuarum?

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium daemonia: * Dominus autem coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriae gentium, afferte Domino gloriam, et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra; * dicite in gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur: * judicabit populos in aequitate.

Laetentur coeli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gau-

debunt campi, et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate: * et populos in veritate sua.

Gloria Patri.

Ant. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Antiph. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Psalmus 96.

Dominus regnavit exultet terra: * laetentur insulae multae.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet: * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae, * propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberavit eos.

Lux orta est justo: * et rectis corde laetitia.

Laetamini justi in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Gloria Patri.

Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Antiph. In amaritudine sermo meus est, et manus plagae meae aggravata est super gemitum meum.

Psalmus 97.

Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae: * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae: * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu Regis Domini: * moveatur mare, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

Gloria Patri.

Ant. In amaritudine sermo meus est, et manus plagae meae aggravata est super gemitum meum.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.
℟. Attritus est propter scelera nostra.

Lectio 7.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.
Cap. 10.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 12. Comment. in Joan.

Cum ab immanibus Judaeis omnis in Christum expleta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extremum caro Christi sanctissima proprium quiddam, ac naturale rursus patitur. Multis enim, ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, naturali quodam, et inexplicabili calore humidum consumentes, et igneis ardoribus praecordia urentes.

℟. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi: * Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem.

℣. Liberavit, et vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam, quae data est nobis in Christo. Qui destruxit.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio 8.

Consummatum esse ait impietatis Judaicae modum, et impotentem saeviendi animum. Quid enim Judaei intentatum reliquerunt, aut quid non extremae crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii, aut contumeliae genus praetermiserunt? Quamobrem jure, consummatum est, ait, sed hora jam eum ad praedicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante (advenit enim, ut mortuorum, ac vivorum, dominaretur) ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturae nostrae passionem sustinuit in carne sua.

℟. Dignus es Domine accipere librum, et aperire signacula ejus, quoniam occisus es, et redemisti nos Deo: * In Sanguine tuo.

℣. Fecisti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdotes. In Sanguine. Gloria Patri. In Sanguine.

Lectio 9. de Feria.

Ad Laudes et per Horas.

Ant. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliquis de Laud. Domin. ut in Psalt.*

Ant. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Ant. Alligavit Dominas plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

Ant. Omnis qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus,

Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor sicut dolor meus.

Capit. Isaias 53.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras,

attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus.

Hymnus.

Lustra sex qui jam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemtor,
Passioni deditus,
Agnus in crucis levatur
Immolandus stipite.

Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, lancea
Mite Corpus perforarunt:
Unda manat et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavantur flumine.

Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva tamen nulla profert
Fronde, flore, germine
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille
Quem dedit nativitas;
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.

Sola digna tui fuisti,
Ferre mundi victimam,
Atqne portum praeparare
Arca mundo naufrago
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore:

Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
Aequa Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas.
Amen.

℣. Videbunt, in quem transfixerunt.
℟. Et dolebunt super eum, ut in morte primogeniti.

Ad Benedictus.

Ant. Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Oratio.

Deus, qui unigeniti Filii tui Passione, et per quinque Vulnera ejus sanguinis effusione, humanam naturam peccato perditam reparasti: tribue nobis, quaesumus: ut qui ab eo suscepta Vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi sanguinis fructum consequi mereamur

in coelis. Per eundem Dominum etc.

Com. Feriae.

Ad Tertiam.

Antiph. Ipse autem.

Capitulum.

Christus vulneratus est, etc. ut supra.

℞. *brev.* Foderunt manus meas: * Et pedes meos. Foderunt.
℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Gloria Patri. Foderunt.
℣. O vos omnes, qui transitis per viam.
℞. Attendite, et videte dolorem meum.

Ad Sextam.

Ant. Alligavit Dominus.

Capit. Isaias 50.

Faciem meam non averti ab increpantibus, et conspuentibus in me: Dominus Deus auxiliator meus: ideo non sum confusus.

℞. *br.* Vere languores nostros: * Ipse tulit. Vere.
℣. Et dolores nostros ipse tulit. Gloria Patri. Vere languores.
℣. Disciplina pacis nostrae super eum.
℞. Et livore ejus sanàti sumus.

Ad Nonam.

Ant. O vos omnes.

Capit. Isaias 53.

Tradidit Christus in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est, et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

℞. *br.* Ipse vulneratus est: * Propter iniquitates nostras Ipse.
℣. Attritus est propter scelera nostra. Propter iniquitates. Gloria Patri. Ipse
℣. Oblatus est, quia ipse voluit.
℞. Et non aperuit os suum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis Vesp.

Ad Magnificat.

Antiph. Ego sum vestra redemptio: manus meae, quae vos fecerunt clavis confixae sunt: propter vos flagellis caesus sum spinis coronatus sum: aquam petii pendens, et acetum porrexerunt: in escam meam fel dederunt, et in latus lanceam: mortuus, et sepultus resurrexi; vobiscum sum, et vivo in aeternum.

Orat. ut supra; com fer.

Feria VI.

post Dom. IV. Quadrages.

PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. Chr.

Duplex majus

Ad Vesperas.

Antiph. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola.

Psalm. Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica, sed ult.* Laudate Dominum.

Ant. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Antiph. Vestitus erat veste aspersa sanguine, et vocatur nomen ejus Verbum Dei.

Antiph. Quare ergo rurum est indumentum tuum, et vestimenta tua, sicut calcantium in torculari?

Antiph. Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

Capit. Hebr. 9.

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, id est non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in sancta, aeterna Redemptione inventa.

℞. Deo gratias.

Hymnus.

Festivis resonent compita vocibus:
Cives laetitiam frontibus explicent:
Taedis flammiferis ordine prodeant.
Instructi pueri et senes.

Quem dura moriens Christus in arbore,
Fudit multiplici vulnere Sanguinem,

Nos facti memores dum colimus, decet
Saltem fundere lacrymas.

Humano generi pernicies gravis
Adami veteris crimine contigit:
Adami integritas et pietas novi
Vitam reddidit omnibus.

Clamorem validum summus ab aethere
Languentis Geniti si Pater audiit,
Placari potius Sanguine debuit,
Et nobis veniam dare.

Hoc quicumque stolam Sanguine proluit,
Abstergit maculas: et roseum decus,
Quo fiat similis protinus Angelis,
Et Regi placeat, capit.

A recto instabilis tramite postmodum
Se nullus retrahat; meta sed ultima
Tangatur; tribuet nobile praemium,
Qui cursum Deus adjuvat

Nobis propitius sis Genitor potens,
Ut quos Unigeni Sanguine Filii
Emisti, et placido flamine recreas,
Coeli ad culmina transferas. Amen.

℣. Redemisti nos Domine in Sanguine tuo.
℟. Et fecisti nos Deo nostro Regnum.

Ad Magnificat.

Antiph. Accessistis ad Sion montem, et civitatem Dei viventis, Jerusalem coelestem, et testamenti novi mediatorem Jesum, et Sanguinis aspersionem melius loquentem, quam Abel.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui unigenitum Filium tuum mundi Redemptorem constituisti ac ejus Sanguine placari voluisti: concede, quaesumus; salutis nostrae pretium solemni cultu ita venerari, atque a praesentis vitae malis ejus virtute defendi in terris ut fructu perpetuo laetemur in oelis. Qui tecum vivit etc.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

Christum Dei Filium, qui suo nos redemit Sanguine: * Venite, adoremus.

Psalm. **94.** Venite etc.

Hymnus.

Ira justa Conditoris,
Imbre aquarum vindice
Criminosum mersit orbem
Noe in arca sospite:
Mira tandem vis amoris
Lavit orbem Sanguine

Tam salubri terra felix
Irrigata pluvia,
Ante spinis quae scatebat,
Germinavit flosculos,
Inque nectaris saporem
Transiere absynthia.

Triste protinus venenum
Dirus anguis posuit,
Et cruenta belluarum
Desiit ferocia:
Mitis Agni vulnerati
Haec fuit victoria.

O scientiae supernae
Altitudo impervia!
O suavitas benigni
Praedicanda pectoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit poenam optimus

Quando culpis provocamus
Ultionem Judicis,
Tunc loquentis protegamur
Sanguinis praesentia:
Ingruentium malorum
Tunc recedant agmina.

Te redemptus laudet orbis
Grata servans munera,
O salutis sempiternae
Dux, et auctor inclyte!
Qui tenes beata regna.
Cum Parente, et Spiritu.
Amen.

In I. Nocturno.

Antiph. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer, vocatum est nomen ejus Jesus.

Psalmus **2.**

Quare fremuerunt gentes * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis, irridebit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua; * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Gloria Patri.

Antiph. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer, vocatum est nomen ejus Jesus.

Antiph. Factus in agonia, prolixius orabat, et factus est sudor ejus sicut guttae Sanguinis decurrentis in terram.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me: * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es: * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum, * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Gloria Patri.

Antiph. Factus in agonia, prolixius orabat, et factus est sudor ejus, sicut guttae Sanguinis decurrentis in terram.

Ant. Judas, qui eum tradidit, poenitentia ductus re-

tulit triginta argenteos dicens: Peccavi, tradens Sanguinem justum.

Psalmus 15.

Conserva me Domine quoniam speravi in te, * dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei: * tu es qui restitues haereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclaris: * etenim haereditas mea praeclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper, et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi ne commovear.

Propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper, et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno, * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, adimplebis me laetitia cum vultu tuo; * delectationes in dextera tua usque in finem.

Gloria Patri.

Ant. Judas, qui eum tradidit, poenitentia ductus retulit triginta argenteos, dicens: Peccavi, tradens Sanguinem justum.

℣. Redemisti nos Domine
℟. In Sanguine tuo.

Lectio 1.

De Epistola P. Pauli Ap. ad Hebraeos.

Cap. 9.

Christus assistens Pontifex futurorum bonorum per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis, neque per sangui-

nem hircorum aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem, introivit semel in sancta, aeterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vitulae aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi? Et ideo novi testamenti mediator est ut morte intercedente, in redemptionem earum praevaricationum, quae erant sub priori testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt aeternae haereditatis.

℟. Jesus, ut sanctificaret per suum Sanguinem populum, extra portam passus est: * Exeamus igitur ad eum extra castra improperium ejus portantes.

℣. Nondum enim usque ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes. Exeamus igitur.

Lectio 2.

Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit, qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato Legis a Moyse universo populo, accipiens sanguinem vitulorum, et hircorum cum aqua et lana coccinea, et hyssopo, ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit, dicens: Hic Sanguis testamenti quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum, et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur; et sine sanguinis effusione non fit remissio.

℟. Moyses sumptum sanguinem respersit in populum, * Et ait: Hic est sanguis foederis, quod pepigit Dominus vobiscum.

℣. Fide celebravit Pascha et sanguinis effusionem; ne qui vastabat primitiva, tangeret eos. Et ait.

Lectio 3.

Habentes itaque, fratres, fiduciam in introitu Sanctorum in Sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen, id est carnem suam et Sacerdotem magnum, super Domum Dei, accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, et abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem, (fidelis enim est qui repromisit) et consideremus invicem in provocationem charitatis, et bonorum operum.

℟. Vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in Sanguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣. Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per Sanguinem crucis ejus, sive quae in terris, sive quae in Coelis sunt. Ipse enim. Gloria Patri. Ipse enim.

In II. Nocturno.

Antiph. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis caesum.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiae: * propter nomen suum.

Nam, et si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me, * omnibus diebus vitae meae.

Et ut inhabitem in domo Domini: * in longitudinem dierum.

Gloria Patri.

Antiph. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit

illis Jesum flagellis caesum.

Antiph. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo dicens: Innocens ego sum a Sanguine justi hujus.

Psalmus 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus: * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * non movebor in aeternum.

Domine in voluntate tua, * praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te Domine clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

Gloria Patri.

Ant. Videns, autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a Sanguine justi hujus.

Ant. Et respondens universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Psalmus 63.

Exaudi, Deus, orationem meam, cum deprecor:

* a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium: * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi serm onm nequam.

Narraverunt, ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum: * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo: * et laudabuntur omnes recti corde.

Gloria Patri.

Antiph. Et respondens universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

℣. Sanguis Jesu Christi Filii Dei.

℟. Emundat nos ab omni peccato.

Lectio 4.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

Vultis Sanguinis Christi audire virtutem: redeamus ad ejus exemplum et priorem typum recordemur, et pristinam scripturam narremus. In Aegypto nocte media, Aegyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogenita deperirent, quia primogenitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs Judaeorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Proinde exemplum mirabile, ut dicas in veritate virtutem: Ira divinae indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circuibat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum et

sanguine ejus linite januas. Quid ais Moyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valde, inquit, non eo quod sanguis est, sed quia Dominici Sanguinis per eum demonstratur exemplum.

℟. In timore incolatus vestri conversamini: * Scientes, quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis.
℣. Sed pretioso Sanguine, quasi agni immaculati Christi. Scientes.

Lectio 5.

Nam sicut regnantium statuae, quae sine causa sunt, et sermone, nonnunquam ad se confugientibus hominibus anima et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt aere confectae, sed quia retinent imaginem principalem: ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit: Non quia sanguis fuit, sed quia hujus sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes atque aditus pervideret, transjecit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus, non postibus impositum sanguinem typi, sed fidelium ore lucentem sanguinem veritatis Christi templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus sanguinis scrutare virtutem? Volo; unde primum cucurrit inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum cruce processit: Latus illud Dominicum initium fûit. Mortuo enim ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendente, approximat miles: Latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit, et Sanguis. Unum baptismatis symbolum, aliud Sacramenti. Ideo non ait: exiit Sanguis, et aqua: sed exiit aqua primum, et Sanguis: quia primum baptismate diluimnr, et postea mysterio dedicamur.

℟. Empti estis pretio magno: * Glorificate, et portate Deum in corpore vestro.
℣. Pretio empti estis, nolite fieri servi hominum. Glorificate.

Lectio 6.

Latus miles aperuit, et templi sancti parietem patefecit. Et ego thesaurum praeclarum inveni, et fulgentes divitias me gratulor reperire. Sic et de illo agno factum est. Judaei ovem occiderunt, et ego fructum de Sacramento cognovi. De latere Sanguis, et aqua. Nolo tam facile, auditor, transeas tanti secreta mysterii. Restat enim mihi mystica atque secretalis oratio. Dixi baptismatis symbolum et mysteriorum aquam illam et Sanguinem demonstrare. Ex his enim sancta fundata est Ecclesia per lavacri regenerationem, et renovationem Spiritus Sancti. Per baptisma, inquam, et mysteria, quae ex latere videntur esse prolata. Ex latere igitur suo Christus aedificavit Ecclesiam, sicut de latere Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur, dicens: De corpore ejus, et de ossibus ejus sumus: Latus videlicet illud significans. Nam sicut de illo latere Deus fecit faeminam procreari: sic et de suo latere Christus aquam nobis et sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia.

℟. Commendat charitatem suam Deus in nobis: * Quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est.
℣. Multo igitur magis nunc justificati in Sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In III. Nocturno.

Ant. Exivit ergo Jesus portans coronam spineam et purpureum vestimentum, et dicit eis: Ecce Homo.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulisti in finem? * iratus est furor tuus super oves pascuae tuae.

Memor esto congregationis tuae: * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam haereditatis tuae: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est ini-

quanta malignatus est inimicus in sancto?

Et gloriati sunt, qui oderunt te: * in medio solemnitatis tuae.

Posuerunt signa sua, signa: * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est propheta: * et nos non cognoscet amplius.

Usquequo Deus improperabit inimicus: * irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam: * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante saecula: * operatus est salutem in medio terrae.

Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Aethiopum.

Tu dirupisti fontes, et torrentes: * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricatus es auroram, et solem.

Tu fecisti omnes terminos terrae: * aestatem et ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino: * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum: * quia repleti sunt, qui obscurati sunt, terrae domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge, Deus, judica, causam tuam: * memor esto improperiorum tuorum, eorum, quae ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * su-

perbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Gloria Patri.

Antiph. Exivit ergo Jesus, portans coronam spineam et purpureum vestimentum, et dicit eis: Ecce Homo.

Antiph. Et bajulans sibi crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariae locum: ubi crucifixerunt eum.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meae: * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuos: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi.

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: * et veritatem tuam in perditione.

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me si-

cut aqua tota die, * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, * et notos meos a miseria.

Gloria Patri.

Antiph. Et bajulans sibi crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariae locum: ubi crucifixerunt eum.

Antiph. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea Latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis et aqua.

Psalmus 93.

Deus ultionum Dominus: * Deus ultionum libere egit.

Exaltare, qui judicas terram: * redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores, Domine: * usquequo peccatores gloriabuntur?

Effabuntur. et loquentur iniquitatem: * loquentur omnes, qui operantur injustitiam.

Populum tuum, Domine, humiliaverunt: * et haereditatem tuam vexaverunt.

Viduam et advenam interfecerunt: * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt: non videbit Dominus: * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo: * et stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet: * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit gentes, non arguet: * qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum: * quoniam vanae sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris, Domine: * et de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei a diebus malis: * donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam: * et haereditatem suam non derelinquet.

Quoadusque justitia convertatur in judicium: * et qui juxta illam, omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes: * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me: * paulo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est

pes meus: * misericordia tua, Domine, adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: * consolationes tuae laetificaverunt animam meam.

Nunquid adhaeret tibi sedes iniquitatis: * qui fingis laborem in praecepto?

Captabunt in animam justi: * et Sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium: * et Deus meus in adjutorium spei meae.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum, et in malitia eorum disperdet eos: * diperdet illos Dominus Deus noster.

Gloria Patri.

Antiph. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea Latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis et aqua.

℣. Christus dilexit nos.
℟. Et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo.

Lectio 7.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Cap. 19.

In illo tempore: Cum accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinato capite tradidit Spiritum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Vigilante verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit, ut illic quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta Ecclesiae manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille Sanguis in remissionem fusus est peccatorum: Aqua illa salutare temperat poculum; haec et lavacrum praestat, et potum. Hoc praenuntiabat, quod Noe in latere Arcae ostium facere jussus est, qua intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus praefigurabatur Ecclesia.

Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum; magnum quippe significavit bonum, ante magnum praevaricationis malum. Hic secundus Adam inclinato capite in cruce dormivit: ut inde formaretur ei conjux, quod de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto Sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius?

℣. Hic est, qui venit per aquam, et Sanguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et Sanguine.

℣. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris. Non in aqua.

Lectio 8.

Tenebantur homines captivi sub diabolo, et daemonibus serviebant. Sed redempti sunt a captivitate: vendere enim se potuerunt, sed redimere non potuerunt. Venit Redemptor, et dedit pretium: fudit Sanguinem suum, et emit orbem terrarum. Quaeritis, quid emerit? Videte, quid dederit, et invenietis, quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

℟. Praedestinavit nos Deus in adoptionem Filiorum per Jesum Christum * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus.

℣. Remissionem peccatorum secundum divitias gratiae ejus, quae superabundavit in nobis. In quo habemus. Gloria Patri. In quo habemus.

Lectio nona Homiliae.

Ad Laudes et per Horas.

Ant. Hi, qui amicti sunt

stolis albis, qui sunt, et unde venerunt?

Antiph. Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, et laverunt stolas suas in Sanguine Agni.

Antiph. Ideo sunt ante thronum Dei, et serviunt ei die et nocte.

Antiph. Et ipsi vicerunt draconem propter Sanguinem Agni, et propter testamentum Verbi sui.

Antiph. Beati qui lavant stolas suas in Sanguine Agni.

Capitulum.

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, id est non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in Sancta, aeterna Redemptione inventa.
℟. Deo gratias.

Hymnus.

Salvete Christi vulnera,
Immensi amoris pignora!
Quibus perennis rivuli
Manant rubentis Sanguinis.

Nitore stellas vincitis,
Rosas odore, et balsama,
Pretio lapillos Indicos,
Mellis favos dulcedine.

Per vos patet gratissimum
Nostris asylum mentibus:
Non huc furor minantium
Unquam penetrat hostium.

Quot Jesus in praetorio
Flagella nudus excipit!
Quot scissa pellis undique.
Stillat cruoris guttulas!

Frontem venustam proh-dolor!
Corona pungit spinea,
Clavi retusa cuspide
Pedes manusque perforant.

Postquam sed ille tradidit
Amans volensque spiritum,
Pectus feritur lancea,
Geminusque liquor exilit,

Ut plana sit redemptio
Sub torculari stringitur
Suique Jesus immemor
Sibi nil reservat Sanguinis.

Venite, quotquot criminum
Funesta labes inficit:
In hoc salutis balneo,
Qui se lavat, mundabitur.

Summi ad parentis dexteram
Sedenti habenda est gratia,
Qui nos redemit Sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu. Amen.

℣. Justificati in Sanguine Christi.
℟. Salvi erimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus.

Antiph. Erit Sanguis Agni vobis in signum, dicit Dominus, et videbo Sanguinem, et transibo vos, nec erit in vobis plaga disperdens.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui unigenitum Filium tuum mundi Redemptorem constituisti ac ejus Sanguine placari voluisti: concede, quaesumus; salutis nostrae pretium solemni cultu ita venerari, atque a praesentis vitae malis ejus virtute defendi in terris, ut fructu perpetuo laetemur in coelis. Qui tecum vivit etc.

Fit commem. Feriae.

Ad Primam.

In ℟. *br. dicitur.*
℣. Qui tuo nos Sanguine redemisti.
Lectio brevis ut infra ad Nonam.
Aecipiens Moyses Sanguinem.

Ad Tertiam,

Antiph. Hi sunt, qui venerunt.
Capit. Fratres, Christus *ut supra.*

℟. *brev.* Redemisti nos Domine, * In Sanguine tuo. Redemisti.
℣. Ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione. In Sanguine tuo.
Gloria Patri. Redemisti.
℣. Sanguis Jesu Christi Filii Dei.
℟. Emundat nos ab omni peccato.

Ad Sextam.

Antiph. Ideo sunt.

Capit. Hebr. 9.

Si Sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vitulae aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui per

Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi?

℟. *br.* Sanguis Jesu Christi Filii Dei: * Emundat nos. Sanguis.
℣. Ab omni peccato. Emundat nos. Gloria Patri. Sanguis Jesu.
℣. Christus dilexit nos.
℟. Et lavit nos in Sanguine suo.

Ad Nonam.

Antiph. Beati.

Capit. Hebr. 9.

Accipiens Moyses sanguinem vitulorum et hircorum, cum aqua et lana coccinea, et hyssopo; ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Dess.

℟. *br.* Christus dilexit nos, et lavit nos: * In Sanguine suo. Christus.
℣. Et fecit nos Regnum, et Sacerdotes Deo, et Patri. In Sanguine suo.
Gloria Patri. Christus dilexit.
℣. Justificati in Sanguine Christi.
℟. Salvi erimus ab ira per ipsum.

In 2. Vesp. omnia ut in primis; sed loco ultimi Psalmi dicitur.

Lauda Jerusalem Dominum, *ex Vesp. Sabb.*

℣. Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni.
℟. Quos pretioso Sanguine redemisti.

Ad Magnificat.

Ant. Habebitis autem hunc diem in monumentum, et celebrabitis eum solemnem Domino in generationibus vestris, cultu sempiterno.

Oratio ut supra.

Dominica II. post Pascha.

FESTUM TRANSLATIONIS SOLEMNIS S. CASSIANI EPISCOPI MARTYRIS.

Duplex primae Classis cum Octava per totam Dioecesin.

Officium de communi unius Martyris tempore Paschali, praeter ea, quae hic propria habentur.

In utrisque Vesp. et Laud.

℣. Ora pro nobis S. Cassiane, Alleluja.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi, Alleluja.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui beatum Cassianum Pontificem martyrii corona docorasti: concede propitius, ut cujus Solemnia colimus ejus Patrocinia sentiamus. Per Dominum nostrum. etc.

Deinde fit comm. Dom. 2. post Pasch. ut in Brev.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolor.

Lectio 1.

Cap. 20.

A Mileto Paulus mittens Ephesum, vocavit Majores natu Ecclesiae, qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, serviens Domino cum omni humilitate, et lacrymis, et tentationibus, quae mihi acciderunt ex insidiis Judaeorum: quomodo nihil subtraxerim utilium; quo minus annuntiarem vobis, et docerem vos publice, et per domos

testificans Judaeis, atque gentilibus in Deum poeni tentiam, et fidem in Dominum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligatus ego spiritu, vado in Jerusalem, quae in ea ventura sint mihi ignorans: nisi, quod Spiritus Sanctus per omnes civitates mihi protestatur, dicens, quoniam vincula, et tribulationes Jerosolymis me manent. Sed nihil horum vereor: nec facio animam meam pretiosiorem, quam me dummodo consummem cursum meum, et ministerium verbi, quod accepi a Domino Jesu testificari Evangelium gratiae Dei.

℟. Beatus vir, qui metuit Dominum, Alleluja. * In mandatis ejus cupit nimis, Allel. Allel. Allel.
℣. Gloria, et divitiae in domo ejus, et justitia ejus manet in saeculum saeculi. In mandatis etc.

Lectio 2.

Et nunc ecce ego scio, quia amplius non videbitis faciem meam vos omnes, per quos transivi praedicans Regnum Dei. Quapropter contestor vos hodierna die, quia mundus sum a sanguine omnium, non enim subterfugi, quo minus annuntiarem omne consilium Dei vobis, attendite vobis, et universo gregi, in quo vos Spiritus Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo. Ego scio, quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos, non parcentes gregi. Et ex vobis ipsis exurgent viri loquentes perversa, ut abducant discipulos post se. Propter quod vigilatei memoria retinentes, quone, am per triennium nocte et die non cessavi, cum lacrymis monens unumquemquvestrum.

℟. Tristitia vestra, Alleluja * Convertetur in gaudium. Allel. Allel.
℟. Mundus autem gaudebit, vos vero contristabimini, sed tristitia vestra. Convertetur.

Lectio 3.

Et nunc commendo vos Deo, et verbo gratiae ipsius, qui potens est aedificare, et dare haereditatem in sanctificatis omnibus. Argentum et aurum,

aut vestem nullius concupivi, sicut ipsi scitis: quoniam ad ea, quae mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministraverunt manus istae. Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Domini Jesu, quoniam ipse dixit: Beatius est magis dare, quam accipere. Et cum haec dixisset, positis genibus suis oravit cum omnibus illis. Magnus autem fletus factus est omnium: et procumbentes super collum Pauli osculabantur eum, dolentes maxime in verbo, quod dixerat, quoniam amplius faciem ejus non essent visuri. Et deducebant eum ad navem.

℞. Pretiosa in conspectu Domini, Alleluja, * Mors Sanctorum ejus. Allel.
℣. Custodit Dominus omnia ossa eorum, unum ex his non conteretur. Mors etc. Gloria. Mors.

In II. Nocturno.

Sermo S. Petri Damiani de sancto Cassiano Martyre.

Lectio 4.

Admirabilis, et gloriosa nostra dispensatio Conditoris, fratres charissimi, ita cursum nostrae mortalitatis instituit, ut per succedentium vicissitudines temporum diversae nobis victoriosorum militúm Christi festivitates occurrant, quae nostros animos ad amorem illius summae et continuae solemnitatis accendant. Plane cum totius anni circulum triumphalibus modo Martyrum, modo Confessorum titulis Deus omnipotens variat; quid aliud, quam velut sertum gloriae construit, quod utique decora liliorum, atque rosarum varietate depingitur.

℞. Lux perpetua lucebit Sanctis tuis Domine, * Et aeternitas temporum Alleluja, Alleluja.
℣. Laetitia sempiterna erit super capita eorum, gaudium, et exultationem obtinebunt. Et aeternitas etc.

Lectio 5.

Inter quas festivitates, et hodierna non ignobilis est, Cassiani scilicet Martyris, qui profecto Regis

aeterni strenuissimus bellator diversis subjacuit supplíciis. Enim vero Cassianus, cui famulaturus est sermo, diu quidem latuit, sed cum ad certamen perventum est, quid acrimoniae, quid saporis, quid fortitudinis granum synapis occultaret, aperuit. Imo juxta nominis sui praesagium, cum in passionis pila persecutorum manibus pinsi coepit, et atteri, mox fragrantiam odoriferae suavitatis, quae in se latebat, aspersit. Cassia siquidem species est aromatica, quae integra quidem nullius esse videtur odoris, trita autem naturalis vim suavitatis emittit.

℟. In servis suis. Allel. * consolabitur Deus Allel.
℣. Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis.

Lectio **6.**

Beatus itaque Cassianus, ut gestorum illius testatur historia, dum scholarum Doctor existeret, brevibusque notis verba comprehendere pueros erudiret, pro fide Christi ad quaestionem deductus est. Cumque zelo succensus fidei judicum decreta contemneret, et sacrificia profana calcaret, discipulorum manibus ad cruciandum traditus est; ut illis versa vice poenas exsolveret, quos ipse dudum sub disciplinae ferula teruisset. Mox itaque indumentis exuitur, manibus post terga ligàtur, armato stylis, et tabulis puerorum furentium agmine circumfunditur: qui undique compunctus, atque discerptus, toto corpore laceratur. Novum plane et inusitatum genus martyrii insignem Deo Martyrem consecravit.

℟. Filiae Jesusalem venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominos * In die solemnitatis, et laetitiae. Allel.
℣. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die.
Gloria Patri. In die.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio 7.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia S. Athanasii Episcopi.

In lege praeceptum erat, ut constituerentur civitates refugiorum, ut qui quomodocunque ad necem quaererentur, servari possent. In consummatione porro saeculorum, cum advenisset illud ipsum verbum Patris, quod Moysi antea locutum fuerat, rursus hoc praeceptum dedit: Cum vos, inquiens, persecuti fuerint in civitate ista, fugite in aliam, pauloque post subjicit: cum videritis illam abominationem desolationis, quae dicta est per Danielem Prophetam, consistentem in loco sancto (qui legit, intelligat) tunc qui in Judaea sunt, fugiant ad montes, et qui in tecto est, ne descendat tollere aliquid de domo sua: et qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam.

℟. Ego sum vitis vera et vos palmites, * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, Allel. Allel.
℣. Sicut dilexit me Pater; et ego dilexi vos. Qui etc.

Lectio 8.

Haec cum scirent Sancti, ejusmodi tenuerunt suae conversationis institutum. Quae enim nunc praecepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne adventum locutus est in sanctis: et hoc institutum homines ad perfectionem ducit. Nam quod Deus jusserit, id omnino faciendum est. Ideoque et ipsum verbum, propter nos homo factum, non indignum putavit, cum quaereretur, quemadmodum et nos, abscondere se; et cum persecutionem pateretur, fugere, et insidias declinare: cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volebat, ultro seipsum tradidit insidiantibus. At vero sancti homines, cum hanc formam quoque a Salvatore didicissent (ab ipso enim, et antea, et semper

omnes docebantur) adversus persecutores, ut legitime certarent, fugiebant, et ab illis quaesiti se abscondebant Cum enim praestituti sibi a divina providentia temporis finem ignorarent: nolebant insidiantibus se temere tradere: sed contra, cum scirent, quod scriptum est, in manibus Dei esse hominum sortes, et Dominum mortificare, et vivificare; potius in finem usque perseverabant, et circumeuntes, ut ait Apostolus, in melotis, et pellibus caprinis egentes, angustiati, in solitudinibus errantes, et in speluncis, et cavernis terrae latentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel qui tempus ipsum definierat Deus, cum eis loqueretur, et insidiantes cohiberet, aut certe persecutoribus eos traderet, utcumque illi placuisset.

℟. Candidi facti sunt Nazaraei ejus, Allel. Splendorem Deo dederunt, Allel. * Et sicut lac coagulati sunt, Allel., Allel.
℣. Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut Gloria Patri. Et sicut etc.

Lectio 9.

Hom. Dom. II. post Pasch.

Feria II. infra Oct.

Lect. 1. Noct. de S. O.

In II. Nocturno.

De Sermone sancti Petri Damiani de S. Cassiano Martyre.

Lectio 4.

Videtur autem haec Martyrii species ad similitudinem comparandam, nulli melius posse congruere, quam ipsi Regi Martyrum Domino Salvatori. Nam et ille a suis discipulis occisus est, Judaeis videlicet, quibus praecepta decalogi proprio digito descripta tradiderat, quos caeremoniis suis, sacrificiorumque ritibus instruxerat: quos certe ad omnem vivendi rectitudinem tanquam teneros sub disciplina pueros informaverat. Sicut ipse per Isaiam dicit: Filios enutrivi, et exaltavi: ipsi autem spreverunt me. Nam et illi carnales Israelitae puerorum

nomine digni fuerant qui mandata legis, Prophetarumque mysteria non senili gravitate pensabant; sed omnia superficie tenus ac pueriliter intelligebant.

℟. Lux perpetua, ut supra Pag. 356.

Lectio 5.

Quod cum diversa scripturarum possit auctoritate firmari, id tantum sufficiat hic apponere, quod Eliseo Prophetae legitur contigisse. Nam cum ascenderet per viam, quae ducit Bethel, pueri parvi egressi de civitate illudebant ei: dicentes: Ascende calve, ascende calve. Qui cum respexisset, vidit eos, et maledixit eis in nomine Domini. Moxque scriptura subjungit: quia egressi sunt duo ursi de saltu, et laceraverunt ex eis quadraginta duos pueros. Sane, quid per Eliseum, nisi mediator Dei et hominum debet intelligi? Quid vero per Bethel, quae domus Dei interpretatur, nisi beatitudo coelestis exprimitur? Per viam ergo, quae ducit Bethel, Redemptor noster ascendebat, quando passioni appropinquabat; sicut jam in ipsa sacrosancta et mystica coena dicit discipulis suis: Vado ad eum, qui misit me.

℟. In Servis suis, ut supra Pag. 357.

Lectio 6.

Sed dum ascendit Bethel, id est, dum per sacratissimae passionis suae mysterium redire contendit ad Patrem, pueri parvi egressi de civitate, illudunt ei dicentes; Ascende calve, ascende calve. Quia Judaei omnis gravitatis, et sapientiae pondere vacui, illaque pueritia parvuli, de qua dicitur: maledictus puer centum annorum; eum ad locum, qui dicitur Calvariae, pertrahunt, atque adversus eum viperinis irrisionum, et opprobriorum furiis inardescunt. Calvariae autem locus ille dicebatur a calvitiis amputatis, qui illic demnati decollari consueverant.

℟. Filia Jerusalem, ut supra. Pag. 357.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Designavit Dominos et alios septuaginta duos; et misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem, et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Ex homil. 17. in Evang.

Lectio 7.

Missis autem praedicatoribus, quid dicat, audiamus: Messis quidem multa, operarii autem pauci. Ad messem multam operarii pauci sunt, quod sine gravi moerore loqui non possumus: quia etsi sunt qui bona audiunt, desunt tamen, qui dicant. Ecce mundus Sacerdotibus plenus est, sed tamen in messe Dei rarus valde invenitur operator: quia offficium quidem sacerdotale suscipimus, sed opus officii non implemus. Sed pensate, fratres charissimi, pensate, quod dicitur: Rogate Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam. Vos pro nobis petite, ut digna vobis operari valeamus, ne ab exhortatione lingua torpeat, ne postquam praedicationis locum suscipimus, apud justum judicem nostra nos taciturnitas addicat.

℟. Ego sum vitis vera. Pag. 358.

Lectio 8.

Sed utinam si ad praedicationis virtutem non sufficimus, loci nostri Officium in innocentia vitae teneamus. Nam subditur, ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Multi autem, cum regiminis curam suscipiunt; ad lacerandos subditos inardescunt. Terrorem potestati exhibent, et quibus prodesse debuerant, nocent; et quia charitatis viscera non habent, Domini videri appetunt, patres se esse minime recognoscunt, humilitatis locum in elationem dominationis immutant. Et si quando extrinsecus blandiuntur, intrinsecus saeviunt. De quibus alias veritas dicit: Veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces.

℟. Candidi facti. Pag. 359.

Lectio 9.

Contra quae omnia, considerandum nobis est quia sicut agni inter lupos mittimur, ut sensum reservantes innocentiae, morsum malitiae non habeamus. Qui enim locum praedicationis suscipit, mala inferre non debet, sed tolerare: ut ex ipsa sua mansuetudine iram saevientium mitiget, et peccatorum vulnera in aliis ipse afflictionibus vulneratus sanet. Quod tunc bene rector exhibet, cum seipsum diligere per amcrem privatum nescit, cum nulla, quae mundi sunt, appetit, cum terrenae cupiditatis oneribus nequaquam mentis colla supponit. Unde et subditur: Nolite portare sacculum.

Feria III.

Lect. 1. Noct. de S. O.

In II. Nocturno.

De Sermone sancti Petri Damiani de S. Cassiano Martyre.

Lectio 4.

Et notandum, quia pueri egressi de civitate dicuntur; quoniam, sicut Apostolus ait: Ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est Dominus: porro quod sequitur, quoniam egressi duo ursi de saltu, et dilaceraverunt ex eis quadraginta duos pueros; per numerum puerorum numerus signatur annorum. Quadragesimo secundo quippe anno post Domini Passionem, sicut historiae tradunt, Titus et Vespasianus, duo Reges de silvis gentium, tamquam duo feroces ursi de saltu ferarum dilaceraverunt pueros, quia venientes ad excidium Jerusalem debellaverunt in furore Judaeos.

℟. Lux perpetua. Pag. 356.

Lectio 5.

Per pueros ergo significati sunt, qui Dominum crucifixerunt; pueri quoque sunt, qui Beatum Cassianum Martyrem occiderunt. Utraque scilicet non innocens pueritia, sed artifex, et venenosa malitia. Occisus est

Christus pro Cassiano, occisus est Cassianus pro Christo, Dominus pro servo, et servus pro Domino; dicebat enim: Quid retribuam Domino pro omnibus, quae retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

℟. In Servis suis. Pag. 357.

Lectio 6.

Sed ille mori dignatus est, ut hunc de subjugo ferreo servitutis educeret, isti mori donatum est, ut ad haereditatem filiorum, cui adscriptus erat, cum gloria perveniret. Ille suscepit mortem, ut mortem in sua carne destrueret; iste mori non timuit, ut ad auctorem vitae triumphi sui victor insignia reportaret; ille persecutores habuit, quos creaverat; iste eos carnifices pertulit, quos docebat. Sed Christus in Martyre suo pugnabat, qui pugnandi vires administrabat: in eo solus ipse vincebat, qui illum inter certamen roborabat. Nam et tota universalis Ecclesia virtutum armis accincta, contra diabolum per totum mortalis vitae hujus excursum in Christo dimicat: in Christo semper non sua, sed ejus virtute triumphat. Hanc plane ex antiquo hoste victoriam, quia noluit Synagoga, suscepit Ecclesia.

℟. Filiae Jerusalem. P. 357.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos. Et misit illos ante faciem suam in omnem civitatem, et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Ex Homil. 18. in Evang.

Lectio 7.

Praedicatori tanta debet in Deo esse fiducia, ut praesentis vitae sumptus quamvis non provideat, et tamen sibi non deesse certissime sciat; ne dum mens ejus occupatur ad temporalia, minus aliis provideat aeterna. Quae si quis verba etiam per allegoriam velit intelligi, in sacculo pecunia clausa est: pecunia vero clausa est sapientia occulta.

Qui igitur sapientiae verbum habet, sed hoc erogare proximo negligit, quasi pecuniam in sacculo ligatam tenet. Unde scriptum est: Sapientia abscondita, et thesaurus occultus, quae utilitas in utrisque?

℟. Ego sum vitis vera. Pag. 358.

Lectio 8.

Ecce autem, qui peram et sacculum portare prohibuit, sumptus et alimenta ex eadem praedicatione concedit. Nam subditur: In eadem autem domo manete edentes, et bibentes quae apud illos sunt: ut ab eis terrena stipendia consequamur, quibus praemia vitae coelestis offerimus. Unde etiam Paulus haec ipsa pro minimo suscipiens, dicit: Si nos vobis spiritualia seminavimus, magnum est, si vestra carnalia metamus? et notandum quod subditur: Dignus est operarius mercede sua; quia jam de mercede sunt operis, sicut ipsa alimenta sustentationis, ut hic merces de labore praedicationis inchoetur, quae illic de veritatis visione perficitur.

℟. Candidi facti. Pag. 359.

Lectio 9.

Sed quid nos, quod tamen sine dolore dicere non possumus, quid nos, o Pastores agimus, qui et mercedem consequimur, et tamen operarii nequaquam sumus? Fructus quippe sanctae Ecclesiae in stipendio quotidiano percipimus, sed tamen pro aeterna Ecclesia minime in praedicatione laboramus. Pensemus, cujus damnationis sit, sine labore hic percipere mercedem laboris, ecce ex oblatione fidelium vivimus, sed numquid pro animabus fidelium laboramus? Illa in stipendium nostrum sumimus, quae pro redimendis peccatis suis fideles obtulerunt, nec tamen contra peccata eadem, vel orationis studio, vel praedicationis, ut dignum est, insudamus.

Feria IV.

Lect. 1. Noct. de S. O.

In II. Nocturno.

De Sermone sancti Petri Damiani de S. Cassiano Martyre.

Lectio 4.

Quod vobis, fratres charissimi, melius ostendimus, si veteris instrumenti victoriam, quae per mulierem facta est, ad memoriam revocemus. Nam ut paucis verbis sacra comprehendatur historia, Debbora Prophetis uxor Lapidoth, judicabat populum illo tempore, et sedebat sub palma inter Rama, et Bethel, in monte Ephraim: ascendebantque ad eam filii Israel in omne judicium. Sed sic ad exitum celerius pervenitur, si dum historia texitur, per partes interim exponatur. Per Debboram sane, quae loquela, sive apis interpretatur, prophetia non inconvenienter accipitur. Apis quippe mellificat, et de prophetia per Psalmistam dicitur: Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, Domine, super mel et favum ori meo. Interim nolo vos lateat, dilectissimi, quia historia haec, quam tractandam ex occasione suscepimus, pluribus indiget verbis, quia multis est repleta mysteriis: sed eam idcirco sub brevitate contrahimus ut dilectionem vestram prolixitatis taedio non gravemus.

℟. Lux perpetua. Pag. 356.

Lectio 5.

Consideremus itaque, ubi sedem habere prophetia describitur, videlicet sub palma, quia quos prophetica doctrina suis institutionibus erudit, ad palmam supernae vocationis adducit, dumque per eam homines vivendi ordinem discunt, vitiorum rebellantium victores fiunt. Nec praetereundum, quod inter Rama, et Bethel sedisse perhibetur. Rama siquidem excelsa, Bethel domus Dei, sicut jam diximus, interpretatur. Recte igitur Prophetia inter Rama et Bethel habitare describitur; quia quisquis propheticis studet invigilare doctrinis, quisquis sacrarum Scripturarum sincere vacat eloquiis, sic in domo Dei per desiderium mentis inhabitet ut non infima, et momentanea, sed excelsa potius, atque coelestia semper inquirat.

℟. In servis suis. Pag. 357.

Lectio 6.

Haec vocavit ad se Barach, porro Barach interpratatur coruscatio. Coruscatio autem habet quidem lucem, sed non diutius permanentem; mox enim ut lucere incipit, illico deficit. Barach igitur iste Israelitici populi figuram tenet, qui primus omnium propheticis instructus oraculis, aliquantulum quidem in accepta lege refulsit, sed brevi tempore coruscavit, in lege quippe, de qua dictum est: Lucerna pedibus meis verbum tuum Domine, lumen semitis meis; antiquus ille populus lucere coepit, sed desiit. Coruscum quasi clarae vitae protulit, sed in lucidis operibus non permansit. Nam dum dicerent: Omnia quae praeceperit nobis Dominus, et audiemus, et faciemus, ecce quasi lux coruscationis exorta: sed dum repente curvarent genua ante Baal ecce coruscatio videbatur extincta.

℟. Filiae Jerusalem. P. 357.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos. Et misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem, et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homilia 17. in Evang.

Lectio 7.

Sed quomodo nos vitam corrigere valemus alienam, qui negligimus nostram? Curis enim saecularibus intenti, tanto insensibiliores intus efficimur, quanto ad ea, quae foris sunt, studiosiores videmur. Usus quippe curae terrenae a coelesti desiderio obdurescit animum: et dum ipso suo usu durus efficitur per actionem saeculi, ad ea molliri non valet, quae pertinent ad charitatem Dei, sacerdos enim non distat a populo quando nullo merito vitae suae vulgi transcendit actionem.

℟. Ego sum vitis. Pag. 358.

Lectio 8.

Imploremus Jeremiae lachrimas: Quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuarii in capite omnium platearum? Aurum quippe obscuratum est, quia sacerdotum vita, quondam per gloriam virtutum clara nunc per actiones infimas ostenditur reproba. Color optimus est mutatus: quia iste sanctitatis habitus per terrena, et abjecta opera ad ignominiam despectionis venit. Lapides vero sanctuarii intrinsecus habebantur, nec sumebantur in summi Sacerdotis corpore, nisi cum Sancta Sanctorum ingrediens, in secreto sui conditoris apparebat.

℟. Candidi facti. Pag. 359.

Lectio 9.

Nos ergo sumus lapides Sanctuarii, qui apparere semper debemus in secreto Dei: quos nunquam necesse est foris conspici, id est, nunquam in extraneis actibus videri, sed dispersi sunt lapides Sanctuarii in capite omnium platearum; quia hi, qui per vitam probam, et orationem intus semper esse debuerant, per vitam reprobam foris vacant. Ecce jam pene nulla est saeculi actio quam sacerdotes non administrent.

Feria V.

Lect. 1. Noct. de S. O.

In II. Nocturno.

De Sermone sancti Petri Damiani de S. Cassiano Martyre.

Lectio 4.

Dixit ergo Debbora ad Barach: Praecepit tibi Dominus Deus Israel: tolle tecum decem millia pugnatorum, et vade in montem Tabor: ego autem adducam ad te in locum torrentis Cison Sisaram principem exercitus Jabin et currus ejus, omnemque multitudinem, tradamque eos in manu tua. Tamquam si per propheticam doctrinam priori populo Deus omnipotens dicat, decem praecepta legis assume, et virtutum culmen ascende, sicque reproborum principem

ac totius iniquitatis auctorem, me tibi vires administrante, prosterne. Nec praetereundum, quod princeps ille militiae Sisara, qui perditioni proximae erat obnoxius, ad torrentem Cison promittebatur antea deducendus.

℟. Lux perpetua. Pag. 356.

Lectio 5.

Quid enim per torrentem Cison, nisi Baptismus debet intelligi? Nam cum Catechumenus lavacro sacri fontis immergitur, tamquam Sisara cum suo exercitu, sic nequissimus spiritus cum his, quae sibi militant, vitiis omnibus, necesse est, perimatur. Respondit autem Barach ad Debboram: Si venis mecum, vadam; si nolueris venire, non pergam. Ac si carnalis ille Israel Prophetiae respondeat: nisi juxta litteras, et quasi secundum muliebrem intellectum te mecum semper habuero, spirituale certamen aggredi non praesumo. Cui Debbora: Ibo quidem tecum, sed tibi victoria non reputabitur, quia in manu mulieris tradetur Sisara, velut si vetustus ille populus audiat: tecum quidem erit exterior, ut postulas, prophetia: sed spiritualem ex antiquo hoste triumphum non tu, sed sancta potius obtinebit Ecclesia; illi certe, illi provenit jure victoria quae in scripturae mysteriis dum spiritualis medullae intelligentiam quaerit, occidentis litterae paleas magnopere non attendit.

℟. In servis suis. Pag. 357.

Lectio 6.

Commisso itaque bello, tandem fugit Sisara in domum Jahel, alienigenae videlicet mulieris, quae profecto sitienti utrem lactis aperuit, et potum dedit: deinde clavum in cerebrum ejus per tempus utrumque defixit, sicque in hominis specie perversorum omnium caput diabolum interfecit, quid enim Jahel, quae ascensio interpretatur, nisi sanctam designat Ecclesiam, per quam videlicet solam beatitudo coelestis ascenditur? unde et Synagoga de eadem Ecclesia dicit in canticis, quae est ista; quae ascendit de deserto deliciis affluens, innixa super dilec-

tum suum? haec mulier alienigena fuit, quia sancta Ecclesia de gentilitate processit. Haec Israelitarum hostem prius lacte potavit, postea pilum capiti ejus infixit, quia humani generis inimicum, quam sancta prius Ecclesia carnaliter vivendo lactavit, postmodum spiritualiter conservando quodam acumine, ac virtute crucis extinxit.

℟. Filiae Jerusalem. Pag. 357.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos, et misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem, et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Liber. 7. in Luc.

Lectio 7.

Si quem movet, qua ratione in Aegypto calceati jubentur edere agnum, Apostoli autem sine calceamentis ad praedicandum Evangelium diriguntur: is considerare debet, quia in Aegypto positus debet adhuc morsus cavere serpentis: multa enim venena in Aegypto; et qui in typo Pascha celebrat, patere potest vulneri, qui autem minister est veritatis, evitat venena, non trepidat; et ut scias, hoc verum esse, ipse Dominus ait: Ecce dedi vobis potestatem calcandi super serpentes, et scorpiones, et supra omnes virtutes inimici, et nihil vobis nocebunt.

℟. Ego sum vitis. Pag. 358.

Lectio 8.

Non virgas in manu jubentur tollere Apostoli. Quid est virga, nisi proferendae potestatis insigne, et ulciscendi instrumentum doloris? ergo humilis Domini (in humilitate enim judicium ejus sublatum est) humilis inquam, Domini praeceptum discipuli ejus, humilitatis officiis exequuntur: eos enim misit ad seminandam fidem, qui non cogerent, sed docerent: nec vim potestatis exercerent,

sed doctrinam humilitatis attollorent. Habet tamen quos et cum virga Apostostolos miserit, sicut Paulus testificatur dicens: quid vultis? in virga veniam ad vos an in charitate, et spiritu mansuetudinis? Hanc virgam etiam et Timotheo dedit Apostolus, dicens: Argue, obsecra, increpa: aut fortasse ante Passionem Domini, quae nutantium populorum corda firmavit, necessaria sola fuerit mansuetudo, post Passionem correptio.

℟. Candidi fact. Pag. 359.

Lectio 9.

Certe mulceat Dominus, increpet Paulus; suadeat, qui potest pectora etiam dura mollire, arguat, qui non potest univera suadere. Virgam igitur Paulus ex doctrina legis assumpserat, legerat enim: Qui parcit baculo, odit filium suum: et ideo Dominus in veteri testamento ait: Visitabo in virga iniquitates eorum. In novo autem seipsum obtulit, ut ignosceret universis, dicens: Si me quaeritis, sinite hos abire. Sed et Paûlus virgam quidem minatur, sed in spiritu mansuetudinis visitat delinquentes. Denique ut scias mitem esse doctorem, eorum ipsorum, quos arguit, consulit voluntatem: Quid vultis, inquit, in virga veniam ad vos, an in charitate, et spiritu mansuetudinis? Semel virgam dixit, bis mitiora subjecit. adjiciens mansuetudinem charitati.

Feria VI.

Lect. 1. N. de S. O.

In II. Noturno.

De Sermone sancti Petri Damiani de S. Cassiano Martyre.

Lectio 4.

Nisi enim insatiabilis homicida perditionem humani generis inexplebili prorsus aviditate sitiret, de illo certo scriptura non diceret: Absorbebit fluvium, et non mirabitur: et habet fiduciam, quod influat Jordanis in os ejus: lac vero fructus carnis est, et blandimenta carnalis significat voluptatis. Quamdiu ergo

gentilis populus juxta legem carnis voluptuose vixit, tanquam lac, ita vitae suae mollitiem sitienti, mortem nostram diabolo propinavit. At postquam sub spiritus se disciplina constrinxit, invictae mox crucis arma corripuit, hostemque salutis humanae, quem dudum voluptatis lacte potaverat, nunc poenitentiae munita praesidio, ligno transfixit. Sic itaque, quem Israelitica plebs superare non potuit, peregrina mulier, hoc est, gentilis Ecclesia, solo crucis signo prostravit.

℟. Lux perpetua. Pag. 356.

Lectio 5.

Hinc est, quod et hic invictissimus Christi miles beatus Cassianus inter gravissima poenarum suarum tormenta superari non potuit, quia non eum ferrea lorica circumdedit, non galea cristata protexit, sed lignum tantummodo crucis armavit. Nam qui ligni hujus vexillo munitur, spiritualis nequitia conflictum securus aggreditur. Hoc signum contra David ad bella congrediens Philistaeus ille sacrilegus ignorabat, atque idcirco mox in fronte percussus interiit, ubi scilicet vitae sibi signaculum non impressit. Hoc signum salutis in fronte depingitur, ubi videlicet Sacerdos summus in lege auri laminam, in gloriam et decorem ponere jubebatur: in qua scilicet lamina illud gloriosum, et ineffabile nomen Domini tetragrammaton videbatur exculptum. Quod nimirum quid aliud, quam crucem videbatur exprimere Salvatoris? Sicut enim crux quatuor habet cornua, ita et nomen illud quatuor litteris constat.

℟. In Servis suis. Pag. 357.

Lectio 6.

Crux ergo decor, et gloria Sacerdotalis officii in fronte ponitur, ut superliminari domus agni cruore perfuso, transeuntis Angeli gladius evadatur. Econtra in hac corporis parte Rex ille Ozias lepra percussus est (juxta Prophetae vocem dicentis: Imple facies eorum ignominia) qui dum regali culmine arroganter intumuit, sacrificandi licentiam, quae solis debebatur Sacerdotibus, sibimet usurpavit. Hoc signum David in spiritu praevidens

gratulabundus ajebat: Signatum est super nos lumen vultus tui Domine, ideoque subjungit: Dedisti laetitiam in corde meo. Quam pretiosum, quamque mirificum crucis signum est, fratres mei, quod et superbos quosque cum ipso auctore superbiae destruxit, et pro Christo certantes in profectum gloriae triumphalis attollit.

℟. Filiae Jerusalem. Pag. 357.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Designavit Dominus, et alios septuaginta duos. Et misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem, et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

Lectio 7.

Fortasse quibusdam hoc durum, et superbum, nec mansueti, et humilis Domini praecepto convenire videatur, quod ille, qui etiam accubitionis loco praecepit esse cedendum, hoc loco mandet discipulis: Neminem salutaveritis in via, cum iste communis sit usus gratiae. Sic inferiores sibi favorem superiorum conciliare consueverunt. Gentiles quoque cum Christianis habent hujusmodi officiorum commercia: quomodo Dominus hunc usum humanitatis avellit?

℟. Ego sum vitis. Pag. 358.

Lectio 8.

Sed considera, non hoc esse solum: neminem salutaveritis: sed non frustra additum: in via. Denique et Eliseus cum mitteret servum suum, ut baculum ejus poneret supra corpus defuncti pueruli, mandavit ei, ne per viam aliquem salutaret. Festinatio enim jubebat eum contendere, ut celebrandae resurrectionis exequeretur officium, ne confabulatione alicujus obvii, mandato deflecteretur a munere.

℟. Candidi facti. Pag. 359.

Lectio 9.

Ergo et hic non salutationis officium aufertur, sed obstaculum impediendae devotionis aboletur: ut quando divina mandantur, paulisper sequestrentur humana. Pulchra est salutatio, sed eo pulchrior, quo praeceptorum maturior executio divinorum, quae per moram saepe traxit offensam, ideo autem et honesta prohibentur, ne solemnis gratia obrepat officii, et impediat ministerium, cujus mora culpa sit.

Sabbato.

Lect. 1. N. de S. O.

In II. Nocturno.

De Sermone sancti Petri Damiani de S. Cassiano Martyre.

Lectio 4.

Ecce inquit Simeon, positus est hic in ruinam et in resurrectionem multorum in Israel. Pretiosum, inquam, signum Crucis, sed prout gestamus in fronte, utinam portemus in corde. Ille enim cordi suo signum Crucis veraciter habet impressum, qui Christum, qui in Cruce suspensus est, diligit, qui eum toto cordis amore complectitur, qui certe in eo totis visceribus delectatur, qui quaeque ab eo prohibita respuit, quae sunt mandata, cum amore custodit. Sunt enim inimici Crucis Christi, quorum ut Apostolus ait: finis interitus, et gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt. Sunt et amici Crucis Christi, quorum videlicet conversatio in coelis est. In tremendo nempe judicio inter sinistros erit, quisquis vitalis hujus signi characterem non habebit. Nec ab eo, qui crucifixus est, judice referet praemium, qui sibi Crucis insigne non ostendit impressum. In libro quippe Ezechielis hoc signum Dominus in frontibus gementium, et dolentium praecipit imprimi, caeteros omnes, qui absque hoc signo reperti sunt, jubet occidi.

℟. Lux perpetua. Pag. 356.

Lectio 5.

Nam si diligenter inspicimus, ipsa quoque mandata veteris instrumenti Sacramentum Crucis redo-

lere sentimus. Cum enim lex divinitus data sub denario numero traditur, qui videlicet numerus per X. literam designatur, quid in hoc aliud, quam figura Crucis exprimitur? Haec enim littera Crucis habet speciem, quae dum denarium numerum in se comprehendit, cruci militare omnia mandata legis evidenter ostendit. Amemus ergo dilectissimi, Christum, amemus Crucem, et unusquisque nostrum solerter invigilet pravam in se reprimere voluntatem. Signum hoc vitae non exprimamus tantummodo in fronte carnis, sed recondamus insuper in intimis visceribus castae, et sobriae voluntatis, implentes illud, quod sponsae sponsus jubet in Canticis: Pone me, inquit, ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum. Perspicuum est, quia quod cor cogitat, brachium operatur.

℟. In servis suis. Pag. 357.

Lectio 6.

Ille ergo Christum super cor suum, quasi signaculum ponit, qui eum medullitus diligit, qui ad eum vehementer anhelat, qui eum anxie flagitat, qui in ejus desiderio jugiter perseverat. Ille vero super brachium suum ponit Christum: qui extrinsecus quoque ejus mandatis insistens: quem in visceribus cordis occultat, etiam operatione, domonstrat. Nam et nos in quolibet membro nostro signum ponimus; ut rei, quae nobis chara est, memoriam non perdamus. Habeatur ergo Christus in corde, habeatur et in operatione signaculum, ut ejus in nobis semper viva memoria et subrepentium cogitationum prava compescat, et in his, quae extrinsecus agimus, crucifixi characterem evidenter exhibeat.

℟. Filiae Jerusalem. Pag. 357.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos. Et misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem, et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysologi.

Lectio 7.

Non mirum, fratres, si Dominus binos ad praedicandum mittit; ut et duobus nuntiis duorum vocatio monstretur, et clareat populorum, dicente Apostolo: Nunquid Judaeorum Deus tantum? nonne et gentium? immo et gentium, ut Isaiae vaticinium impleatur, qui ascensorem bigae se vidisse testatur. Unde mox cecidisse Babylonem clamat, et omnia sculptilia. Quis dubitat, fratres, per has bigas Christum salutares inequitasse discursus, cum videat Apostolica praedicatione corruisse templa, idola deperiisse, cessasse pecudum mugitus, et victimas, ipsas aras cum thuris sui fumo jam tota evanuisse per saecula.

℟. Ego sum vitis vera. Pag. 358.

Lectio 8.

Nolite portare sacculum, neque peram. Homo cum operarios invitat ad opera, non necessaria victus solum, sed etiam largo fundit epulas apparatu: ut convivium humanitatis effusae pondus operis superet, et laborem. Deum quantum credit inhumanum, qui ad opera ejus invitatus, pera, pane, pretio onustus incedit, et anxius; ut aut lassus aut tardior ad opus operarius occurrat, aut occurrere fortassis non potuit, praemia promittit ille copiosa: tot Chirographis, tot testibus largam spondet ille mercedem. Tu eum neque panem, neque vestimentum impio spiritu aestimas praebiturum.

℟. Candidi facti. Pag. 359.

Lectio 9.

Cessa homo opibus tuis: sufficit tibi divina paupertas: depone sarcinas divitiarum tuarum, onustus non potest per angustam viam ad opus Dominicae messis pervenire. Veni expeditus, veni liber ad opera, antequam nudus, et expoliatus infidelis operarius rapiaris ad poenam: quia sicut scriptum est: Morientem divitiae non sequuntur, sit tibi pera con-

scientia, sit tibi panis vita tua, ut sit verus panis Christus in vita, qui dixit: Ego sum panis, sit tibi in pretium merces tua, quia ille praemium exigit securus a Christo, qui ut sequeretur Christum, nudus despexit, respuens fideliter, quod habebat.

Dominica III. post Pascha.

PATROCINIUM S. JOSEPHI CONFESSORIS.

Dupl. secundae Classis.

Ad Vesperas.

Ant. Jacob autem, *cum reliquis de Laudibus.*

Psalm. Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica, et loco ult.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum.

Genes. 49. v. 26.

Benedictiones patris tui confortatae sunt benedictionibus patrum ejus; donec veniret desiderium collium aeternorum: fiant in capite Joseph, et in vertice Nazaraei inter fratres suos.

Hymnus.

Te, Joseph, celebrent agmina Coelitum,
Te cuncti resonent Christiadum Chori,
Qui clarus meritis junctus es inclytae
Casto foedere Virgini.

Almo cum tumidam germine conjugem
Admirans, dubio tangeris anxius,
Afflatu superi flaminis Angelus
Conceptum puerum docet.

Tu natum Dominum stringis, ad exteras
Aegypti profugum tu sequeris plagas;

Amissum Solymis quaeris et invenis,
Miscens gaudia fletibus.

Post mortem reliquos mors pia consecrat,
Palmamque emeritos gloria suscipit:
Tu vivens, Superis par, frueris Deo,
Mira sorte beatior.

Nobis, summa Trias, parce precantibus,
Da Joseph meritis sidera scandere,
Ut tandem liceat, nos tibi perpetim
Gratum promere canticum. Amen.

℣. Constituit eum Dominum domus suae. Allel.
℟. Et principem omnis possessionis suae. Allel.

Ad Magnificat.

Antiph. Cum esset desponsata Mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui ineffabili providentia beatum Joseph sanctissimae Genitricis tuae Sponsum eligere dignatus es, praesta quaesumus, ut quem Protectorem veneramur in teris, intercessorem habere mereamur in Coelis. Qui vivis et regnas etc.

Et fit comm. diei Octavae Translat. S. Cassiani et Dominicae.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

Laudemus Deum nostrum, *in veneratione beati Josephi Protectoris nostri. All.

Hymnus: Te Joseph celebrent agmina Coelitum. *Ut in 1. Vesp.*

In I. Nocturno.

Antiph. Angelus Domini apparuit in somnis Joseph dicens: Surge, et accipe Puerum et Matrem ejus, et fuge in Aegytum, et esto ibi, usque dum dicam tibi. Alleluja.

Psalmi in quolibet Nocturno dicunt. de communi Confess. non Pont.

℣. Confitebor nomini tuo. Alleluja.
℟. Quoniam adjutor et Protector factus es mihi. All.

Lectio 1.

De Libro Genesis C. 30.

Igitur Joseph ductus est in Aegyptum, emitque eum Putiphar eunuchus Pharaonis, Princeps exercitus, vir Aegyptius, de manu Ismaelitatum, a quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, et erat vir in cunctis prospere agens, habitavitque in domo Domini sui, qui optime noverat, Dominum esse cum eo, et omnia, quae gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph gratiam coram Domino suo, et ministrabat ei, a quo praepositus omnibus gubernabat creditam sibi domum et universa, quae ei tradita fuerant. Benedixitque Dominus domui Aegyptii propter Joseph, et multiplicavit tam aedibus, quam in agris cunctam ejus substantiam; nec quidquam aliud noverat, nisi panem quo vescebatur. Erat autem Joseph pulchra facie et decorus aspectu.

℟. Clamavit populus ad Regem, alimenta petens. * Quibus ille respondit: Ite ad Joseph. Allel.

℣. Salus nostra in manu tua est; respice nos tantum et laeti serviemus Regi. Quibus ille.

Lectio 2.

Cap. 41. v. 37.

Placuit Pharaoni consilium, et cunctis ministris ejus: Num invenire poterimus talem virum, qui spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit tibi Deus omnia, quae locutus es, nunquid sapientiorem et consimilem tui invenire potero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris imperium cunctus populus obediet; uno tantum Regni solio te praecedam. Dixitque rursus Pharao ad Joseph: Ecce constitui te super universam terram Aegypti. Tulitque annulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus: vestivitque eum stola byssina, et collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super currum suum secundum clamante praecone, ut omnes coram eo genuflecterent, et praepositum esse scirent universae terrae Aegypti.

℟. Fecit me Deus quasi Patrem Regis et Dominum universae domus ejus: * exaltavit me, ut salvos faceret multos populos. Alleluja.

℣. Venite ad me, et ego dabo vobis omnia bona Aegypti, ut comedatis medullam terrae. Exaltavit etc.

Lectio 3.

Genes. 41. v. 44.

Dixit quoque Rex ad Joseph: Ego sum Pharao, absque tuo imperio non movebit quisquam manum aut pedem in omni terra Aegypti: vertitque nomen ejus, et vocabit eum lingua Aegyptiaca Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem Aseneth filiam Putiphare Sacerdotis Heliopoleos. Egressus est itaque Joseph ad terram Aegypti (triginta autem annorum erat, quando stetit in conspectu Regis Pharaonis) et circuivit omnes regiones Aegypti. Venitque fertilitas septem annorum, et in manipulos redactae segetes congregatae sunt in horrea Aegypti. Omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est. Tantaque fuit abundantia tritici, ut arenae maris coaequaretur et copia mensuram excederet.

℟. Jam laetus moriar, quia vidi faciem tuam, et superstitem te relinquo. Non sum fraudatus aspectu tuo. * Insuper ostendit mihi Dominus semen tuum. Alleluja.

℣. Qui pascit me ab adolescentia mea, benedicat pueris istis, et invocetur super eos nomen meum. Insuper.

Gloria Patri etc. Insuper.

In II. Nocturno.

Ant. Angelus Domini apparuit in somnis Joseph dicens: Surge et accipe Puerum, et Matrem ejus, et vade in terram Israel: defuncti sunt enim, qui quaerebant animam Pueri. Alleluja.

℣. Respice de coelo et vide, et visita vineam istam; Alleluja.

℟. Et perfice eam. Allel.

Lectio 4.

Sermo sancti Bernardini Senensis.

Serm. 1. de S. Joseph.

Omnium singularium gratiarum alicui rationabili creaturae communicatarum, generalis regula est, quod, quandocumque divina gratia elegit aliquem ad aliquam gratiam singularem, seu ad aliquem sublimem statum, omnia charismata donet, quae illi personae sic electae et ejus officio necessaria sunt, atque illam copiose decorant. Quod maxime verificatum est in sancto Joseph, putativo Patre Domini nostri Jesu Christi, et vero sponso Reginae mundi et Dominae Angelorum, qui ab aeterno Patre electus est fidelis Nutritius atque Custos principalium thesaurorum suorum, scilicet Filii ejus, et Sponsae suae, quod officium fidelissime prosecutus est, cui propterea Dominus ait: Serve bone, et fidelis intra in gaudium Domini tui.

℟. Dedisti mihi protectionem salutis tuae, et dextera tua suscepit me. * Protector meus et cornu salutis meae et susceptor meus. Alleluja.

℣. Ego Protector tuus sum, et merces tu magna nimis. Protector.

Lectio 5.

Si compares eum ad totam Ecclesiam Christi, nonne iste est homo electus et specialis, per quem et sub quo Christus est ordinate et honeste introductus in mundum? Si ergo virgini Matri tota Ecclesia sancta debitrix est, quia per eam Christum suscipere digna facta est: sic profecto post eam huic debet gratiam et reverentiam singularem. Ipse enim est clavis veteris Testamenti, in qua Patriarchalis et Prophetalis dignitas promissum consequitur fructum. Porro hic est solus, qui corporaliter possedit, quod eis divina dignatio repromisit. Merito igitur figuratur per illum Patriarcham Joseph, qui populis frumenta servavit. Sed et hic illum praecellit, quia non solum Aegyptiis panem corporalis vitae, sed omni-

bus electis panem de coelo, qui coelestem vitam tribuit, cum multa solertia enutrivit.

℟. Statuit filios suos sub tegmine illius, et sub ramis ejus morabitur: protegetur sub tegmine illius a fervore: * Et in gloria ejus requiescet. Alleluja.

℣. Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra. Et in gloria.

Lectio 6.

Profecto dubitandum non est, quod Christus familiaritatem, reverentiam atque ublimissimam dignitatem, quam sibi exhibuit, dum ageret in humanis, tamquam filius Patri suo, in coelis utique non negavit, quin potius complevit et consummavit. Unde non immerito in verbo proposito a Domino subinfertur: Intra in gaudium Domini tui. Unde licet gaudium aeternae beatitudinis in cor hominis intret; maluit tamen Dominus ei dicere: intra in gaudium: ut mystice innuatur, quod gaudium illud non solum in eo sit intra, sed undique illum circumdans et absorbens, et ipsum velut abyssus infinita submergens. Memento igitur nostri beate Joseph, et tuae orationis suffragio apud tuum putativum Filium intercede sed et beatissimam Virginem Sponsam tuam nobis propitiam redde, quae Mater est ejus, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivit et regnat per infinita saecula saeculorum. Amen.

℟. Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum. * Si exurgat adversum me proelium, in hoc ego sperabo. Alleluja.

℣. In te cantatio mea semper, quoniam tu adjutor fortis. Si exurgat. Gloria Patri. Si exurgat.

In III. Nocturno.

Ant. Consurgens Joseph accepit Puerum et Matrem ejus, et venit in terram Israel; et habitavit in civitate, quae vocatur Nazareth. Alleluja.

℣. Invocavi Dominum Patrem Domini mei. Alleluja.

℣. Ut non derelinquat me in die tribulationis. Alleluja.

Lectio 7.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Cap. 3.

In illo tempore: Factum est autem, cum baptizaretur omnis populus, et Jesu baptizato et orante, apertum est Coelum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Consens. Evangel. Cap. 1. et 3.

Manifestum est illud, quod ait: Ut putabatur filius Joseph, propter illos dixisse, qui eum ex Joseph, sicut alii homines nascuntur, natum arbitrantur. Quos autem movet, quod alios progenitores Matthaeus enumerat descendens a David usque ad Joseph, alios autem Lucas ascendens a Joseph usque ad David, facile est, ut advertant, duos Patres habere potuisse Joseph, unum a quo genitus, alterum a quo fuerit adoptatus; antiqua est enim consuetudo adoptandi etiam in illo populo Dei, ut sibi filios facerent, quos non ipsi genuissent. Unde intelligitur Lucas Patrem Joseph, non a quo genitus, sed a quo fuerat adoptatus, suscepisse in Evangelio suo, cujus Progenitores sursum versus commemorat, donec exiret ad David.

℟. Joseph Filii David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est; pariet autem Filium * Et vocabis nomen ejus Jesum Alleluja.

℣. Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. Et vocabis.

Lectio 8.

Cum enim necesse sit, utroque Evangelista vera narrante, Matthaeo scilicet, et Luca, et unus eorum ejus Patris originem teneret, qui genuerat; alter ejus, qui adoptaverat Joseph, quem probabilius intelligimus adoptantis originem tenuisse, quam eum, qui noluit Joseph genitum dicere ab illo, cujus eum filium esse

narrabat? Matthaeus autem dicens: Abraham genuit Isaac, Isaac genuit Jacob; atque ita in hoc verbo, quod est: Genuit, perseverans, donec in ultimo diceret, Jacob autem genuit Joseph, satis expressit, ad eum patrem se perduxisse originem generantium, a quo Joseph non adoptatus, sed genitus erat. Quamquam si etiam Lucas genitus diceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbare deberet, ut aliud crederemus, quam ab uno Evangelista gignentem, ab altero adoptantem Patrem fuisse commemoratum. Neque enim absurde quisquam dicitur non carne, sed charitate genuisse, quem filium sibi adoptaverit. At vero etiam nos, quibus dedit Deus potestatem, filios ejus fieri, de natura atque substantia sua non nos genuit, sicut unicum Filium; sed utique dilectione adoptavit.

℟. Surge et accipe Puerum et Matrem ejus, et fuge in Aegytum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. Alleluja.

℣. Ut adimpleretur, quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem: Ex Aegypto vocavi Filium meum. Et esto.
Gloria Patri. Et esto.

Nona Lectio de Homilia Dominicae. Sic autem hoc Festum transferatur, tunc Lectio 8. desinit in verbis: Sed genitus erat, *et nona incipit:* Quamquam etc.

Ad Laudes et per Horas.

Antiph.

Jacob autem genuit Joseph, virum Mariae, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus. Allel.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dom.*

Ant. Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph. Alleluja.

Antiph. Ascendit autem Joseph a Galilaea de civitate Nazareth, in Judaeam in civitatem David, quae vocatur Bethlehem. Allel.

Ant. Et venerunt festinantes et invenerunt Mariam et Joseph et infantem positum in praesepio. Alleluja. Alleluja.

Antiph. Et ipse Jesus erat incipiens, quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph. Alleluja.

Capit. Genes. 49. v. 26.

Benedictiones Patris tui confortatae sunt benedictionibus Patrum ejus; donec veniret desiderium collium aeternorum; fiant in capite Joseph, et in vertice Nazaraei inter fratres suos.

Hymnus.

Coelitum Joseph decûs atque nostrae.
Certa spes vitae, columenque mundi,
Quas tibi laeti canimus, benignus
Suscipe laudes.

Te, Sator rerum statuit pudicae
Virginis sponsum, voluitque Verbi
Te Patrem dici, dedit et ministrum
Esse salutis.

Tu Redemptorem stabulo jacentem,
Quem chorus Vatum cecinit futurum,
Aspicis gaudens, humilisque natum.
Numen adoras.

Rex Deus regum, Dominator orbis,
Cujus ad nutum tremit inferorum
Turba, cui pronus famulatur aether,
Se tibi subdit.

Laus sit excelsae Triadi perennis,
Quae tibi praebens superos honores,
Det tuis nobis meritis beatae
Gaudia vitae. Amen.

℣. Dedisti mihi protectionem salutis tuae. Allel.
℟. Et dextera tua suscepit me. Alleluja.

Ad Benedictus.

Antiph. Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. Allel.

Oratio.

Deus, qui ineffabili providentia beatum Joseph, sanctissimae Genitricis tuae Sponsum eligere dignatus es: praesta quaesumus; ut quem Protectorem veneramur in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Qui vivis et regnas etc.

Et fit commem. Domin.

Ad Tertiam.

Ant. Missus est.

Capit. Benedictiones Patris tui etc.

℟. *br.* Constituit eum Dominum domus suae; * Alleluja. Alleluja.
Constituit eum etc.

℣. Et principem omnis possessionis suae. Alleluja. Alleluja. Gloria Patri. Constituit eum.

℣. Confitebor nomini tuo. Alleluja.

℟. Quoniam adjutor et Protector factus es mihi. All.

Ad Sextam.

Antiph. Ascendit autem.

Capit. Genes. 49. v. 45.

Deus Patris tui erit adjutor tuus, et omnipotens benedicet tibi benedictionibus Coeli desuper.

℟. *brev.* Confitebor nomini tuo: * Alleluja, Alleluja. Confitebor.

℣. Quoniam adjutor et Protector factus es mihi. Alleluja. Alleluja. Gloria Patri. Confitebor.

℣. Justus germinabit sicut lilium. Alleluja.

℟. Et florebit in aeternum ante Dominum. Allel.

Ad Nonam.

Antiph. Et ipse Jesus.

Capit. Genes. 49. v. 22.

Filius accrescens, Joseph filius accrescens, et decorus aspectu: Filiae discurrerunt super murum.

℟. *brev.* Justus germinabit sicut lilium: * Alleluja, Allel. Justus germinabit.

℣. Et florebit in aeternum ante Dominum. Alleluja, Allel. Gloria Patri. Justus.

℣. Plantatus in domo Domini. Alleluja.

℟. In atriis domus Dei nostri. Alleluja.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, exceptis sequentibus.

℣. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi. All.

℟. Et fructus ejus dulcis gutturi meo. Alleluja.

Ad Magnificat.

Antiph. Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego dolentes quaerebamus te. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui ineffabili providentia etc. *ut supra.*

Et fit comm. diei Oct. et Dom.

Dominica post Octavam Ss. Corp. Christi.

SANCTISSIMI CORDIS JESU.

Duplex 2. cl.

Ad Vesperas.

Ant. De torrente in via bibet, propterea exaltabit caput.

Psalm. **109**. Dixit Dominus. pag. 407.

Ant. Miserator Dominus, redemptionem misit populo suo.

Psalm. **110**. Confitebor tibi Domine in toto corde meo. pag. 407.

Ant. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Psalm. **129**. De profundis clamavi. pag. 409.

Ant. Super misericordia tua, Domine, confitebor tibi in toto corde meo.

Psalmus **137**.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terrae: * quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine misericor-

dia tua in saeculum; opera manuum tuarum ne despicias. Gloria Patri.

Ant. Super misericordia tua, Domine, confitebor tibi in toto corde meo.

Ant. Suavis Dominus universis, et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Psalmus 144.

Exaltabo Te Deus meus rex, * et benedicam nomini tuo in saeculum, et in saeculum saeculi.

Per singulos dies benedicam tibi: * et laudabo nomen tuum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis: * et magnitudinis ejus non est finis.

Generatio, et generatio laudabit opera tua: * et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriae sanctitatis tuae loquentur * et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent: * et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuae eructabunt: * et justita tua exultabunt.

Miserator et misericors Dominus: * patiens, et multum misericors.

Suavis Dominus universis: * et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi Domine omnia opera tua: * et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: * et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam: * et gloriam magnificentiae regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium saeculorum: * et dominatio tua in omni generatione, et generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis: * et sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt: * et erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant Domine: * et tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne animal benedictione.

Justus Dominus in omnibus viis suis: * et sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus invocantibus eum: * omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, * et deprecationem eorum exaudiet: et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se: * et omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum: * et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in saeculum et in saeculum saeculi.

Gloria Patri.

Ant. Suavis Dominus universis, et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Capit. *Cant.* 3. 11.

Egredimini, et videte, filiae Sion, regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua in die desponsationis ejus, et in die laetitiae Cordis ejus.

Hymnus.

Quicumque certum quaeritis
Rebus levamen asperis;
Seu culpa mordet anxia,
Seu poena vos premit comes,

Jesu, qui, ut agnus innocens,
Sese immolandum tradidit,
Ad Cor reclusum vulnere,
Ad mite Cor accedite,

Auditis, ut suavissimis
Invitet omnes vocibus?
Venite, quos gravat labor,
Premitque pondus criminum,

Quid Corde Jesu mitius?
Jesum cruci qui affixerant
Excusat, et Patrem rogat,
Ne perdat ultor impios.

O Cor! voluptas Coelitum
Cor fida spes mortalium
En hisce tracti vocibus
Ad te venimus supplices.

Tu nostra terge vulnera
Ex te fluente sanguine:
Tu da novum cor omnibus,
Qui te gementes invocant. Amen.

℣. Miserator, et misericors Dominus.

℟. Longanimis, et multum misericors.

Ad Magnificat. Antiph.

Misericordia Domini a

progenie in progenies timentibus eum Allel.

Oratio.

Fac nos Domine Jesu, sanctissimi Cordis tui virtutibus indui, et affectibus inflammari: ut et imagini bonitatis tuae conformes, et tuae redemptionis mereamur esse participes. Qui vivis et regnas.

Ad Matutinum. Invitat.

Cor Jesu, charitatis victimam, * venite adoremus.

Hymnus.

Quicumque certum quaeritis etc. *ut supra ad Vesperas.*

In I. Nocturno.

Ant. Factum est Cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus! respice in me, quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo, * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu: * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum, * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea Deus animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur: et laudabunt Dominum qui requirunt eum, * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus * universae familiae gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt Coeli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Gloria Patri.

Ant. Factum est cor me-

um tanquam cera liquescens in medio ventris mei.

Ant. Speravit cor meum in Domino, et adjutus sum: et refloruit caro mea.

Psalmus 27.

Ad te Domine clamabo Deus meus ne sileas a me: * ne quando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi Domine vocem deprecationis meae, dum oro ad te: * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus; * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis: * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus * destrues illos, et non aedificabis eos.

Benedictus Dominus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meae.

Dominus adjutor meus, et protector meus: * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea, * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suae, * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum Domine, et benedic haereditati tuae, * et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

Gloria Patri.

Ant. Speravit cor meum in Domino, et adjutus sum: et refloruit caro mea.

Ant. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, et circumdedisti me laetitia.

Psalmus 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti

ejus: * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * non movebor in aeternum.

Domine in voluntate tua, * praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te Domine clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

Gloria Patri.

Ant. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, et circumdedisti me laetitia.

℣. Ego autem in Domino gaudebo.

℟. Et exultabo in Deo Jesu meo.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Ephesios.

Lectio 1.

Cap. 1.

Benedictus Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in coelestibus in Christo. Sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti, et immaculati in conspectu ejus in charitate. Qui praedestinavit nos in adoptionem filiorum per Jesum Christum in ipsum, secundum propositum voluntatis suae,in laudem gloriae gratiae suae in qua gratificavit nos in dilecto Filio suo. In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus, remissionem peccatorum, secundum divitias gratiae ejus. Propterea non cesso gratias agens pro vobis, memoriam vestri faciens

in orationibus meis: ut Deus Domini nostri Jesu Christi, Pater gloriae, det vobis spiritum sapientiae, et revelationis, in agnitione ejus; illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis, quae sit spes vocationis ejus, et quae divitiae gloriae haereditatis ejus in sanctis.

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum.

℣. Det nobis Dominus illuminatos oculos cordis nostri in agnitione ejus. In quo habemus.

Lectio 2.

Cap. 2.

Deus autem, qui dives est in misericordia propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, et cum essemus mortui peccatis, convivificavit nos in Christo, (cujus gratia estis salvati) et conresuscitavit, et consedere fecit in coelestibus in Christo Jesu; ut ostenderet in saeculis supervenientibus abundantes divitias gratiae suae in bonitate super nos in Christo Jesu. Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum; et medium parietem maceriae solvens, inimicitias in carne sua: lege mandatorum decretis evacuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hominem, faciens pacem, et reconciliet ambos in uno corpore Deo per Crucem; interficiens inimicitias in semetipso: et veniens evangelizavit pacem vobis, qui longe fuistis, et pacem iis, qui prope: Quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno spiritu ad Patrem.

℟. Propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos Deus, ostendit abundantes divitias gratiae suae: * In bonitate super nos, in Christo Jesu.

℣. Ipse enim est pax nostra: per quem habemus accessum ad Patrem. In bonitate.

Lectio 3.

Cap. 3.

Hujus rei gratia flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Jesu Christi ex quo omnis paternitas in coelis, et in terra nominatur, ut det vobis secundum divitias gloriae suae, vir-

tute corroborari per spiritum ejus in interiorem hominem: Christum habitare per fidem in cordibus vestris; in charitate radicati, et fundati, ut possitis comprehendere cum omnibus Sanctis, quae sit latitudo, et longitudo et sublimitas, et profundum: Scire etiam supereminentem scientiae charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem, qui potens est, omnia facere superabundanter, quam petimus, aut intelligimus, secundum virtutem, quae operatur in nobis: Ipsi gloria in Ecclesia, et in Christo Jesu, in omnes generationes saeculi saeculorum. Amen.

℟. Det nobis Dominus virtute corroborari per Spiritum ejus in interiorem hominem: * Christum habitare per fidem in cordibus nostris.

℣. Ut in charitate radicati, et fundati, comprehendamus supereminentem scientiae charitatem Christi. Christum habitare per fidem in cordibus nostris.

Gloria Patri.

Christum habitare etc.

In II. Nocturno.

Ant. Gustate, et videte, quoniam suavis est Dominus: beatus vir, qui sperat in eo.

Psalmus 33.

Benedicam Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et laetentur.

Magnificate Dominum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me: * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini, * et facies vestrae non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.

Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes Sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt, et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam a malo: * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Domini super justos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * et humiles spiritu salvabit.

Multae tribulationes justorum: * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * et qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Gloria Patri.

Ant. Gustate, et videte, quoniam suavis est Dominus: beatus vir, qui sperat in eo.

Ant. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam intende, prospere procede, et regna.

Psalmus 44.

Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribae: * velociter scribentis.

Speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in aeternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Specie tua, et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justi-

tiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent: * in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in saeculum saeculi: * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae prae consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Adstitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus, * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae regis ab intus: * in fimbris aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam: * proximae ejus afferentur sibi.

Afferentur in laetitia, et exultatione: * adducentur in templum regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione, et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in aeternum: * et in saeculum saeculi.

Gloria Patri.

Ant. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam intende, prospere procede et regna.

Ant. Judicabit populum in justitia, et pauperes in judicio.

Psalmus 71.

Deus judicium tuum regi da: * et justitiam tuam filio regis.

Judicare populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo, * et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios

pauperum: * et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione, et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus: * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis: * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare: * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Aethiopes: * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulae munera offerent: * reges Arabum, et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terrae: * omnes gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem a potente: * et pauperem, cui non erat adjutor.

Parcet pauperi, et inopi: * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris, et iniquitate redimet animas eorum: * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiae, et adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus: * et florebunt de civitate sicut foenum terrae.

Sit nomen ejus benedictum in saecula: * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae: * omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel: * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in aeternum: * et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

Gloria Patri.

Ant. Judicabit populum in justitia, et pauperes in judicio.

℣. Mihi autem adhaerere Deo bonum est.

℟. Ponere in Domino Deo spem meam.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Lectio 4.

Serm. 3. de Pass.

Quia semel venimus ad Cor dulcissimum Jesu, et bonum est nos hic esse;

ne sinamus nos facile avelli ab eo, de quo scriptum est: Recedentes a te in terra scribentur. Quid autem accedentes? Tu ipse doces nos: Tu dixisti accedentibus ad te: Gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in coelo. Accedamus ergo ad te, et exultabimus, et laetabimur in te, memores Cordis tui. O quam bonum, et quam jucundum habitare in Corde hoc! Quin potius dabo omnia, omnes cogitationes, et affectus mentis commutabo, jactans omne cogitatum meum in Cor Domini Jesu, et sine fallacia illud me enutriet.

℟. Introduxit me Rex in cellaria sua: ordinavit in me charitatem. * Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

℣. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi: et fructus ejus dulcis gutturi meo. Fulcite me floribus stipate me malis, quia amore langueo.

Lectio 5.

Ad hoc templum, ad haec Sancta Sanctorum, ad hanc Arcam Testamenti adorabo, et laudabo nomen Domini, dicens cum David: Invenit cor meum, ut orem Deum meum. Et ego inveni Cor regis, fratris, et amici benigni Jesu. Et numquid non adorabo? Hoc igitur Corde tuo, et meo, dulcissime Jesu, invento, orabo te Deum meum: admitte tantum in Sacrarium exauditionis tuae preces meas; imo me totum trahe in Cor tuum. O omnium pulchritudine speciosissime Jesu, amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me; ut purificatus per te purissimum, possim accedere, et in Corde tuo omnibus diebus vitae meae merear habitare, et ut videre simul, et facere tuam valeam voluntatem.

℟. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris: et dicetis in illa die: * Confitemini Domino, et invocate nomen ejus.

℣. Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, et non timebo. Confitemini Domino, et invocate nomen ejus.

Lectio 6.

Ad hoc enim perforatum est latus tuum, ut nobis patescat introitus. Ad hoc vulneratum est Cor tuum, ut in illo, et in te, ab exterioribus perturbationibus absoluti, habitare possimus. Nihilominus, et propterea vulneratum est, ut, per vulnus visibile, vulnus amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum corpus, verum etiam ipsum Cor lancea vulnerari permisit? Carnale ergo vulnus spirituale ostendit. Quis illud Cor tam vulneratum non diligat? Quis tam amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in corpore manentes, quantum possumus amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cujus impii agricolae foderunt manus, et pedes, latus, et Cor: stemusque, ut cor nostrum durum adhuc, et impoenitens, amoris sui vinculo constringere, et jaculo vulnerare dignetur.

℟. Auferam cor lapideum de carne vestra, et dabo vobis cor carneum: * Et spiritum meum ponam in medio vestri.

℣. Effundam super vos aquam vivam, et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris. Et spiritum meum ponam in medio vestri. Gloria Patri, et Filio, et Spiritu sancto. Et spiritum meum ponam in medio vestri.

In III. Nocturno.

Ant. Misericordiam, et veritatem diligit Deus: gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et Caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati qui habitant in domo tua Domine: * in

saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus Deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus: * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare, in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus: * gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Gloria Patri.

Ant. Misericordiam, et veritatem diligit Deus: gratiam et gloriam dabit Dominus.

Ant. Dominus dabit benignitatem: loquetur pacem in plebem suam.

Psalmus 84.

Benedixisti, Domine, terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuae: * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuae.

Converte nos Deus salutaris noster: * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in aeternum irasceris nobis? * aut extendes iram tuam a generatione in generationem?

Deus tu conversus vivificabis nos: * et plebs tua laetabitur in te.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam: * et salutare tuum da nobis.

Audiam, quid loquatur in me Dominus Deus: * quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope ti-

mentes eum salutare ipsius: * ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia, et veritas obviaverunt sibi: * justitia, et pax osculatae sunt.

Veritas de terra orta est: * et justitia de coelo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit: * et ponet in via gressus suos.

Gloria Patri.

Ant. Dominus dabit benignitatem: loquetur pacem in plebem suam.

Ant. Suavis, et mitis es, Domine, et multae misericordiae omnibus invocantibus te.

Psalmus 85.

Inclina Domine aurem tuam, et exaudi me: * quoniam inops, et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei Domine, quoniam ad te clamavi tota die: * laetifica animam servi tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.

Quoniam tu Domine suavis, et mitis: * et multae misericordiae omnibus invocantibus te.

Auribus percipe Domine orationem meam: * et intende voci deprecationis meae.

In die tribulationis meae clamavi ad te: * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis Domine: * et non est secundum opera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te Domine: * et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: * tu es Deus solus.

Deduc me Domine in via tua, et ingrediar in veritate tua: * laetetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo: * et glorificabo nomen tuum in aeternum.

Quia misericordia tua magna est super me: * et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexe-

runt super me, et synagoga potentium quaesierunt animam meam: * et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu Domine Deus miserator et misericors: * patiens, et multae misericordiae et verax.

Respice in me, et miserere mei: * da imperium tuum puero tuo, et salvum fac filium ancillae tuae.

Fac mecum signum in bonum, et videant, qui oderunt me, et confundantur. * quoniam tu Domine adjuvisti me, et consolatus es me.

Gloria Patri.

Ant. Suavis, et mitis es, Domine, et multae misericordiae omnibus invocantibus te.

℣. Misericordia Domini ab aeterno.

℟. Et usque in aeternum super timentes eum.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio 7.

Cap. 15. v. 9.

In illo tempore dixit Jesus discipulis suis: Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Serm. 22. in Coena Dom.

De dilectione Dei, quo plus bibo, plus sitio, et ea saturari non possum, nec ego, nec aliquis perfecte diligens Christum. Ipsa, quo plus editur, plus famem exauget: et quanto plus ipsa bibitur, plus sitim inacuit: ipsam, quam inhabitat mentem, sic inebriat, ut nihil jam quaerat vel diligat, nec diligere possit, nec valeat, praeter eum, qui sic mundum dilexit, ut Filium suum Unigenitum daret; ut omnis, qui credit, et diligit illum, non moriatur, sed vivat cum eo. Ad hanc nos dilectionem auctor ipse inaestimabilis charitatis invitat: in ea nos manere precatur, et rogat. Ait enim: Manete in dilectione mea, ac si aperte dicat: Quia ego ea dilectione, qua me Pater diligit, vos diligo; eadem dilectione me vos diligere rogo. Et quoniam dilectio vestra me usque ad mortem perduxit, sed neque

mors crudelissima ipsa a vestra charitate me sejunxit; me diligite, et in ea dilectione manete.

℟. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos: * Manete in dilectione mea.

℣. Si praecepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea, sicut et ego Patris mei praecepta servavi, et maneo in ejus dilectione. Manete in dilectione mea.

Lectio 8.

Sed qualiter in ejus dilectione manere debeamus, sequitur, et dicit: Si praecepta mea servaveritis, manebitis in mea dilectione: Sicut et ego Patris mei praecepta servavi et maneo in ejus dilectione. Haec opera, fratres mei, sunt causa dilectionis Christi: unusquisque vestrum videat, si Dominum Jesum diligere debeat. Quid pro nobis facere debuit, et non fecit? Quomodo nos plus amare potuit, et non amavit? Majorem in nobis dilectionem non potuit habere, quam habuit: quia animam suam pro nobis posuit. Ipsa beata Veritas testis est, quam majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Non ergo nobis vilescat, fratres mei, ipsa dilectio Christi, qui dilexit nos, et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo: non vobis vilescat, fratres mei, non vobis amarescat ipse amor Christi, ipsa charitas Christi.

℟. Christus pro nobis animam suam posuit: * et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo.

℣. Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo. Gloria Patri, et Filio, et Spiritu Sancto. Et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo.

Nona lectio de Hom. Dom. III. post Pent.

Ad Laudes et per Horas.

Antiphona.

Discite a me, quia mitis sum, et humilis corde, et invenietis requiem animabus vestris.

Psalm. Dominus regnavit etc.

Ant. Suavis est Dominus, et in aeternum misericordia ejus.

Ant. Sitivit in te anima mea; quia melior est misericordia tua super vitas.

Ant. Sancti et humiles corde benedicite Domino, laudate et superexaltate eum in saecula.

Ant. Beneplacitum est Domino in populo suo: et exaltabit mansuetos in salutem.

Capitulum. *Cant. 3. 11.*

Egredimini et videte, Filiae Sion, regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua in die desponsationis ejus, et in die laetitiae Cordis ejus.

Hymnus.

Summi Parentis Filio,
Patri futuri saeculi.
Pacis beatae Principi.
Promamus ore canticum,
Qui vulneratus pectore
Amoris ictum pertulit,
Amoris urens ignibus
Ipsum qui amantem diligunt.
Jesu doloris victima,
Quis te innocentem compulit,
Ut dura apertum Lancea
Latus pateret vulneri?
O fons amoris inclite!
O vena aquarum limpida!
O flamma! adurens crimina!
O Cordis ardens charitas!
In Corde, Jesu, jugiter
Reconde nos, ut uberi
Dono fruamur gratiae,
Coelique tandem praemiis.
Semper Parenti, et Filio
Sit laus, honor, sit gloria,
Sancto simul Paraclito
In saeculorum saecula.
Amen.

℣. Misericordia Domini ab aeterno.

℟. Et usque in aeternum super timentes eum.

Ad Benedictus.

Ant. Per viscera misericordiae suae visitavit nos Deus, et fecit redemptionem populi sui. Alleluja.

Oratio.

Fac nos, Domine Jesu, sanctissimi Cordis tui virtutibus indui, et affectibus inflammari: ut et imagini bonitatis tuae conformes, et tuae redemptionis mereamur esse participes. Qui vivis, et regnas etc.

Ad Primam.

Ant. Discite a me.

℟. *brev.* Christe Fili Dei vivi: * Miserere nobis. Christe etc.

℣. Per quem salvati, et liberati sumus. Miserere.

Ad absol. Capit. Lect. brev.

Improperium expectavit cor meum etc. *ut infra ad Nonam.*

Ad Tertiam.

Ant. Suavis est Dominus.

Capitulum.

Egredimini etc. *ut ad Laudes.*

℟. *brev.* Misericordia tua Domine: * Plena est terra. Misericordia tua etc.

℣. Justificationes tuas doce me. Plena est terra.

Gloria Patri etc. Misericordia tua Domine etc.

℣. Secundum misericordiam tuam vivifica me, Domine.

℟. Et custodiam testimonia oris tui.

Ad Sextam.

Ant. Sitivit in te.

Capitulum. *Cant. 8. 6.*

Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est, ut mors dilectio.

℟. *brev.* Secundum misericordiam tuam: * Vivifica me, Domine. Secundum.

℣. Et custodiam testimonia oris tui. Vivifica me, Domine.

Gloria Patri etc. Secundum misericordiam etc.

℣. Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam.

℟. Et doce me justificationes tuas.

Ad Nonam.

Ant. Beneplacitum est.

Capitulum. *Psalm. 68.*

Impropriium expectavit cor meum, et miseriam: Et sustinui, qui simul contristaretur, et non fuit: et qui consolaretur, et non inveni.

℟. *brev.* Fac cum servo tuo: * Secundum misericordiam tuam. Fac cum servo tuo etc.

℣. Et justificationes tuas doce me. Secundum misericordiam tuam.

Gloria Patri etc. Fac cum servo tuo etc.

℣. Veniat super me misericordia tua, Domine.

℟. Salutare tuum secundum eloquium tuum.

Ad Vesperas.

Omnia, ut supra in primis Vesperis, except. quae sequuntur.

℣. Misericordia Domini a progenie in progenies.
℟. Timentibus eum.

Ad Magnificat.

Ant. Suscepit nos Dominus in sinum, et Cor suum, recordatus misericordiae suae. Alleluja.

Dominica prima Julii

PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. CHR.

Duplex secundae Classis.

Officium fit ut Fer. VI. post Dom. IV. Quadrages. Pag. 335.

Dominica prima post Calendas Augusti.

In Festo
SANCTISSIMI REDEMPTORIS.

DUPLEX MAJUS.

Ad Vesperas Antiph.

Virgam virtutis suae emittet Dominus ex Sion, et regnabit in saeculum saeculi.

Psalmus 109.

Dixit Dominus Domino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuae, in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confregit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas; * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Ant. Virgam virtutis suae emittet Dominus ex Sion, et regnabit in saeculum saeculi.

Ant. Redemptionem misit Dominus populo suo: mandavit in aeternum testamentum suum.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * in consilio justorum, et congregatione.

Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus ejus: * et justitia

ejus manet in saeculum saeculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors, et miserator Dominus: * escam dedit timentibus se.

Memor erit in saeculum testamenti sui: * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

Ut det illis haereditatem Gentium: * opera manuum ejus veritas et judicium.

Fidelia omnia mandata ejus: confirmata in saeculum saeculi, * facta in veritate et aequitate.

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in aeternum testamentum suum.

Sanctum et terribile nomen ejus: * initium sapientiae timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in saeculum saeculi.

Ant. Redemptionem misit Dominus populo suo: mandavit in aeternum testamentum suum.

Ant. Misericordia mea, et refugium meum Dominus: susceptor meus, et liberator meus.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Ant. Misericordia mea, et refugium meum Dominus: susceptor meus, et liberator meus.

Ant. Apud Dominum misericordia: et copiosa apud eum redemptio.

Psalmus 129.

De profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem; * speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Ant. Apud Dominum misericordia: et copiosa apud eum redemptio.

Ant. In quacumque die invocavero te, exaudies me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Psalmus 137.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua; * quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terrae: * quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit, * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine misericordia tua in saeculum: opera manuum tuarum ne despicias.

Ant. In quacumque die invocavero te exaudies me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Capit. Tob. 3.

Benedictum nomen tuum, Deus patrum nostrorum: qui cum iratus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

Hymnus.

Creator alme siderum,
Aeterna lux credentium,
Jesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicum.

Commune qui mundi nefas
Ut expiares, ad crucem
E Virginis sacrario
Intacta prodis victima.

Cujus potestas gloriae,
Nomenque cum primum sonat:
Et caelites, et inferi
Tremente curvantur genu.

Qui daemonis ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.

Te deprecamur ultimae
Magnum diei Judicem,
Armis supernae gratiae
Defende nos ab hostibus.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

℣. Redemisti nos, Domine, in sanguine tuo.
℟. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat. Antiph.

Salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui unigenitum tuum mundi Redemptorem constituisti, et per eum, devicta morte, nos misericorditer ad vitam reparasti: concede; ut haec beneficia recolentes, tibi perpetua charitate adhaerere, et ejusdem redemptionis fructum percipere mereamur. Per eundem Dominum.

Ad Matutinum, Invitat.

Redemptorem saeculorum, ipsum Regem Angelorum * Adoremus Dominum.
Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

Rerum Creator optime,
Rectorque noster aspice:

Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.

Mentes, manusque tollimus,
Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum praecipit.
Paúlusque gestis censuit.

Te, sancte Christe, poscimus,
Ignosce culpis omnibus:
Ad confitendum surgimus.
Morasque noctis rumpimus.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me: * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es: * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum, * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine càusa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte santo suo.

Ant. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuam in universa terra.

Psalmus 8.

Quoniam elevata est magnificentia tua * super coelos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo coelos tuos: opera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus: * oves et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres coeli, et pisces maris: * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster; * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Dominus in templo sancto suo: Dominus in caelo sedes ejus.

Psalmus 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animae meae: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti, destruxerunt; * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Dominus in caelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, et impium * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit, * aequitatem vidit vultus ejus.

Ant. Dominus in templo sancto suo: Dominus in caelo sedes ejus.

℣. Redime me Domine, et miserere mei.

℟. In Ecclesiis benedicam te Domine.

De Isaia Propheta.

Lectio 1. Cap. 51.

Audite me, qui sequimini quod justum est, et quaeritis Dominum: attendite ad petram, unde ex-

cisi estis, et ad cavernam laci, de qua praecisi estis. Consolabitur ergo Dominus Sion, et consolabitur omnes ruinas ejus: et ponet desertum ejus quasi delicias, et solitudinem ejus quasi hortum Domini. Gaudium, et laetitia invenietur in ea, gratiarum actio, et vox laudis. Attendite ad me popule meus, et tribus mea me audite: quia lex a me exiet; et judicium meum in lucem populorum requiescet. Prope est justus meus, egressus est salvator meus; et brachia mea populos judicabunt: me insulae expectabunt, et brachium meum sustinebunt.

℟. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum, et elevatum: et plena erat omnis terra majestate ejus: * Et ea, quae sub ipso erant, replebant templum.

℣. Seraphim stabant super illud: sex alae uni, et sex alae alteri. Et ea.

Lectio 2.

Levate in caelum oculos vestros, et videte sub terra deorsum: quia caeli sicut fumus liquescent, et terra sicut vestimentum atteretur, et habitatores ejus sicut haec interibunt: salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea non deficiet. Audite me, qui scitis justum; populus meus, lex mea in corde eorum: nolite timere opprobrium hominum, et blasphemias eorum ne metuatis. Sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis: et sicut lanam, sic devorabit eos tinea: salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum.

℟. Aspice Domine de sede sancta tua, et cogita de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, et audi: * Aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram.

℣. Qui regis Israel, intende, qui deducis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio 3.

Consurge, consurge, induere fortitudinem brachium Domini: consurge sicut in diebus antiquis, in generationibus saeculorum. Numquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem? Numquid non

tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis: qui posuisti profundum maris viam, ut transirent liberati? Et nunc qui redempti sunt a Domino, revertentur, et venient in Sion laudantes, et laetitia sempiterna super capita eorum, gaudium, et laetitiam tenebunt, fugiet dolor, et gemitus. Ego, ego ipse consolabor vos. Quis tu, ut timeres ab homine mortali, et a filio hominis, qui quasi foenum ita arescet? Et oblitus es Domini factoris tui, qui tetendit caelos, et fundavit terram: et formidasti jugiter tota die a facie furoris ejus, qui te tribulabat, et paraverat ad perdendum. Ubi nunc est furor tribulantis? Cito veniet gradiens ad aperiendum, et non interficiet usque ad internecionem, nec deficiet panis ejus. Ego autem sum Dominus Deus tuus.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et judicas aequitatem, esto refugium pauperum in tribulatione: * Quia tu solus laborem, et dolorem consideras.

℣. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjutor. Quia tu.

Gloria Patri. Quia tu.

In II. Nocturno.

Ant. Suscepimus Deus, misericordiam tuam in medio templi tui.

Psalmus 19.

Exaudiat te Dominus: in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.

Laetabimur in salutari tuo: * et in nomine Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: * nunc cognovi, quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de caelo sancto suo: * in potentatibus salus dexterae ejus.

Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt et ceciderunt: * nos autem surreximus et erecti sumus.

Domine salvum fac regem, * et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Ant. Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.

Ant. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salutes in Jacob.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina praeparavit eum.

Quis accendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis, et potens: Dominus potens in praelio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum, ipse est Rex gloriae.

Ant. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salutes in Jacob,

Ant. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua.

Psalmus 45.

Deus noster refugium et virtus: * adjutor in tribulationibus; quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra: * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt et turbatae sunt aquae eorum, * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei: * sancti-

ficavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Immola Deo sacrificium laudis et redde Altissimo vota tua.

℣. Memento nostri Domine in beneplacito populi tui.

℞. Visita nos in salutari tuo.

Sermo S. Leonis Papae.

Sermo I. de jejunio X. mensis et collectis.

Lectio 4.

Si fideliter, dilectissimi, atque sapienter creationis nostrae intelligamus exordium, inveniemus hominem ideo ad imaginem Dei conditum, ut imitator sui esset auctoris: et hanc esse naturalem nostri generis dignitatem, si in nobis quasi in quodam speculo, divinae benignitatis forma resplendeat. Ad quam quotidie nos utique reparat gratia Salvatoris, dum quod cecidit in Adam primo, erigitur in secundo. Causa autem reparationis nostrae non est, nisi misericordia Dei: quem non diligeremus, nisi prius nos ipse diligeret, et tenebras ignorantiae nostrae suae veritatis luce discuteret.

℞. A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

℣. Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei. Propter.

Lectio 5.

Diligendo itaque nos Deus, ad imaginem suam nos reparat: et ut in nobis for-

mam suae bonitatis inveniat, dat unde, ipsi quoque, quod operatùr, operemur, accendens scilicet mentium nostrarum lucernas, et igne nos suae caritatis inflammans, ùt non solum ipsùm, sed etiam quidquid diligit, diligamus. Nam si inter homines ea demum firma amicitia est, quam morum similitudo sociarit, cum tamen parilitas voluntatum saepe in reprobos tendat affectus, quantum nobis optandum, atque nitendum est, ut in nullo ab iis, quae Deo sunt placita, discrepemus? De quò dicit Propheta: Quoniam ira in indignatione ejus; et vita in voluntate ejus: quia non aliter nobis erit dignitas divinae majestatis, nisi imitatio fuerit voluntatis.

℟. Intuere Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis: sedet in tristitia domina gentium: * Non est qui consoletur eam, nisi tu Deus noster.

℣. Plorans ploravit in nocte, et lacrimae ejus in maxillis ejus. Non est.

Lectio 6.

Dicente itaque Domino: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua; et diliges proximum tuum sicut teipsum, suspiciat fidelis anima auctoris sui, atque rectoris immarcescibilem caritatem, totamque se etiam ejus subjiciat voluntati, in cujus operibus, atque judiciis nihil vacat a veritate justitiae, nihil a miseratione clementiae. Quoniam etsi magnis quis laboribus, et multis fatigetur incommodis, bona est illi causa tolerandi, qui se adversis vel corrigi intelligit, vel probari.

℟. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt altare Domino: * Et facta est laetitia magna in populo.

℣. In hymnis et confessionibus benedicebant Dominum. Et.

Gloria Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Ego autem ad Deùm clamavi, et Dominus salvabit me.

Psalmus 60.

Exaudi Deus deprecationem meam: * intende orationi meae.

A finibus terrae ad te

clamavi: * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti haereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis, et generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei: * misericordiam et veritatem ejus quis requiret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ego autem ad Deum clamavi, et Dominus salvabit me.

Ant. Deus meus, Salvator meus, salutare meum, et spes mea in aeternum.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus: * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes, qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis, nolite inique agere: * et delinquentibus: nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc verumtamen faex ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terrae.

Ego autem annuntiabo in saeculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua justi.

Ant. Deus meus, Salvator meus, salutare meum, et spes mea in aeternum.

Ant. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui.

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati qui habitant in domo tua Domine: * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus: * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus: * gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Ant. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui.

℣. Notam fecisti in gentibus virtutem tuam.

℟. Redemisti in brachio tuo populum tuum.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio 7. Cap. 3.

In illo tempore: dixit Jesus Nicodemo: Nemo ascendit in caelum, nisi qui descendit de caelo, Filius hominis, qui est in caelo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Ex Tract. in cap. 3. Joan.

Nemo ascendit in caelum, nisi qui de caelo descendit. Descendit enim, et

mortuus est, et ipsa morte liberavit nos a morte. Morte occisus, mortem occidit. Et nostis, fratres, quia mors ista per diaboli invidiam intravit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptura loquitur: Nec laetatur, inquit, in perditione vivorum; creavit enim, ut essent omnia. Sed quid ibi ait? Invidia autem diaboli mors intravit in orbem terrarum. Ad mortem a diabolo propinatam non veniret homo vi adactus; non enim cogendi potentiam diabolus habebat, sed persuadendi versutiam. Si non consentires, nihil invexerat diabolus; consensio tua, o homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, et ex immortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales. Jesus autem Filius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus, aequalis Patri, mortalis factus est, quia Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit, et mortem suspendit in cruce, de ipsa morte liberantur mortales. Quod in figura factum est apud antiquos, commemoravit illud Dominus.

℟. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit dicens: opus manuum mearum tu es: haereditas mea Israel.

℣. Beata gens, cujus est Dominus Deus; populus electus in haereditatem. Quem.

Lectio 8.

Et sicut, inquit, Moyses exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet Filium hominis. Quis est serpens exaltatus? Mors Domini in cruce. Quia enim a serpente mors, per serpentis effigiem figurata est mors. Morsus serpentum lethalis, mors Domini vitalis. Attenditur serpens, ut nihil valeat serpens. Quid est hoc? Attenditur mors, ut nihil valeat mors. Sed cujus mors? mors vitae. Nonne vita Christus? Et tamen mortuus est Christus.

℟. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus.

℣. Tres sunt, qui testimonium dant in caelo,

Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus.
Gloria Patri. Plena.

Lectio 9.

Interim modo, fratres, ut a peccato sanemur, Christum crucifixum intueamur: quia sicut Moyses, inquit, exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet Filium hominis: ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Quomodo, qui intuebantur illum serpentem, non peribant morsibus serpentum: sic, qui intuentur fide mortem Christi, sanantur a morsibus peccatorum. Sed illi sanabantur a morte ad vitam temporalem: hic autem ait, ut habeant vitam aeternam. Hoc enim interest inter figuratam imaginem, et rem ipsam: figura praestabat vitam temporalem: res ipsa, cujus illa figura erat, praestat vitam aeternam.
Te Deum laudamus.

Ad Laudes et per Horas.
Antiph.

Cantate Domino, quoniam mirifice fecit: annuntiate hoc in universa terra.

Psal. Dominus regnavit. *cum reliq. de Domin.*

Ant. Ecce Deus Salvator meus fiducialiter agam: quia factus est mihi in salutem, alleluja.

Ant. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, et dicetis: confitemini Domino, et invocate nomen ejus.

Ant. Facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potestas Christi ejus.

Ant. Exulta, et lauda habitatio Sion; quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

Capit. *Tob. 3.*

Benedictum nomen tuum, Deus patrum nostrorum: qui cum iratus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

Hymnus.

Salutis humanae Sator,
Jesu voluptas cordium,
Orbis redempti Conditor,
Et casta lux amantium.

Qua victus es clementia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres?

Te cogat indulgentia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuique vultus compotes
Dites beato lumine.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula.
Amen.

℣. Domine refugium factus es nobis.

℟. A generatione, et progenie.

Ad Benedictus. Ant.

Ecce Deus noster iste, expectavimus eum, et salvabit nos: sustinuimus eum, exultabimus, et laetabimur in salutari ejus, alleluja.

Oratio.

Deus, qui Unigenitum tuum mundi Redemptorem constituisti, et per eum, devicta morte, nos misericorditer ad vitam reparasti: concede; ut haec beneficia recolentes, tibi perpetua caritate adhaerere, et ejusdem redemptionis fructum percipere mereamur. Per eumdem.

Ad Primam in ℟. brev.

Christe Fili.

℣. Qui redemisti mundum.

Ad Tertiam. Antiph.

Ecce Deus.

Capit. Benedictum nomen.

℟. *br.* Redime me Domine: * Et miserere mei. Redime.

℣. In Ecclesiis benedicam te Domine. Et
Gloria Patri. Redime.

℣. Memento nostri Domine in beneplacito populi tui.

℟. Visita nos in salutari tuo.

Ad Sextam. Antiph.

Haurietis aquas.

Capit. *1. Cor. 1.*

Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapientia a Deo, et justitia, et sanctificatio, et redemptio.

℟. *br.* Memento nostri Domine, * In beneplacito populi tui. Memento.

℣. Visita nos in salutari tuo. In beneplacito.
Gloria Patri. Memento.

℣. Redemisti nos Domine in sanguine tuo.

℟. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Nonam. Antiph.

Exulta et lauda.

Capit. *Apoc. 4.*

Dignus es Domine Deus noster accipere gloriam, et honorem, et virtutem: quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo, ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione, et fecisti nos Deo nostro regnum.

℟. *br.* Notam fecisti in populis, * Virtutem tuam. Notam.

℣. Redemisti in brachio tuo populum tuum. Virtutem tuam.

Gloria Patri. Notam.

℣. Domine refugium factus es nobis.

℟. A generatione, et progenie.

In II. Vesp. omnia ut in I.

Ad Magnificat, Ant.

Regnum tuum, regnum omnium saeculorum, et dominatio tua in omni generatione, et generationem, alleluja.

Oratio. Deus, qui Unigenitum, *ut supra.*

PURISSIMI CORDIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

DUPLEX MAJUS.

Officium et Missa a S. Sede Apostolica die 21. Julii 1855 approbata, a S. Rituum Congregatione pro Clero Saeculari et Regulari Civitatis et Dioecesis Brixinensis, Calendario Dioecesano utente, die 26. Sept. 1858 concessa, ex mandato Reverendissimi D. Episcopi Vincentii Dominica post Octavam Assumptionis B. Mariae V. recitanda.

Ad Vesperas.

Antiphonae et Capitulum de Laudibus; Psalmi ut in Officio parvo; Hymnus: Ave Maris Stella.

℣. Exulta in omni corde, filia Jerusalem:

℟. Rex Israel Dominus in medio tui.

Ad Magnificat. Ant.

Exultavit cor meum in Domino, et exaltatum est cornu meum in Deo meo, quia laetata sum in salutari tuo.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui in Corde Beatae Mariae Virginis dignum Spiritus Sancti habitaculum praeparasti, concede propitius, ut ejusdem Purissimi Cordis festivitatem devota mente recolentes, secundum Cor tuum vivere valeamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus. Per omnia.

Ad Matutinum.

Invitat. Ave Maria gratia plena * Dominus tecum.

Psalmus. Venite exultemus Domino.

Hymnus. Quem terra, pontus, sidera etc.

In I. Nocturno.

Ant. Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui.

Psalmi ut in officio parvo.

Ant. Et ait Maria: Magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Ant. Quia respexit humilitatem ancillae suae: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

℣. Anima mea liquefacta est.
℟. Ut locutus est dilectus.

De Canticis Canticorum.

Lectio 1. Cap. 4.

Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! oculi tui columbarum, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut vitta coccinea labia tua; et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genae tuae, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Vulnerasti cor meum, Soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Favus distillans labia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclusus, fons signatus. Tu autem.

℟. Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua: laetetur cor meum * Ut timeat nomen tuum.

℣. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum. Ut timeat.

Lectio 2.

Cap. 5.

Veni in hortum meum Soror mea Sponsa: messui myrrham meam cum aromatibus meis: comedi favum cum melle meo. Vox dilecti mei pulsantis: aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea, quia caput meum plenum est rore, et cincinni mei guttis noctium. Surrexi, ut aperirem dilecto meo, manus meae stillaverunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha probatissima. Aperui dilecto meo, at ille declinaverat atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus est. Tu autem.

℟. In Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo: Deus Dominus fortitudo mea * Super excelsa deducet me.

℣. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Super.

Lectio 3.

Cap. 5 et 6.

Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum: qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adjurasti nos? Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex millibus, totus desiderabilis. Talis est dilectus meus, et ipse est amicus meus, filiae Jerusalem. Quo abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? Quo declinavit dilectus tuus? et quaeremus eum tecum. Pulchra es amica mea, suavis et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. Una est columba mea, perfecta mea, una est matris suae, electa genitrici suae. Viderunt eam filiae, et beatissimam praedicaverunt, et Reginae laudaverunt eam. Tu autem.

℟. Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi, * Qui consolatus es me, et locutus es ad cor ancillae tuae.

℣. In toto corde meo ex-

quisivi te, ne repellas me a mandatis tuis. Qui consolatus. Gloria Patri. Qui consolatus.

In II. Nocturno.

Ant. Beata, quae credidisti, quoniam perficientur ea, quae dicta sunt tibi a Domino.

Ant. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Ant. Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.

℣. Fortis est ut mors dilectio:

℟. Dura sicut infernus aemulatio.

Sermo Sancti Bernardini Senensis.

Ex Serm. 9. de Visitatione.

Lectio 4.

Quis mortalium, nisi divino fretus oraculo, de vera Dei et hominis Genitrice quidquam modicum, sive grande praesumat pollutis labiis, nominare: quam Pater ante saecula Deus perpetuam praedestinavit in Virginem dignissimam: Filius elegit in Matrem: Spiritus Sanctus omnis gratiae domicilium praeparavit? Quibus verbis ego homunculus sensus altissimos Virginei Cordis, sanctissimo ore prolatos efferam: quibus non sufficit lingua omnium hominum, et etiam angelorum? Dominus enim ait: bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona. Quis autem inter puros homines melior homo potest excogitari, quam illa, quae meruit effici Mater Dei, quae in Corde et in utero suo ipsum Deum hospitata est? Quis thesaurus melior, quam ipse divinus amor, quo Cor Virginis ardens erat? Tu autem.

℟. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. Mecum sunt divitiae et gloria: * Opes superbae et justitia.

℣. Ut ditem diligentes me et thesauros eorum repleam. Opes.

Lectio 5.

De hoc igitur Corde quasi fornace divini ardoris Virgo Beata protulit verba bona, id est verba ardentissimae charitatis. Sicut enim a vase optimo vino pleno, non potest exire nisi optimum vinum: aut sicut

a fornace summi ardoris non egreditur nisi incendium fervens: sic de Corde Matris Christi exire non potuit verbum, nisi summi, summeque divini amoris atque ardoris. Septem verba tantum mirae sententiae et virtutis a Christi benedictissima Matre leguntur dicta. Cum Angelo bis tantum locuta est. Cum Elisabeth, bis etiam. Cum Filio etiam bis. Cum ministris in nuptiis semel. Haec septem verba, secundum septem amoris actus, sub miro gradu et ordine prolata, quasi sunt septem flammae Cordis ejus. Tu autem.

℟. Ego Mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis et sanctae spei. In me gratia omnis viae et veritatis * In me omnis spes vitae et virtutis.

℣. Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini. In me omnis.

Lectio 6.

Quae verba considerans mens devota cum ipso Propheta ait: Quam dulcia faücibus meis, id est omnibus affectionibus eloquia tua! Porro dulcedo haec, quam in verbis Beatae Virginis devota mens sentit, est ardor piae devotionis, quam in eis anima experimentaliter probat. Distinguamus igitur per ordinem has septem flammas amoris, verborum Virginis benedictae. Prima est flamma amoris separantis. Secunda amoris transformantis. Tertia amoris communicantis. Quarta amoris jubilantis. Quinta amoris soporantis. Sexta amoris compatientis. Septima amoris consummantis. Tu autem.

℟. Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. * Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

℣. Qui autem in me peccaverit, laedet animam suam: Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Qui me invenerit. Gloria Patri. Qui me invenerit.

In III. Nocturno.

Ant. Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?

Ant. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Ant. Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiae suae.

℣. Ego dilecto meo:

℟. Et ad me conversio ejus.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio 7.

Cap. 2.

In illo tempore: dixit Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego dolentes quaerebamus te. Et reliqua.

De Homilia Ven. Bedae Presbyteri.

De Dom. I. post Epiph.

Mater ejus, iniquit Evangelista, conservabat omnia verba haec in Corde suo. Omnia, quae de Domino vel a Domino dicta, sive acta cognoverat Mater Virgo, diligentius in Corde retinebat, sollicite cuncta memoriae commendabat, ut cum demum tempus praedicandae, sive scribendae Incarnationis ejus adveniret, sufficienter universa, prout essent gesta, posset explicare quaerentibus. Imitemur et nos, fratres mei, piam Domini Matrem, ipsi quoque omnia verba et facta Domini ac Salvatoris nostri fixa in corde conservando. Tu autem.

℟. Aquae multae non potuerunt extinguere charitatem: * Neque flumina obruent eam.

℣. Si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. Neque.

Lectio 8.

Horum Domini verborum et actorum meditatione diurna et nocturna importunos inanium nocentiumque cogitationum repellamus incursus: horum crebra collatione et nos et proximos nostros a fabulis supervacuis, et male dulcoratis detractionum colloquiis castigare, atque ad divinae frequentiam laudis ~~ad divinae frequentiam laudis~~ accendere curemus. * Si enim, fratres carissimi, in futuri beatitudine saeculi habitare in domo Domini, ac perpetuo illum laudare desideramus, opor-

tet nimirum et in hoc saeculo, quod in futuro quaeramus, sollicite praemonstremus: frequentando videlicet Ecclesiae limina, et non solum in ea laudes Domini canendo, sed et in omni loco dominationis ejus ea, quae ad laudem gloriamque conditoris nostri proficiant, verbis pariter ac factis ostendendo. Tu autem.

℟. Spiritus meus super mel dulcis, et haereditas mea super mel et favum. Qui audit me, non confundetur. * Et qui operantur in me, non peccabunt.

℣. Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt. Et qui. Gloria Patri. Et qui.

Lectio 9.

De Homilia Dominicae occurrentis; sed si extra Dominicam agi de hoc Festo contingat, tunc Lectio 9. incipiet ab asterisco posito supra Lectione 8.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes et per Horas.

Ant. Trahe me post te, curremus in odorem unguentorum tuorum.

Psalmus. Dominus regnavit — *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Dilectus meus loquitur mihi: surge, propera, amica mea.

Ant. Fulcite me floribus, stipate me malis: quia amore langueo.

Ant. Adjuro vos, filiae Jerusalem, ne suscitetis dilectam, quoadusque ipsa velit.

Ant. Ego dormio, et cor meum vigilat.

Capitulum. Cant. C. 8.

Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio. Lampades ejus lampades ignis, atque flammarum.

Hymnus.

O gloriosa Virginum etc.

℣. Qui me invenerit, inveniet vitam:

℟. Et hauriet salutem a Domino.

Ad Benedictus Ant. Extollens vocem quaedam mulier de turba dixit illi: beatus venter, qui te por-

tavit, et ubera, quae suxisti.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui in Corde Beatae Mariae Virginis dignum Spiritus Sancti habitaculum praeparasti, concede propitius, ut ejusdem Purissimi Cordis festivitatem devota mente recolentes, secundum Cor tuum vivere valeamus. Per Dominum. ejusdem.

Ad Primam.

℟. *brev.* Christe Fili Dei vivi.

℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Absolutionem Capituli lectio brevis: In omni terra etc. *ut infra ad Nonam.*

Ad Tertiam.

Ant. Dilectus meus.

Cap. Pone me ut signaculum. *ut supra ad Laudes.*

℟. *brev.* Anima mea * Liquefacta est. — Anima.

℣. Ut locutus est dilectus. Liquefacta est.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Anima mea.

℣. Fortis est ut mors dilectio.

℟. Dura sicut infernus aemulatio.

Ad Sextam.

Ant. Fulcite.

Capit. Eccli 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam, ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram.

℟. *brev.* Fortis est * Ut mors dilectio. Fortis.

℣. Dura sicut infernus aemulatio. Ut mors.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Fortis est.

℣. Ego dilecto meo:

℟. Et ad me conversio ejus.

Ad Nonam.

Ant. Ego dormino.

Capit. Eccli 24.

In omni terra steti, et in omni populo, et in omnibus requiem quaesivi, et in haereditate Domini morabor.

℟. *brev.* Ego * dilecto meo. Ego.

℣. Et ad me conversio ejus. Dilecto. Gloria Patri. Ego dilecto meo.

℣. Qui me invenerit, inveniet vitam:

℟. Et hauriet salutem a Domino.

In secundis Vesperis. Omnia ut in primis.

℣. Viam mandatorum tuorum cucurri:

℟. Cum dilatasti Cor meum.

Ad Magnificat Ant.

Exultavit Cor meum in Deo salutari meo: quia fecit mihi magna, qui potens est.

Dedicatio Cathedralis Ecclesiae Brixinensis.

Duplex 1. classis, Brix. cum Octava. Totum Officium ut in communi Dedicationis Ecclesiae in Breviario, cum 9. Lectio. et com. Dominicae.

Dom. 4. Sept.

FESTEM DOLORUM B. M. V.

ut in Breviariis recent. notandum autem, quod in III. Nocturno.

Psalm. **63**. Exaudi Deus orationem meam, cum deprecor etc. et

Psalm. **6**. Domine ne in furore tuo arguas me, *sumendi sint, qui in iisdem recentioribus Breviar. maxime false citantur.*

Dominica ultima mensis Octobris.

SS. RELIQUIARUM,

quae in Ecclesiis asservantur.

DUPLEX.

Omnia de Comm. plur. mart. praeter:

Oratio.

Auge in nobis, Domine, resurrectionis fidem, qui in sanctorum tuorum reliquiis mirabilia operaris, et fac nos immortalis gloriae participes, cujus in eorum cineribus pignora veneramur. Per Dominum.

Commemoratio Dominicae in Vesperis et Laudibus.

Lect. I. Noct. de Script. occ.

In II. Nocturno.

Ex tract. S. Joannis Damasceni de fide orthodoxa.

Lectio 4. Lib. 4, c. 15.

Christus Dominus sanctorum reliquias velut salutiferos fontes praebuit, ex quibus plurima nobis beneficia manant, suavissimumque unguentum profluit. Nec vero quisquam huic sermoni fidem detrahat; nam si aqua in deserto ex aspera et solida rupe atque ex asini maxilla ad sedandam Samsonis sitim, Deo ita volente, prosiliit, eritne, cur cuiquam incredibile videatur, ex martyrum reliquiis suave unguentum scaturire? Minime certe; iis quidem, quibus Dei potentia, honorque, quo sanctos suos afficit, perspectus et exploratus est. Atque illud quidem veteri lege comparatum erat, ut quisquis mortuum contigisset, immundus censeretur; verum hi in mortuorum numero minime habendi sunt. ℟. De coi.

Lectio 5.

Ex quo enim ipsamet vita ac vitae auctor inter mortuos adscriptus est, eos qui in spe resurrectionis fideique erga eum diem extremum clauserunt mortuos haudquamquam appellamus. Qui enim mortuum corpus miracula edere queat? Per ea daemones expelluntur, morbi profligantur, aegroti sanantur, caeci prospiciunt, leprosi mundantur, tentationes ac moerores discutiuntur, ac denique omne donum optimum a Patre luminum eorum opera ad eos, qui fide minime dubia postulant, descendit. Quid non laboris suscipias, ut patronum quemdam nanciscaris, qui te mortali regi offerat ac tuo nomine ad eùm verba faciat? An non igitur hi honorandi sunt, qui totius humani generis patronos se profitentur ac Deo nostra causa supplicant? ℟. De coi.

Lectio 6.

Honorandi certe et quidem ita, ut in eorum nomine templa Deo extruamus, dona offeramus, eorum memoriam colamus atque in ea spiritualiter oblectemur; quo nimirum laetitia nostra iis, a quibus invitamur, congruat, ne, dum eos colere et demereri stude-

mus, offendamus potius et irritemus. Quibus enim rebus Deus colitur, iisdem quoque servi ipsius oblectantur; quibus autem Deus offenditur, iisdem etiam ipsius milites offenduntur: Quodcirca in psalmis et hymnis et canticis spiritualibus et compunctione et eorum, qui in egestate versantur, commiseratione, quibus obsequiis Deus potissimum conciliatur, sanctos colamus, statuas ipsis et visibiles imagines erigamus; imo ipsi virtutibus eorum imitandis hoc consequamur, ut vivae eorum statuae atque imagines simus. ℟. De coi.

In III. Nocturno.

Hom.

Descendens Jesus de monte.

De communi Ss. Mart. 2. loco. 9. L. Homil Dominicae.

Dominica prima post Commemorationem omnium Fidelium defunctorum.

Festum

MATERNITATIS B. M. V.

DUPLEX MAJUS.

In 1. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud.; Psalm. et alia hic non propria ut in festis B. M. V.

℣. Benedicta tu in mulieribus.

℟. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnificat.

Ant. Cum jucunditate Maternitatem beatae Mariae semper virginis celebremus.

Oratio ut infra in Laudibus.

Et fit comm. Dom. in utrisque Vesperis et Laudibus.

Ad Matutinum. Invitat.

Maternitatem beatae Mariae Virginis celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Hymnus.

Coelo Redemtor praetulit
Felicis alvum Virginis,
Ubi caduca membra
Mortale corpus induit.

Haec Virgo nobis edidit
Nostrae salutis auspicem,
Qui nos redemit sanguine,
Poenas crucemque pertulit.

Spes laeta nostro e pectore
Pellat timores anxios.
Haec quippe nostras lacrymas,
Precesque defert Filio.

Voces Parentis excipit,
Votisque natus annuit:
Hanc quisque semper diligat,
Rebusque in arctis invocet.

Sit Trinitati gloria,
Quae Matris intactum sinum
Ditavit almo germine,
Laus sit per omne saeculum.
Amen.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio 1. Cap. 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum coeli circuivi sola, et profundum abissi penetravi: in fluctibus maris ambulavi, et in omni terra steti, et in omni populo et in omni gente primatum habui, et omnium excellentium et humilium corda virtute calcavi: et in his omnibus requiem quaesivi et in haereditate Domini morabor.

℟. Felix es, sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Ex qua ortus est sol justitiae, Christus Deus noster, per quem salvati et redemti sumus.
℣. Maternitatem beatae Mariae virginis cum gaudio celebremus. — Ex qua.

Lectio 2.

Tunc praecepit et dixit mihi Creator omnium; et qui creavit me requievit in tabernaculo meo et dixit mihi: In Jacob inhabita, et in Israel haereditare, et in electis meis mitte radices. Ab initio et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam et in habitatione sancta coram ipso

ministravi. Et sic in Sion firmata sum et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

℟. Sine tactu pudoris inventa es mater Salvatoris: * Qui coelum terramque regit, in tua se clausit viscera factus homo.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. — Qui.

Lectio 3.

Quasi cedrus exaltata sum in Libano et quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades et quasi plantatio rosae in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi, quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris: et quasi storax et galbanus et ungula et gutta et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mistum odor meus. Ego quasi therebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiae. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris.

℟. Multae filiae congregaverunt divitias; tu supergressa es universas. * Speciosa facta es et suavis in deliciis tuis, sancta Dei Genitrix.

℣. Sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam maternitatem. — Speciosa. Gloria. Speciosa.

In II. Nocturno.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ex sermone S. Leonis Papae.

Lectio 4.

Serm. I. de Nat. Domini.

Virgo regia davidicae stirpis eligitur, quae, sacro gravidanda foetu, divinam humanamque prolem prius conciperet mente quam corpore; et ne superni ignara consilii ad inusitatos paveret affatus,

quod in ea operandum erat a Spiritu Sancto, colloquio didicit angelico, nec damnum credidit pudoris Dei genitrix mox futura. Cur enim de conceptionis novitate desperet, cui efficientia de Altissimi virtute promittitur? Confirmatur credentis fides etiam praeeuntis attestatione miraculi, donatur Elisabeth inopinata foecunditas, ut qui conceptum dederat sterili, daturus non dubitaretur et virgini. Verbum igitur Dei, Filius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt omnia et sine quo factum est nihil, propter liberandum hominem ab aeterna morte factus est homo.

℟. Gloriosae virginis Mariae maternitatem dignissimam recolamus. * Cujus Dominus humilitatem respexit, quae, angelo nuntiante, concepit Salvatorem mundi.

℣. Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate mirabilis Genitricis Dei. — Cujus.

Lectio 5.

Serm. 2. de Nat.

Ingreditur haec infima Jesus Christus Dominus noster de coeli sede decendens, et a paterna gloria non recedens, novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris; incomprehensibilis voluit comprehendi, ante tempora manens, esse coepit in tempore. Nova autem nativitate genitus est, conceptus a virgine, natus ex virgine, sine paternae carnis concupiscentia, sine maternae integritatis injuria, quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui et in se haberet humanae substantiae naturam et humanae carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: humano usu et consuetudine, quod credimus, caret; sed divina potestate subnixum est, quod virgo conceperit, virpo pepererit, virgo permanserit.

℟. Benedicta filia tu a Domino, quia per te fructum vitae communicavimus; * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

℣. Nostras deprecationes ne despicias in necessitati-

bus nostris, et a periculis cunctis libera nos, sancta Dei Genitrix. — Sola.

Lectio 6.

Oportuit ut primam Genitricis integritatem Nascentis incorruptio custodiret, et complacitum sibi claustrum pudoris et sanctitatis hospitium divini Spiritus virtus infusa servaret, quae statuerat dejecta erigere, confracta solidare, et superandis carnis illecebris multiplicatam pudicitiae donare virtutem; ut virginitas, quae in aliis non poterat salva esse generando, fieret aliis imitabilis renascendo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci elegit ex virgine, nonne apparet altissimae fuisse rationis? ut scilicet humano generi natam salutem diabolus ignoraret, et spirituali latente conceptu, quem non alium videret quam alios, non aliter crederet natum esse quam caeteros. Quod ut fieret, editus est Christus ex virgine quam Spiritus Sanctus foecundavit; et, cum in omnibus matribus non fiat sine peccati sorde conceptio, haec inde purgationem traxit unde concepit.

℞. Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui. * Unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me?
℣. Respexit humilitatem ancillae suae, et fecit mihi magna qui potens est. — Unde. Gloria. Unde.

In III. Nocturno.

℣. Fecit mihi magna qui potens est.
℞. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio 7. Cap. 2.

In illo tempore: Cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Homil. I. de laud. Virg. Matris.

Deum et Dominum angelorum Maria suum filium appellat, dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat angelorum? Suf-

ficit eis, et pro magno habent, quod, cum sint spiritus ex conditione, ex gratia facti sunt et vocati Angeli, testante David: Qui facit angelos suos spiritus. Maria vero matrem se agnoscens, majestatem illam, cui illi cum reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat filium. Nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paulo post subdit evangelista: Et erat subditus illis. Quis? quibus? Deus hominibus. Deus, inquam, cui angeli subditi sunt, cui principatus et potestates obediunt, subditus erat Mariae.

℟. Beata es, virgo Maria, Dei genitrix, quae credidisti Domino; perfecta sunt in te, quae dicta sunt tibi: * Propterea benedixit te Deus in aeternum.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. — Propterea.

Lectio 8.

Mirare utrumlibet et elige, quod amplius mireris, sive filii benignissimam dignationem sive matris excellentissimam dignitatem. Utrinque stupor, utrinque miraculum. Et quod Deus feminae obtemperet, humilitas absque exemplo; et quod Deo femina principetur, sublimitas sine socio. In laudibus virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quocumque ierit. Quibus ergo laudibus judicas dignam, quae etiam praeit? Disce, homo, obedire; disce, terra, subdi; disce, pulvis, obtemperare. De auctore tuo loquens evangelista, et erat, inquit, subditus illis. Erubesce, superbe cinis? Deus se humiliat et tu te exaltas. Deus se hominibus subdit, et tu, dominari gestiens hominibus, tuo te praeponis auctori? * Felix Maria, cui nec humilitas defuit nec virginitas. Et quidem singularis virginitas, quam non temeravit, sed honoravit foecunditas. Et nihilominus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit foecunda virginitas et incomparabilis prorsus foecunditas, quam virginitas simul comitatur et humilitas. Quid horum non mirabile? quid non incomparabile? quid non singulare? Mirum vero si non

haesitas in horum ponderatione, quid tua judices dignius admiratione, utrum videlicet potius stupenda sit foecunditas in virgine, an in matre integritas; sublimitas in prole, an cum tanta sublimitate humilitas: nisi quod indubitanter horum singulis praeferenda sunt simul cuncta, et incomparabiliter excellentius est atque felicius omnia percepisse quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis legitur et cernitur in sanctis suis, mirabilem se exhibuit in matre sua? Veneramini ergo, conjuges, in carne corruptibili carnis integritatem: sacrae virgines, in Virgine foecunditatem: imitamini, omnes homines, Dei Matris humilitatem.

℟. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia, cum essem parvula, placui Altissimo, * Et de meis visceribus genui Deum et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. — Et. Gloria. Et.

Lectio 9.

De homilia dom.

Ad Laudes et per Horas.

Antiph.

1. Beata es, * virgo Maria, quae omnium portasti Creatorem.

2. Genuisti * qui te fecit, et in aeternum permanes virgo.

3. Beatam me dicent * omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Dominus.

4. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

5. Viderunt eam * filiae Sion et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.

Capitulum. Eccli 24.

Qui creavit me, requievit in tabernaculo meo et dixit mihi: In Jacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

Hymnus.

Te Mater alma Numinis,
Oramus omnes supplices,
A fraude nos ut daemonis
Tua sub umbra protegas.

Ob perditum nostrum genus
Primi parentis crimine,
Ad inclytum matris decus
Te rex supremus extulit.

Clementer ergo prospice
Lapsis Adami posteris:
A te rogatus Filius
Deponat iram vindicem.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula.
Amen.

℣. Germinavit radix Jesse, orta est stella ex Jacob.

℞. Virgo peperit Salvatorem, te laudamus, Deus noster.

Ad Bened. Ant.

Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam admirabilem Maternitatem.

Oratio.

Deus qui de beatae Mariae Virginis utero Verbum tuum, angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti, praesta supplicibus tuis, ut qui vere eam genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem.

In 2. Vesperis omnia dicuntur ut in 1. praeter.

Ad Magnificat. Ant.

Maternitas tua, Dei genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est sol justitiae, Christus Deus noster.

Dom. penultima post Pentecosten.

Patrocinium
BEATAE MARIAE VIRG.

DUPLEX MAJUS.

Omnia dicuntur, ut in festo B. M. V. de Mercede 24. Sept., praeter Lectiones 2. Nocturni, quae ex die 5. infra Octavam Nativitatis 12. Septembris. Dei Filius non divitem etc. *desumuntur, Responsoria vero et reliqua omnia in eodem festo de Mercede, et ubi dicitur:* Tuam sanctam Festivitatem, *dicatur:* Tuum sanctum Patrocinium. *Nona Lectio legitur de Homilia Dominicae post Pentecosten penultimae.*

Quodsi vero hoc festum transferri contigerit, tunc 9. Lectio erit: Quinimo beati etc. *ut in citato festo de Mercede.*

Die 18. Novembris

In

Dedicatione Basilicarum SS. Petri et Pauli.

DUPLEX.

Omnia ut in Breviario Romano praeter Lect. 5. et 6.

In II. Nocturno.

Lectio 5.

Illuc Constantinus Magnus Imperator octavo die post susceptum baptismum venit, depositoque diademate, et humi jacens vim lacrymarum profudit: mox sumpto ligone ac bidente terram eruit, indeque duodecim terrae cophinis honoris causa duodecim Apostolorum ablatis, ac loco Basilicae Principis Apostolorum designato, Ecclesiam aedificavit. Quam S. Silvester Papa decimo quarto Calendas Decembris eo modo, quo Lateranensem Ecclesiam quinto Idus Novembris consecraverat, dedicavit, et in ea altare lapideum chrismate delibutum erexit: atque ex eo tempore sancivit, ne deinceps altaria nisi ex lapide fierent. Idem B. Silvester Basilicam S. Pauli Apostoli in via Ostiensi ab eodem Constantino Imperatore magnificentissime aedificatam dedicavit. Quas Basilicas idem Imperator multis praediis attributis locupletavit ac muneribus amplissimis exornavit.

℟. O quam.

Lectio 6.

Porro Vaticanam Basilicam vetuste jampridem collabentem, ac propterea multorum Pontificum pietate latius ac magnificentius a fundamentis erectam Urbanus VIII. hac eadem recurrente die anni millesimi sexcentesimi vigesimi sexti solemni ritu consecravit. Basilicam vero Ostiensem, quum dira incendii vis anno millesimo octingentesimo

vigesimo tertio penitus eam consumpsisset, indefessa quatuor Pontificum cura splendidius quam antea erectam et ab interitu vindicatam Pius IX., auspicatissimam nactus occasionem, qua dogma de immaculata B. Mariae Virg. Conceptione nuper ab ipso proclamatum, ingentem Cardinalium et Episcoporum numerum ex dissitis etiam catholici orbis regionibus Romam attraxerat, die decima Decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti tanta circumdatus purpuratorum Patrum et Antistitum corona solemniter dedicavit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam decrevit.

℟. Mane surgens.